AMERİKA'NIN GÖREMEDİĞİ PKK

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

✦ Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

✦ Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

✦ Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

✦ Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları bir arada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

✦ Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

✦ Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

✦ Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Ekim 2015

İkinci Baskı: Ocak 2016

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir - İstanbul / Tel: (0 216) 6600059

Baskı: Acar Matbaacılık Promosyon ve Yayıncılık San ve Tic Ltd Şti.

Litros Yolu Fatih İş Merkezi No: 280 Topkapı

Fatih - İstanbul / Tel: (0 212) 6134041

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....

1. BÖLÜM
EVANJELİZM VE ORTADOĞU EKSENİ.....

Evanjelizmin Kısa Tarihi .....

Evanjelizmin Yayılışı ve Ahir Zaman .....

Evanjelizmin Etki Gücü .....

2. BÖLÜM
ASIRLIK HEDEF: ORTADOĞU'YU BÖLME İHTİRASI.....

Bir Araç Olarak Musevi Lobisi .....

Kutsal Topraklar Üzerinde Parçalama Planları .....

Türkiye Üzerinde Gizli/Açık Planlar .....

Evanjelik Planları Anlatmamızdaki Amaç .....

3. BÖLÜM
SEVR'İN ÖZLEMİ: BÜYÜK KÜRDİSTAN .....

Batı PKK'yı, PKK ise Batı'yı Kullanıyor .....

PKK Neden Kuruldu? .....

PKK'nın Emperyalizm Maskesi .....

PKK'ya Bir Sığınak: 36. Paralelin Kuzeyi .....

Tarihteki Ünlü Komünist Taktikler .....

PKK'nın Kullandığı Komünist Taktikler .....

1. Emperyalizm maskesi altında kadınlar .....

- PKK'lı kadınlar neler söylüyor? 108

2. Emperyalizm maskesi altında din 114

- Kürt milliyetçiliği görünümüne uygun dindarlık kılıfı 121

- Türk eğitim müfredatı bilinçsizce PKK'nın ideolojisine destek veriyor 126

3. Emperyalizm maskesi altında demokrasi ve devlet 144

4. BÖLÜM
BATI'DA PKK ALGISI 152

PKK'yı Kullanmak İsteyenler 154

PKK'nın Tuzağına Düşenler 156
Batı'nın Kobani Hassasiyeti 156
PYD Üzerine Spekülasyonlar 168
Suriye'de Kürtlere PYD Baskısı 174
Bir Kısım Batılıların PKK Lehinde Hareket Etmelerinin Asıl Sebebi 184
Öcalan'a ve PKK'lılara Af Beklentisi Zavallılıktır 189
Global Medya Diktatörlüğü ve Batı'da Algı Operasyonları 200

5. BÖLÜM
TÜRKİYE NASIL BİR RİSK ALTINDA? 218

"Demokratik Özerkliğe" Doğru Gizli Adımlar 219
2014 Yerel Seçimleri ve Sinsi Planın İlanı 220
Demokratik Özerklik Adı Altında Toprak Talebi 226
Legal Devlet İçinde Yapılanmış İllegal Bir Devlet: KCK 228
1. Diktatörlük sistemi ve liderin putlaştırılması 236
2. KCK sözleşmesinin öngördüğü ilkel komünal toplum 241
3. Özgürlük değil dayatma: KCK vatandaşlığı 249
4. Örgütün terörü meşrulaştırma çabası 252
5. Mevcut devlet yapısının yıkılarak yeni bir devlet yapısının kurulması 254
KCK ile Planlanan Nihai Hedef 256
KCK Örgütlenmesinin Boyutları.....258
PKK Asla Silah Bırakmadı ve Bırakmaz! 267
PKK'da İç İnfazlar 278

6. BÖLÜM
TÜRKİYE NE YAPMALI? 284

Önemli Hatırlatma.....286
1. Devlet'in caydırıcı yönü hissettirilmelidir 286
2. Koruculuk sistemi güçlendirilmelidir 298
3. Kürtçe Anadil: Taktik mi, zorunluluk mu? 304
4. Dindarlığın güçlendirilmesi 313
5. Irak Kürt bölgesi ve İran ile ittifak 318
6. Batı ile yakın çözüm ittifakları sağlamak 324
7. Kesin çözüm: PKK'nın ideolojisine vurmak!.....328
Eğitim Olmadan Komünist Terör Son Bulmaz 332

7. BÖLÜM
KÜRT KARDEŞLERİMİZİN SORUNLARINI ANLAMAK 334

İki Tehdit Arasında Kürtler 336
Kürt ve PKK Ayrımını İyi Yapmak 342
Sevgi Olmadan Çözüm Olmaz 346
Hükümetimizin Üzerine Düşen Görev 348
Halkımızın Üzerine Düşen Görev 358
8. BÖLÜM
DÜNYANIN KURTULUŞ VAKTİ YAKINDIR 364
Batı Dünyasına Bir Hatırlatma.....365
Kürt Kardeşlerimize Bir Hatırlatma 367
İslam Birliği, Ama Nasıl? 368
Hz. Mehdi (as) Müjdesi 372
SONUÇ.....380
EK BÖLÜM:
EVRİM YANILGISI 384
Darwin'i Yıkan Zorluklar.....385
Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni.....386
Hayat Hayattan Gelir.....387
20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar.....388
Hayatın Kompleks Yapısı.....390
Evrimin Hayali Mekanizmaları.....392
Lamarck'ın Etkisi.....393
Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar.....394
Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok.....395
Darwin'in Yıkılan Umutları.....398
İnsanın Evrimi Masalı.....399
Darwin Formülü.....404
Göz ve Kulaktaki Teknoloji.....406
Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?.....409
Materyalist Bir İnanç.....411
Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür.....413

GİRİŞ

Güçlü Osmanlı idaresi altındayken bile üzerinde planların ve iç karışıklıkların eksik olmadığı Ortadoğu her zaman gözde bir coğrafya olmuştur. Aslında bu coğrafya doğru bir tanımla "doğu"dur. Onu Ortadoğu haline getiren ise deniz ticaret yollarıdır. Bu değerli denizler, Ortadoğu'yu bildiğimiz doğudan ayırmış ve paha biçilmez hale getirmiştir. Ortadoğu'nun petrolü, doğalgazı ve diğer zenginlikleri bu ticaret yolları ile Batı'ya ulaşmış, Batı'nın ticari malları ve silahları da yine bu limanlara uğramıştır. Değerli olan bu coğrafya üzerinde elbette ki kavga da çok olmuştur. Osmanlı'nın hakimiyeti bu kavgaları dizginlerken, kavgaları tetikleyen ise Osmanlı'nın yok oluşu olmuştur. Ortadoğu, Osmanlı hakimiyetinin sürdüğü zamanlarda bile Batılı güçler tarafından gizli anlaşmalarla paylaşılmış, üzerinde menfaat planları yapılmıştır. I. Dünya Savaşı sırasında, henüz savaş bitmeden itilaf devletleri kendi aralarında Ortadoğu'ya sınır çizecek ve sınırları hakimiyet altına alacak kadar ileri gidebilmişlerdir. Ortadoğu parçalanırken yeni oluşan ülkelerin sınırları cetvelle çizilmiş, cetvelle çizilen bu suni sınırlara tüm Ortadoğu halkı riayet etmek zorunda kalmıştır.

O zamandan bu yana Ortadoğu gerçekte bir Batı hegemonyası altındadır. Batı, önceleri bu ülkeleri doğrudan yönetmek istemiş, bunun zorluklarıyla baş edemeyince diktatörler ve çeşitli aktörler kullanmıştır. Diktatörlüklerin bir kısmı halk ayaklanmalarıyla yıkılırken, bir kısmı çeşitli bahanelerle ABD ve koalisyon güçlerinin işgaline uğramış, milyonlarca insanın ölümüyle sonuçlanan bu işgaller birer savaş bile sayılmamıştır. Batı hegemonyası nefreti beraberinde getirmiş, Batı'nın ilk başta Rusya'ya karşı desteklediği radikal güçler dallanıp budaklanmış ve bu defa Batı'ya karşı birer terör hareketi olarak bütün Ortadoğu'yu sarar hale gelmiştir. Şu anki manzaraya baktığımızda ise güzel Ortadoğu, bir kavga, nefret, öfke ve savaş alanı görünümündedir. Batı'ya kızan uluslar birbirine girmiş, birbiriyle ittifak edemeyen Müslümanlar birbirini katleder hale gelmiştir.

İşin şaşırtıcı yönü ise, bu manzaranın çıkış noktasının yıllar önce tespit edilmiş bir planın parçası olmasıdır. Ortadoğu'da akan kan, tümüyle yanlış idare ve politikalardan kaynaklanan trajik bir sonuç değil, çoğunlukla özel olarak tasarlanmış ve halen işlemekte olan bir senaryonun parçasıdır. Ortadoğu'dan cenazelerin çıkması, insanların kindarlaşması, birbirlerinin şehirlerini yıkar hale gelmeleri bir kısım kişi ve çevreler tarafından zaten istenen ve beklenen bir sonuçtur. Ortadoğu üzerindeki planlar baştan itibaren bu esasa göre hazırlanmış ve uygulamaya geçirilmiştir.

Bu planın en büyük hedeflerinden biri parçalanmış ülkelerdir. Günümüzde, Suriye ve Irak, bu plana bağlı kalınarak paramparça edilirken, hedefteki diğer ülkeler üzerinde de farklı planlar bilindik yöntemlerle uygulanmaktadır. Osmanlı yıkıldığından beri, daha net bir ifade ile Sevr'den beri, üzerinde yüz yıldır plan kurulan bu ülkelerden biri ve belki de en başlıcası Türkiye olmuştur.

Bu kitap, Türkiye üzerindeki parçalama planlarının neden ve nasıl geliştiği, hangi yöntemlerle uygulandığı, PKK'nın neden bu senaryoda yer aldığı ve bunu bertaraf etmek için neler yapılması gerektiğini oldukça kapsamlı ve önemli belgelerle anlatmaktadır. Fakat önce, Ortadoğu üzerinde geliştirilen planların kaynağına gitmek gerekmektedir.

1. BÖLÜM
EVANJELİZM VE ORTADOĞU EKSENİ

Evanjelizmin kısa tarihi

Hristiyan inancı, Katolik ve Ortodoks gibi çeşitli kiliselere bölündükten sonra, Hristiyanlığın içinde reformist bir hareket başladı. Bu hareket, Katolik mezhebinin endülijans (Orta Çağ Avrupası'nda bir tür günah çıkarma ve ölümden sonra cennete gitmek için Papa'nın sattığı af belgesi) ile para kazanmasını, ayin dilinin Latince olmasını ve Papa'nın yanılmazlığını eleştiriyordu. Almanya'da Martin Luther, Fransa ve İsviçre'de ise Johannes Calvin tarafından başlatılan bu yeni akım "Protestanlık" olarak tanındı.

Protestanlığa göre tevbe, kişi ile Allah arasındaydı. Bu nedenle kiliseye para vermek gerekmiyor, Papa'nın üstün kabul edilmiş yanılmazlığı ortadan kalkıyordu. Bu akıma göre dinde asıl kaynak, Papa'nın fetvaları veya kilisenin yaptırımları değil, sadece Kutsal Kitaptı.

Evanjelizm ise Protestanlığın bir koludur. Kelime anlamıyla "müjde" veya "iyi haber" anlamına gelen Evanjelizmde, İncil'de Hz. İsa (as)'ın havarileri olarak geçen Matthew, Mark, Luke ve John evanjelist/evanjelik olarak adlandırılırlar. Evanjelik terimini ilk kullanan ise, Martin Luther olmuştur.

Luther, İncil'in Katolik kilisesi tarafından yanlış yorumlanmış ve tahrif edilmiş olduğunu görmüş ve bu nedenle Eski Ahit'e (Tevrat ve Zebur) daha fazla ağırlık vermiştir. İlerleyen dönemlerde Protestan mezhebi daha farklı fikir gruplarına ayrılmış fakat buna rağmen inanç esasları ve Eski Ahit'i de içine alan Kitab-ı Mukaddes konusunda merkez görüşten uzaklaşılmamıştır.[1]

Evanjelizmin, kilisenin din üzerindeki baskılarını kaldırarak Hristiyanların İncil'e ve aynı zamanda Tevrat'a dönmelerini esas alması oldukça önemli ve gerekli bir reformdur. Samimi bir inanç şekli olan Evanjelizm mezhebinin taraftarları, sevgi ve barış yanlısı özelliklerini daima ayakta tutmuş ve sonraki satırlarda daha detaylı inceleyeceğimiz gibi "tebliğ" esasını önemsediklerinden, insanların dindarlaşmalarına büyük katkı sağlamışlardır. Yine ilerleyen satırlarda inceleyeceğimiz gibi Evanjeliklerin ahir zaman ile ilgili beklenti içinde olmaları ve Hz. İsa (as)'ı tekrar karşılama heyecanları büyük bir sevginin ve dindarlığın göstergesidir. Bu yönde, Kuran'a uyan gerçek Müslümanlarla paylaştıkları pek çok ortak özellik vardır.

Ancak her dinde olduğu gibi Evanjelizm mezhebi içinde de söz konusu öğretileri farklı şekillerde yorumlayan, ahir zaman meselelerini olduğundan farklı anlayan, barış dini Hristiyanlığı ve barış elçisi Hz. İsa (as)'ı savaş ile özdeşleştirmeye çalışan çeşitli kesimler bulunmaktadır. Bu kişiler İncil'deki bazı pasajlardan yola çıkmakta ve savaş senaryoları için kendilerince güçlü deliller bulmaktadırlar. Bu bakımdan aslında kendilerince samimi bir yaklaşım içindedirler. İncil'i esas almakta, doğruyu yaptıklarına inanmakta fakat İncil'in derinliklerinde var olan bazı mecazi kavramları görememektedirler. Bu yorumlama hatasındaki ikinci sorun ise, İncil'den sonra "İncil ve Tevrat'ın doğrulayıcısı" olarak gönderilmiş olan Kuran'a başvurmakta zorlanmalarıdır. Oysa Hz. İsa (as)'ın gelişi Kuran'da da açık ayetlerle bildirilmiş ve tüm insanların iman ettiği bir barış ortamının müjdesi verilmiştir.

Bu kitapta çıkış noktası, ahir zamanı kutsal kitaplardan farklı ve riskli şekilde yorumlayan söz konusu kesimin görüşleridir. Çünkü bu kişiler -çoğunlukla iyi niyetle ve belki de istemeden- ürkütücü bir senaryoya önayak olmaktadırlar. Ortadoğu'da ahir zaman senaryolarını hızlandırmaya çalışırken aslında kanlı bir Ortadoğu'nun altyapısını hazırlamaktadırlar. Bunun nasıl olduğu ise ilerleyen satırlarda açıklanmaktadır.

Evanjelizmin yayılışı ve ahir zaman

Protestanlık mezhebi ile ortaya çıkan ve 18. yüzyıla kadar Avrupa'da doğup buraya yerleşen bazı akımlar, sömürgecilik ile birlikte dünyanın çeşitli bölgelerine ulaşmıştır. Bu bölgelerden en önemlisi Amerika kıtasıdır. İngiltere'de Anglikan bir papaz olan John Nelson Darby'nin Amerika seyahatleri sonrasında Evanjelik düşüncenin hızla yaygınlaştığı bilinmektedir. Darby'nin takipçileri kendilerini "dispensalist" olarak da tanımlamışlardır.

Bu inancı takip edenlerin en önemli özelliği, **dünyanın son döneminde Mesih'in geri dönüşüne ve kıyametin gerçekleşmesine inanmalarıdır.** Mesih'in dünyaya gelişi için oluşması gerektiğine inandıkları şartlar ise şunlardır:

Kutsal Topraklar üzerinde bir Musevi devleti kurulması,

Kudüs'ün başkent olması,

Süleyman Mescidi'nin yeniden inşası,

Tüm insanlara İncil'in vaaz edilmesi,

Museviler ve iman edenlerin (Hristiyanların) eziyet görmesi,

Armageddon Savaşı,

İnananların (Hristiyanların) göğe yükselmesi.

Bu maddelerden de anlaşılacağı şekilde Evanjelikler temelde Siyonist Hristiyanlardır. Mesih'in gelişinin gerçekleşmesi için mutlaka bir Musevi devletinin Kutsal Topraklarda kurulması gerekliliğine inanırlar. İşte bu nedenle de daima, Siyonist Musevilerle ittifak içinde olmuşlardır.

Bunun önemli delillerinden biri tarihte gerçekleştirilmiş olan Siyonist kongrelerdir. Theodor Herzl'in 1897'de topladığı ve Musevilerin Kutsal Topraklara gitmesini öngören 1. Siyonist Kongre'nin hemen arkasından yine Basel'de 2. Siyonist Kongre toplanmıştır. Söz konusu toplantı sonrası, Batı Şeria'da bir İsrail devleti oluşturulması kararı alınmış, buna itiraz eden bir Musevi'ye ise Uluslararası Hristiyan Elçiliği temsilcisi Van der Hoeven şu cevabı vermiştir: "İsraillilerin ne düşündüğü umurumuzda değil. Biz Tanrı'nın ne söylediğine bakarız ve Tanrı o toprakların Musevilere ait olduğunu söylüyor."

Aslında bu tepki, günümüzde devam etmekte olan Evanjelik Siyonizminin sınırlarını bilmek bakımından önem taşır. Çünkü görünüşte Musevileri ve Musevi topraklarını koruma görünümünde ortaya çıkan bu hareket, gerçekte Musevilerin de katledileceği bir son için hazırlık yapmaktadır. Bu yanlış inanca göre, sadece Hristiyanlığı seçen 144 bin Musevi hayatta kalacak, fakat diğer Museviler, "tüm Müslümanlar"la birlikte katledilecektir.

Bu konuyu birazdan inceleyeceğiz.

İsrail devleti 1948'de kurulmuş, Kudüs 1967'de başkent ilan edilmiştir. Dolayısıyla Evanjeliklerin bekledikleri kehanetlerden biri gerçekleşmiştir. Ahir zamanın işareti olan bu alametler kendisini gösterdikçe, Evanjelikler de bu sonu hızlandırma gayreti içine girmişlerdir. Armageddon Savaşı adına Ortadoğu'nun şekillendirilmesi hedefi işte bu yüzden bu yüzyılda hız kazanmıştır.

Evanjelizmin etki gücü

Allah'a güzel ve iyi bir kul olabilme, tüm dinler ve mezheplerde olduğu gibi Hristiyan mezheplerinde de esastır. Evanjelizm de bu esas üzerine kurulmuştur. Evanjelizmi diğer Hristiyan mezheplerden ayıran en büyük özelliklerinden biri ise, diğer mezheplerde pek de fazla öne çıkmayan "tebliğ"dir. Kendi dinlerinin gereklerini diğer insanlara anlatmak, yani aktif bir misyonerlik politikası bu mezhebin takipçilerinde yaygın olarak görülmektedir. İşte bu nedenledir ki Evanjelizm özellikle Amerika'da gün geçtikçe daha fazla adı geçen ve geniş kitlelere yayılan bir mezhep halini almıştır. Bunu rakamlardan da anlayabilmek mümkündür.

İç savaş dönemi Amerika'sında (1861-1865) Evanjelik kilise mensubu sayısı 4 milyonken, bugün bu rakamın 70 milyon olduğu iddia edilmektedir. 2014 verilerine göre Amerikalıların %25.4'ü kendilerini Evanjelik olarak tanımlamaktadır.[2] Her ne kadar ilk ortaya çıkış şekli Hristiyanlığa Katolik inancından farklı yorumlar getirmek olsa da, günümüz Evanjelizm anlayışı Katolik inancıyla ciddi bir çatışma halinde değildir.

Şunu belirtmek gerekmektedir: Her ne kadar çeşitli yorumlar nedeniyle kimi zaman özünden farklı anlamlara ve mezheplere bürünmüş olsa da Hristiyanlık inancının güçlenmesi, özellikle dinsizliğin yaygın olduğu bir dönemde Allah'a inancın gelişip yaygınlaşmasını biz isteriz. Hristiyanlar elbette daha fazla dindar olmalı, Kutsal Kitaplarına daha fazla sahip çıkmalı, Amerika'da ve Hristiyanlığın yaygın olduğu tüm diğer ülkelerde maneviyat daha fazla güçlenmelidir. Amerika da, diğer tüm ülkeler de, dindar oldukları müddetçe bereketlenmiş ve mutlu olmuşlardır. Dolayısıyla Müslümanlar arasında Müslümanlığın, Hristiyanlar arasında Hristiyanlığın, Museviler arasında da Museviliğin gelişip güçlenmesi her zaman isteyeceğimiz ve teşvik edeceğimiz bir güzelliktir.

Bunun yanı sıra, Evanjelik inancın Mesih beklentisi de bizim için sevinç vesilesidir. Bilindiği gibi biz Müslümanlar da içinde bulunduğumuz son –Ahir– zamanda Hz. Mehdi (as)'ın zuhur edeceğini ve Hz. İsa (as)'ın yeniden yeryüzüne nüzul edeceğini biliyoruz. Dolayısıyla Hristiyanlarla bu konuda benzer görüş içinde olmak sevindiricidir ve Hristiyanlara sevgimizi ve desteğimizi artıracak, onlarla ittifakımızı güçlendirecek heyecan verici ortak bir noktadır.

Söz konusu Evanjeliklerin Ortadoğu'da bir İsrail devleti beklentisi de yadırganacak bir tutum değildir. Kuran'a göre Musevilerin Kutsal Topraklarda yaşama hakkı vardır ve bu gerçek Tevrat'ta olduğu gibi Kuran'da da pek çok ayette geçen bir durumdur. Maide Suresi'nin 20 ve 21. ayetlerinde şöyle bildirilir:

> **Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." "Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz." (Maide Suresi, 20-21)**

Dolayısıyla 5000 yıl sonra hala Kutsal Topraklar üzerinde Musevilerin varlığını görmek, biz Müslümanlar için Allah'ın vaadini görmek anlamını taşımaktadır, sevinç vesilesidir. O topraklarda, geçmişte olduğu gibi Musevilerin, Hristiyanların ve Müslümanların bir arada barış içinde yaşadığı bir dönemi görmek en büyük temennilerimizdendir.

Burada üzerinde duracağımız ve eleştiri konusu olan kısım, bir kısım Evanjeliklerin, Ortadoğu'da bir savaş beklentisinin gereği olarak Ortadoğu'yu buna göre şekillendirme çabası, bir bakıma Mesih'in gelişini çabuklaştırma ihtirası, Kutsal Topraklar konusundaki bazı inanç ve yanlış beklentilerinin tehlikeli boyutlara ulaşmış olmasıdır.

Öncelikle, Hz. Mehdi (as) ve Mesih'in geliş tarihi Allah'ın tespit ettiği kaderde belirlenmiş bir vakittir. Dolayısıyla hiç kimse, hiçbir şart, hiçbir alamet bu çıkışı vaktinden daha erken hale getirmeyecek, hızlandırmayacaktır. Kutsal Topraklar üzerinde gerçekleşmesi beklenen Armageddon Savaşı ise 2003 yılında patlak veren Irak Savaşı ile başlamış ve şu an halen Ortadoğu'da sürüp gitmekte olan çatışmaların tümüdür. 2003 Irak Savaşı, İncil'de Armageddon olarak belirtilen, hadislerde ve Tevrat'ta da tüm alametleriyle tarif edilen ahir zaman alameti olan büyük savaşın başlangıcı hükmündedir. Bu büyük savaş, zamana yayılmış durumdadır. Şu an İslam dünyasında bu kadar kapsamlı kanın akıyor olması, hemen her Ortadoğu ülkesinde Müslümanların şehit edilmesi, tam olarak Armageddon savaşının yaşandığını göstermektedir.

Dolayısıyla Evanjeliklerin beklediği şekilde gelecekte müstakil, farklı bir kanlı savaş ortamı gerçekleşmeyecektir. Şunu da belirtmek gerekir ki, Evanjelikler tarafından tanımlanan Kutsal Topraklar kapsamı, Musevilerin inancından daha farklıdır ve daha geniş sınırlara ulaşmaktadır. Bunun bir neticesi olarak da Ortadoğu'yu bir savaş ortamına hazırlama düşüncesi ve bu yönde uygulamalar her açıdan büyük yanlışlıklar taşımaktadır. Planlanan en büyük yanlışlardan biri ise, Ortadoğu'nun belkemiğini oluşturan dört ana ülkenin parçalanarak bir Büyük Kürdistan kurulması hayalidir. Bu kitap, şu anki şartlar altında bu hayalin neden yanlış olduğunu ve böyle bir hayalin Ortadoğu'yu, Avrupa'yı ve ardından tüm dünyayı nasıl bir faciaya sürükleyeceğini anlatmaktadır.

2. BÖLÜM
ASIRLIK HEDEF: ORTADOĞU'YU BÖLME İHTİRASI

Osmanlı henüz yıkılmadan Sykes-Picot gibi anlaşmalarla üzerinde planlar kurulan Ortadoğu'nun parçalanma ve güçsüzleşme planları, yıllar boyunca belki de üzerinde en çok konuşulan, istihbarat teşkilatlarının en fazla kafa yordukları konuların başındaydı. Devlet başkanları stratejilerini buna göre belirler, ülkeler tutumlarını buna göre şekillendirirlerdi. Çünkü yukarıda tarif ettiğimiz Evanjelik inanca göre Hz. İsa (as)'ın çıkışının habercisi olarak kabul edilen Armageddon Savaşı bu topraklar üzerinde gerçekleşecekti. Bunun altyapısı hazırlanmalı ve bu önemli zuhur için ortam buna göre yönlendirilmeliydi.

Evanjeliklerin Amerika'daki siyasi kolunu temsil eden "Yeni Muhafazakarlar"ın (Neocon) bir kısmı, söz konusu Ortadoğu planlarının en büyük şekillendiricisidirler. Takip ettikleri bu politika, kimi zaman yönlendirici olmakta, fakat kimi zaman uluslararası hukuku hiçe sayacak şekle bürünmekte, kimi zaman ise Amerika'nın temel dış politikası ile bile tezat teşkil etmektedir. Buna verilebilecek belki de en etkili örnek Irak Savaşı'dır.

Amerikan başkanlarından Ronald Reagan, Yeni Muhafazakarların bir temsilcisidir ve yaşamı boyunca kıyameti göreceğine inanmıştır. Anti füze savunma sistemine olan ilgisinin de yine kıyamet inancı ile ilgili olduğu iddia edilmiştir. Çünkü Eski Ahit'te geçen Ezekiel 38 ve 39. pasajlara göre kıyamet koptuğu sırada Megiddo Ovası'nda nükleer bir savaş olacaktır. Şiddetli yağmurlarla birlikte kükürt kaynayacak, dağlar düşecek, depremler gerçekleşecektir. Evanjelikler, bunun gerçekleşmesi için bir nükleer patlamanın olması gerektiğine inanmaktadırlar. Dolayısıyla ortamı buna hazırlamak gerektiğini düşünmüşlerdir. Reagan işte bu amaçla Ortadoğu politikasını şekillendirmiş, hatta Libya'nın bombalanmasının gerekliliğini Eski Ahit'ten sözler göstererek açıklamıştır. Buna göre Libya, ahir zamanda İsrailoğulları'na ihanet edecek ülkelerden biridir. Bu nedenle Reagan, Libya'yı peşinen cezalandırmıştır.[3]

Yine Yeni Muhafazakarların temsilcilerinden ABD Başkanı George W. Bush da, aynı şekilde kendisinin Allah tarafından görevlendirildiği inancındadır. Nitekim Irak Savaşı sırasında Allah'tan vahiy aldığını iddia etmiş ve kutsal savaş (holy war), şer ekseni (evil axis), haçlı seferleri (crusades), sağduyu (gut instinct) gibi terimleri sıkça kullanmıştır. Bir nükleer füze bahanesiyle girilen Irak yerle bir edilmiş, sadece Iraklılar değil Amerikalılar da çok ciddi kayıplar vermiş ve herhangi bir nükleer bulguya rastlanmaksızın ülke terk edilmiştir. Genel olarak bütün dünyada başarısız olmuş bir Irak Savaşı portresi çizilmiştir. Gerçekte ise, Evanjelik inancın gerekleri tam olarak yapılmış ve bu uğurda aslında kendilerince oldukça başarılı bir operasyon gerçekleştirilmiştir. Tam olması gerektiği gibi Irak parçalara ayrılmış, bir Kürt özerk bölgesi kurulmuş, Saddam gibi bir diktatörün tekelindeki güçlü ülke tümüyle istikrarsız ve terörle iç içe bir cephe halini almıştır.

Bush, Irak saldırısını Tevrat'ta geçen şu sözlere dayandırmıştır:

> *RAB diyor ki: "İşte Babil'e ve Lev-Kamay'da yaşayanlara karşı yok edici bir rüzgar çıkaracağım.* ***Tahıl savuranları göndereceğim Babil'e, onu savurup ayıklasınlar, ülkesini boşaltsınlar diye. Yıkım günü her yandan saldıracaklar ona. Okçu yayını germesin, zırhını***

kuşanmasın. Onun ***gençlerini esirgemeyin! Ordusunu tümüyle yok edin. Kildan ülkesinde ölüler, Babil sokaklarında yaralılar serilecek yere.*** *(Yeremya, 51:1-4)*

Tevrat'taki bu ifadeler birer kehanet olarak görüldüğünden, dünyanın süper gücü ABD'nin liderliğini eline almış bir Evanjelik olan Bush tarafından uygulamaya konmuştur. Gerçekleşen bu savaş sırasında ortaya çıkan manzaranın tam olarak Evanjeliklerin hedeflerine işaret etmesi, onlar için kıyamete bir adım daha yaklaşmak anlamına gelmektedir. Nitekim, aynı dönemde Irak Kürt bölgesinde, baba Mustafa Barzani'nin vermiş olduğu *"Kürt özerk bölgesinin kurulması halinde ABD'nin 51. Eyaleti olmaya hazır olacağız"* sözü bugün büyük ölçüde gerçekleşmiş bulunmaktadır.[4]

Bütün bu olaylar aslında bir bakıma geleceğe de yatırım şeklinde geliştirilmiş ve Irak'ın bu istikrarsız ortamı, pek çok radikal grubun şekillenip güçlenmesine önayak olmuştur. El Kaide en fazla saldırıyı Irak'a yöneltirken, şu an tüm dünyanın hiçbir şekilde çözüm bulamadığı IŞİD Irak'ta doğmuştur. Dolayısıyla şu an sadece Irak değil, Suriye, Lübnan, Yemen, Libya, hatta Mısır'ın bile bu hale gelmesini tetikleyen unsur, gerekçesiz başlatılan Irak Savaşı'dır. Planlandığı gibi bölgeye istikrarsızlık, terör ve bölünme tam anlamıyla gelmiştir.

Plan dahilinde Ortadoğu'da güçlü ve istikrarlı bir Müslüman ülke bırakmamak vardır. Ortadoğu, mümkün olduğunca güçsüz, iradesiz, amaçsız ve kişiliksiz uydu birimler şeklinde küçük parçalara bölünmeli ve bu şekilde rahat ve kolay kontrol edilebilir hale getirilmelidir. Kontrol edilemediği ya da bir anlaşmazlık olduğu takdirde ise basit bir askeri müdahale ile kolaylıkla yok edilebilir nitelikte olmalıdır. Körfez ülkeleri, Amerika'nın denetiminde olduğu ve Armageddon'un beklendiği Kutsal Toprakların dışında kaldığı için bu kapsama girmemektedirler. Planın Irak, Suriye ve Mısır kısmı ise şu ana dek (kendilerince) başarıyla tamamlanmıştır. Geriye kalan iki ülke vardır: Türkiye ve İran. Bu iki ülkenin bölünüp istikrarsızlaşması ise, kurulacak bir büyük Kürdistan ile mümkün olacaktır. Ortadoğu'ya dikkatli bakın; tüm planlar bu doğrultuda ilerlemektedir.

ABD ve Avrupa basınında, Türkiye'nin, Suudi Arabistan'ın, Irak'ın, İran'ın, Suriye'nin, Libya'nın, Lübnan'ın, Yemen'in çeşitli şekillerde bölünmüş haritalarının sıklıkla yayınlanmasının en önemli amacı dünya kamuoyuna bölünmeleri, sözde siyasi bir gereklilik gibi göstererek bunun bilinçaltı zeminini oluşturmaktır. Kazananı olmayan savaşlar bölgeyi istikrarsızlığa sürüklerken, silah endüstrisi de sürekli olarak canlı tutulmakta, stoktaki satılmayan silahlar eritilirken, yeni üretim için de müthiş bir sermaye sağlanmaktadır. Ani krizlerden gelir elde eden bankacılık sektörü de Ortadoğu'daki karışık yapıdan faydalanmaktadır. Dünya Merkez Bankası, bu şekilde ciddi bir finans kaynağına sahip olmaktadır.

Bütün bu gelişmeler ışığında değerlendirildiğinde, Ortadoğu'daki manzaranın hiç de rastgele oluşmadığı anlaşılmaktadır. Yüz yıl önce tasarlanmış harita ve ortam, bugün fiili olarak uygulamaya konmuş gibi görünmektedir. Kuşkusuz kabahatin belki de en büyük kısmı, bu planlara bilerek ya da bilmeyerek alt yapı oluşturmuş, bu karışıklığa izin vermiş olan, kendi aralarında ittifak edemedikleri gibi ihtilafı marifet sayan bir kısım Müslümanlardır. Bu konuya da ilerleyen satırlarda değinilecektir.

Bir araç olarak Musevi lobisi

Yeni muhafazakarlar Amerika'da gerek yönetimdeyken, gerekse yönetimde olmadıklarında çeşitli düşünce kuruluşları ve sivil toplum örgütleri yoluyla oldukça etkilidirler. Elbette bunda, bir kısım Musevilerden ve Musevi lobisinden aldıkları destek de önemli yer tutmaktadır. Ancak bu noktada ciddi bir tezat göze çarpar. Daha önce belirttiğimiz gibi bir kısım Evanjelikler, Hz. İsa (as)'ın nuzülü ile Hristiyanlığı seçecek sadece 144 bin Musevi'nin hayatta kalacağına, diğerlerinin ise bu büyük savaşta katledileceğine inanmaktadırlar. Dolayısıyla Evanjeliklerin bir kısmı gerçekte Musevileri yanlış yolda görmekte ve onların katledileceği bir savaş için hazırlık yapmaktadırlar. Buradan

hareketle söz konusu Evanjeliklerin Musevilere yaklaşımının gerçek bir ittifak anlamı taşımadığı söylenebilir.

Nitekim bunu bazı ünlü Evanjeliklerin kendi ifadelerinde de görmek mümkündür. 20. yüzyılın ünlü Evanjeliklerinden Jerry Falwell'e, bir konuşması sırasında deccalin kim olduğu sorusu sorulur, cevap ise ilginçtir: *"Deccal kim olacak? Tabi ki bir Musevi."*[5] Billy Graham ise yıllar önce yaptığı bir konuşmasında şu sözleri sarf etmiştir: *"O Musevilerden pek çok arkadaşım var. Hepsi de benim etrafımda dolanır ve beni çok severler. Benim İsrail'i sevdiğimi biliyorlar ya. Ama gerçekte ülkeye yaptıkları hakkındaki hislerimi bir bilseler. Ve bunu engelleyecek gücüm de yok"*. Graham, bu sözlerin ortaya çıkmasının ardından, *"30 yıl önceki bir görüşme. Ne söylediğimi pek hatırlamıyorum. Ama eğer kimseyi kırdıysam yürekten özür dilerim. Ben yıllarca Yahudiler ve Hristiyanlar arasında köprü kurmak için çalıştım."*[6] demek durumunda kalmıştır.

Bu sözler, bir kısım Evanjeliklerin Musevileri destekler görünmelerinin sadece kıyametin şartlarından biri olmasından ileri geldiğini göstermektedir. Yani Museviler, bazı Evanjeliklere göre sadece bu hedefin gerçekleşmesi için bir araçtır. Musevilerden bazıları bunun farkında olmamakla birlikte, bir kısım Museviler, bu hedefi gayet iyi bilmelerine rağmen herhangi bir itiraz getirmemektedirler. Zira, dünyada Siyonizmin destekçileri azdır ve söz konusu Museviler böyle bir yolla da olsa kendi inançlarının desteklenmesinden memnun gözükmektedirler.

Kitabın başında belirttiğimiz önemli bir hususu tekrar hatırlatalım: Elbette Evanjeliklerin de Yeni Muhafazakarların da tümü bu görüşte değildir. Hatta büyük bir çoğunluk Ortadoğu'yu yıkıma sürükleyecek bir savaş ihtirası taşımamakta ve Musevilere ve Müslümanlara husumet hissetmemektedir. Hatta aralarında, dinler arası köprü kurmayı hedefleyen, bu konuda ciddi çabalar sarf eden, Müslümanlara ve Musevilere gerçek muhabbet duyan sevgi insanları çoğunluktadır.

Burada bahsini ettiğimiz savaş beklentisi içindeki Evanjeliklerin de bir yorumlama hatası nedeniyle bu görüşte olduklarını tekrar hatırlatmak gerekmektedir. Amaç bu yanlışlığı ortaya koymak olduğundan, sadece 144 bin Musevi'nin hayatta kalacağı bir savaş senaryosundaki mantık boşlukları da gözler önüne serilmelidir. Şu bir gerçektir ki, böyle bir inanç şekli taşıdıkları sürece söz konusu Evanjeliklerin Musevilerle gerçek birlik ve dostluğu oluşturabilmeleri neredeyse imkansız, Museviler için ise bu, oldukça riskli ve şüpheli bir durumdur. Bu bakış açısındaki bir Hristiyan'ın hayatı boyunca bir Musevi'yi gerçek dost olarak görebilme ihtimali yoktur. Durumun farkında olan Museviler de, kendilerine yönelik bir katliam senaryosuna inanan Hristiyanların samimiyetinden ve dostluğundan daima şüphe edeceklerdir. Şu şartlar altında iki dinin temsilcileri arasında geçici ittifaklar yalnızca göz boyama anlamına gelecek, gerçek bir ittifakın gerçekleşmesi ise imkansız olacaktır. Oysa dinler arası ittifak, ahir zaman için hayati ve oldukça gerekli bir konudur. Sırf bu sebepten dahi, Evanjelik inancın söz konusu beklentilerinde bazı sorunlar olduğu açıktır.

Müslümanlar açısından ise durum çok daha vahimdir. Keza, bir kısım Evanjeliklerin beklentilerine göre son savaş, tüm Müslümanların katledilmesi ile sonuçlanacaktır. Bu beklentide olan bir Evanjelik, iyiliğinden ve dürüstlüğünden emin olsa da, sevgi ve saygı da duysa, doğru yolda olduğunu açıkça görerek tüm kalbiyle güvendiği bir insan da olsa, bir Müslümanın mutlaka katledilmesi gerektiğini düşünerek yaşayacaktır. Bu durum, söz konusu Hristiyan için de, onunla ittifak ve sevgi düşüncesi içinde olan bir Müslüman için de dehşet vericidir. Bu ifade, Hristiyanlarla Müslümanların arasında hiçbir zaman bir birlik ve tesanüt olamayacağı sonucunu çıkarır ki şu durumda bu dünya, üzerine barış gelmeyecek bir kabus mekanı haline gelecektir. Bu yanlış bakış açısı, kapsamlı bir düşmanlık politikasının fitilini ateşlemek için yeterlidir. Bu düşüncede olan bir Evanjelik Hristiyan'ın dinler arası gerçek bir dostluğu oluşturabilmesi ise imkansızdır. Böyle bir yaşam, Allah'ın istediği bir yaşam olamaz. Bir hak dinin, asla böyle bir düşmanlık politikası ve katliam senaryosu sunmayacağı açıktır. Demek ki dini yorumlama konusunda büyük bir hata vardır.

Ayrıca dünyaya sevgi ve barış temsilcisi olarak gönderilmiş olan ve biz Müslümanların da peygamberi olan Hz. İsa (as)'ın, dünyanın son döneminde tamamen yaratılış amacının dışında bir katliama yol vermesi akla ve imana aykırı bir durumdur. Hz. İsa (as)'ı gereği gibi tanıyan gerçek bir Hristiyan'ın, böyle bir düşünceden şüpheye düşmesi gerekir. Dünya üzerinde sevgi ve barışı imkansız kılan böylesine ürkütücü bir plan ne Allah'ın adetullahına ne de peygamberlerin gönderiliş amaçlarına uygun düşmektedir. Dolayısıyla burada da açık bir yanlış anlaşılma, bir algılama sorunu vardır. (Bu konuyla ilgili detaylar için bkz. Harun Yahya, *Hristiyanlar İsa Mesih'i Dinlesinler*)

Kutsal topraklar üzerinde parçalama planları

Eski Ahit, vaat edilmiş toprakları şu şekilde tarif eder:

> *Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları –Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını– senin soyuna vereceğim. (Yaratılış 15:18-21)*

Tevrat'taki söz konusu pasaj, Evanjelikler için Kutsal Topraklar olarak tanımlanır ve Hz. İsa (as)'ın gelişi öncesi bu toprakların mutlaka Museviler tarafından ele geçirilmiş olmasını şart koşar. Nil ve Fırat arasındaki bu topraklar Irak, Suriye, Mısır, Sudan ve Türkiye'yi kısmen, Ürdün, Lübnan ve Kuveyt'in ise tamamını içermektedir.

Bir kısım Evanjelikler için bu toprakların ele geçirilmesi büyük önem taşımakta ve son nüzul için önemli bir alamete işaret etmektedir.

Bu haritada Türkiye'yi ilgilendiren kısım ise, Evanjeliklere göre söz konusu Kutsal Toprakların Adana, Gaziantep, Hatay, Kahramanmaraş ve Adıyaman'ı kapsamakta oluşudur. Kimi kaynaklar buna Türkiye'nin Güneydoğusu'nun tümünü dahil ederler. 90 yıllık cumhuriyet dönemi boyunca büyük bir istikrar ve demokrasi ile idare edilmiş ve özellikle son yıllarda ciddi anlamda bir yükseliş kaydetmiş ülkemizde sadece adı geçen bu bölgelerin sürekli olarak istikrarsızlıklar içinde olması bu anlamda düşündürücüdür. Açıktır ki, bir kısım kehanetlere dayanarak Ortadoğu'yu parçalama planları içinde Türkiye de vardır ve Güneydoğu bölgesi bu nedenle sürekli bir rahatsızlık içindedir.

Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta vardır. Eski Ahit'te Nil'den Fırat'a kadar olarak tarif edilen Kutsal Topraklar, Museviler için (Doğudan Batıya) Akdeniz'den Ürdün Nehri'ne, (Güneyden Kuzeye) Sina'dan Kuzey Lübnan'da bulunan Hazbani nehrine uzanan kısımdır. Dolayısıyla şu anki İsrail sınırları bu alanı kaplamakta, fakat bu tarif Türkiye topraklarını kapsamamaktadır. Ne var ki bir kısım Evanjeliklerin söz konusu Tevrat pasajlarını yorumlama şekli yukarıda belirttiğimiz gibi farklıdır. Aradaki ayrımın en önemli sebeplerinden bir tanesi bir kısım Hristiyanların "Kutsal Topraklar" kavramını sadece Hz. Musa (as)'a değil Hz. İbrahim (as)'a vaat edilen kutsal topraklar olarak genişletmeleridir. Oysa Tevrat'ta Kutsal Topraklar ifadesi bu anlamda kullanılmamıştır. Dolayısıyla Museviler, genel olarak, bir kısım Evanjelikler tarafından tarif edilen bu geniş haritayı doğru bulmazlar, bu nedenle de Kutsal Toprakları, mevcut İsrail sınırlarının dışına çıkarak genişletme hedefine sıcak bakmazlar.

Türkiye üzerinde gizli/açık planlar

İçinde bulunduğumuz son yıllar, özellikle Arap Baharı sonrasında ortaya çıkan kargaşa ile birlikte "bölünme" teriminin çok fazla zikredildiği yıllardır. Öyle ki, saldırı ve kargaşadan kurtulamamış olan

Irak, Amerika'nın ardından IŞİD'in işgali ile karşılaşmış ve bugün resmi olarak üçe bölünmüş durumdadır. 2011 yılından beri başlayan iç savaştan kurtulamayan Suriye, şu an temelde 6 ayrı parçaya bölünmüştür. Bu parçalar içinde de parçacıklar vardır. Mısır, ciddi bir istikrarsızlık dönemi yaşamakta, Sina'daki aşiretler tedirgin beklemekte; Libya darbelerle sarsılmakta, Sudan ve Yemen'deki durum ise hiç durulmamaktadır.

Bütün bu karışıklıklar içinde dikkatleri çeken iki ülke vardır: İran ve Türkiye. İran, her ne kadar yakın geçmişte nükleer çalışmaları nedeniyle çok uzun zaman boyunca ciddi bir abluka altında kalmış olsa da, bağlı bulunduğu Şangay Paktı'nın bir gözlemci üyesi, Rusya-Çin ekseninin bir müttefiki olması bakımından gücünü kaybetmemiş ve istikrar göstermiştir. NATO üyesi ve Batı müttefiki demokratik Türkiye ise, yaklaşık 40 yıllık PKK terörüne rağmen bölünmeyi şiddetle reddetmiş, içinde bulunduğu kaynayan coğrafi şartlara rağmen güçlenmiş, beklenmedik reformlarla 10 yıl içinde önemli bir değişim geçirmiş bir ülkedir. Komşularla ilişkiler, İslamileşme ve Batı'dan uzaklaşma gibi eleştiriler alsa da Türkiye, bölge içinde ekonomik, ticari ve demokratik anlamda önemli atılımlar içinde olmuş ve bölgenin karmaşasından çok fazla etkilenmemiştir.

Türkiye'deki bu durum işte bu nedenle Ortadoğu üzerinde planları olan çevreleri tedirgin etmekte ve hatta kimileri bu tedirginliği açıkça ifade etmekten çekinmemektedirler. Çünkü planda, ülkelerin güçlenmesi değil, güçsüzleşmesi vardır. Ve yine planda, Armageddon Savaşının gerçekleşeceğini düşündükleri Mezopotamya bölgesinde, kendi idarelerinde olan, Arap, Türk ve Fars dünyasından bağımsız, rahat yönetilip üzerinde rahat oyun oynanabilen hayali bir kukla devlet kurulması yer almaktadır: Büyük Kürdistan.

İlerleyen satırlarda bu büyük hayalin ne büyük bir yanılgı olduğunun ispatlarını göreceksiniz.

Evanjelik planları anlatmamızdaki amaç

Şu önemli gerçeğin kitap boyunca çok defa vurgulanması önemlidir: Bu kitapta belirtilen Evanjelik planları gözler önüne sermemizdeki amaç, söz konusu Evanjelikleri veya Yeni Muhafazakarları kötülemek değildir. Bu kişiler batıl da olsa sahip oldukları inançlar doğrultusunda en doğrusunu yaptıkları kanaatinde olabilirler. Allah'ın Kuran'da çok fazla ayette bildirdiği gibi Hristiyanlar ve Museviler, Müslümanlar için dost ve kardeştirler. Kuran ile mutabık olan tüm Tevrat ve İncil sözleri Müslümanlar için de geçerlidir ve Müslümanlar, bu iki İbrahimi dine saygı, bu dinlerin mensuplarına ise sevgi ve şefkat göstermekle yükümlüdürler. Dolayısıyla elinizdeki kitabın bir dini, mezhebi veya bir dinin mensuplarını yermek veya kötülemek için yazılmadığının bilinmesi oldukça önemlidir.

Ayrıca şu bir gerçektir ki, İslam coğrafyası üzerinde her ne plan uygulanıyor olursa olsun, bu topraklarda eğer bir kargaşa çıkıyorsa, bunun asıl sorumlusu o topraklar üzerinde yaşayan ve bir türlü birlik olamayan Müslümanların kendileridir. Ortadoğu'nun içinde bulunduğu bu kargaşa halinin tüm sorumluluğunu başkalarına yüklemek gerçek sorunu anlamamak anlamına gelir. Ortadoğu ve tüm diğer Müslüman coğrafyasının asıl sorunu, bölünüp parçalanmış olmaları, mezhepler ve etnik kimlikler bahanesiyle bir araya gelememeleri, birlik olamamalarıdır. Büyük bir çoğunluğunun İslam adı altında sahte bir hurafe dinini benimsemeleri, Kuran'dan uzaklaşmaları ve Allah'ın kendilerine Kuran ile vermiş olduğu mesajı anlayamamalarıdır. Hurafe dininin etkisi ile kendi içinde geri kalmış, kadını değersiz, demokrasiyi gereksiz, sanatı haram bilen paramparça olmuş bir topluluk içinde nefretin büyümesi kuşkusuz ki zor olmamıştır. Dolayısıyla kıvılcımlardan kolay etkilenip bir anda kendi coğrafyasının kargaşa ortamına dönüşmesine izin veren Müslüman alemi, kuşkusuz ki bu durumdan en fazla sorumlu olandır.

Fakat bir yandan, kitabın başından beri bahsini ettiğimiz Evanjeliklerin, kendi hedefleri ve bu hedef için tespit edilmiş yol ve yöntemlerindeki hatalar, gidişata bakıldığında, Ortadoğu'da çok büyük

ve korkunç sonuçlara sebep olabilecektir. Burada bahsettiğimiz korkunç sonuç, bütün dünyayı felakete çevirecek Marksist bir sistemin doğup yaygınlaşması ve bütün dünyaya sirayet etmesidir. İşte o zaman, Evanjelikler, kendi beklentilerinin de yerine gelmediğini, dünyanın ise bir yok oluşa doğru gittiğini anlayabileceklerdir. Çok geç olmadan bu konuda uyarılmaları şarttır.

Eğer bu konudaki gerçekler gözler önüne serilirse, özellikle yeni muhafazakarlarla, Amerika ve Avrupa ile birlikte daha iyi ve barışçıl bir Ortadoğu inşa etmek çok daha fazla mümkün olabilecektir. İşte bu nedenle, geç olmadan, bu planın nelere mal olacağı gözler önüne serilmelidir.

3. BÖLÜM
SEVR'İN ÖZLEMİ: BÜYÜK KÜRDİSTAN

1920'de imzalanan ve Atatürk tarafından geçersiz kılınan Sevr Anlaşması, hatırlanacağı gibi Osmanlı'nın varlığından beri, Batı'nın süregelen en büyük özlemlerini resmi olarak Türk milletinin önüne koymuştu. Ortadoğu'yu, Arap Yarımadası'nı, Balkanları ve Afrika'yı kaybetmiş olan Osmanlı'dan batıda Ege kıyıları talep ediliyor, kuzeydoğuda Ermenistan ve güneydoğuda ise Kürdistan için toprak isteniyordu. TBMM tarafından tanınmaması anlaşmayı rafa kaldırsa da Sevr'in Kürdistan özlemi hiçbir zaman sona ermedi. Çünkü bazılarına göre Mezopotamya, kehanetlerin kalbindeki bir merkezdi ve mutlaka idare altına alınmalıydı.

Mezopotamya bölgesi, bilindiği gibi, Türkiye'nin güneydoğusu, İran'ın güneybatısı, Irak ve Suriye'nin bir bölümünü kapsayan bir bölgedir. Bu bölgenin önemli özelliği ise bölgenin etnik olarak Kürtlerin yaşadığı bir coğrafya olmasıdır. Dolayısıyla geçmişten bu yana bir kısım Evanjelik Hristiyanların ve onların politik kollarının hedefi, bölgenin güçlü devletlerinin –yani Türkiye, İran, Suriye ve Irak'ın– parçalanarak bu bölgede yeni bir Kürt devleti kurulabilmesi olmuştur. Bu devletin iki önemli özelliği olmalıdır: ABD ve Avrupa'nın kayıtsız şartsız müttefiki olmalı, dahası ABD ve Avrupa'nın tüm isteklerini yerine getiren bir piyon devlet olmalıdır.

Bu piyon devlet, Batı'ya, Ortadoğu topraklarında oldukça stratejik bir alan sağlayacak, üsler kurabilmeleri için mükemmel stratejik coğrafya sunacak ve beklenen Armageddon Savaşı için de ortam, imkan ve mekan oluşturacaktır.

Dolayısıyla Büyük Kürdistan projesi, Sevr'den beri resmi olarak işleyen bir projedir. Kürt nüfusunu barındıran dört ülkeyi hedeflemektedir. İstikrarsızlaştırma planı dahilinde bu hedef, Irak ve Suriye açısından başarıya ulaşmıştır. Irak'ta özerk, Suriye'de ise kantonlardan oluşan bir Kürt yerleşim alanı vardır. Irak'ın her geçen gün daha da karışması Kürt Özerk Yönetimi'nin "bağımsızlık ilan edebiliriz" söylemlerine yol vermiştir. Nitekim Irak anayasası buna müsaittir. Yerel halk oyladığı takdirde, özerk yönetim Irak'tan bağımsız bir devlet olarak ayrılabilir.

Planın ikinci aşaması olan Suriye Kürtleri açısından da beklenen ilerleme kaydedilmiş görünmektedir. Kanton yönetimlere bölünmüş olan Kürt yönetimi burada sık sık özerklik ilan etmekte, fakat Suriye'deki iç savaş sebebiyle muhatap bulamamanın bir sonucu olarak mevcut sisteme geri dönülmektedir. Fakat bu aşamada dikkat çeken bir husus vardır: Batı ülkelerinin Suriye'deki Kürt bölgesine karşı aşırı hassasiyeti. Bu konu birazdan incelenecektir.

Hedefin üçüncü ve dördüncü safhası yani İran ve Türkiye ise, daha önce de belirttiğimiz gibi, istikrarlı ülkeler olmaları bakımından önemli bir sorun teşkil ederler. Dolayısıyla ince plan şu günlerde bu iki ülkeyi dize getirmek üzerine devam etmektedir. Burada konumuz olan hedefin Türkiye yönünü ele alırken bahsetmemiz gereken temel unsur PKK'dır. Çünkü Avrupa ve ABD'nin yıllardır terör listesinde bulunan, Marksist, Leninist, komünist PKK, şu anda Türkiye'yi bölmek için Batı'ya yaranmakta; Batı'nın bazı derin güçleri ise yine Türkiye'yi bölmek için PKK'nın maskesini görmezden gelmektedir. Dolayısıyla karşımızda, PKK'nın Batı'yı, Batı'nın ise PKK'yı kullandığı tehlikeli bir ortam vardır.

Batı PKK'yı, PKK ise Batı'yı kullanıyor

PKK'yı, günümüzdeki bazı gazetelerde çıkan yazılardan tanımış olan biri, gerçekte şiddet yanlısı olan bu komünist terör örgütünü kolaylıkla Batı'nın destek vermesi gereken "Kürt savaşçılar" olarak değerlendirecektir. Çünkü uluslararası ana akım medyanın, özellikle son günlerde, PKK'yı takdim edişi bu şekildedir.

Bunun sebebi çift taraflı bir menfaat alanının doğmuş olmasıdır. Yaklaşık 40 yıldır Türkiye'den Güneydoğu bölgesini koparmaya çalışan komünist PKK ile yaklaşık 100 yıldır bu bölgeyi koparmaya çalışan Batılı derin güçler ortak paydada buluşmuştur. Batı için en büyük itiraz olan "komünizm" faktörü, PKK'nın girdiği sahte kılıklar altında sinsice gözlerden ırak hale getirilmeye çalışılmıştır. Komünist kahpe teröristler yüzlerine maske geçirmiş ve kimlik mücadelesi veren, haklarını arayan emperyalist Kürt savaşçıları görünümüne bürünmüşlerdir. Bu durum Batı'nın işine gelmiş ve PKK'yı hedeflerini gerçekleştirmek için iyi bir koz olarak görmüşlerdir. Nasıl bir belanın içine girdiklerinin farkına dahi varmadan...

Bu belayı tarif etmemiz şarttır. Çünkü PKK, Kürt kimliğinin mücadelesini veren kahraman savaşçılar falan değil, emperyalist kılığa bürünen, gerçekte HALEN komünizmi yaymayı hedefleyen, Kürtlük veya Kürtler umurlarında bile olmayan Leninist, eli kanlı bir terör örgütüdür. Bölgede yaşayan Kürtler ile PKK'lı teröristlerin arasındaki ayrımı çok iyi yapmak gerekmektedir.

PKK ile ittifaka girmeyi düşünen bir kısım Batılıların nasıl bir bela ile karşı karşıya olduğunu gösterebilmek için PKK'nın emperyalizm maskesini deşifre etmek gerekmektedir. Söz konusu Batılı güçler eğer hala komünizmle mücadeleyi esas alan ideolojilerini koruyorlarsa, şu durumda onlara kötü haber: Kanlı komünistlerle ittifak içindeler!

PKK neden kuruldu?

Üniversitelerde bir öğrenci hareketi olarak başlayan ve 1977 döneminde kendilerine Apocular denen PKK hareketi, zaman içinde Kürt Devrimcileri veya Apocular isimlerini bırakarak Ulusal Kurtuluş Ordusu adını almıştır. Zaman içinde sol grupların birçoğu bu örgüt ile çeşitli bağlantılar kurmaya başlamıştır. Çünkü örgütün temel ideolojisi Marksizm-Leninizm üzerine kuruludur. O dönemde söz konusu grubun lideri konumunda olan Abdullah Öcalan'ın şu açıklamaları PKK'nın ilk kuruluş bildirgesi sayılabilir:

> *Klasik manada bizler Marksizm ve Leninizm'i araştırıp inceleyeceğiz. Bu ideolojilerin kılavuzluğunda dünyanın, Ortadoğu'nun ve Türkiye'nin genel bir tahlilini yapacağız. Bu bakış açısına göre Doğu ve Güneydoğu Anadolu (Kuzey Kürdistan) sömürge durumundadır. Türkiye de sömürgeci devlettir. Ayrıca Kürdistan'ın diğer parçaları da İran, Irak ve Suriye'nin sömürgeci idaresi altındadır.*[7]

PKK'nın amacını açıklayan diğer bir yazılı belge 1978 yılında yayınlanan Kürdistan Devriminin Yolu (Manisfesto) ile Parti Programı'dır. Parti Programı'nda daha doğrusu Öcalan'ın hazırladığı Taslak'ta PKK'nın amacı şöyle özetlenmektedir:

> *Kürdistan, sömürgeci 4 devlet Türkiye, İran, Irak ve Suriye tarafından dörde bölünmüştür. En büyük parça Türkiye Kürdistanı'dır. Burada yarı feodal ilişkiler geçerlidir. Devrimde Türkiye Kürdistan'ı önderlik yapacaktır. Devrimin niteliği ulusun demokratik devrimidir.* ***Asgari hedef, sömürgeciliği yıkarak bağımsız, demokratik ve birleşik bir Kürdistan devleti kurmaktır. Azami hedef, Marksist-Leninist ilkelere dayalı bir devlet kurmaktır.*** *Devrime*

öncü güç proletaryadır. Devrimde temel güç köylüdür. Temel ittifak da işçi-köylü-aydın ittifakıdır.[8]

Aynı dönemde yayınlanan Tüzük ise programda belirlenen hedefleri gerçekleştirmek için oluşturulacak partinin temel niteliğini açıklamaktadır. Hem Manifesto, hem Program, hem de Tüzük'te kendisini Marksist-Leninist olarak tanımlayan örgütün tüm ideolojisi "zor ve sömürge" kavramları üzerine inşa edilmiştir. Buna göre sömürgeci güçlere karşı devrimci şiddet sonuna kadar kullanılmalı ve sömürgeci güçler bu şiddet sonucunda örgütü kabullenmeye zorlanmalıdır.[9] Burada, Engels'in "Zor Teorisi" esas alınmış ve Marks ve Engels'in proletarya iktidara giderken şiddetin göz ardı edilmemesine dair ifadeleri yol gösterici kabul edilmiştir.

Abdullah Öcalan da, bu görüşlere sahip çıkarak şiddetin vazgeçilmezliğini ileri sürmüş ve *Kürdistan'da Zor'un Rolü* isimli kitabında bu görüşlerini açıklamıştır:

....Biz gerilla savaşıyla hareketli savaşı bir arada uygulayarak düşmanın askeri üstünlüğünü yok etmeye ve onu daha da geriletmeye ve Türkiye'deki devrimin gelişimini hızlandırmaya çalışacağız. Bu trajik denge aşamasında Kürdistan'da devam eden gerilla savaşıyla hareketli savaş eğer Türkiye'de de gelişmiş bir devrimci savaşla desteklenirse ve Türkiye'de büyük kentlerde dahil olmak üzere bir proletarya ve halk ayaklanması gündeme gelirse bu ayaklanma durumu Kürdistan'a kadar genişletilerek, Türkiye ve Kürdistan'da girişilecek halk ayaklanmalarıyla burjuva ordusu dağıtılabilecek, devrimin siyasi üstünlüğü böylece askeri üstünlüğe de dönüştürülerek burjuva iktidarı yıkılıp devrim zafere götürülebilecektir…[10]

"Burjuva"ya karşı "Proletarya diktatörlüğü" isteyen, bunun ancak bir "devrim" ve "terör" yoluyla yapılabileceğini anlatan Öcalan, Marks'ın ideallerini, Lenin'in uygulamalarını tarif etmektedir. Lenin, kendi idealindeki devrimi şu şekilde tarif etmiştir:

Bir burjuvazi devrimi, proletaryanın çıkarları için kesinlikle gereklidir. Burjuvazi devrimi ne kadar tamamlanmış, kararlı ve tutarlı olursa, sosyalizm için proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesi o kadar emin olacaktır. ... Fransızların söylediği gibi işçiler için 'tüfeği bir omuzdan diğerine almak' daha kolay olacaktır. Devrimin sağladığı özgürlük ile ***burjuvazi devriminin onlara verdiği silahı, burjuvazinin kendisine çevirecekler.***[11]

Felsefesini bu fikirler doğrultusunda belirleyen Öcalan da, Marksist çizgiye gelmesini ve kendisini bu yüzyılın Lenin'i ilan etmesi zihniyetini hiçbir zaman gizlememiştir:

...Tabii daha sonra tercih Marksizm-Leninizm'e yapılır. Sosyalizmin Alfabesi (Leo Huberman) elime aldığım ilk klasiktir. Okuduğumda yastığımın altına koydum ve bu iş burada biter dedim. Sanırım 1969'da Sosyalizm tercihi kesinleşti.[12]

Lenin 1900'de ne ise ben de 21. yüzyıl sosyalizmini temsil ediyorum, reel sosyalizmle savaşarak, ***emperyalizmle savaşarak*** *yeni sosyalizmi inşa ediyorum.* [13]

Öcalan, PKK'nın Marksizm-Leninizm geleneği üzerine inşa edildiğini ve bundan sonra da bu ilkeler üzerinde devam edeceğini şu sözlerle ifade etmiştir:

PKK, Marksizm-Leninizm geleneğine uygun bir gelişme yaşamıştır. Bundan sonrası açık ki etle tırnak gibi birbirinden ayrılmayan bu miras üzerine şekillenecektir.[14]

Öcalan, 1 Mayıs 1982 yılında yaptığı konuşmasında ise şunları söylemiştir:

Ama şunu iyi bilmeliyiz ki, Kürdistan tarihi bugün çağa ulaşmak istiyorsa, tamamıyla işçi sınıfı gerçeğine dayanmak zorundadır. Ne kadar elverişsiz koşulları yaşarsa yaşasın, işçi sınıfının objektif gücüne ve onun eylem kılavuzu olan bilimine, MARKSİZM-LENİNİZM'E DAYANMAK ZORUNDADIR VE DİKKAT EDİLİRSE BİZİM VARLIK NEDENİMİZ TÜMÜYLE BU GERÇEK ETRAFINDA OLUŞMUŞTUR. ... Eğer o aşiret duvarları, o feodal

çitler aşılmasaydı, MODERN DÜŞÜNCE, EN DEVRİMCİ DÜŞÜNCE OLAN MARKSİZM-LENİNİZM kafalarımıza sıçramayacaktı.

Öcalan'ın açık izahları, örgüt Manifestosu, Programı ve Tüzüğünde yer alan bilgilere şöyle bir bakıldığında, PKK'nın nihai amacının, Marksist-Leninist temeller üzerine inşa edilmiş bir Kürdistan oluşturmak olduğu görülecektir. Bu bölgeyi içine alan İran, Irak, Suriye ve Türkiye'nin "sömürgeci" devletler olduğu belirtilmekte ve PKK, hedefini meşru kılmak için sömürge yaklaşımını temel almaktadır. Örgüt mensupları, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerini örnek almakta ve bu hareketleri gerçekleştirenleri müttefikleri olarak görmektedir. Amaçları, "Sosyalist Kürdistan" adı altında kurulan bir bölge içinde "sınıfsız" bir toplum meydana getirmek, komün sistemini oluşturmaktır; manifestolarında bunun için savaş çağrısı yapılmaktadır.

Bu hedefin en önemli gereklerinden biri kuşkusuz emperyalist güçlerin tümüne karşı koyma arzusudur. Bu sebeple Amerika ve Amerika destekçisi Batı'nın tüm uygulamalarına, hatta varlıklarına karşı çıkılmıştır. Manifesto, asıl olarak Amerikan emperyalist zihniyetini yok etme hedefine odaklanılmıştır. Dolayısıyla Marksist PKK, Marksizm'in gereği olarak emperyalizme ve dolayısıyla emperyalist odak olarak gördükleri ABD'ye şiddetle karşı çıkmaktadır.

PKK programının "Kürdistan Devriminin Görevleri" başlıklı bölümünde "sömürgeci" olarak tanımlanan Türkiye Cumhuriyeti'nin sunacağı her türlü çözüm arayışlarını (buna bölgesel özerklik de dahildir) reddetmek gerektiği bildirilmiştir. Bu reddedişteki amaç, Türkiye Cumhuriyeti'nin mutlaka parçalanması gerektiği düşüncesinden kaynaklanmaktadır.

Manifestoda, Komünist Kürdistan'ı inşa edebilmek için, Türk güvenlik güçlerini kırsal bölgelerden ve Türk-Irak sınırından geri çekilmeye zorlayarak, Türkiye'nin güneydoğusunun bazı bölümlerinde askeri ve politik denetim kurmak hedef olarak belirtilmektedir. Kurtarılmış bölgeler oluşturulduktan sonra, kentlerde saldırılar ve bölge çapında kargaşa ve ayaklanmalar başlatılacaktır. PKK'nın mevcut silahlı güçleri konvansiyonel bir orduya dönüştürülecek ve hedef Türk ordusunu bozguna uğratmak olacaktır. Bütün bunların sonucunda, Türk ordusunun "Kürdistan" olarak nitelendirilen toprakları terk edeceği beklentisi vardır.[15]

PKK manifestosundaki bu detayları vermemizin amacı, PKK'nın Marksist Leninist bir örgütlenme olarak kurulduğunu gözler önüne sermek ve başta ABD olmak üzere her türlü emperyalist, kapitalist ülke, devlet ve sisteme karşı savaş hedefini gözettiğini belirtmektir. PKK, Türkiye'yi ve Kürtleri barındıran civar ülkeleri "yıkarak" bir komünist devlet kurma azmindedir. Kuruluş amacı budur ve bu amaçtan şimdiye kadar hiçbir şekilde vazgeçilmiş değildir.

Dünya değiştikçe, Ortadoğu'da sınırlar hassaslaştıkça, güç dengeleri değişim gösterdikçe, PKK yıllar içinde emperyalist bir maske takma zorunluluğu duymuştur. Bunun için sebepler çoktur; bu sebepleri sonraki başlıklarda inceleyeceğiz. Burada özellikle vurgulanması gereken nokta, PKK'nın kuruluş günlerindeki Marksist görünümü ile bugünkü emperyalist maskesinin pek çok ülke ve fikir adamı için aldatıcı olmasını engellemektir. PKK, bugünkü sahte görünümü altında, hala, komünist dünya devleti kurma azminde olan Marksist Leninist bir terör örgütüdür.

PKK'nın emperyalizm maskesi

SORU: Saddam'a razı olmayan Batı, niye Türkiye'nin güçlenmesini istesin ki?

ÖCALAN: Fakat bu bir Kürt özerkliği de yaratır. Türkiye'yi de zayıflatır bu, zayıflatmasını bilir.

SORU: Kürt özerkliği aynı zamanda Türkiye'yi de frenler mi demek istiyorsunuz?

ÖCALAN: Batı yanlısı bir Kürt özerk bölgesi, Batı için Türkiye'yi frenler. Arapları frenler, İran'ı frenler. **Bu açıdan Batı, Kürtlerin özerkliğine sevdalanacak gibime geliyor.** Bu bölgeyi Türkiye'ye doğru, İran'a doğru yayacaklar. Tabii bu, Batı'nın isteğidir.[16]

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın Rafet Ballı'ya 1991 yılında verdiği röportajda sarf ettiği bu sözler, aslında konunun özünü anlamak için yeterlidir. Batı'da bir kısım güçler, Türkiye'de Kürtlerin özerkliğine sevdalanmıştır. Bunun hedefi, tam da Öcalan'ın belirttiği gibi Türkiye'yi, Arapları ve İran'ı frenlemek olacaktır. Türkiye'ye ve İran'a yayılmış olan bir Kürt bölgesi tümüyle Batı'daki söz konusu güçlerin isteğidir. Çünkü yukarıda detaylı şekilde bahsini ettiğimiz derin güçlerin çıkarları, buna son derece uygun düşmektedir.

Söz konusu plan aslında Öcalan tarafından 90'lı yılların başlangıcında keşfedilmiştir. Bu yıllar, PKK'nın Türkiye toprakları üzerinde ciddi kayıplar verdiği, örgütün büyük oranda kan kaybettiği, taraftarlarını yitirdiği ve yeni katılımlar elde edemediği dönemdir. Kendi söylemlerine göre, Marksist ve Leninist bir örgüt olarak yaptıkları eylemler çok büyük oranda kendilerine dönmüş, güçlerini yitirmelerine neden olmuştur.

Aynı dönem, Körfez Savaşı'nın başladığı ve bu savaşın bir neticesi olarak 36. paralelin kuzeyinde bir güvenli bölgenin inşa edildiği ve Irak Kürtlerinin korumaya alındığı dönemdir. Kan kaybeden PKK, Batı koalisyon güçlerinin Kürtleri koruma altına almasını ve Irak'ta bir Kürt özerk bölge sinyalinin oluşmasını kendisine baz alarak, dev bir taktiksel değişim politikasına yönelmiştir. Bu değişim öylesine kapsamlıdır ki, PKK, Leninist özünü hissettirmeyecek şekilde bir maske takmış, emperyalizm kılıfı altına gizlenmiş ve başta ABD olmak üzere tüm Batı'yı en hararetli müttefiki ilan etmiştir. Öyle ki temel hedefi emperyalizm ve onun başını çeken ABD'yi yok etmek olan PKK, ABD'nin himayesi altına girebilmek için bayrağından söylemlerine kadar her şeyi değiştirmiştir.

PKK'ya bir sığınak: 36. paralelin kuzeyi

1991 Körfez Savaşı'nın hemen sonrasında Irak'tan kaçan Kürt mültecilerin sayısı ciddi anlamda yükselince, Irak-Türkiye sınırında bir güvenli bölge oluşturulmuştur. Nisan 1991'de, ABD yönetimi Irak'a, Kürtlerin bulunduğu bölge olan 36. paralelin kuzeyinde, karada ve havada faaliyet göstermemesi uyarısında bulunmuştur. Bu çerçevede 36. paralelin kuzeyinin Irak uçuşlarına yasaklanması, Birleşik Görev Gücü adındaki uluslararası bir askeri gücün bölgeye yerleştirilmesi ve sonraki gelişmeler, Kuzey Irak'ta fiili bir Kürt yönetiminin oluşmasını beraberinde getirmiştir. Temmuz 1991 tarihinde ise Kürtler için oluşturulan güvenlik bölgesinin korunması için aralarında Türkiye, ABD, İngiltere ve Fransız askeri kuvvetlerinin bulunduğu 77 uçak ve helikopter ve 1862 personelden oluşan Çekiç Güç, Türkiye sınırları içinde konuşlandırılmıştır. Çekiç Güç'ün buradaki varlığı ile söz konusu Kürt bölgesi özel bir koruma altına alınmıştır.

Bu dönem, ciddi kayıplar veren ve kan kaybeden PKK'nın mecburi taktik değişiminin başlangıç dönemidir. Güvenli bölge içine alınan ve ABD denetiminde olan 36. paralelin kuzeyi, PKK açısından paha biçilmez bir fırsat olmuştur. PKK bu şekilde, barınacak, güçlenecek, hatta eğitilecek bir alan edinmiştir. Fakat bu imkanlardan faydalanabilmek için "komünizm karşıtı" olan ABD'nin gözüne girecek bir şeyler yapması gerekmiştir. Amerika yandaşı görünümü alması, komünizm adına terör gerçekleştirdiğini unutturması şart olmuştur. Eğer bunu başarabilirse, bir süper gücün desteğini almış olacaktır. Ve ne garip bir tevafuktur ABD'de bir kısım birimler, tıpkı kendileri gibi Türkiye üzerinde bir Büyük Kürdistan emeli peşinde koşmaktadır.

İşte bu sebeplerle PKK, söylemlerini, taktiklerini, bayrağını değiştirmiş; Rus-Çin destekçisiyken bir anda ABD destekçisi olmuş; sahtekarca emperyalist görünüme bürünmüştür. Bu durum, aslında PKK gerçeğini gayet iyi bilen Amerikan derin devletinin de işine gelmiş, derin devlet, bu emperyalist

maskeye çok inanmak istemiştir. Bölgede Kürt devletinin kurulması için PKK'nın kullanılmasında sakınca görmemiştir.

Öcalan'ın, başından beri emperyalist gördüğü ABD'ye yaranmak için sarf ettiği şu sözler, bu maskenin hangi boyutlarda olduğunu gözler önüne sermektedir:

> *İslam'ın unutur, inkar edilir kıldığı bu halk, tüm tarikatçı yapılanmalara karşı Armageddon'da ağırlıklı olarak Hristiyanlar ve Musevilerin yanında yer alacaktır.*[17]

Taktik bilindiktir: Öcalan, ABD'nin gözüne girecek şekilde İslam'ı eleştirmekte, İslam ile bütünleşmiş olarak yaşayan Kürt halkını inkar etmekte, herhangi bir dine inancı veya saygısı varmış gibi davranarak, Hristiyan ve Musevi inancının destekçisi görünmektedir. Hristiyan Evanjeliklerin Mezopotamya'da gerçekleşmesini bekledikleri Armageddon Savaşına kurnazca vurgu yapması ise kuşkusuz oldukça dikkat çekicidir. Nitekim bu taktik şu an PKK tarafından uygulanmakta, günümüzde Ortadoğu'da devam eden kanlı çatışmalarda PKK, Batılı devletlerden yardım alarak silahını Müslümanlara yöneltmektedir.

Bu görüntü son derece göz boyayıcı olmuş, nitekim 36. paralelin kuzeyinin özel bir idareye ayrılmasının hemen ardından aniden 70 PKK kampı ortaya çıkmıştır.[18] Jay Walker adlı bir araştırmacı, PKK kamplarındaki gözlemlerini ''*Türkiye'de Kürt Ayaklanması*'' adlı yazısında şöyle aktarmıştır: "*...sınır boyunca 20 PKK eğitim kampı gördüm. Kamplarda Fransız peynirleri yenmekte, Amerikan kakao ve kahveleri içilmekteydi*."[19]

PKK, bu dönemde, özellikle ABD'nin büyük bir risk olarak gördüğü İran'a yönelik olarak güçlendirilmiştir. Çöküş aşamasına geldikleri bir anda söz konusu güvenli bölge, adeta bir PKK özel bölgesi gibi görev yapmış ve bu sayede terör örgütü silahlanmış, eğitilmiş ve kendini toparlanmıştır.

Bunun sonucu olarak da Çekiç Güç uygulamasının hemen ardından PKK güçlenmiş ve silahlanmış olarak Türkiye toprakları üzerinde terör eylemlerine geri dönmüştür. Nitekim 90'lı yıllar, PKK'nın Türkiye üzerinde en fazla eylem yaptığı ve en fazla can aldığı dönemdir.

Şunu belirtelim, **Kürtlerin bir devlet kurmasına itirazımız yoktur.** Bilindiği gibi Irak'ın kuzeyinde hali hazırda özerk bir Kürt devleti zaten bulunmaktadır ve Türkiye bu devlet ile son derece iyi ilişkiler içindedir. Devlet Başkanı Mesud Barzani ve Başbakan Neçirvan Barzani samimi ve dindar iki önemli liderdir. Elbette ülkelerin bütünlüğünü korumaları daima isteyeceğimiz bir şeydir fakat özellikle Irak'ın içinde bulunduğu karmaşa ortamının mecburi bir getirisi olarak eğer önümüzdeki günlerde Barzani liderliğinin denetiminde Kuzey Irak'ta bağımsız bir Kürdistan kurulursa, buna da desteğimiz elbette olacaktır. Fakat bunun için öncelikle o bölgeden de PKK tehdidinin temizlenmesi ve özellikle bu tehdidin Barzani ailesinin üzerinden kalkması gerekmektedir. Görülebileceği gibi itirazımız bir Kürt devleti kurulmasında değil, fakat iki önemli noktadadır:

1. Türkiye topraklarına göz dikilmesi

2. Kürdistan kurma hayalinin PKK ile gerçekleştirilmek istenmesi.

Türkiye, Kürtleri ile bir bütündür. Bin yıldır bu topraklar üzerinde Kürtler ve Türkler birlikte yaşamışlardır ve kardeştirler. Türkiye'de hiçbir Kürt, kendi anavatanından ayrılmaya niyetli değildir. Türkler de Kürtleri bırakmak niyetinde asla değildirler. Kürt kardeşlerimiz tedirgin olmamalıdırlar; Türkiye devleti içinde çöreklenmiş ve şu anda yargı önünde olan Ergenekon terör örgütünün mensuplarının geçmişte Kürtlere yönelik ayrımcı ve zulüm dolu bir politika izlemiş oldukları bizim tarafımızdan gayet iyi bilinmektedir. İlerleyen bölümlerde bu konuya kapsamlı yer ayrılmış ve Türk hükümetinin ve milletinin bu konuda yapması gerekenler tarif edilmiştir.

Fakat şu bilinmelidir: O dönemde Ergenekon terör örgütünün yaptıklarının tüm Türkiye'ye mal edilmesi hatalı olacaktır. Bölünme, başından beri PKK terör örgütünün dillendirdiği bir söylemdir. Bu terör örgütünün, Kürt milliyetçiliğiyle ise alakası yoktur. Aksine bu terör örgütü asıl zulmü daima

Kürtlere yöneltmiştir. Dolayısıyla Türkiye'nin güneydoğusunda Türkiye'den ayrılmak isteyen bir Kürt etnik grubu olduğu tümüyle yalandır. Doğrudur, Kürtler, çoğunlukla Türkiye'nin güneydoğusundadırlar. Fakat aynı zamanda Kürtler Türkiye'nin her yerindedirler. Yine güneydoğuda da Kürtlerden farklı olarak Zaza, Türkmen, Arap, Süryani, Ermeni nüfuslar yoğunluktadır. Dolayısıyla Türkiye, her metrekaresinde farklı halkların yaşadığı ve tüm halkların iç içe var olduğu bir bütündür. Kürt ayrımcılığı şimdiye dek hep Ergenekon ve PKK çetelerinin söylemleriyle gündeme gelmiştir. Irkçılık yapan ruh hastalarının zihinlerinde yer almıştır. Günlük hayatta hiçbir zaman Kürt-Türk ayrımı diye bir şey yoktur. Buna iznimiz de yoktur. Kürtler Anadolu topraklarının güzel bir süsü; maddi manevi önemli birer değeri; dostluğun, dürüstlüğün, maneviyatın, vefa ve sadakatin mühim birer sembolüdürler. Kürt kardeşlerimizi bizden ayırmaya kalkan zihniyet, asla ve asla başarılı olamayacak daima hüsranla karşılaşacaktır.

Dolayısıyla Amerika derin devletinin planladığı Büyük Kürdistan hayalinde, Türkiye olmayacaktır. Amerika ve onu destekleyen Avrupa ülkelerinin derin devlet yapılanmalarının en büyük hatası, kurguladıkları Kürdistan hayalinin PKK ile gerçekleşeceğine inanmalarıdır. Bu hatadır çünkü PKK, belki de geçmiştekinden çok daha güçlü olarak Marksist temeller üzerinde varlığını sürdürmektedir. Emperyalizm maskesi kullanarak yaptığı ise, tarihte tüm ünlü komünistlerin başvurduğu kirli bir taktiktir.

Tarihteki ünlü komünist taktikler

Lenin ve Stalin, komünizm ideolojisinin en vahşi temsilcileridir ve komünizmin gereği olarak dine de keskin bir üslupla karşıdırlar. Lenin, komünizmi Sovyet Rusya'ya yerleşik kılmak amacıyla 200 bin rahip öldürmüş, milyonlarca Hristiyan'a zulmetmiş, binlerce kiliseyi yok etmiş, bazılarını ise ateist müzelere dönüştürmüştür. Lenin'in izinden gitmiş olan Stalin'in ise din konusuyla ilgili sözleri şöyledir:

> *Biz dine karşı propaganda yapıyoruz ve propaganda yapmaya devam edeceğiz. Parti dine karşı tarafsız kalamaz. Bütün dinlere karşı din aleyhtarı propaganda yapmaktadır.* [20]

Bütün dinlere karşı din aleyhtarı propaganda yapmanın gerekliliğinden bahseden aynı Stalin, şaşırtıcı bir şekilde, 2. Dünya Savaşı'nın ilk yıllarında Rus Ortodoks Kilisesi ile bir akit imzalamış, on binlerce kilisenin yeniden açılmasına ve kilise liderliğindeki hiyerarşinin yeniden tesis edilmesine izin vermiştir. Bunun yanı sıra güneyde Müslüman şeriatına izin verilmiş, Doğu'da Budizm desteklenmiş ve antisemitizme güçlü bir biçimde karşı çıkılmıştır. Bu ilginç açılımın ise tek sebebi vardır: 2. Dünya Savaşı'nda komünizme karşı büyük bir tehdit olarak yükselen faşizmi ortadan kaldırabilmek ve Hitler'i mağlup edebilmek için başlatılan mücadeleye karşı destek alabilmek. Nazilere karşı koyabilmek için Stalin, özellikle kilisenin etkisini bu yolla uzun süre kullanmıştır.

Lenin ise, çöküşe giden Rus ekonomisini canlandırabilmek ve kapitalist ülkelerin seviyelerine ulaşabilmek için, ekonomide kısa dönemli bir politika değişimine gitmiş ve kapitalizmin ilkelerini takip etmiştir. Yeni Ekonomi Politikası (New Economic Policy – NEP) adı verilen bu düzenlemeye göre küçük işletmelerin kapitalizmde olduğu gibi kâr mantığıyla devam etmesini içeren bir politikaya geçilmiştir. NEP politikası Bolşevikler arasında geçici bir düzenleme olarak görülmüş ve özellikle içinde barındırdığı kapitalist ekonomiye ait uygulamalar yüzünden parti içinde eleştirilmiştir. Komünist ekonomi anlayışının tamamen dışında bir politika olan NEP, bir mecburiyet olarak benimsenmiş ve yeterli ekonomik gelişme sağlandıktan sonra terk edilmiştir. Bugün, söz konusu taktiği Çin'in Hong Kong politikalarında da izlemek mümkündür.

Komünistlerin şekil değiştirme ve geri adım politikalarıyla ilgili bir başka örnek ise aile ve devlet konusundaki yaklaşımlarıdır. Bilindiği gibi komünizm, aile ve devlet kurumlarına şiddetle karşıdır ve bu iki kurumu, komün toplumlarına geri dönüş mücadelesinde oldukça büyük engeller olarak görür.

Fakat buna rağmen komünistler genellikle bir taktik uygular ve aile kurumunu ortadan kaldırabilmek için öncelikle güçlü bir devletin var olması gerektiğini söylerler. Güçlü bir devlet için ise önce aile kurumunun güçlenmesi gerekmektedir. Bu nedenle önce geri adım atarak aileyi güçlendirirler. Bu sayede komünist devlet güçlenir ve bir aşama sonra ise aile kurumu tamamen ortadan kaldırılır. Bir sonraki aşama ise devleti ortadan kaldırmaktır ki, ailenin ve dini değerlerin kalmadığı bir toplumda, artık bu komünistler açısından çok kolay aşılacak bir safhadır.[21]

PKK'nın kullandığı komünist taktikler

Komünist taktikler çoğu komünist lider tarafından istikrarla uygulanmış ve komünizmin kökleşerek yerleşmesi için gerekli görülmüştür. Bir başka deyişle güçlü bir komünist devlet için gereken her yola başvurulmuştur. Gerçekte Stalin'in kiliselere asla destek vermeyeceği, Lenin'in asla kapitalist bir ekonomiye mahal vermeyeceği açıktır. Fakat ortam ve şartlar gerektirdiğinde bu maske daima ustalıkla kullanılmıştır.

Şu anda aynı yöntem PKK tarafından da uygulanmaktadır. PKK, komünist dünya devleti hedefinin birinci aşaması olan Komünist Kürdistan'ı oluşturabilme yolunun Batı ile yakınlaşmak olduğunun farkına varmıştır. Komünist kimliği ile ortaya çıkmasının, dünya süper gücü ABD tarafından tepki çekeceğini ve bu tepkinin kendilerini kaçınılmaz bir başarısızlığa götüreceğini gayet iyi bilmektedir.

Bu taktiksel değişim içinde zikredilen meşhur kelime "özerklik"tir. Gerçekte örgüt Manifestosu'nda şiddetle karşı çıkılan bu ifade bir anda gece gündüz kullanılır olmuş, Manifesto'daki Komünist Kürdistan'ın kurulması için Türkiye Cumhuriyeti'nin yıkılmasını şart koşan ifadeler örtbas edilmiştir. Çünkü burada geçen komünizm ifadesinin, Batı tarafından doğrudan destek görmeyeceği örgüt tarafından bilinmektedir. Özerklik, ABD ve Avrupa için oldukça göz boyayıcı bir kelimedir; ayrıca PKK'ya Batı'nın gözünde sahte bir "Kürt halkının kurtuluş mücadelesini veren örgüt" kimliği de kazandırmaktadır. Batı'nın bu talebi demokrasinin gereği olarak görmesi ve mutlaka destek vermesi beklenmektedir.

Öyle ki, özerklik kelimesine Türk toplumunu alıştırma çalışmaları başarısız olunca bu kelimeyi de yumuşatma politikasına başvurulmuştur. Son günlerde oldukça sık duyduğumuz demokratik özerklik, kanton, demokratik konfederalizm gibi öneriler, PKK'nın taktiksel yöntemlerinden bazıları olarak gündeme getirilmektedir.

Ayrıca örgüt, şiddetle devlet sistemine karşı olmasına, devleti yok etmek üzere örgütlenmesine rağmen ağız değiştirmiş ve aniden Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığının kendileri için garanti olduğundan bahseder olmuştur. Bu aslında kullanılan komünist taktiklerinin en bilinenleridir. Devleti yıkmak için önce güçlü bir devletin himayesinde olma planı hayata geçmiştir. Hedefteki ilk aşama olan özerklik, Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığının elbette kendileri için garanti olmasını gerektirmektedir. Çünkü böylelikle, Türkiye devletinin kendilerine para, silah, altyapı sağlayacak bir ana kaynak olmasını hayal etmektedirler. Türk devletinin parasıyla ileride Türk devletine karşı kullanacakları bir ordu oluşturmayı planlamaktadırlar. Dolayısıyla şu aşamada devletin varlığının önemi PKK ve PKK destekçileri tarafından sürekli olarak dillendirilir. Fakat gerçekte amaç, güçlenip bir devlet haline geldikten sonra Türkiye Cumhuriyeti dahil olmak üzere civardaki tüm devletleri yok etmek ve komünist dünya devleti hedefine erişene kadar bu şekilde ilerlemektir. Dolayısıyla bu söylemler de bir taktikten öte değildir.

PKK'nın emperyalizm maskesini taktıktan sonra üstlendiği diğer taktikler ise, kadınları, aileyi ve dini kullanıyor olmalarıdır. Bu taktikleri farklı başlıklar altında inceleyelim:

1. Emperyalizm maskesi altında kadınlar

PKK, Marksist Leninist ideolojisini açık açık sürdürdüğü 1990'lı yıllara kadar aileyi, dini, aşiretleri ve kadınları kendi ideolojisinin zararlı elemanları olarak görmüştür. Örgüte göre, sömürgeciliğin ajan kurumu olarak gördüğü din ve aile ortadan kesin olarak kalkmalıdır. İşte bu sebeple de örgütün en önemli mücadele alanlarından bir tanesi aileler, din görevlileri ve aşiretler olmuş, oldukça fazla sayıda din görevlisi öldürülmüş, aşiretlere savaş açılmıştır.[22] Öcalan, kaleme aldığı ilk yazılarında Marksist-Leninist çizginin bir sonucu olarak kadını ciddi şekilde aşağılamış, hatta kadını, ailenin içerisinde "erkeği düşüren, yozlaştıran" bir unsur olarak tarif etmiştir. Hatta örgütün içinde zararlı birer eleman olacakları endişesi, erkeklerin savaşma kabiliyetini azaltacağı ve örgüt içi iklimi bozacağı iddiasıyla kadınların örgüt içinde yer almalarına hiçbir zaman sıcak bakmamıştır.[23]

Bu noktada Öcalan'ın kadınlar, özellikle Kürt kadınları hakkındaki gerçek fikirlerine göz atmak yerinde olacaktır:

> *Kürt kadınlarının çoğunun bedenleri ölü, kokuşmuş, soğuk ve çok kabadır. Fizikleri biraz böyledir, ruhları donuktur. Fikir düzeyi hiç yoktur... Bir papağan kadar bile sözcükleri tekrarlayamaz.*[24]

Fakat daha önce de belirttiğimiz gibi 90'lı yıllar, örgüt içinde kopmaların meydana geldiği, örgütün güçsüzleştiği ve küçüldüğü ve oldukça ciddi kayıplar vermiş olduğu bir dönemdir. Taktik değişimini gerektiren bu önemli sebep, PKK'nın kadınlar konusunda da bir atılım yapmasını gerektirmiştir. O dönemde ani bir kararla örgüte kadın militan alınmaya başlanmıştır. 1996 yılında örgütün küçülmeye başladığı ve kitle desteğini kaybetmeye başladığı bir dönemde ise PKK, kadınları, intihar eylemlerinde ilk defa bir araç olarak kullanmıştır.[25]

Terör örgütüne kadınların alınmasındaki temel amaç, yok olma tehlikesi içine giren PKK'da, erkek teröristleri teşvik amacıyla kadınların birer savaşçı olarak kullanılmasıdır. PKK, o tarihten itibaren ön plana çıkardığı kadın savaşçılar ile bir nevi rekabetin yolunu açmış ve örgüt ile bağlarını yitirmek üzere olan erkekler bu yolla teşvik edilmişlerdir.

Nitekim, PKK'da kadınların intihar eylemlerinde kullanılma oranının, dünyadaki diğer terör örgütleriyle kıyaslandığında daha fazla olduğu görülmektedir. Gerçekleşen ve gerçekleşmek üzereyken yakalanan intihar eylemcilerinin %55'nin kadınlardan oluştuğu gözlemlenmiştir.[26] Kadınlar, çeşitli aldatma yöntemleriyle bu Marksist örgütün birer maşası haline gelmişlerdir.

Bu tarihten sonra PKK, kadınları çok çeşitli şekillerde emperyalizm maskesinin oldukça can alıcı bir parçası haline getirmiştir. Feodal görüşler ve hurafeci İslam anlayışının yanlış bir sonucu olarak özellikle kadınların ikinci sınıf vatandaş olarak görüldüğü Ortadoğu'da kendisini, kadın haklarından bahseden, kadınları ön plana çıkaran bir grup olarak göstermiştir. Batı için bu hassas bir noktadır; PKK ise bunu ustaca kullanmıştır. PKK, Batı'nın gözünde, kadına önem vermeyen bağnaz bir coğrafyanın içinde kadın özgürlüğünden bahseden yegane topluluk olarak göze çarpmıştır. Günümüzde, PKK hareketini tam anlamıyla tanımayan Batılı yazarların en fazla kandıkları maske, düştükleri oyun budur.

Gerçekte kadını "yozlaştırıcı bir etken" olarak gören, kadını savaşta bir tökez, önüne geçilmesi gereken "aile belası"nın da baş etmeni olarak niteleyen Öcalan, taktik değişiminin bir gereği olarak 1990'lardan sonra aniden kadınlara yönelik bir özgürlük teması geliştirmiştir. Kadını "kurtarılması gereken bir vatan gibi" göstermiş ve "özgürleşen kadın, özgürleşen Kürdistan'dır" sloganını geliştirmiştir. Çünkü bu sloganın hem örgüt içine alınacak kadın militanlar, hem de Batı nezdinde ne kadar göz boyayıcı olduğunu çok iyi bilmektedir.

Illinois Üniversitesi yayınlarında, PKK'daki bu değişim şu şekilde ifade edilmiştir:

Kadınlar PKK hareketinin aktif üyeleri haline gelmeden önce, yani 1990'lı yıllara kadar, tüm odaklanma erkekler üzerineydi ve kadınlar 'güvenilmemesi gereken zayıf insanlar' olarak değerlendiriliyordu. Ancak bu hareket içinde kadınların sayısı arttığında, Öcalan ve genel olarak PKK, Kürt erkeğinin geleneksel, 'feodal' iktidarını eleştirerek, kadının rolü üzerine vurgu yapmaya başladılar.[27]

Şunu belirtmek gerekir. Kadın özgürlüğü ve üstünlüğünün savunucusu olmak elbette şarttır ve İslam dininin temel unsurlarından biridir. Ortadoğu gerçek anlamda bu konuda geri kalmış bir coğrafyadır ve bunun en temel sebebi İslam coğrafyasının Kuran'dan uzaklaşıp hurafelere yönelmiş olmasıdır. Hurafeci mantık, sadece kadınlar konusunda değil, kalite, demokrasi, savaş/barış, sanat, bilim gibi her türlü konuda olağanüstü derecede bir yozlaşma ve felaket getirmiştir. Burada dikkat edilmesi gereken en önemli husus, gerçek İslam dininin kadını yücelten, sanatı, bilimi ve demokrasiyi en mükemmel tarif eden anlayış olması; felaketi getirenlerin Kuran'daki gerçek İslam dininden uzaklaşıp hurafeci, sahte bir dine uyanlar olmasıdır. (Konuyla ilgili olarak bkz. Harun Yahya, "Bağnazların Kadın Nefreti", *Karanlık Tehlike Bağnazlık*)

Burada şunu belirtmekte de fayda vardır. Türkiye'nin Güneydoğu bölgesinde de özellikle o dönemlerde yaygın olan kız çocuklarını okula göndermeme, küçük yaşta evlendirme, onları değersiz ve önemsiz görme, hatta töre cinayeti gibi korkunç uygulamalara maruz bırakma sebebiyle kadınların hor görüldüğü bir sistemin toplum içinde yaygın olduğu doğrudur. Ve PKK'nın bu yaygın sistemi kendisi için koz olarak kullandığı, "silahlanırsan özgürleşirsin" fikrini aşıladığı görülmektedir. Kürt köylerindeki genç kızların pek çoğu, genel olarak aile veya aşiret içindeki baskılardan kaçmak için bu özgürlük görüntüsüne aldandıklarını açıkça belirtmişlerdir. Pişman olanların arasında ise geri dönebilenlerin sayısı azdır, çünkü genellikle örgüt tarafından tehdit hatta infaz edilmişlerdir.

Türkiye, hem İslam hem de demokrasi ülkesi olması sebebiyle, özellikle kadınlara verilen değer konusunda mutlaka öncü olmalı ve Ortadoğu'ya mükemmel bir örnek teşkil etmelidir. Bu konuda PKK gibi Batı'ya yaranma amacıyla maske takmış kanlı terör örgütlerine meydanı boş bırakmamalı, Kuran'da kadın ve demokrasi konusunda en mükemmel, en adil ve en doğru uygulamanın olduğunu tüm dünyaya anlatmalıdır. Bu, Türkiye'nin batısında da doğusunda da hakim bir uygulama olarak hayata geçirildiğinde hem Ortadoğu'nun bu beladan kurtulması için bir yol açılacak, hem de Türkiye, bunu uygulayan bir İslam ülkesi olarak Kuran'daki güzel ahlakı Ortadoğu'ya göstermiş olacaktır.

PKK'lı kadınlar neler söylüyor?

PKK'nın kadın konusundaki tarz ve ağız değişikliğinin üzerinde durmamızın temel sebebi, terör örgütünün bu yöndeki ikiyüzlülüğüdür. PKK, kadınlara yönelik söz konusu söylem ve uygulamaları sadece militan ihtiyacı ve Batı'ya yaranmanın en kolay yolu olduğu için tercih etmiştir. Gerçekte örgüt içindeki kadınların izahları, bu söylemlerin tam tersini işaret etmektedir.

Yazar Necati Alkan, PKK'lı pek çok kadın ile bu konu hakkında röportajlar yapmış ve önemli bir derleme meydana getirmiştir. Bunlardan birkaç örnek şöyledir:

PKK'lı kadınlardan Zelal kod isimli kişinin açıklamaları:

Öcalan'ı yaklaşımı ve uygulamalarından dolayı eleştirdim. Örgüt içi demokrasiyi eleştirdim, kişilerin geriliğini eleştirdim... Beni iki ay hapse attılar. Hapisten çıktıktan sonra 500 kişinin olduğu bir ortamda, eğitim ortamında, Öcalan 'bana laf söylemişsin' dedi. 'Tanrıyla öyle gelişigüzel konuşulmaz, laf söylenmez. Sen tanrıya laf atarsan çarpılırsın.' Kendini tanrı yerine koyuyordu yani. Örgütten ayrılmak istedim, fakat ölümle tehdit ettiler beni. Hayatımda o kadar korkmamıştım.[28]

PKK'nın dönüşüm sürecinde örgütte faaliyet yürüten Bese kod adlı kişinin açıklaması ise şöyledir:

PKK'ye ilk katıldığımda işte dağdaydım, silahım var, o halde ben özgürüm diye düşünüyordum. Ama ilerleyen zamanlarda gördüm ki özgürlük bu değildi. Çünkü kendime ait bir kimliğim yoktu, kişiliğim yoktu, düşüncelerimi istediğim gibi dile getiremiyordum, eleştiremiyordum. Örgütten ayrılmak istediğimde, ayrılamıyordum. (Derinlemesine Mülakat, 2008)[29]

Leyla kod adlı kişi ise şu açıklamaları yapmıştır:

PKK'da kadının özgürlüğü adına, sembolik ve göstermelik düzeyde yapılanlar dışında pek bir şey yapılmadı. Yapılanlarla da kadın özgürlüklerini biraz daha yitirdi. Çünkü kadın adına ideolojisini geliştiren, örgütlenmesini kuran, bütün kararları alan ve uygulayan bir erkek olan Öcalan'dı. Ben şahsen PKK'ya katılmadan önce de özgürdüm. PKK'da benim bugüne ve yarına dair bireysel görüşüm yoktu, olamazdı da. (Derinlemesine Mülakat, 2009)[30]

Necati Alkan, konuyla ilgili olarak yaptığı gözlem ve röportajları sonucunda, kitabında şu açıklamalara yer vermiştir:

PKK tarafından 1990'lı yıllardan sonra çeşitli görev ve roller yüklenerek kadınlar, örgütü ayakta tutan temel güç haline gelmişlerdir. Görüşme yapılan kadınların tamamı, bu gücün örgütten ayrılması halinde 'örgütsel yapının çökeceğini' dile getirmişlerdir. Ronahi'nin, 'kadınlar olmazsa, erkekleri örgütte tutamazsınız', Beritan'ın 'erkekler kadın için dağda duruyorlar', Ejin'in 'kadınlar olmasa bir tane erkek dağda olmazdı', Revşen'in 'kadın örgütten ayrılsın kimseyi tutamazsınız dağda', Pelin'in 'kadınlar ayrılırsa erkekler bir saniye bile dağda kalmazlar' sözleri bu bağlamda dikkate değerdir.[31]

Alkan'ın analizlerine göre PKK tarafından ilk yıllarda "özgürleştirilecek köleler" olarak görülen kadınlar, silahlı eylemlerde yer almaya başladıkları 1990'lı yıllarda "yoldaşlar", intihar saldırılarında kullanılmaya başlandıkları 1996 yılından sonra ise "tanrıçalar" olarak isimlendirilmişlerdir. Söylem olarak bu kadar yüceltilmelerine rağmen, örgüt içerisindeki uygulamalarında kadınların erkekler tarafından küçümsendikleri, eşit olarak görülmedikleri, kendilerine değer verilmedikleri anlaşılmaktadır. Örgütün söylemleriyle eylemleri arasındaki farklılıklardan rahatsızlık duyan, örgütün vaatleriyle uygulamaları arasındaki çelişkileri gören pek çok kadın bu dönemde örgütten ayrılmak istemiş, kimisi kaçmış, kimisi kaçmak üzereyken yakalanmış ve hain ilan edilerek cezalandırılmışlardır.[32]

Uzun yıllar PKK'nın içerisinde faaliyet yürüten Neval'in sözleri oldukça önemlidir:

PKK içinde kadın özgürlüğü adına yürütülen tüm çabalar, PKK sisteminin en temel dinamiği olarak geliştirilmiştir. Öcalan'ın aslında yaratmak istediği sistemin temel ayaklarından biri kadın çalışmasıdır. Dikkat edin, parti tarihi boyunca Öcalan, özellikle 1990 sonrasında sistemi ve kendi kimliğini önemli oranda kadın gücü üzerinden geliştirdi. ***Kadını terazisinin bir kefesi yaparken, bundan kadından çok kendisi yararlandı.*** *(...) Devrimcilik adına, özgürlük adına ülkesi için, birçok baskılara maruz kalarak dağlara çıkan binlerce Kürt kadını,* ***Öcalan'ın sisteminin çıkarları için****, ama 'özgürlük' adına organize edildi.*

Öcalan'ın kadın lehine taraf olduğundan bahsedilir. Buna bir açıklık getirmek istiyorum. Öcalan'ın bazen Önderlik prestiji gereği bazı jestleri dışında, genel olarak kadın lehine bir savunuculuğundan bahsedilmez. Ama bunun arkasına saklanılarak kurulan beter bir sistem ve adaletsizlik vardı. Aslında Öcalan'ın kurduğu kendisinin dili olabilecek, kendi iktidarını kadın üzerinden pekiştirecek bir elit kadın grubu sistemiydi.[33]

Örgüt içinde eleştiride bulunan veya örgütten ayrılmak isteyen kadınların cezalandırılması ve infaz edilmesi ise "PKK'da kadın" mantığını özetleyen bir gerçektir. Bu konuda verilebilecek en önemli örnek, parti içi örgütlenme konularındaki eleştirilerini Öcalan'a gönderen Semir kod adlı kadın militanın Öcalan'ın emri ile infazıdır. Necati Alkan'a göre, Öcalan, Semir'in öldürülmesiyle,

otoritesine karşı ilk doğrudan başkaldırıyı bertaraf etmiş ve daha sonra gelişebilecek muhalif hareketlere Semir'in şahsında gözdağı vermiştir. Semir tek örnek olmamıştır, söz konusu anlaşmazlıkta Semir'i savunan Saime Aşkın da öldürülmüştür. Günümüzde halen bu uygulama devam etmekte ve Öcalan'ın uygulamalarını eleştirenler "Semir kişiliği" olarak nitelendirilerek cezalara ve infazlara maruz kalmaktadırlar.[34] PKK örgütünün korkunç infaz gerçeği, ilerleyen sayfalarda detaylı olarak anlatılacaktır.

Kadınlar konusunda tüm göz boyamaların aksine PKK'lı kadınların "sadece kullanılmak" üzere yer aldıklarını fark etmiş olmaları kuşkusuz sürpriz değildir. Kadınlar, komünist düzen içinde daima "değersiz varlıklar" olarak görülmüştür. Dahası komünizm, geçmişte yaşandığına inanılan fakat tümüyle bir aldatmaca olan sahte bir komünal sistemin özlemi içinde olduğundan, böyle bir sistem içinde "kadının değeri" diye bir mevzu söz konusu dahi değildir. Özlem duyulan komün sisteminde tüm mallar, eşyalar, gıdalar ve çocuklar konusunda olduğu gibi kadın da ortak bir mal olarak değerlendirilir. Komünist ideoloji özellikle günümüzde tepki çeken bir kavram olduğundan, kadınların ortak kullanımı ifadesini açıkça dile getirmezler. Fakat zaten aile kurumunun ortadan kalkması kaçınılmaz olarak bu sonucu beraberinde getirir ki, hedef de budur. Evliliğin, ailenin, nikahın anlamının olmadığı bir toplum anlayışı, zaten kadının da çocukların da malın da ortak olması sonucunu beraberinde getirir. Her şeyin ortak paylaşım alanında sömürülmesi gereken bir meta olarak görüldüğü bir ortamda kadının bir "değeri" olmayacağı da açıktır.

2. Emperyalizm maskesi altında din

(Allah'ı, Kuran'ı ve dini tenzih ederiz)

PKK'nın emperyalizm maskesinde yer alan unsurların belki de en önemlisi dindir. 90'lı yıllara kadar her türlü dini reddetmiş olan Leninist PKK, komünist kimliğini gizlemenin en belirgin metotlarından biri olarak dini kullanma yoluna gitmiştir. Batılı devletlere yaranmanın en kilit noktası, komünizmin şiddetle cephe aldığı din konusunda farklı bir taktik izleyebilmektir. Dindarlık maskesi, işte bu yüzden 90'lı yıllardan sonra PKK tarafından oldukça etkili bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır.

Bu değişimin detaylarına geçmeden önce, din konusunda PKK'nın temel bakış açısını anlamak gerekmektedir.

Çok defa hatırlattığımız gibi PKK, komünist bir yapılanmadır. Komünizm ise, ateizm ideolojisiyle birlikte ortaya çıkmış, tüm komünist liderler asıl olarak ateist propaganda yapmışlardır. Zaten kurulacak muhtemel komünist devlet mutlaka din, ahlak ve aile kavramlarını terk etmiş olmalıdır. Nitekim *"Lenin 1900'de ne ise ben de 21. yüzyıl sosyalizmini temsil ediyorum"* diyen Öcalan da, 90'lı yılların öncesinde, yani emperyalist maskeyi takmadan önce din konusundaki düşüncelerini açıkça ifade etmiştir. Abdullah Öcalan'ın din ile ilgili sapkın ifadelerinin bazıları şu şekildedir (Allah'ı, Kuran'ı ve dini tenzih ederiz):

> *Lise dönemlerinde büyük felsefik bunalımı yaşadım. Tanrı ile savaşı verdim,* ***bu savaştan başarı ile çıktıktan sonra yarı Tanrı oldum****.*[35]
>
> *Tek tanrılı din ideolojileri, baştan sona siyaset ideolojileridir. Dini söylem, Allah, peygamber ve melek gibi kavramlar* ***dönemin siyasi literatürüdür.***[36]
>
> *Allah bir nevi* ***Ortaçağın feodal manifestosudur****, temel yasası ve bildirgesidir.*[37]
>
> *Namazın kendisi de genel anlamda bir* ***tiyatrodur****.*[38]
>
> *Kur'an-ı Kerim'le ilgili "İdeolojik kimlik düzeyinde gerçekleştirilen,* ***Sümer mitolojisinin üçüncü büyük versiyonu****, dönüşüm geçirmiş biçimidir".*

> ***Bizim din ile ilişkimiz yok. Halkımız Tanrı'dan, ideolojiden kopmalıdır. Ben çok uğraştım sonunda Tanrı'dan koptum. Tanrıyı aştım.*** *Böylece Abdullah Öcalan olabildim.* ***İslam kadınımıza bir şey vermemiştir. Bunun yerine sosyalist ahlakı koyacağız.***
>
> *Tarih içindeki gelişimine baktığımızda, ALLAH tapımıyla birliğe ve güce ulaşılmak istendiği çok açık görülmektedir. Öyle* ***sevgili kulun cennete gitmesi gibi kavramlar, işin fantezi kısmıdır, edebi kısmıdır.***

Leninizm, başlangıçtan itibaren Öcalan'ın ve PKK'nın ideolojisi olmuştur. Lenin ise, uyguladığı Marksist ideoloji içinde dine bakışını şu şekilde ifade etmiştir:

> *Marksizm maddeciliktir… Bu hiç kuşku götürmez…* ***Dinle savaşmalıyız.*** *Bu, her türlü maddeciliğin ve doğal olarak Marksizm'in ABC'sidir. Ancak Marksizm, ABC'de donmuş kalmış maddecilik değildir. Marksizm daha ileri giderek şöyle der:* ***Dinle nasıl savaşacağımızı bilmeliyiz, bunu yapabilmek için de inancın ve dinin kökenini kitlelere maddeci bir biçimde açıklamalıyız. Dinle savaş, soyut ideolojik öğütlere indirgenmemelidir.***[39]

Marks, dini kendince, "egemen sınıf ya da sömürgeci sınıf elinde, halkı uyuşturmak için kullanılan bir araç" olarak nitelendirmiştir. Öcalan'ın da izlediği ideoloji doğrultusunda dine bakışı aynı yönde olmuş ve dini, sömürgeci olarak kabul ettiği burjuva ve devletin elinde bir araç gibi görmüştür. Nitekim örgütün kuruluş manifestosunda "İslamiyet'in sömürgeciliğin bir ajan kurumu olduğu, Kürtlerin içine yerleşmiş ve onlara gizliden gizliye etki eden bir Truva Atı görünümünde olduğu" ifadeleri yer almaktadır. Truva Atı benzetmesi, "Kürdistan Devriminin Yolu-Manifesto" adlı kitabının 1994 yılı baskısının 32. sayfasında Öcalan'ın bizzat kendi dilinden şu şekilde ifade edilmiştir:

> *Kürtler, manevi alanda da yabancı işgale uğradı. İslamlık, Kürdün beyninde ve yüreğinde milli inkarı hazırlayan ve kaleyi içten fethetme rolü oynayan bir 'Truva Atı' gibidir.*[40]

Leninist bakış açısının bir sonucu olarak PKK, proletaryanın hakimiyetinde bir sistem oluşturmayı esas almış, proletarya hakimiyetinin de öncelikle dinsizliğin yaygınlaştırılmasıyla mümkün olacağına inanmıştır. Nitekim Öcalan'ın bu konuda, *"Kürdistan Devrimi, Ekim devrimi ile başlayan ve ulusal kurtuluş hareketiyle gittikçe güçlenen Dünya Proletarya Devriminin bir parçasıdır."*[41] ifadelerini dikkate almak gerekmektedir. PKK için proletaryanın hakim edilmesinin en büyük yolu kuşkusuz silahlı mücadeledir. Ama PKK içinde bu zihniyetin yerleşebilmesi için ilk şart daima dinden uzaklaştırıcı bir eğitim olarak görülmüştür. Öcalan'ın şu sözleri bunu açıklar niteliktedir:

> *Diyalektik tarihsel-materyalizm oluşmadan önce ne proletaryanın güçlü bir eylemi gerçekleştirilebilmiş ve ne de öncü örgütü yaratılabilmiştir. Bu anlamda da proletaryanın en büyük üstatlarının* ***işe felsefeden başlamaları, dini eleştirerek*** *proletaryanın sağlam bakış açısını ortaya çıkarmaları bir tesadüf değildir…*[42]

Bütün bu açıklamalardan da anlaşılabileceği gibi, Lenin de, onun izlerini takip eden Öcalan da, dinin güzelliğini ve sıcak ruhunu, Allah'ın insanlara öğütlediği güzel ahlakı kavrayamamışlar ve bu sebeple daima çözümün dine savaş açmak olduğunu düşünmüşlerdir. İşte bu sebeple PKK'nın temel yöntemi daima sahte bir felsefi eğitim vermek olmuştur. Bu felsefi eğitim, temelinde, diyalektik materyalizmi esas almakta ve bununla birlikte din karşıtı bir söylem içermektedir. Bu eğitim şekli PKK içinde halen devam etmektedir.

Oysa Güneydoğu için bu çaba boşadır. Güneydoğu halkımız İslam'ın sıcak, sevecen ruhunu tam olarak kavramış olan; İslam'ın barış, şefkat ve fedakarlık ruhunu mükemmel uygulayan maneviyatı güçlü bir halktır. Güneydoğu halkımızın İslam'ın dışında bir yaşam şeklini benimsemesi, Marksizm'in soğuk, ürkütücü, sevgisiz ruhunu bir hayat şekli olarak sahiplenmesi mümkün değildir. Nitekim PKK

da, kan kaybetmeye başladığı 1990'lı yılların başlangıcında iki önemli gerçeği kabul etmek zorunda kalmıştır: 1) Kürtler dindardır, dolayısıyla din dışı bir ideolojiye mecburiyet veya baskı dışında tevessül etmez ve destek vermezler. 2) Radikalizmle boğuşan Ortadoğu'da Batı'nın desteğini kazanmanın yolu ılımlı İslam söylemlerinden geçmektedir.

Birinci madde ile ilgili olarak siyasetçi, gazeteci ve yazar Mehmet Metiner'in açıklamaları şöyledir:

> *İddiam odur ki, PKK o dönemde (kuruluş yılları) sosyalist-ateist bir ideolojik hatta yürümemiş, Kürtlerin dini inançları ve değerleriyle doğrudan hesaplaşan bir siyaset izlememiş olsaydı, hiç kuşkusuz çok daha geniş bir kitleyle buluşma imkanına sahip olurdu... Çünkü Kürtler tarihleri boyunca ne dinlerinden ne de milliyetlerinden vazgeçmişlerdir.*[43]

Kürtlerin dinlerinden vazgeçmeyeceği gerçeği, destekçi bulamayan PKK'yı din maskesi takmaya zorlamıştır.

İkinci madde ise, gerçekten Batı'da PKK'nın beklediği etkiyi uyandırmıştır ya da Batı, kendi çıkarları için buna çok inanmak istemiştir. Batılı yorumcuların bazıları, Ortadoğu'nun radikalizm nedeniyle bir kan gölü haline gelmesini gerekçe göstermekte ve din konusunda ılımlı sözlerle ortaya çıkan PKK gibi bir müttefiki –komünist olduğu gerçeğini bilmeyerek veya tümüyle göz ardı ederek– kendi normlarına oldukça uygun bulmaktadırlar. Nitekim Fransız yazar Bernard-Henri Levy, PKK ile ilgili açıklamalarında bunu şu sözlerle açıkça izah etmiştir:

> *Söz konusu bölgelerde **cinsiyet eşitliği, sekülerizme ve azınlıklara saygı ve İslam'ın modern, ılımlı ve ekümenik kavramını görmek mümkün**; ki bunlar, bölgede oldukça nadir görülebilen özellikler.*[44]

Dikkat edilirse sayılan üç unsur, yani kadın hakları, demokrasi ve ılımlı din anlayışı, Batı'nın daima Ortadoğu'da özlem duyduğu unsurlardır. İşte bu kilit ve göz boyayıcı unsurlar, PKK tarafından taktik değişiminin bir parçası olarak özenle seçilip kullanılmış; Batı ise, stratejik öneme sahip bir coğrafyada, bu özelliklere sahip iyi kullanılacak bir müttefikin var olduğu zannına kapılmıştır. Oysa PKK, Batı'yı sadece aldatmaktadır.

Kürt milliyetçiliği görünümüne uygun dindarlık kılıfı

PKK, 90'lı yılların sonrasında kılık değiştirerek, "etnik hareketler", "yerel unsurlar" ve "çoğunluğun altında ezilmiş kimlik bunalımı" kozlarını sürekli gündeme getirmiştir. Bunun nedeni bu başlıklarının AB ve ABD'nin insan hakları ajandasında yerini mutlaka buluyor olmasıdır. PKK, Kürt kartını işte bu yüzden oynamaktadır. Kürt kartını gereği gibi oynayabilmek için ise Kürtlerle özdeşleşen İslam'ı kendilerince kullanma safhasına geçmişlerdir. Oysa gerçekte PKK, Kürt milliyetçiliğiyle hiçbir ilgisi olmayan komünist bir harekettir. Nitekim örgütün geçmişten bugüne hedefinde daima Kürtler olmuş ve örgüt, asıl olarak Kürtlere katliam uygulamıştır. Kitap genelinde zaman zaman hatırlattığımız gibi PKK ile Kürtler arasındaki ayrımı çok iyi anlamak gerekmektedir.

Yazar Burhan Semiz, PKK'da halka ulaşmak adına yapılan bu kılıf değişikliğini şu sözlerle açıklamaktadır:

> *PKK'nın konjonktüre göre doğrudan veya dolaylı şekilde ötekileştirdiği ve düşman olarak gördüğü üstyapı kurumlarının başında Din- özelde İslamiyet- olgusu gelmektedir. Dini ve İslamiyet'i sömürgeciliğin ajan kurumu olarak nitelendiren PKK, toplumun bu değerine yönelik olarak kuruluş öncesi ve sonrası süreçte karşı duruş sergilemiştir...*[45] *PKK, bölge halkı ile yaşadığı değer çatışmasını aşabilmek amacıyla 1990'lı yılların başlarından itibaren toplumsal değerleri göz önünde bulundurmanın önemini kavramaya başlamış, **en başta İslamiyet –dini değerler– olmak üzere aile, kadın ve kültürel değerlere yönelik olarak***

***söylem değişikliğine gitmiştir**.[46] PKK'nın örgütsel çerçevede istenilen düzeyde toplumsal tabana ulaşamaması ve Kürtlerin örgüte karşı gelerek -Hizbullah, İlim, Menzil gibi- farklı oluşumlara yönelim göstermesi, **1990'lı yıllarda Öcalan'ın İslamiyet ve din konusundaki klasik söylemlerini yeniden gözden geçirmesine ve bu alana önem verilmesine sebebiyet vermiştir.**[47]*

Öcalan, bu kılıf içinde radikal dindar hareketleri bile birer müttefik olarak görebileceğini açıkça ifade etmiştir.

*Özellikle dinsel hareketlerle gerçekten düzen karşıtlarıyla dostluk uygundur. İran'a dayalı dinsel ideolojik hareketle bir dostluk yaklaşımı içinde bulunulabilir. Bunlar, **radikal bir çizgide hareket edip, Batı yanlısı rejimleri devirmeyi amaçladığından, düşman olarak görülemezler.** Özellikle kendi din politikamızı yaşama geçirirken, bunlarla bir yarış ve dayanışma içinde bulunmalıyız.*[48]

Bu söylem değişikliğini Öcalan, materyalist unsurlardan bir anda tümüyle sapmaksızın, bir alıştırma evresi dahilinde gerçekleştirmeye çalışmıştır. Bu durumu "Din Sorununa Devrimci Yaklaşım" adı altında yeni bir stratejiyle hayata geçirmek istemiştir. Bu başlık altında dine bakışını farklı şekillerde ifade etme gayretine giren Öcalan, İslam hakkında daha ılımlı ifadeler kullanır olmuştur. Dini tümüyle devre dışı bırakan geçmişteki ifadelerinin yerine -diyalektik ve materyalist görüşlerini korumakla birlikte-, dinin kendince sosyal işlevini ön plana çıkarmaya çalışmıştır.

Bu taktik değişimi geçen yıllarda PKK'nın genel izahlarına daha yaygın şekilde dahil edilmiştir. Dini söylemleriyle tanınan çeşitli siyasetçiler ve aktörler devreye sokulmuş, PKK ile "ılımlı İslam" kavramı -Batı'yı etkileyecek şekilde- birlikte anılır olmuştur. Batı, bu aldatıcı görünüm neticesinde, Ortadoğu'da sayıları gitgide artan radikallere karşı etkili olacak bir topluluğa kavuştuğunu sanmıştır. Oysa gerçek bu şekilde değildir. PKK'nın İslamiyet'e yaklaşma görünümünün sadece bir taktik olduğunu, bir dönem örgüt üyesi olan Demirkıran şu ifadelerle açıklamaktadır:

Ben örgüte katıldığımın ertesi günü örgütün inancının olmadığını anladım. Çünkü burada Marksist-Leninist bir yapılanma söz konusuydu. İlk zamanlarda bu beni çok üzüyordu. Beni uzun süreler bunalıma sokmuştu. Lakin yine de inançsız olmamı sağlamaya çalışıyorlardı. Burada herkes inkar ederken benim inkar etmemem söz konusu olamazdı. Her ne kadar içimden inkar etmesem de bunu dışa yansıtmama imkan yoktu. Kesinlikle hepimiz inançsızdık.[49]

Önceden imamlık yapan ancak daha sonra çeşitli sebeplerle örgüte katılan 55-60 yaşlarındaki Hüseyin isimli örgüt üyesi ile ilgili açıklamalar da dikkate değerdir:

Hüseyin amca kampa ilk geldiğinde namaz da kılıyordu. Baktı hiç kimse namaz kılmıyor, üstelik herkes dine karşı, yavaş yavaş namaz kılmayı bıraktı. Bunun izahını kendisine yapıyordu. 'Şimdi savaştayız, namazı sonra kılarız' diyordu. Bir imam, Marksist teori üzerine kurulu PKK'da dinden böyle uzaklaşıyordu. Bizim gibiler ise, çoktan Allah'ı unutmuşlardı. [50]

Kürt kardeşlerimizi ve Batı'yı aldatmak adına din maskesi takan PKK, gerçekte halen, devletin ve ailenin yok edildiği dinsiz bir komün sistemini hayal etmektedir. Nitekim, ilerleyen bölümlerde kapsamlı olarak anlattığımız gibi, PKK'nın şehir yapılanması adı altında kurduğu KCK devlet sistemi, tam olarak bu komün sistemini tarif etmekte, bu ifade açıkça dile getirilmektedir. İşte bu nedenle, PKK'nın dini söylemlerinin Batı'yı, hatta ülkemizde bile bazı kesimleri bu kadar aldatabilmesi şaşırtıcıdır. Söz konusu kişiler, her türlü dini yok etmek isteyen bir topluluğu "ılımlı dindar" olarak tanıtmakta ve din ile yoğurulmuş Ortadoğu için adeta bir model gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

Türk eğitim müfredatı bilinçsizce PKK'nın ideolojisine destek veriyor

Burada dikkat çekilmesi gereken ve devletimiz ve milletimiz açısından en sakıncalı olan gerçek, Türk eğitim müfredatının bilinçsizce PKK'nın ideolojisine destek veriyor oluşudur. Daha önce çok defa belirttiğimiz gibi PKK'nın temel ideolojisi olan komünizm, Darwinizm kaynaklıdır. Darwinizm yani evrim teorisi ise, sinsi bir diktatörlük tarafından tüm dünyaya zorla kabul ettirilmiş, ülkelerin eğitim müfredatlarına zorla dahil edilmiş, insanlık tarihinin en büyük aldatmacasıdır. Bu aldatmaca, özellikle 21. yüzyıl bilimi ile kesin olarak deşifre edilmiş, milyonlarca yıl hiçbir değişim göstermemiş canlıların 500 milyondan fazla fosil örneği toprak altından çıkarılmış ve bir proteinin tesadüfen oluşamayacağına dair moleküler ve biyolojik deliller ortaya konmuştur. Dolayısıyla evrim teorisi bilimsel anlamda geçersizdir. Buna rağmen Darwinist diktatörlüğün baskısı ve caydırma politikaları nedeniyle devlet sistemleri bu aldatmacaya sahip çıkmakta, hem okullarda hem üniversitelerde evrimi temel bir konu olarak zorunlu hale getirmekte, ana akım medya, kendi yayın organlarını buna uygun şekilde düzenlemektedir.

Türkiye de bu ülkelerden biridir. Türk halkının %99'u dindar olmasına rağmen Türk eğitim müfredatında evrim, tüm diğer ülkelerde olduğu gibi başrollerdedir. Çocuklarımız, daha küçük yaşlardan itibaren evrimi bir gerçekmiş gibi öğrenmekte, kainatın, güçlünün zayıfı ezmesi gereken bir mücadele alanı olduğuna inanmakta ve bilinçaltlarında her şeyin tesadüfen var olduğu bilgisini alarak Allah inancından uzaklaşmaktadırlar. Okullarda din derslerinde çocuklara geleneksel bir yaklaşımla bir din bilgisi öğretilmekte, fakat çocuk, aldığı diğer bütün derslerde Allah'ın var olmadığına dair sahte bir telkin almaktadır (Allah'ı tenzih ederiz). Dolayısıyla bir çocuk, edindiği bu sahte altyapının etkisiyle ileriki vadede komünizm ve faşizm gibi Darwinizm kaynaklı ideolojilerin kolayca etkisi altında kalmakta, etki altında kalmasa da bu sapkın ideolojilere karşı savaşacak bir ideolojik altyapı ve güce sahip olamamaktadır. İşte bu sebepledir ki PKK, yıllardır kendi çevresine Darwinist/komünist bir eğitim verirken, bununla mücadele etmesi gereken Türk gençleri de şaşılacak şekilde devlet okullarında benzer bir eğitim almaktadırlar. Bunun trajik bir sonucu olarak PKK ile hiçbir ilmi mücadele yapamamaktadırlar. Mücadele yalnızca askeri alanla sınırlı kalmakta, o da PKK'nın kalleşçe gerçekleştirdiği gerilla terörü nedeniyle kayıplar getirmektedir.

Oysa yıllardır defalarca açıkladığımız gibi, PKK ile başa çıkabilmenin tek yolu ilmi mücadeledir. Bu yapılmadığı sürece, PKK'yı tümüyle ortadan kaldırabilmek kesin olarak mümkün değildir. Yapılan müzakerelerin, ateşkeslerin de sonuç getirmeyeceği açıktır. Keza katil durmakta, sadece elindeki silahı geçici olarak alınmaktadır.

PKK'nın Darwinist altyapısını daha açık örneklerle görmek gerekirse, Öcalan'ın kendisi koyu bir evrimcidir ve PKK'nın ideolojik temeli de bunun üzerine kurulmuştur (Konuyla ilgili detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Komünist Kürdistan Tehlikesi*, "PKK Darwinisttir" s.111). Nitekim Öcalan, kendince dinin tanımını yaparken, "insanlaşmanın başladığı dönem" olarak kabul ettiği hayali bir dönemi çıkış noktası olarak almıştır. Bu, Öcalan'ın zihnindeki, primatlardan insana dönüşüm sahtekarlığının bir tezahürüdür. Öcalan'ın kullandığı ifadeler şöyledir:

> ***İnsan türünün ortaya çıkmaya başladığı koşullarda, tür olarak insanlaşmanın başladığı dönemde****, ona bu niteliklerini veren yeteneklerini konuşturmaya başladığında, bir din değerine, bir din düşüncesine, bir dini bakış açısına ulaşmak zorundaydı. Bunu iki nedenle yapmak durumundaydı, bir yanda olağanüstü gördüğü doğa güçleri, öte yanda ise kendi yetenekleri söz konusuydu.*[51]

Dikkat edilirse Öcalan, kendince bir insanlaşma dönemi tespit etmekte ve doğaüstü güçlerin ve korkuların etkisiyle insan tarafından bir din fikrinin geliştirildiğini iddia etmektedir. Bu garip izaha, diğer açıklamalarında da rastlamak mümkündür:

... İnsanı ele alalım ve dini anlamaya çalışırken doğa karşısındaki zayıflığı göz önüne getirelim. O, bu zayıflığını çıplaklığını ne ile giderecek? Şu konuda yanılmadığımıza inanıyorum: ***İnsanlar kendilerini hükmedenler durumuna getirmek için, zavallılıklarından kurtulmak için, doğaya sempatik gözükmek ve doğayı anlayışlı kılmak için ve elbette ki hepsinin de ötesinde kendilerini egemen kılmak için din ve tanrı düşüncesine başvuruyorlar****. Aslında kişinin kendisinin 'hakim' olmada gözü vardır. İşte bunun ön aşaması da, kendisine tanrılar yaratmaktır... Daha da somutlaştıracak olursak; din, insan türünün doğayla karşılaşmasında ilk girdiği düşünce ve ruhsal gelişme biçimidir.*[52]

Aslında bu, o vakte kadar dini tümüyle reddeden Öcalan'ın yeni taktiğidir. Hala dinsiz kimliğiyle konuşmakta, hala PKK'nın dinsizlik stratejisini savunmakta fakat dinin "ilk insanın" bir ihtiyacı olduğunu iddia ederek dini kendince "kabul edilir bir kurum" olarak göstermeye çalışmaktadır. Böylelikle aslında, *"... inancın ve dinin kökenini kitlelere maddeci bir biçimde açıklamalıyız"* diyen Lenin'in dinle savaşmak için gösterdiği yöntemi kullanmaktadır. Dini kendince sosyolojik olarak açıklayan fakat tümüyle reddetmeyen görünümü ile ortaya çıkmakta ve dindar Kürt halkı üzerinde etki uyandırmaya çalışmaktadır. Öcalan'ın konuyla ilgili diğer sözü şöyledir:

Din bütün zayıflıkları kapatmada, korkularını, endişelerini, acılarını gidermede insanoğlu için bir ilaçtır*. Hem de gereklidir. İlk insan neden bilimsel gerçeklere ulaşmadı, neden yanılgılara, saplantılara kapıldı denilemez. Çünkü o günün koşullarında bundan farklı davranamazdı. O halde, ilk insanın gerçeğini daha iyi anlamak gereklidir.* [53]

Açıkça görülebildiği gibi Öcalan, doğanın ve tarihin bir diyalektik içinde geliştiğine dair sahte evrimci anlayışı dine de empoze etmeye çalışmakta ve dinin bir diyalektik içinde var olduğunu iddia etmektedir. Buna göre dini, korkulardan kaynaklanan bir gereksinim olarak açıklamakta ve zaman içinde evrim geçirdiği yanılgısını ortaya atmaktadır. Öcalan kendince, *"ilkel komünal toplumda Tanrı ve doğa ekseninde bir din algısının hakim olduğu, bunun yanı sıra feodal topluma geçişle birlikte dinin evrim geçirmeye başladığı ve tek Tanrılı dinlerin sosyal zeminini hazırladığı"*[54] gibi ürkütücü bir mantığı savunmaktadır. Bu ifadelerin toplumun bir kesiminde etki uyandırması o kadar da şaşırtıcı değildir. Çünkü Türkiye okullarındaki müfredatta din, Sosyoloji dersinde tam olarak bu şekilde tanımlanmaktadır:

Genel olarak din, insanların anlayamadıkları, karşısında güçsüz kaldıkları doğa ve toplum olaylarını, tasarladıkları doğaüstü, gizemsel nitelikli güçlerle açıklamaya yönelmedir. [55]

Yüce Rabbimiz'in bir hak ve yol gösterici olarak Kendi Katından gönderdiği dinin, kendi okullarımızda, insanların "doğa ve toplumsal olayların korkusundan kaçınmak için sığındıkları ve 'kendi ürettikleri' bir kavram" olarak açıklanması dehşet verici bir durumdur. Bu durum, sadece PKK'nın zihniyetine hizmet etmekle kalmamakta, içten içe dinsiz toplumların da yetişmesine zemin hazırlamaktadır. Allah korkusu olmayan ve bunun yerine doğada güçlünün zayıfı ezdiği bir mücadelenin şart olduğuna inanan toplumlar içinde ise sevgisizlik, şiddet ve nefretin kol gezeceği açıktır. Nitekim günümüzde, toplum içinde vahşi katliamların, kadın cinayetlerinin, kavga ve psikopatlıkların gitgide artıyor olması hiç de şaşırtıcı değildir. Okullarda öğrenciler evrim dayanaklı dersler nedeniyle doğrudan "Allah yoktur" telkini almakta (Allah'ı tenzih ederiz) ve şiddeti doğanın bir kanunu olarak algılamaktadırlar. Allah korkusu olmadığı müddetçe, şiddete eğilimli insanları ne kanunlar ne de caydırıcı önlemler durdurabilmektedir.

Yine Türk okullarının müfredatında yer alan Felsefe dersi okul kitaplarında geçen ifadeler şu şekildedir:

... insan, özgür ve güçlüdür. Onun Tanrı tarafından önceden belirlenen bir özü yoktur... Varoluşsal varlık, hiçbir şeyden gelmez. Çünkü kendisi dışında hiçbir şey yoktur. Eğer Tanrı var olsaydı var oluş ve özgürlük olmayacaktı. O hâlde...

... Tanrı, dünyadaki kötülükleri önlemek istiyor da gücü yetmiyorsa güçsüzdür. Tanrı'nın kötülükleri önlemeye gücü yetiyor da önlemek istemiyorsa kötü niyetlidir...[56] *(Allah'ı tenzih ederiz)*

Bu dehşetli ifadeler doğrudan Allah'ın varlığını reddetmek üzerine bilinçaltı telkini amacıyla kullanılmaktadır. Bu açıklamaları okuyan bir çocuk, akademik bir eserden gelen bir bilginin doğru olduğuna inanacak ve doğrudan dinsiz yetişecektir. Oysa gerçekte, ezeli ve ebedi olan Allah'tır ve kainatta var oluş Allah'ın izniyle gerçekleşmiştir; tüm kainatın ve içindekilerin mutlaka başı ve sonu vardır. Evrenin, insanın ve tüm canlıların yaratılmış oldukları genetik, astronomi, fizik, kuantum fiziği, biyoloji, paleontoloji gibi bilimin sayısız dalı tarafından ispat edilmiştir. Allah'ın varlığı özgürlüğün, adaletin, mutluluğun ve huzurun güvencesidir. Gerçek kötülük ve mutsuzluk ise, evrimcilerin ve materyalistlerin iddia ettiği gibi tesadüfler sonucu oluşan ve sürekli çelişki içinde ilerleyen hayali dünyanın özelliğidir.

Ayrıca tarihin ve doğanın diyalektiği ile ilgili geçmişten bu yana süregelen açıklamalar, evrim sahtekarlığını dünyaya yaygınlaştırmak için uydurulmuş sahte felsefelerdir. Ne tarihte ne de doğada hiçbir şey ilkelden gelişmişe bir değişim göstermemiş, tarihte hiçbir zaman bir "taş devri" var olmamış, canlılar bir bakteriden türememişlerdir. Geçmiş toplumların bazıları, kimi zaman günümüzdekinden bile daha gelişmiş örnekler sunan olağanüstü medeniyetlerdir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Evrim Aldatmacası ve Harun Yahya, *Tarihi bir yalan: Kabataş Devri*) Dolayısıyla Öcalan'ın ve diğer tüm Darwinistlerin dine empoze etmeye çalıştıkları diyalektik, sadece bir aldatmacadır. Fakat bu aldatmaca, ortaöğretim kitaplarında pervasızca okutulmaktadır.

Görüldüğü gibi teröristler dağda, öğrencilerimiz ise okullarda aldatılmaktadırlar. Bu aldatmaca sona ermeden, Türkiye sınırları içinde PKK'ya ve onun ideolojisine yönelik gerçek bir ilmi mücadelenin gerçekleşebilmesi zordur. Çok defa belirttiğimiz gibi PKK'nın asıl sorunu ve asıl hedef alınması gereken bela kaynağı ideolojisidir. İdeolojik mücadele için altyapının olmaması, gençlerin bu altyapıdan tümüyle yoksun halde, büyük bir aldatmacanın esiri olmuş şekilde yetişmeleri, Türkiye'yi büyük felaketlere sürükleyebilir.

OKUL DERS KİTAPLARINDAKİ EVRİM VE DİNSİZLİK PROPAGANDALARINDAN BAZI ÖRNEKLER

(2013-14 eğitim müfredatına göre)

ORTAÖĞRETİM 12. SINIF BİYOLOJİ KİTABI

"Bu öğretim yılında; ***"HAYATIN BAŞLANGICI VE EVRİM ÜNİTESİNDE yaşamın ilk ortaya çıkışı ve canlılardaki değişim hakkında bilgi kazanmanız...****"*

Fosillerden bize yeryüzünde canlıların nasıl ortaya çıktığı, yeryüzünde nerelere ve nasıl yayıldığı, ***yayılırken ne gibi değişimler geçirdiği*** *konusunda ipuçları sunmaktadır. Fosillerin ve birçok bilim dalının araştırmalarından elde edilen bilgiler yardımıyla hayatın başlangıcı ve* ***evrim anlaşılmaya çalışılmaktadır.*** *(s. 199)*

Canlıların başlangıçtaki durumlarından günümüzdeki çeşitliliğin ortaya çıkmasına kadar geçirdiği ***değişimlerin tümü evrim olarak tanımlanır.*** *(s. 204)*

Paleontolojik çalışmalar sonucunda bu tabakalar arasında birbirinden farklı fosillerin bulunduğu ve tabakaların yaşı arttıkça burada bulunan ***fosillerin günümüzdeki canlılara daha az benzediği gözlemlenmiştir.*** *Fosillerin araştırılması ile elde edilen sonuçlar* ***günümüzden milyonlarca yıl önce yaşamış bazı türlerin zamanla değiştiğini*** *veya yok olduğunu göstermiştir. (s. 204)*

*Bu nedenle bir türün geçirdiği **evrimsel sürecin belirlenmesi**, türler arası benzerliklerin gözlemlenmesine ve bu türe benzerlik gösteren fosillerin incelenmesine dayanır. (s. 205)*

Lamarck'ın Görüşleri (s. 205)

Darwin'in Görüşleri (s. 206)

*F**osiller evrimin en güçlü kanıtlarıdır.** (s. 207)*

Fosiller eski çağlarda yaşamış canlılarla günümüzde var olan canlılar arasındaki benzerlik ve farklılıkları kıyaslamayı sağlar ve canlılarda ne gibi değişimlerin olduğunu gösterir. (s. 207)

*Canlıların Embriyolojik, Biyokimyasal, Anotomik, Genetik Yapılarındaki Benzerlik ve Farklılıkların **Evrimsel İlişkisi** (s. 208-209)*

*Doğadaki Değişiklikler **Evrimi Nasıl Etkiler**? (s. 210)*

*1. **Evrimin açıklamasında embriyolojinin, genetiğin ve biyokimyanın katkıları** nelerdir?*

*2. **Fosiller evrimin anlaşılmasına nasıl katkıda bulunur**?*

*4. **Evrimin teorisine göre canlılardaki değişmelerin uzun zamanda ve yavaş yavaş gerçekleşmesi** bu konuda araştırma yapan biyologlar için ne gibi sorunlar çıkarır?*

*5. İnsan nüfusunun artması sonucu doğada meydana gelen olumsuz etkiler nelerdir? **Bunlar evrim sürecini ve yaşamı nasıl etkiler**? (s. 211)*

ORTAÖĞRETİM 9. SINIF BİYOLOJİ KİTABI

***İlkel ökaryot**... **Bir hücreden çok hücreye... Tek hücrelilerden çok hücrelilere geçiş** olarak kabul edilen Volvox... (s. 91)*

*Ancak **yaşam denizlerde başlamış ve yakın zamanda (jeolojik devir olarak yaklaşık 500 milyon yıl önce) karalara geçmiştir.** (s. 107)*

İLKÖĞRETİM FEN VE TEKNOLOJİ DERS KİTABI 6

***Atın Evrimi**... **Atın atası beş parmaklı ve köpek büyüklüğünde bir canlı idi.** (s. 232)*

ORTAÖĞRETİM 10. SINIF BİYOLOJİ KİTABI

*Bu durum, su altının farklı koşullarında yaşamda kalmak için geliştirilen **evrimsel bir uyumdur**. (s. 150)*

***Evrimsel adaptasyonu** ise popülasyondaki genetik çeşitlilik sağlar. (s. 18)*

*Bu soruya, **amfibilerin, kuşların ve memelilerin evrimi** göz önüne alınarak cevap bulunabilir. (s. 47)*

*Bu gruplar **evrimsel süreçte birbirlerinden ayrılmaya başladıklarında**... (s. 47)*

*Onların **evrimsel süreçleri boyunca** sıtmaya hiç yakalanmamış olduklarından dolayı... (s. 126)*

İLKÖĞRETİM FEN VE TEKNOLOJİ DERS KİTABI 8

Adaptasyon ve evrim: *... Biyolojik çeşitliliğin ortaya çıkmasında canlıların* ***evrimleşme sürecinin*** *bir göstergesidir. Siz de adaptasyonların* ***biyolojik çeşitliliğe ve evrime sağladığı katkılara örnekler veriniz.*** *(s. 38-40)*

Canlıların çevresel değişimlere karşı sağladıkları adaptasyonların ***biyolojik çeşitliliğe ve evrime katkıda bulunabileceğine örnekler verdik****. (s. 42)*

ORTAÖĞRETİM PSİKOLOJİ DERS KİTABI

Zooloji: Hayvanlardaki embriyonik gelişimi, beslenme, sağlık, davranış, kalıtım ve ***evrimi****, diğer canlılarla etkileşim ve iletişim konularını inceler. (s. 27)*

GÜZEL SANATLAR VE SPOR LİSELERİ MÜZE EĞİTİMİ -12

İnsan evriminin bilinmeyen noktalarını ortaya çıkarması*, özellikle de uzak atalarımıza ait fosil kalıntıları, öğütücüler, kişisel eşyalar, meşaleler, ayak izleri, hayvan kemikleri, testiler, çanaklar ve seramik kapları barındırmasıyla mağaralar, arkeoloji ve antropolojiye geniş bir araştırma imkânı sunar. (s. 56)*

Sanat, insanlık tarihinin her döneminde var olan bir olgudur. ***İnsanlığın geçirdiği evrim****, insanların yaşama biçimlerini ve yaşama bakışlarını değiştirmiş... (s. 58)*

ORTAÖĞRETİM ASTRONOMİ VE UZAY BİLİMLER DERS KİTABI

Yıldızların Evrimi, Yıldızların Evrim Aşamaları *(s. 63)*

Bu kısımda, ***bir yıldızın evrimini, önemli evrelerini*** *dikkate alarak inceleyeceğiz. (s. 63)*

FELSEFE DERS KİTABI (Allah'ı tenzih ederiz)

... insan, özgür ve güçlüdür. ***Onun Tanrı tarafından önceden belirlenen bir özü yoktur****... Varoluşsal varlık,* ***hiçbir şeyden gelmez.*** *Çünkü* ***kendisi dışında hiçbir şey yoktur****. Eğer* ***Tanrı var olsaydı var oluş ve özgürlük olmayacaktı.*** *O halde... (s. 171)*

... ***Tanrı, dünyadaki kötülükleri önlemek istiyor da gücü yetmiyorsa güçsüzdür. Tanrı'nın kötülükleri önlemeye gücü yetiyor da önlemek istemiyorsa kötü niyetlidir****... (s. 171)*

SOSYOLOJİ DERS KİTABI (Allah'ı tenzih ederiz)

Genel olarak ***din, insanların anlayamadıkları, karşısında güçsüz kaldıkları doğa ve toplum olaylarını, tasarladıkları doğaüstü, gizemsel nitelikli güçlerle açıklamaya yönelmedir****. (s. 96)*

3. Emperyalizm maskesi altında demokrasi ve devlet

15 Ağustos 1984'de Eruh ve Şemdinli'ye yaptığı saldırılardan sonra "Bağımsız Birleşik Sosyalist Kürdistan" hedefini ilan eden PKK, Maoist bir halk savaşı ile Türk ordusunu Güneydoğu'dan çıkarmak amacını resmi olarak ilan etmiştir. 1990'ların ilk dönemlerine kadar bu hedef izlenmeye devam etmiş ve Öcalan 50 bin kişilik bir orduya ulaşacaklarını açıklamıştır.[57]

PKK örgüt manifestosunda en büyük hedeflerden biri sınıfsız bir toplum yaratmak olarak geçmekte ve komünist bir Kürdistan oluşturmak için savaş çağrısı yapılmaktadır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, PKK programının 'Kürdistan Devriminin Görevleri' başlıklı bölümünde, sömürgeci devlet olarak nitelendirilen Türkiye Cumhuriyeti'nin sunacağı her türlü çözüm arayışlarını (bölgesel özerklik gibi) reddetmeyi ifade eden bir madde yer almaktadır. Bu reddedişteki amaç, sömürge devleti olarak kabul edilmiş olan Türkiye'nin mutlaka parçalanması gerektiği düşüncesidir.[58]

Dolayısıyla PKK, kuruluş amacı gereği de hiçbir zaman demokratik bir çözüm arayışı içinde olmamıştır.

Komünist ideoloji demokratik bir zemin altında uzlaşı metodu ile toprak veya hak elde etmeyi değil, bütün bunları doğrudan silahlı mücadele yoluyla elde etmeyi esas alır. Devlet yapısının reddedildiği ve devlete ait olan her şeyin düşman olarak görüldüğü böyle bir anlayışta, anarşi tek ve meşru yöntem olarak görülmekte ve düzenin değiştirilmesi adına, masum insanların dahi katledilmeleri gayet doğal karşılanmaktadır. Dolayısıyla komünist terör örgütleri için demokrasi kesin olarak kabul edilemez bir kavramdır.

Manifestolarında Maoist bir savaş ile Türk devletini tümüyle yıkmak istediğini açıkça belirten ve yaklaşık 40 yıl boyunca terör dışında hiçbir yöntem bilmeyen ve komünizmin gereği olarak demokrasi ve devlet kavramlarına tümüyle savaş açmış olan PKK, emperyalist maskenin bir "zorunluluğu" olarak zaman içinde farklı bir söylem geliştirmeye başlamıştır. 50 bin kişilik orduyla Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkma fikri, zaman içinde çeşitli manevralarla değişim geçirerek Türkiye Cumhuriyeti'nin mutlak varlığı söylemine kadar gelmiştir.

Bunun başlıca nedenleri:

* Kahpe bir gerilla mücadelesi yöntemi izlemesine rağmen PKK'nın, Türk ordusu karşısında sürekli ağır darbeler alması, buna karşın taraftar toplamada güçlükler çekmesidir.

* Öcalan'ın, yakalanmasının hemen akabinde "Devletimin emrindeyim" sözleri bu mecburi değişimin aslında net ifadesidir. Burada Öcalan, devleti muhatap alıp devlet ile müzakere yoluna gidileceğine dair ilk açıklamalarını yapmış, mahkemeleri sırasında da bunu yinelemiştir. Elbette Öcalan'ın yakalanması ve sonrasında gelişen olayların, hedefteki Büyük Kürdistan adına, kapsamlı bir Batı derin devlet planı olduğu da aşikardır. Dolayısıyla zaten belirlenmiş bu plan dahilinde, Öcalan, Batı'nın belirlediği şekilde söylem geliştirmiş ve Türk devletini kerhen kabul eder hale gelmiştir.

* Silahlı mücadelenin sonuç vermeyeceği noktada izlenmeye başlayan bu emperyalist politika, zaman içinde Güneydoğu'yu içten içe ele geçirme çabasına dönüşmüştür. İlk olarak Türkiye hükümetini müzakereye zorlama düşüncesi ile yola çıkılmış, bunu sağlamak için de tepki toplayacak Marksist söylemler yerine demokrasi söylemine ağırlık verilmeye başlanmıştır.

* Geçmişte demokrasi kelimesine aşırı tepki gösteren BDP/HDP yöneticileri, birdenbire demokrasinin en büyük savunucuları haline gelmiştir. Nitekim Sırrı Süreyya Önder'in, katıldığı bir programda "PKK çok demokratik bir yapı, bu sözlerim birçok izleyiciyi yerinden hoplatacak ama bu böyle"[59] ifadelerini kullanması dikkat çekicidir. 40 yıl boyunca kahpece gerilla mücadelesi verip, tüm demokrasi ilkelerini ezerek çocuk, kadın demeden katliam yapmış bir terör örgütünün demokratik olduğunun bu kadar umarsızca ifade edilmesi, nasıl bir oyun oynandığını açıkça gözler önüne sermektedir.

* PKK, demokrasi söyleminin özellikle ABD ve AB'den oldukça güçlü bir destek alacağını kuşkusuz bilmektedir. Nitekim böyle de olmaktadır. Türkiye'deki PKK terörünü, "kimlik bunalımındaki bir Kürt hareketi" olarak tanımlayan bazı naif Batılılar, demokrasi söylemlerinin etkisine anında girmekte ve bunun büyüsüyle Türkiye'deki kanlı terör gerçeğini

bir anda tümüyle unutmaktadırlar. PKK, Batı'nın demokrasi hassasiyetini kendince ustalıkla kullanmaktadır.

Bu sebepler ışığında demokrasi kelimesini sıklıkla dillendirmeye başlayan örgüt, ismini de Kasım 2003 tarihinden itibaren Kongra Gel olarak değiştirecek ve sonraki hedefini de, "Kürt sorununun çözümü temelinde ayrı bir devlet kurmayı hedeflemeden, doğrudan demokrasinin egemen olduğu demokratik ekolojik toplum inşa etmek" olarak belirleyecektir.[60] Bunun bir tezahürü olarak da hedef, zaman içinde bağımsız özerk Kürdistan'dan kantona, kantondan demokratik özerklik söylemine kadar gitmiş, şimdi ise Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğü içinde bir Kürdistan konuşulur olmuştur.

Oysa ki buradaki hedef hiçbir zaman demokrasi veya demokratik bir ülke içinde demokratik bir özerklik olmamıştır. Hedef, demokrasi kavramını kullanarak kaleyi içten fethetmektir. Koparıp alamadıkları Güneydoğu'yu yerel yönetimler vesilesiyle hakimiyet altına alacak, bu arada bağlı oldukları Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğünü savunacak, aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin gelirinden, Avrupa nezdindeki haklarından, ordusundan, eğitiminden, kaynaklarından olabildiğince faydalanacak ve bu kaynaklar yoluyla güçlenip tek başına hareket eder hale geleceklerdir. Bunu sağlamak için, ilk başlarda hazır ve güçlü bir devletin himayesinde olmak elbette işlerine gelmektedir. Adeta Türk ordusunu kullanarak kendilerine alan hakimiyeti kurmayı hedeflemektedirler. Bütün bunları yaparken geçici bir süre için bir kenarda Türk bayrağının dalgalanmasına da itiraz etmeyeceklerdir.

Bunu sadece Kürdistan söylemleri üzerinden yapmak da göze oldukça batacağı için farklı bir taktik geliştirmiş, Türkiye'yi 25-26 özerk bölgeye bölmeyi planlamışlardır. PKK'nın, Öcalan'ın ve HDP gibi partilerin bir süredir dillerinden düşürmedikleri plan budur. Buna göre her bölge kendi içinde özerk hale gelecek ve böylelikle bağımsız bir Kürdistan'ın oluşması da o kadar göze batmayacaktır.

Bütün bu planı Diyarbakır Belediye Eski Başkanı Osman Baydemir'in 2010 Temmuz'undaki konuşmasında açıkça görmek mümkündür:

> *Demokratik müreffeh bir Türkiye nasıl olacak? Özerk Doğu Karadeniz olacak, Özerk Orta Karadeniz olacak, aynı zamanda Özerk Kürdistan olacak... Demokratik Özerklik projesinde TBMM var, olmaya da kesinlikle devam edecek.* ***Buna hiçbir itiraz yok. Türk Bayrağı Türkiye'de dalgalanmaya devam edecek, buna da hiçbir itirazımız yok.*** *Ama bununla birlikte, her bölgede bölgesel parlamento olacaktır. Bu bölgesel parlamentolardan bir tanesi de* ***Kürdistan Bölgesel Parlamentosu*** *olacak. Türk Bayrağı'nın yanında, Türkiye bayrağının yanında, benim dedelerimin, hepimizin dedelerinin de katkısı ile, ödemiş olduğu bedelle elde edilen ve şu an asılan bayrağın yanında elbette ki Kürt halkının da yerel renkleri, bayrağı da gökyüzünde olacaktır.* ***Belediye binamızın önünde ay yıldızlı Türk Bayrağımızla sarı, kırmızı, yeşil bayrağımız dalgalansa ne olur?***[61] *(Milliyet, 01.08.2010)*

Yapılan bu açıklamalardaki ikna yöntemine dikkat çekmek gerekmektedir. Baydemir, bu ifadelerle alttan alta TBMM'nin varlığına ve Türk Bayrağı'nın dalgalanmasına kendince "izin vermiş" ve aslında temel niyetini açıkça ortaya koymuştur. Bu, son dönemlerde neredeyse bütün HDP yöneticilerinin kullandığı bir üslup halini almış, bu vatanın bölünmezliğinin ifadesi olan Ay-yıldızlı bayrağımız için "sorun değil, bir kenarda dalgalansa da olur" gibi pervasız bir üslup geliştirilmiştir.

Burada şunu belirtmek gerekir; Osman Baydemir dahil olmak üzere, BDP-HDP temsilcilerinin bir kısmı bu üslubu art niyetli olmaksızın veya baskı altında kullanıyor olabilirler. Fakat konuya PKK'nın hedefleri üzerinden bakıldığında, demokratik özerklik, kanton, otonomi gibi söylemlerle alttan alta Güneydoğu'da bir Kürt devleti planlarının yapıldığı açıktır. Bu planın, Türk devletinin parası, imkanları ve askeri ile gerçekleştirilmesi gibi bir hedefi olduğu da görülmektedir. Nitekim geçtiğimiz son birkaç yılda PKK'nın doğrudan Türk devleti ile bir "müzakere" içine girmiş olması, gerilla

mücadelesi ile elde edilemeyenin, böylesine sinsi bir yolla elde edilmesi amaçlıdır ve epeyce bir yol alınmış gibi görünmektedir. Bu konuya ilerleyen satırlarda detaylı olarak değinilecektir.

4. BÖLÜM
BATI'DA PKK ALGISI

PKK, çeşitli kılıklar ve söylemler değiştirerek Batı'nın gözüne girmeye çalışırken elbette Batı'da PKK'ya yönelik bir algı gelişmesi de gecikmemiştir. Yıllardır komünizme karşı amansız bir mücadele veren, bunun için Sovyetler Birliği ile sonuçları çok büyük olan bir soğuk savaşın içine bile giren, Vietnam'da, Kore'de savaşan ABD ve onu destekleyen Batılı güçler, komünist terörist kimliği nedeniyle PKK'yı terör örgütleri listesine dahil etmişlerdi. Gerçi elbette, PKK'nın yıllar boyunca Avrupa devletlerinin bir kısmı tarafından desteklendiği, o ülkelerde örgütlendiği bilinen bir gerçektir. Örgütün, yıllar süren mücadeleye rağmen tamamen ortadan kaldırılamamasının en önemli sebeplerinden bir tanesi kuşkusuz aldığı dış destek olmuştur. PKK bu nedenle, yurt içinde gerçekleştiremediği bir kısım faaliyetleri yurt dışında rahatlıkla gerçekleştirebilecek ortam bulabilmiştir. Örneğin çeşitli televizyon ve radyo kanalları vasıtasıyla örgütün propagandası kolaylıkla yapılabilmiş, örgüt yöneticilerinin yazıları çeşitli dergilerde yer almış, paravan şirketler vasıtasıyla örgütün finans kaynakları oluşturulabilmiştir. Yurt dışındaki Marksist parti, dernek ve kurumların bu konuda çabaları ciddi boyutlardadır.

Fakat yine de, özellikle ABD ve diğer komünizm karşıtı ülkeler, kağıt üzerinde de olsa PKK'nın Marksist kimliğine büyük ölçüde karşı koymuşlardır. Önceki satırlarda da belirttiğimiz gibi Batı ülkelerinin bu karşıtlığı zaman içinde PKK'nın işine gelmemiş, PKK içinde söylem ve görünüm değişikliği bundan sonra kendisini göstermiştir. Gerçekten de, büyük ölçüde ABD'nin gözüne girme hedefi taşıyan emperyalizm maskesi, PKK'nın tıkanan yollarını büyük ölçüde açmıştır. Şu anda ABD'li ve Avrupalı yazarların arasından "PKK'yı terör listesinden çıkarmayı" önerecek kadar pervasız kimselerin çıkması boşuna değildir. Burada sorulması gereken soru ise şudur: ABD, gerçekten bu maskeye inanmış mıdır?

ABD yönetimi ve derin devleti içinde bu maskeye inananlar olabileceği gibi gerçekte bu maske pek çoklarının işine gelmiştir. Öyle ki, PKK'nın kimlik değişiminde dahi söz konusu derin devletin rolü olması kuvvetle muhtemeldir. Dolayısıyla özellikle Batı'nın PKK'ya bakış açısını iki yönden değerlendirmek gerekmektedir:

1. PKK'yı kullanmak isteyenler

2. PKK'nın tuzağına düşenler

1. PKK'yı kullanmak isteyenler

Batı derin devletlerinin bir kısım şahin kanadı, Ortadoğu'daki tüm aktörlerden, onların gelişim stratejileri ve hedeflerinden haberdardırlar. Kitabın başında anlattığımız özellikle Evanjelik yeni muhafazakar kanadın belli bir kesimini oluşturan bu kişiler, kuşkusuz ki PKK'nın Marksist özünden hiçbir şekilde kopmadığını, örgütün hedefinin dört ülke üzerinde oluşturacakları bir Komünist Kürdistan ile komünist dünya devletine ulaşmak olduğunu, bu hedef dahilinde ABD'ye yönelik sadece rol yapıldığını ve asıl amacın bütün komünist ülke ve örgütlerle bir araya gelip emperyalizmi yok etme düşüncesi olduğunu bilmektedirler. Bu gerçeğe rağmen, Amerika destekçisi, demokratik bir Kürdistan oluşturmak için PKK'yı kullanmaktadırlar. Çünkü onlar için, Amerika yanlısı bir

demokratik Kürdistan'ın kağıt üzerinde oluşmasından hemen sonra ilk harcanacak örgüt PKK olacaktır. Söz konusu kesim, PKK'ya verdikleri yardım ve desteğin kesilmesi ve yönetimin doğrudan ABD'nin eline geçmesinin ardından bölgede PKK'nın hiçbir şekilde hakimiyeti kalmayacağına inanmakta ve örgütü kolayca saf dışı edebileceklerini düşünmektedirler.

Bu noktada, söz konusu Neocon kesimin çok büyük sonuçlara mal olacak bir yanılgısı vardır. Yanılgı, komünizm tehdidinin boyutlarını fark edememekten kaynaklanmaktadır. Şu bir gerçektir ki, PKK, Amerika'nın desteğini alıp bölgede kendi planlarına uygun bir Komünist Kürdistan kurduktan sonra, yıllar boyunca alttan alta bağlantıda olduğu komünist örgüt ve ülkelerin de desteği ile güçlü bir bölge hakimiyetine geçiş yapacaktır. Bunun için Avrupa komünist örgüt ve partilerinden de destek alacak, yaygınlaşma politikasını ciddi şekilde artırabilecektir. Komünizm, ideolojik bir sistem olduğu için ideolojik altyapı ve destekçilerini daima bulacaktır. İşte bu altyapı vesilesi ile, ABD'ye karşı komünist bir birlik olarak ortaya çıkmaları mümkün olabilecektir. ABD, hedefine ulaşmak için PKK'yı kullanma peşinde iken, aslında PKK ABD'yi kullanmış olacaktır. İşte o zaman ABD'nin söz konusu kesimi, karşı olduklarını iddia ettikleri komünizmi kendi elleriyle beslemiş ve dünyaya hakim olmaya hazırlanan bir komünist ülkeyi kendi elleriyle inşa etmiş olacaklardır.

2. PKK'nın tuzağına düşenler

Batı'da, demokratik bir Kürdistan oluşturmanın en kolay yolunun PKK'ya destek vermek olduğunu zanneden ve daha da vahimi PKK'yı bir Kürt etnik hareketi olarak tanımlayan, PKK'nın ciddi şekilde tuzağına düşmüş bir kesim olduğu da bir gerçektir. Bu propaganda, daha çok PKK'nın bir parçası olan Suriye'deki PYD üzerinden yapılmaktadır. Çünkü PYD, PKK gibi çeşitli ülkelerin terör listelerinde değildir ve PYD üzerinden yapılan spekülasyonlar bu nedenle kolaylaşmıştır. Bu konu ilerleyen satırlarda daha detaylı incelenecektir. Şimdi, Batı'nın, PKK'nın gerçek yüzünü gerek bilerek gerekse bilmeyerek verdiği desteğin boyutlarını inceleyelim.

Batı'nın Kobani hassasiyeti

Kürdistan planlarının somut anlamda başlangıç noktası olan I. Dünya Savaşı sonrasından günümüze geldiğimizde, elbette artık NATO, BM gibi uluslararası ittifaklar nedeniyle Ortadoğu'daki planlar geçmişteki kadar aleni dile getirilmemektedir. Sykes-Picot gibi gizli anlaşmalar veya Sevr gibi ürkütücü mutabakatlar belki günümüzde yoktur; fakat uygulanmak istenen plan aynıdır.

Söz konusu plan dahilinde, mevcut Kürt bölgelerine olan Batı hassasiyetini aslında yakın zamanda tüm çıplaklığıyla bir kez daha görmek mümkün olmuştur. 2011'de başlayan Arap Baharı protestolarının özellikle Suriye'yi derinden vurup yıkıma götürdüğünü biliyoruz. Temelde beş ayrı bölüme ayrılmış olan ve hala parçalanmakta olan Suriye toprakları üzerinde güçlenen IŞİD (Irak Şam İslam Devleti veya yeni adıyla İslam Devleti), hem Irak hem de Suriye'de temel stratejik bölgeleri tümüyle ele geçirdi. İlginçtir ki IŞİD, Suriye'de Rakka, Deyr ez Zor gibi hem petrol hem de sınır açısından stratejik bölgeleri ele geçirirken; Irak'ta Felluce, Ramadi, Tikrit ve Musul'u tümüyle işgal edip Türkmen bölgeleri Tuzhurmatu ve Beylice'yi hakimiyeti altına almışken; Anbar vilayetinde ilerlemesini sürdürüp, başkent Bağdat'a oldukça yaklaşmışken sesini çıkarmayan Batı, IŞİD'in mevcut planlarını değiştirip Kürt bölgelerini hedeflemeye başlamasıyla birlikte hemen harekete geçmiştir. Ortadoğu'daki neredeyse tüm işgallere ciddi anlamda kayıtsız kalan Batı, Irak'ta Kürt bölgesine yönelik bir atak sezildiğinde, hiç tereddüt etmeden bu bölgelerin korunması için bir koalisyon gücü hazırlamıştır.

İkinci ve asıl hareketlenme ise IŞİD'in Suriye'deki Kürt kantonu Kobani'ye yönelik saldırısında gerçekleşmiştir.

Hatırlanacağı gibi IŞİD, Kobani kantonunda, sivillerin geçişine izin verdikten sonra, o bölgenin kontrolünü elinde bulunduran PYD'ye yönelik bir gerilla operasyonu başlatmıştı. Koalisyon güçleri tereddütsüz ve oldukça seri bir biçimde PYD'nin (PKK terör örgütünün Suriye kolu) yanında yer aldı ve işgal altındaki bölgeleri bombalamaya ve PYD'nin silahlı gücü olan YPG'ye silah yardımı yapmaya başladı. Bu arada bütün Batı basını ağız birliği etmişçesine Kobani'yi gündem yapmakta, dünyada görülmemiş bir felaket yaşandığı izlenimi vermekte, ana akım TV kanalları neredeyse sadece bu konuyu dile getirmekteydi. Sosyal medyada, benzerine az rastlanır bir Kobani'ye destek kampanyası başlatıldı. Sanki IŞİD'in ele geçirdiği topraklar sadece bu küçük kasabadan ibaretmiş gibi olağanüstü bir uluslararası ayaklanma başlatıldı. Oysa bütün bunlar olurken "İslami bir devlet" kurduklarını açıklayan IŞİD, Irak ve Suriye'nin kilit şehirlerinde kendi düzenini kurmuş, kendi ordusunu oluşturmuş, kendi eğitim sistemini müfredata almış, kendi kanunlarını devreye sokmuş ve kendi yargı sistemini kurmuştu. Fakat kimse bu bölgelerden bahsetmiyordu bile.

Elbette, kasaba veya şehir, köy veya ülke olsun hiçbir bölgede hiç kimsenin mağdur olmasını istemeyiz. Kobani'deki halk bizim halkımızdır. Nitekim Kobani işgalinin hemen sonrasında insani anlamda duyarlılık gösteren tek ülke Türkiye olmuştur. 200 bine yakın Kobanili Kürt bir gecede mülteci olarak ülkemize kabul edilmiştir. Dolayısıyla Kobani halkı koruma altına zaten alınmıştır.

Şunu da ayrıca belirtmek gerekir ki, bizlerin, IŞİD'e karşı bir askeri eylem için oluşturulmuş koalisyon güçlerinin de taraftarı olmamız mümkün değildir. Söz konusu koalisyonun IŞİD'i etkisizleştirmek için Musul, Rakka veya başka bir bölgeye yönelik askeri eylem içinde olmasını desteklemediğimiz gibi, Kobani'ye yönelik saldırıları da desteklememiz imkansızdır. Bölgeye çözüm ve barış silahla değil ancak akılcı bir ilmi yaklaşımla olabilir. Unutulmamalıdır ki tarih boyunca barış hiçbir zaman savaşla gelmemiş, silah hiçbir zaman çözüm getirmemiştir; getirmesi de mümkün değildir.

Burada dikkat çekmek istediğimiz Batı'nın hassasiyet alanlarıdır. Koalisyon güçlerinin sadece Kürt bölgeleri konusunda hiç vakit kaybetmeksizin harekete geçmeleri, Batı için en hayati noktaların bu bölgeler olduğunu bir kez daha teyit etmektedir. Suriye ve Irak topraklarının karışıklığa uğraması, parçalanıp bölünmesi pek de fazla ciddiye alınmamıştır. Çünkü plana göre, Ortadoğu'nun zaten çeşitli faktörlerle bu hale gelmesi, hatta İncil'e göre defalarca yıkılıp tekrar tekrar inşa edilmesi gerekmektedir. Burada söz konusu kesimlerin hatası, İncil'de geçen ve kader dahilinde zaten gerçekleşecek, hatta pek çoğu gerçekleşmiş olan bu ahir zaman alametlerini kendi elleriyle oluşturmaya çalışmalarıdır. Nitekim koalisyon güçlerinin, Kobani'deki IŞİD işgaline tereddütsüz ve anında müdahale ederken, 4. yılını neredeyse bitiren ve adeta bir trajediye dönüşen Suriye iç savaşına hiç ses çıkarmamaları bundandır.

Batı'ya göre, istikrar gösterip kendi başına bağımsızlık alması ve güçlenmesi beklenen Kürt bölgeleri, beklenmedik IŞİD saldırısı sonucunda ciddi yara almıştır. Elbette Kürt bölgelerinin böyle bir duruma düşmesi istediğimiz bir şey değildir. Burada bu konunun özellikle belirtilmesinin nedeni, 100 yıldır geliştirilen ve uygulamada olan planın, beklenmedik bir şekilde sekteye uğramasıdır. Özellikle bir kısım Neoconların bu konuda duydukları panik, bu anlamda değerlendirilmelidir.

Bu arada IŞİD'in gerçekte, İslami kaynaklara bakıldığında "beklenen" bir ahir zaman alameti olduğu gerçeği karşımıza çıkmaktadır. Ahir zamanda Hz. Mehdi (as)'ın çıkışı için gerçekleşecek olan "doğum sancılarından" bir tanesi de budur. Hz. Mehdi (as)'ın zuhuru öncesi, dünyaya felaket üzerine felaket yağacak, zorluklar peş peşe gelecek, insanlar maddi ve manevi korkunç bir çöküşe sürükleneceklerdir. İşte bu alametlerin belki de en dikkat çekenlerinden biri olan IŞİD, tüm detayları ile hadislerde tarif edilmiştir. Bu tarife göre, Ortadoğu'da "yenilemeyecek" bir güç olarak ortaya

çıkacak ve ancak ve ancak Hz. Mehdi (as)'ın zuhuru sonrası ona tabi olarak, Hz. Mehdi (as)'ın sözü ile şiddete son verecektir.

PEYGAMBERİMİZ (SAV), BUGÜN IRAK'TA YAŞANAN OLAYLARI VE IŞİD'İ 1400 YIL ÖNCE HABER VERMİŞTİR

1. DOĞU TARAFINDAN SİYAH BAYRAKLILAR ÇIKACAK

Horasan'da **(DOĞU'DA) SİYAH BAYRAKLAR ZUHUR ETTİĞİNDE...** (Gaybet-i Numani, sf. 228)

2. YİNE DOĞU'DAN BU KEZ DAHA KÜÇÜK SİYAH BAYRAKLI BİR GRUP ÇIKACAK

... Onlar bir süre devam ettikten sonra, **YİNE DOĞU'DAN BU KEZ KÜÇÜK SİYAH BAYRAKLAR ÇIKAR...** (Celâleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zamân Mehdisinin Alametleri, s.61, hadis no. 7.77)

3. SİYAH BAYRAKLILARIN ORTAYA ÇIKIŞINDAN ÖNCE SURİYE'DE ÇATIŞMALAR OLACAK

Üç alametin ardından imam kaim (Mehdi as)'ın çıkışını bekleyin.

Kendisine sordular: "Bu alametler nelerdir?"

SURİYELİLERİN KARŞILIKLI ANLAŞMAZLIKLARI, Horasan'dan siyah bayrakların çıkması ve Ramazan ayında korku. (Bihârü'l-Envâr, 14)

4. SİYAH BAYRAKLILAR SURİYE'DE BULUNACAKLAR

... Ve yine **ŞAM'DAN (SURİYE'DEN) KÜÇÜK SİYAH BAYRAKLI BİR ADAM** görüldüğünde... (Celâleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zamân Mehdisinin Alametleri, s.61, hadis no: 7.8)

... (Mehdi'nin çıkışının) diğer bir alameti de, **SİYAH BAYRAKLI ORDUNUN ASKERLERİNİN, ATLARINI ŞAM'DAKİ ZEYTİN AĞAÇLARINA** bağlamalarıdır... (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-İl Mehdiyy-İl Muntazar, s. 23)

5. ESAD İLE SAVAŞACAKLAR

... **EBU SÜFYAN'IN SOYUNDAN BİR ADAMLA (BEŞER ESAD İLE) SAVAŞIRLAR...** (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-İl Mehdiyy-İl Muntazar, s. 29)

6. SURİYE'DEN SONRA IRAK'A YÖNELECEKLER

BENİ ABBAS'A AİT (IRAK) SİYAH BAYRAKLAR çıkar … (Nuaym bin Hammad, Kitab al-fiten)

(Siyah Bayraklılar) **FIRAT KIYILARINDAKİ ŞEHİRLERİNDE, KARADA VE DENİZDE ONLARI (KENDİLERİNE KARŞI GELENLERİ) ÖLDÜRECEKLERDİR**. (Gaybet-i Numani, sf. 327)

7. ÇOK HIZLI NETİCE ALACAKLARDIR

Onlar o durumda iken Horasan taraflarından bayraklar gelecek, **ONLAR SÜRATLE HAREKET EDECEKLER.** (Gaybet-i Numani, sf. 327)

Oradan bir ordu ile geri dönüp Kufe'yi ve Basra'yı BİR GECEDE ELİNE GEÇİRECEK... (Kitab El Haft El Şerif, s.174)

8. GİRDİKLERİ ŞEHİRLER ADETA KENDİLERİNE TAKDİM EDİLECEKTİR

Kendilerine bu verilmediğinde savaşarak zafer kazanacak ve **İSTEDİKLERİ KENDİLERİNE TAKDİM EDİLECEKTİR**. (Meclisî, Bihârü'l-Envâr, c.51, s.87)

9. SAÇLARI VE SAKALLARI UZUN OLACAKTIR

Onun (siyah bayraklıların kumandanı) **ASKERLERİNİN SAÇLARI VE BIYIKLARI ÇOK UZUN OLACAK**, elbiseleri siyahtır ve **ONLAR KARA BAYRAKLARIN ADAMIDIRLAR**. (Gaybeti Numani, sf. 303)

10. TOPLU KIYIMLAR YAPACAKLARDIR

Allah taş kalpli ve soyu belli olmayan birini gönderecek ve zaferler onunla olacak... **ONLARI (kendilerine karşı gelenleri) HİÇBİR FARK GÖZETMEKSİZİN TOPLUCA ÖLDÜRECEKLERDİR**. (Gaybeti Numani, sf. 303)

11. KUFE'YE DOĞRU İLERLEYECEKLER

Horasan'dan çıkan **SİYAH BAYRAKLILAR KÜFE'YE İNER...** (Celâleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zamân Mehdisinin Alametleri, s.61, hadis no: 7.12)

12. ŞİDDETİN VE ÇATIŞMALARIN ARTMASI SEBEBİYLE İNSANLAR MEHDİ'Yİ TEMENNİ EDECEK HALE GELECEK

Büyük bir savaş olur. Neticede siyah bayraklılar galip gelir. Süfyani kuvvetleri kaçar. **İŞTE O ZAMAN İNSANLAR MEHDİ'Yİ TEMENNİ EDERLER VE ARARLAR.** (Celâleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zamân Mehdisinin Alametleri, s.61, hadis no: 7.26)

13. SİYAH BAYRAKLILAR SONUNDA MEHDİ'YE TABİ OLACAKLARDIR

ve MEHDİ'NİN İTAATINA GİRERLER. (İmam-ı Suyûtî)

Fakat bunu kabul etmeyip **EHL-İ BEYT'İMDEN (BENİM SOYUMDAN) OLAN MEHDİ (AS)'A VERECEKLERDİR...** (Meclisî, Bihârü'l-envâr, c.51, s.87)

14. MEHDİ DEVRİNDE SAVAŞLAR TAMAMEN SON BULUR VE TEK DAMLA KAN DAHİ AKMAZ

Mehdi'nin en önemli özelliklerinden beri asla kan akıtmamasıdır. Kan akıtan, savaşan, zulmeden Mehdi değildir. Bu tip sahte Mehdiler yenilgiye mahkumdur.

(Mehdi'nin) Adaleti o denli olur ki, **UYKUDA OLAN BİR KİMSE DAHİ UYANDIRILMAZ VE BİR DAMLA KAN BİLE AKITILMAZ.** (Meclisî, Bihârü'l-envâr, c.51, s.87)

HARP (ERBABI) AĞIRLIKLARINI (YANİ SİLAH VE SAİREYİ) BIRAKIR. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir. (İmam Şarani, Ölüm-KıyametAhiret ve Ahir Zaman Alametleri, s. 496)

PYD üzerine spekülasyonlar

Kobani koruyuculuğu konusunda en dikkat çeken unsur ise Suriye Kürt bölgesinin yönetimini elinde barındıran PYD (Partiya Yekîtiya Demokrat) üzerine yapılan spekülasyonlar olmuştur. Özellikle Batı medyası ve bir kısım Neocon yazarlar tarafından yapılan bu yönlendirme kimi zaman kasıtlıdır kimi zaman da bilgisizlikten kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla bu konuda pek az kişinin bildiği bazı unsurların açıklanması gerekmektedir.

PYD, 2003 yılında kurulan ve PKK'nın uzantısı olan bir örgüttür. Öcalan ve diğer PKK liderlerinin 1998 yılında Türkiye'nin baskısıyla, Suriye'yi terk etmek zorunda bırakılmalarından sonra geride kalan PKK'lılar tarafından kurulmuştur. YPG, PYD'nin silahlı koludur. PYD, her ne kadar şu günlerde tıpkı PKK gibi emperyalizm maskesi takmış olsa da, yine tıpkı PKK gibi Leninist ve komünisttir. Her iki grubun da lideri Abdullah Öcalan'dır. Resmi tanımlarında, PKK'ya bağlı bir örgüt olarak kuruldukları, Öcalan'ı ideolojik liderleri olarak kabul ettikleri ve Kongra-Gel'i (PKK'nın siyasi yapılanması) "Kürt halkının en yüksek yasama organı olarak gördükleri" belirtilmektedir. Nitekim KCK soruşturması kapsamında (PKK'nın şehir yapılanması olarak adlandırılan KCK, aslında PKK'nın sözde devlet yapılanmasıdır. Bu yapılanmayla ilgili olarak Nisan 2009 tarihinde Türkiye'de soruşturma başlatılmıştır. Kitabın ilerleyen sayfalarında KCK ile ilgili detaylar belirtilmiştir) 2012 yılında hazırlanan ikinci iddianamede PYD ile ilgili bilgilere de yer verilmiştir. İddianamede, Öcalan'ın Nisan 2011'de avukatları aracılığıyla Beşar Esad'a bir işbirliği mektubu gönderdiği, mektupta PYD'ye ülkenin kuzeyinde sağlanacak idari yetkiler karşılığında örgütün rejimi destekleyeceğinin ifade edildiği bilgisi yer almaktadır. [62]

Yine 2014 yılı Ekim ayında, Mardin 2. Ağır Ceza Mahkemesi, Türkiye'ye getirilen bir Rojavalı için YPG'li olduğu iddiasıyla "terör örgütüne" üye olmak suçundan hapis cezası vermiştir. Mahkemenin bu kararıyla "terör örgütü" listesinde yer almayan PYD ve YPG, resmen "terör örgütü" olarak kabul edilmiştir.

Nitekim PYD Eş Başkanı Salih Müslim verdiği konferansları Öcalan posterleri altında gerçekleştirmekte, diğer Eş Başkan Asya Abdullah örgütü doğrudan Kandil'den yönetmekte, YPG militanları ceplerinde ve evlerinde Öcalan'ın resmini taşımaktadırlar.

Bu konuda Emekli tümgeneral Armağan Kuloğlu'nun açıklamaları ise şu şekildedir:

> *YPG başlı başına terör örgütü olarak kurulmuş bir terör örgütü değil. PKK'nın Suriye'nin kuzeyindeki bir uzantısı. Suriye'nin kuzeyindeki olaylar patlak verince, kuzeyde bir Kürt oluşumu ortaya çıktı. YPG de o bölgenin kontrolünü sağlayan, oradaki halkı kontrol eden bir örgüt olarak PKK tarafından kuruldu. PKK'nın uzantısı, onun kontrolünde olan bir örgüt. PKK bir terör örgütü olduğuna göre, YPG de bir terör örgütüdür.*[63]

Irak Kürdistan Özerk Bölgesi Başkanı Mesut Barzani, PYD'yi, Suriye yönetimiyle işbirliği içerisinde Rojava'ya silah zoruyla el koymakla suçlamaktadır ve PYD'nin antidemokratik uygulamalarını sürekli olarak dile getirmektedir. Barzani,

"Her geçen gün belirsiz birtakım bahanelerle silahlanıyorlar... Serbest seçimler yapılmadıkça hiçbir grubun kendisini başkalarına dayatma hakkı bulunmamaktadır. Suriye Kürtlerinin gerçek temsilcisi yalnızca Yüksek Kürt Konseyi'dir"[64] *dese de PKK bu sözleri hiç önemsememektedir. Barzani'nin, "PYD, bizim oluşturmaya çalıştığımız ittifakı bozdu ve bölgede sadece kendisinin istediği bir siyaset yürütmeye başladı. PYD, Suriye Kürdistan Demokrat Partisi'nin yöneticileri ve üyelerine yönelik gözaltı, tutuklama, sınır dışı etme ve saldırma politikalarına ara vermeden devam etti ve bunu gittikçe genişletiyor. PYD'nin, bu tekçi ve meşru olmayan siyaseti nedeniyle bölgede demokratik bir sistem kurulamadı. Rojava'daki durum, rejimin kontrolü altındakilerden daha kötü hale geldi. Siyasi özgürlüğün olmadığı Rojava'da talepler şiddetle bastırılıyor, Rojava halkı diktatörce yönetilmeye çalışılıyor*" [65] tespitleri oldukça önemli ve doğrudur.

Peşmerge komutanı Binbaşı Muhammet Hasan'ın, PYD'nin, kontrol ettiği sınır bölgesini ticari bir yola dönüştürdüğünü, sınırı geçen kişilerden gümrük vergisi adı altında para aldığını belirtmesi, PKK/PYD'nin Kürtlere hayatı nasıl zindan ettiğini gösteren önemli bir husustur.

İlginçtir ki, günümüze kadar neredeyse tüm siyasilerin bildiği bir gerçek olan ve PYD'nin kendisi tarafından açıkça ifade edilen PKK-PYD bağlantısı bugün her nedense bir kısım kişiler ve ülkeler tarafından inkar edilmektedir.

Batı'da pek çok siyasetçi ve yazarın, Suriye'deki PYD gerçeğinden habersiz oldukları da açıkça görülmektedir. Onlara göre Türkiye'nin Güneydoğu'sunda ve Suriye'nin kuzeyinde Kürt etnik kökeninde insanlar vardır ve bu insanlar sadece birer özgürlük savaşı vermektedirler. İşte bu bilgisizlikten dolayı, bu "özgürlük savaşçılarının" Türkiye tarafından neden tepkiyle karşılandığı, Kobani eylemleri sırasında neden Türkiye'nin o bölgede "Kürt savaşçıları" olarak gösterilen teröristlere destek vermediği anlaşılamamaktadır. Kıyasıya Türk hükümetine yönelik bir "etnik ayırımcılık" suçlaması yöneltmektedirler. İşin ilginç yanı, Türkiye'deki siyasetçi ve yazarlar arasında bile bunu yapanlar vardır.

İşin gerçeği ise şudur: Kobani'de IŞİD'e karşı savaşanlar "Kürt savaşçılar" falan değil, PKK'nın uzantısı olan terörist bir gruptur. PKK, yaklaşık 40 yıldır Türkiye'de bölücülük propagandası yapmış, hainçe arkadan saldırmış, özellikle "Kürt vatandaşlarımıza" dehşet yaşatmış ve on binlerce askerimizi şehit etmiş kalleş bir terör örgütüdür. Böyle bir terör örgütüne Kobani'de Türkiye'nin yardım etmesini istemek, olağanüstü derecede bir şuur kapalılığı veya art niyet gerektirir. Türk hükümeti, kendisini yıllardır enseden vuran, ülkesini bölmeye çalışan, hain ve kalleş bir terör örgütüne elbette ki yardım etmeyecektir. Türkiye oradaki mazlum halkı zaten himayesine almıştır. Kobani'de IŞİD ile savaşanlar ise, Türk halkının otuz yıldan fazla bir zamandır düşmanı olan topluluğun ta kendisidir.

Kuşkusuz Türkiye'yi ayırımcılık yapmakla suçlayanlar sadece bu konuda bilgisiz olan kişiler değildir. PYD'nin gerçek mahiyetini çok iyi bilmesine rağmen, o bölgede bir Kürt devletinin oluşması için elinden geleni yapmaya hazır bir kısım istihbaratçılar, siyasetçiler ve yazarlar; buradaki durumu kendi lehlerine kullanma telaşı içindedirler. Nitekim bunu yapabilmek için neredeyse bütün ana akım medya kullanılmış, Avrupalı ve Amerikalı siyasetçilerden Türk hükümetine yönelik bu konuda ciddi eleştiriler umarsızca yöneltilmiştir. Defalarca Türkiye'nin neden YPG'li teröristlere yardım etmediği sorgulanmış ve Türkiye bu dönemde adeta uluslararası bir diktatörlük tarafından baskı altına alınmıştır. Türkiye şu anda, dünya tarihinde, "yıllardır vatandaşını öldürmüş eli kanlı teröristlere neden yardım etmiyorsun" diye sorgulanan belki de tek ülke konumundadır. Bu olağanüstü garip durum nedense kimse tarafından ciddi anlamda dile getirilememiş, Türkiye, özellikle uluslararası medya diktatörlüğü tarafından ustaca planlanan ve uygulanan bir karalama kampanyasının hedefi olmuştur.

Şunu belirtelim; PKK, Türkiye'nin güneydoğusunda yıllardır özellikle Kürt kardeşlerimizi baskı altına almıştır ve katlettiği insanların büyük çoğunluğu Kürt'tür. Aynı durum Suriye'nin kuzeyindeki Rojova bölgesi için de geçerlidir. Buradaki Kürt kardeşlerimiz, PKK'nın uzantısı olan PYD'nin dehşetli baskısı altında yıllardır ezilmektedir.

Suriye'de Kürtlere PYD baskısı

Suriye iç savaşının ilk başladığı yıllarda, Rojova bölgesinden Türkiye'ye ulaşan ilk Kürt mülteciler, Cezire kantonundan gelmişlerdir. Bu kardeşlerimiz açıkça, Esad'ın zulmünden değil, PYD'nin zulmünden kaçtıklarını belirtmişlerdir. Nitekim PYD, yukarıda bahsini ettiğimiz Öcalan'ın Beşar Esad'la ittifak taahhüdü gereğince Suriye'de Esad ile işbirliği içindedir. Bu nedenle, söz konusu bölgelere o dönemde Esad'ın bir saldırısı olmamıştır. Sonrasında da ülkedeki karışıklığı fırsat bilenler, yıllardır maruz kaldıkları PYD zulmünden kaçabilmek için bu fırsatı değerlendirmiş ve Türkiye'ye sığınmışlardır. Dolayısıyla PYD, uluslararası camiaya vermek istediği görüntünün tamamen aksine, tıpkı PKK gibi, kendi halkına zulmeden ve kendi egemenliği altındaki topraklarda Leninist bir sistem kurmuş olan oldukça tehlikeli komünist bir terör örgütüdür.

Suriye'deki Kürt bölgesi olan Rojava'da dindar Kürt halkı adına konuşan Suriye Kürt İslam Cephesi (Cephetül İslami Kurdi) Lideri Ebu Abdullah'ın, *"Esed zindanlarından çıktık, PYD zindanlarına girdik, ikisi bizim için aynıdır"*[66] sözleri oldukça büyük önem taşımaktadır.

Nitekim Kobani'de yaşananların ardından dindar Kürtler, PKK'yı asla tasvip etmediklerine dair çıkarmış oldukları basın bülteninde şöyle söylemişlerdir: *"Hiç şüphe yoktur ki; Müslümanların Kobani'den tavşan gibi kaçan bu korkak çetelere (PKK'lılara) cevap verecek kuvvet ve kudreti vardır."* [67]

Görülebileceği gibi Suriye Kürt bölgesi olan Rojova'daki Kürt halkı, idareyi elinde tutan PYD'yi bir bela gibi görmekte ve PYD'nin baskısından kurtulmak istemektedir. Aynı durumun Türkiye için de geçerli olduğunu, Türkiye'deki Kürtlerle PKK'nın hiçbir zaman aynı kabul edilemeyeceğini, Türkiye'deki Kürtlerin de daima PKK'nın hedeflerinden biri olduğunu burada tekrar hatırlatmak gerekmektedir.

Suriye Kürt bölgesindeki söz konusu durumu delillendirmek için İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün (HRW - Human Rights Watch) 2014 tarihli 108 sayfalık raporu da büyük önem taşımaktadır. Suriye'de Kobani ve Cezire kantonlarındaki durumun incelendiği bu rapora göre, bölgeye hakim PYD güçleri, keyfi tutuklamalar, yasal hakları ihlal, faili meçhul ölümler ve kaçırılmalarla ilgili sorumlu tutulmaktadır. İhtiyatlı ve yumuşak bir dille hazırlanmaya çalışılmasına rağmen rapordan oldukça ürkütücü bir tablo çıkmaktadır. İşkence sorunu, kişi hak ve özgürlüklerinin sınırlanması, adalet sisteminin işlememesi neredeyse her satırda ön plandadır.

Cezaevlerindeki bir kısım suçlularla görüşen İnsan Hakları İzleme Örgütü temsilcileri, buradaki mahkumların herhangi bir tutuklama emri olmaksızın alıkonulduklarını, avukatlarıyla görüştürülmelerinin engellendiğini ve yargı önüne çıkarılmadıklarını belirtmişlerdir. Mahkûmlar, hapishanede sürekli yetkililer tarafından darba maruz kalmaktadırlar. Tutuklamaların genellikle sadece iftiralara dayandığı, itirafların ise işkence altında alındığı anlaşılmaktadır. Muhalif olan neredeyse her ses susturulmaya çalışılmıştır. Gözaltında şüpheli ölüm vakaları ise çok fazladır.

Raporda ayrıca çocukların ellerine silah verilip militan olarak kullanıldıkları belirtilmiş, toplumsal olayların daima kanlı şekilde bastırıldığına dikkat çekilmiş ve tüm bunların yanı sıra onlarca insan hakları ihlali sayılmıştır. Söz konusu değerlendirmede, PYD'nin doğrudan Türkiye'deki PKK terör örgütünün bir parçası olduğu açıkça vurgulanmakta, Suriye hükümetinin iç karışıklıklar nedeniyle bölgeden çekildiği 2012 tarihinden beri bu örgütün yerel bir mahkeme, cezaevi ve polis ile keyfi uygulamalar yaptığı belirtilmektedir. Söz konusu uygulamaların endişe verici olduğu vurgulanmaktadır. [68]

Nitekim Kobani saldırılarının sonrasında, Türkiye'nin ihtarlarını hiçbir şekilde dikkate almayan bir kısım Batı medyası, bölgeyi yakından tanıdıktan sonra ifadelerini değiştirmek zorunda kalmıştır. Daily Beast'de Jamie Dettmer, Suriye'de Kürt bölgesi yönetimini, *"PKK'nın Suriye kanadını oluşturan despot PYD"* olarak tanımlamış ve evlerine geri dönmek isteyen bir kısım kişilere PYD tarafından izin verilmediğine dikkat çekmiştir. Ali isimli emekli bir Kürt köylüsünün anlattıkları ise yazıda şu şekilde yer almıştır:

"Savaşçılar (YPG) istediklerini yapıyorlar ve kimse onlara karışamıyor. Eğer size bir şey yapmanızı veya yapmamanızı emrederlerse, onlara hayır diyemez veya bunun doğru olmadığını söyleyemezsiniz." [69] Nitekim Dettmer'in görüştüğü bölge halkının ifadelerine göre, kuşatmanın ardından Kobani'ye geri dönmek isteyen pek çok kişinin girişine izin verilmemiş, YPG militanları tarafından bu insanların mallarına el konulmuş ve bu kişiler tüm varlıkları ellerinden alınarak göçe zorlanmışlardır. [70]

Bu despot tutum yazıda şu delillerle tarif edilmiştir:

> *Kobanili Kürtler PYD'yi halkın içinde eleştirme konusunda çok dikkatliler; misilleme yapılmasından korkuyorlar. Örgütü eleştirenlerin hiçbiri aile isimlerinin deşifre edilmesini istemiyor. Parti (PYD), hayatı muhaliflere oldukça zor hale getiriyor.*

Aynı yazıda, Batı'dan bazı kesimlerin bakış açısı ile Dettmer'in gördükleri arasındaki farklılık da kapsamlı olarak dile getirilmiş ve Kobani bölgesinin PKK terör örgütünün himayesinde olduğunun delilleri verilmiştir:

> *Kobani'deki savaşçıların büyük bir çoğunluğu Suriyeli Kürtler değil; ABD ve Avrupa Birliği tarafından terör örgütü olarak tanınan PKK üyeleri. ... Kobani'de ateş emri veren kumandanlar, kuşatma sırasında kadın savaşçıların rolünü dünyaya tanıtmak için röportaj yapan Batılı medyaya gösterildiği gibi yerel bölgesel liderler falan değiller. Bunlar, aslında, yerel halkın Kandil Kürtleri dediği kişilerden oluşuyor. Kandil, Kuzey Irak'ta bulunan Türkiye'den de 30 kilometrelik bir alandan içeri giren, bölücü hareketin askeri eğitim kamplarını içine alan PKK'nın dağdaki sığınağına işaret ediyor.* [71]

İsmini vermek istemeyen bir YPG militanının ise bu konudaki itirafları şu şekildedir:

> *Kuşatma sırasında da baş kumandanlardan sadece 5 tanesi Kobani'liydi; 15 tanesini Kandil kumandanları oluşturuyordu.* [72]

Söz konusu gözlemlerin ardından Dettmer, sınıra yığılı Türk tanklarının varlığına oldukça hak vermiş gözükmektedir.

Kobani bölgesinde olduğu gibi, PYD, Tel Abyad gibi civar Türkmen ve Arap bölgelerine de IŞİD tehlikesini bahane ederek koalisyon güçlerinin devreye girmesini istemiştir. Amaç, bu bombardımanı kullanarak Türkiye sınırındaki Türkmen bölgelerini ele geçirip, uzun bir sınır hattı elde etmektir. ABD ve diğer koalisyon ortakları ise IŞİD ile mücadele adı altında PKK terör örgütüne açıkça yardım etmişlerdir. Oysa o bölgeden kaçıp yine Türkiye'ye sığınmakta olan bölge halkı, IŞİD'in değil YPG'nin zulmünden kaçmakta olduklarını açıkça belirtmişlerdir. ABD ve diğer koalisyon güçlerinin bunu fark edememesi veya görmezden gelmesi, ciddi ve oldukça tehlikeli sonuçlara sebep olacaktır.

Bütün bunlardan yola çıkarak orada yaşayan Kürt halkının, PYD'nin zulmünden kaçıp 2011 yılından itibaren Türkiye'ye sığınıyor olduklarını çok iyi değerlendirmek gerekmektedir. Oradaki zavallı halk, uzun zamandır, bu bölgede hakimiyetini ilan etmiş bir Leninist terör örgütünden kurtulmaya çalışmaktadır. Bunun için Türkiye'yi tercih etmeleri, Türkiye'de güvende olacaklarını bilmeleri, söz konusu durumu çarpıtan ya da tam anlamayan Batı'ya önemli bir işaret olmalıdır. Türkiye, kendisine sığınan herkese büyük bir onur duyarak ve sevgiyle sahip çıktığı gibi söz konusu Kürt kardeşlerimize de en mükemmel şekilde sahip çıkmıştır ve onların güvenlik içinde yaşamalarını sağlamıştır. Nitekim Kobani'den Türkiye'ye sığınan Kürt kardeşlerimiz, sınırı geçer geçmez kendilerine yardıma gelen Türk askerinin boynuna sarılmış, sevgiyle güvenli topraklara gelmenin mutluluğunu yaşamışlardır. Türk askerini kendi dostları, akrabaları, oğulları gibi gördükleri anlaşılabilmektedir.

Suriye sınırdan geçen 2 milyondan fazla mültecinin tüm bakımını üstlenen Türkiye, bu mültecilerin büyük bir kısmını 22 ayrı kampa yerleştirdikten sonra, özellikle Kobani'den gelen mağdur Kürt kardeşlerimiz için dünyanın en büyük mülteci kampını inşa etmiştir. 35 bin kişilik kapasiteye sahip olan Suruç'daki söz konusu mülteci kampı okula, hastaneye, 100 ayrı çamaşır ve dinlenme bölümüne sahiptir. Kamp aynı zamanda kendi bünyesinde bir su şebekesine sahip olup bu su hem orada yaşayanların ihtiyaçlarını karşılayacak hem de civardaki tarım alanlarında kullanılabilecek kapasitededir. Buraya yerleştirilen Kürt kardeşlerimizin sağlıklarından bakımlarına, eğitimlerinden dinlenme ve iş imkanlarına kadar her türlü detay düşünülmüş ve muazzam bir çalışma gerçekleştirilmiştir. Söz konusu kamp; BM, Batılı politikacılar, insan hakları temsilcileri ve medya tarafından da övgüyle karşılanmıştır.

Bir kısım Batılıların PKK lehinde hareket etmelerinin asıl sebebi

Hükümetin iyi niyetli olarak başlattığı çözüm sürecinin ilk anından itibaren, bölücülük ve şiddet isteyen Stalinist bir terör örgütünün asla silah bırakmayacağı, güçlenmek için fırsat kolladığı ve sinsi bir yöntemle Türkiye'nin Güneydoğusunu ele geçirmeye yelteneceği sürekli hatırlatmasını yaptığımız konular olmuştur. Nitekim çatışmaların tekrar başladığı şu günler, PKK'nın gerçekten de bu çatışmasızlık ortamını kendisi için bir gizliden işgal politikasına çevirmiş olduğunu göstermiştir. Bu konuda alınması gereken tedbirler acil ve hayatidir. Söz konusu tedbirler kitabın ilerleyen bölümlerinde kapsamlı açıklanmıştır.

Burada üzerinde durmak istediğimiz husus, çözüm sürecinin başlangıcından itibaren Batı'dan bazı kişilerin bu sürece yaklaşımıdır. Kuşkusuz ülkeler içinde barışın gerçekleşmesi bütün dünya için hoş karşılanacak bir durumdur ve ülkemizde söz konusu dönem içinde silahların susmasının Batılı ülkeler tarafından takdirle ve övgüyle karşılanmasında da garip olan bir durum yoktur. Garip olan kısım, Batılı devletlerden bir kısım sözcülerin Türkiye'ye ilginç önerilerde bulunmalarıdır. Her ne hikmetse, bu önerilerin tümü PKK'nın lehine olan ve onların istekleri çerçevesinde şekillendirilmiş önerilerdir. Bu önerilerin hiçbir kısmında Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmez bütünlüğünü koruyucu ve Türkiye'yi PKK karşısında güçlendiren bir yönlendirilmede bulunulmamaktadır. Bunun belki de en önemli sebebi, PKK yoluyla gerçekleşecek olanların, aslında Batı'nın kendi hedeflerini temsil ediyor olmasıdır.

Bu konuda verilebilecek en önemli örneklerden bir tanesi, ABD Dışişleri Bakanlığı'nda uzun süredir danışmanlık yapan Neocon David Phillips'in açıklamalarıdır. Phillips'in 2007 yılında Türkiye'ye yönelik önerileri dikkat çekicidir. Bu önerilerin başında, PKK ile barış süreci olduğu takdirde örgüt üyeleri için af ilan edilmesi şartı yer almaktadır. İkinci temel öneri ise sivil anayasanın hemen yürürlüğe konulmasıdır. Bunun anlamı ise, yerel yönetimlere önemli haklar verilmesi demektir ki bölünme için temel unsur bu olacaktır.

ABD'nin Türkiye Eski Büyükelçisi Ross Wilson'un 13-15 Nisan 2009 tarihinde yaptığı açıklamalar ise yine aynı başlıkları içermektedir. En önemli şart, PKK'lıların mutlaka serbest bırakılması ve ikinci temel şart ise federalizme yol veren yerel yönetimlerin güçlendirilmesi unsurudur.

Görülebileceği gibi, ABD'den bazı isimlerin Türkiye üzerindeki temel baskısı, PKK'yı bir barış elçisi gibi göstermek, Öcalan'ın mutlaka serbest kalmasını sağlamak ve Türkiye'nin bölünmesinin yolunu açmaktır. Yıllar önce tasarlanan ve öneri olarak sunulan bu planlar ise bugün açık açık tartışılmaktadır.

Hedef, PKK'ya federasyon verilerek, "Ortadoğu'nun yeniden dizayn edilmesi projesi" kapsamında PKK'nın bütün ulusların kabul edeceği türden bir devlet kurmasının önünü açmak; bu yeni oluşum sonucunda bölünen, Ortadoğu'yla irtibatı kesilen Türkiye'nin gücünü zayıflatmak ve itibarını zedelemektir. Böylelikle Batı derin devletleri açısından, İslam Birliği gibi bir bütünlüğün oluşması da coğrafi ve ideolojik anlamda zorlaşacak, Türkiye ile İslam ülkeleri arasına İslam karşıtı komünist-Stalinist bir PKK devleti adeta bir set olarak çekilecektir. Kendi içinde bir terör örgütüne yenik düşen ve dolayısıyla İslam ülkelerinin sorunlarına çözüm bulmaktan uzak, tavizkar bir Türkiye görünümü oluşacaktır.

PKK'ya özerklik veya federasyon verilmesi gibi bir durumun gerçekleştirilmesi sonucunda ise, Türkiye'yi en az 50 yıl uğraşacağı ve daha fazla zayıflayacağı bir süreç bekleyecek; mübadele talepleri, yeni toprak talepleri, yeni bölgesel ayrılık taleplerinin dile getirilmesi, farklı dillerin de devreye girmesiyle ülke insanlarının ortak dil, ortak hedef, ortak ülküden uzaklaştırılması söz konusu

olacaktır. Parçalanıp bölünmüş güçsüz bir Türkiye ise, Batı'da bir kısım derin güçlere, 100 yıldır elde etmek istedikleri manzarayı sunmuş olacaktır.

Bu amaçla bir kısım Batılı güçler, doğrudan özerklik veya federasyon gibi kelimeleri kullanmasalar da -ki aralarında açıkça bunları da dile getirenler de vardır- yerel yönetimlere yönelik yetki genişletilmesi konusunda uzun zamandır Türkiye'ye yönelik baskı halindedirler. Nitekim AB'ye uyum yasaları dahilinde bu ayrıcalıkların bir kısmı çoktan sağlanmıştır; bu konu ilerleyen satırlarda kapsamlı olarak incelenmiştir.

Bu konuda çeşitli düşünce kuruluşları, diplomatlar ve yazarlar tarafından Türkiye'ye yönelik baskılar gözle görülür boyutlara ulaşmıştır. Türkiye, zaman zaman, Batı derin devleti sözcülerinin belirlediği şartları yerine getirmediği takdirde, istemese de her an kendisini Ortadoğu'da bir savaşın ortasında bulacağı tehdidiyle karşılaşmaktadır. NATO'nun yardımı olmadan füze ve diğer hava saldırıları karşısında zayıf konumda olduğumuz hissettirilmeye çalışılmakta, hatta zaman zaman NATO'dan çıkarılmamıza yönelik teklifler kasıtlı olarak gündeme getirilmektedir. Türkiye'nin Batılı ülkeler nezdinde yatırım yapılamayan, insan haklarının ihlal edildiği, yalnızlaştırılacak bir ülke olarak gösterileceği tehditleri yapılmaktadır.

Tekrar hatırlatalım, PKK konusuna çözüm bizim de istediğimiz bir şeydir. Fakat bu çözüm, Batı derin devletinin baskılarına dayalı, beraberinde komünist bir devletin inşasını getirecek, Türkiye'nin ise toprağından ve kimliğinden taviz verdiği bir çözüm asla olmayacaktır. PKK'ya köklü çözümün tek yolu, örgütü Marksist ideolojiden uzaklaştıracak kapsamlı bir eğitim seferberliğidir.

Öcalan'a ve PKK'lılara af beklentisi zavallılıktır

Batı derin devletlerinden bir kısım isimlerin Türkiye'ye yönelik en büyük baskılarından birinin, Öcalan'ın serbest bırakılması olduğundan bahsetmiştik. Batı'nın adeta yancılığını yapmakla görevli bir kısım kişiler de bunu ülkemizde de dile getirmekten çekinmemektedirler. Bu olağanüstü garip teklif, yavaş yavaş söylemler ve bilinçaltı propagandalarıyla makul hale getirilmeye çalışılmakta, HDP'li belediye başkanları Öcalan'ı özgür görmek istediklerini açıkça dile getirmekte, şehit analarının yaşadığı dehşet, bu konunun destekçilerini hiçbir şekilde ilgilendirmemektedir. 40 bin askerimizi şehit eden katillerin bırakılması için adeta bir kulis yapılmakta; hatta konunun af bile değil, bir serbest bırakılma şeklinde olması istenmektedir. Türk milletinin karşısında açıkça "onlar suç işlemediler ki" denebilmektedir. Ülkemizde böylesine büyük mantıksızlıkların konuşulabilir olması, oldukça riskli bir noktada bulunduğumuzu sergiler niteliktedir. Bu nedenle, böyle bir af konusuna asla izin vermeyeceğimizi, halkımızın da bunun karşısında mutlaka tek yürek olarak bir arada duracağını ısrarla belirtmek gerekmektedir.

Bu konuda hem Türkiye'de af destekçilerine hem de yabancı derin devlet temsilcilerine hatırlatmak istediğimiz noktalar vardır.

* Bilindiği gibi ülkemizde daha önce bu konuyla ilgili olarak af denenmiş, ancak uygulama hem terörü hem de toplum içindeki suç oranını daha da artırmıştır. Bülent Ecevit'in Başbakan olduğu dönemde eşi Rahşan Ecevit tarafından hazırlanan af teklifi, 2000 yılında 4616 sayılı Şartla Salıverme Yasası adıyla Meclis'ten geçmiş, 44 bini aşkın kişi bu aftan yararlanmıştır. Aftan sonra 3 yıl içinde mahkum sayısı 20 bin artarak 64 bine çıkmıştır. Rahşan Ecevit daha sonra, "Ben affı garibanlar için istedim, katiller yararlandı" diyerek affın vahim sonuçlarını dile getirmiştir. 'Rahşan affı'ndan sonra geçen 15 yılda ise cezaevlerindeki hükümlü sayısı 160 bine ulaşmıştır.

* ABD Büyükelçiliğine bombalı saldırı düzenleyen Ecevit Şanlı isimli DHKP-C'li terörist sağlık sorunları gerekçesiyle Ahmet Necdet Sezer döneminde affedilmiş olan bir kişidir. Sezer döneminde affedilen 260 mahkumun 200'ünün, DHKP-C, Dev-Sol, PKK, THKP/ML ve TİKKO üyesi olması söz konusudur. Bu kişiler birçok eylemle yeniden ortaya çıkmaktadırlar. Emniyet'in raporlarına göre, Tunceli'de çıkan silahlı çatışmada ölü olarak ele geçirilen Okan Ünsal, Berna Ünsal, Ökkeş Karaoğlu ve Cemal Keser gibi DHKP-C militanları da Sezer'in özel affı sonucu dışarı çıkan kişilerdir.

* 1 Mayıs 2003 eylemlerinde görüntülenen Hüsamettin Özdem, Keskin Hasan Bölücek, Abbas Alkan, Cihan Alkan, Enis Aras, Deniz Yıldız, Sakine Ögeyik, Gülten Özdemir, Özkan Güzel ve Mehmet Leylek isimli teröristler de aynı şekilde affedilen kişilerdi. Son olarak, Savcı Mehmet Selim Kiraz'ın katledilmesi yönünde talimat veren DHKP-C lideri Hüseyin Fevzi Tekin de 10. Cumhurbaşkanı Sezer döneminde affedilmiştir.

* Diğer taraftan, PKK'nın affı demek Türk milletinin onurunun kırılması, şerefinin ve haysiyetinin ayaklar altına alınması demektir.

* On binlerce şehit, yüz binlerce gazi ailesi için, Mehmetçik/Polis/Korucu şehit eden katillerin affedilmesi dehşet verici bir durumdur. Bu ortam tüm Türkiye'de onarılması imkansız yaraların açılmasına, acıların katlanılmaz hale gelmesine sebebiyet verecektir.

* Komünist teröre verilen her taviz, önlenemeyen bir azgınlığın, şımarıklığın, kanun tanımazlığın önünü açacaktır.

* Katillerin salınması demek, PKK'nın 40 yıldır yaptığı tüm kanunsuzlukları meşru hale getirecek, artık ülkede kanunlara saygı, devlete saygı asla kalmayacak, terör adeta meşru hale gelmiş olacaktır.

* Bağımsız ve PKK'ya bağlı bir Kürt devleti kurulabilmesi için hem Kürtleri bu yapıyı desteklemeye zorlayacak hem de bölgeyi buna mecbur bırakacak ve toplumu tetikleyecek bir seri işleme gerek vardır. Aynı zamanda Türkiye'nin de gücünün, onurunun kırılmasına ihtiyaç vardır. Öcalan'ı salma planının bir nedeni de budur. 40 bin kişinin katliam emrini veren birinin Türkiye gibi güçlü bir devlet tarafından salınıyor ve muhatap alınıyor olması, o kişinin sanki bütün Kürtlerin lideri olarak algılanmasına sebebiyet verecektir. Bu durumda Öcalan da rahatlıkla tüm Kürtlerin Cumhurbaşkanı olma hayaline kapılacaktır.

* Oluşacak bu siyasi-sosyal rüzgar, bölgeye yeni bir Saddam, Kaddafi, Ho Chi Minh, Stalin, Mao kazandırmış olacaktır. Bu durumda ağır silahlarla donatılacak, istihbarat desteği verilecek PKK devletiyle bütün bölge ülkelerini savaştırmak artık çocuk oyuncağı haline gelecektir. Öcalan da kendisine biçilen görevleri bilmekte, hangi Batılı ülkenin arkasında nasıl duracağını görmekte, hatta hangi komünist ülkelerin kendisine nasıl askeri yardımda bulunacağını hesaplamaktadır. Bu arada Öcalan, bu güce ulaşabilmek için her türlü tiyatroyu oynayacaktır. Komünistken birden emperyalist kesilen, 99'da yakalandığında "Devletimin hizmetindeyim" diyen, fakat sonrasında yüzlerce PKK eylemini yönlendiren, 2004'te konfederalizm istediğini kitaplarıyla açıklayan Öcalan, tarihin en ibretle izlenen oyuncularından birisidir.

* "Katiller çok insan katledince onlardan çekiniliyor ve affediliyor" mantığı bir defa toplumda yer ederse, bundan sonra pusuda bekleyen onlarca yeni terör örgütü Türkiye'de eylemlere başlayacaktır. IŞİD, El Kaide, Asala, DHKP-C gibi yüzlerce terör örgütü "Bolca katliam yapalım, devlet bizi de muhatap alıp masaya oturacak. Bize de taviz verecek. Katillerimiz eninde sonunda kahraman gibi salınacak" düşüncesine kapılacaktır. Bu, Türkiye'nin yok olması demektir.

* Polis katillerinin salınması, hala polislik görevini yapan 300 bin polisimizin şevkini kıracaktır. Asker katillerinin salınması, halihazırda asker olan 700 bin askerimizi psikolojik olarak zayıflatacaktır. Bu kişilerin aileleri, yakınları da düşünüldüğünde milyonlarca insan bu yanlışlık sonucunda vicdanen büyük bir rahatsızlığa sürüklenecektir.

* Öcalan ve diğer PKK'lı katiller aynı zamanda 17 bin Kürdü de iç infazla şehit etmiştir. Bu katillerin salınması, Kürtler arasında da dehşetli bir psikolojik travmanın yaşanmasına neden olacaktır. Kendilerinin ve ailelerinin katilleri artık yine onlara baskı yapmak için işbaşında olacak, Devlet de buna mani olamayacaktır. Bu onurlu, gururlu, vicdanlı Kürtler için adeta bir zulümdür.

* PKK'lıların şehirlere yayılması demek, PKK propagandasının çoğalmasına, tek taraflı propagandanın büyümesine, Marksist- Leninist baskının kat kat artmasına sebebiyet verecektir.

* Öcalan, şu an sadece Türkiye'de değil, pek çok ülkede en çok düşmanı olan insanlardan biridir. Cezaevinden salıverilmesi durumunda onu infaz etmek için yemin etmiş olanların sayısı çoktur ve bu kişiler asıl olarak PKK'lıdır. Böyle büyük bir risk karşısında korunabilmesi oldukça zordur. Öcalan'ın salıverilmesi durumunda PKK içinde kaçınılmaz olarak önderlik savaşı başlayacak, hatta bazı liderler için Öcalan bir hain olarak görülecek ve mutlaka öldürülmesine hükmedilecektir.

* Öcalan salındığında Barzani ve Talabani gibi Kürt liderlerin başta kalması zorlaşacak, Kuzey Irak'ta çok partili bir sistemin de varlığı ortadan kalkacaktır. PKK orada da tek partili komünist diktatörlüğü kolaylıkla uygulamaya geçirecektir.

Binlerce şehidimizin kanından sorumlu Öcalan'ın ve cinayet işlemiş PKK'lıların herhangi bir af kapsamında salıverilmesinin sonuçları genel hatlarıyla bunlar olacaktır. Fakat asıl olarak böyle bir karar, izzetin, şerefin, onurun, namusun kalmadığı anlamına gelir. Türk milletinin ise bir özelliği vardır: Türk milleti, onursuz ve şerefsiz olarak yaşayamaz. Bunun yerine mücadele etmeyi ve bu uğurda Allah rızası için can vermeyi göze alır. Merak edenler bunu şanlı tarihimizden görebilirler.

İşte bu nedenledir ki hiç kimse, Öcalan'ın veya katil PKK'lıların salıverilmesi gibi bir öneri ile Türk milletinin karşısına çıkmamalıdır. İçte ve dışta buna tevessül edenler, bunun Türkiye'de nasıl bir galeyanla sonuçlanacağını; Türk askerinin, Türk polisinin, özel kuvvetlerin ve Türk halkının buna nasıl karşılık vereceğini görmek zorunda kalabilirler. Batılı derin devletlere ve onların burada destekçiliğini yapan bir kısım kişilere, yol yakınken böylesine tehlikeli bir fikirden vazgeçmeleri önerimizdir.

Global medya diktatörlüğü ve Batı'da algı operasyonları

Daha önce belirttiğimiz gibi bir kısım Batılı yazarlar 100 yıllık planın uygulamaya geçebilmesi için, bir kısmı da PKK'nın emperyalizm maskesine gerçekten inandığından yoğun bir algı operasyonu ve adeta bir mühendislik çalışmasına yönelmişlerdir. Elbette burada dünyaya hakim global medya diktatörlüğünden de bahsetmek gerekir. Şu anda dünyanın önde gelen ana akım medya organlarının destekleyecekleri ve karşı duracakları ülke, kişi, sistem, ideoloji ve kurumlar belirlenmiştir. Proje; gücü elinde tutanların desteklediğini desteklemek, desteklemediğini de alabildiğine kötülemek üzerine kuruludur. Global medyanın parçası olanlar hiçbir şekilde bunun dışına çıkamazlar. Verilen haberler bu doğrultuda verilmeli, köşe yazarları bu doğrultuda yazılar yazmalıdırlar. Söz konusu sistem bir diktatörlük olduğundan, bu kurallara uymayanlar mutlaka dışlanmaktadır. Tüm dünyanın bildiği fakat

sessizce kabul ettiği bu sistemde algı mühendislikleri de ona uygun şekilde yapılmaktadır. Global medyanın idarecileri, kimi zaman hedefledikleri coğrafyada kullanabilecekleri bir kısım kişileri devreye sokup diledikleri hedefe kolayca ulaşabilmektedirler.

Global medya diktatörlüğü işte bu yöntemi özellikle son dönemlerde yoğun olarak PKK'ya yönelik olarak kullanmaya başlamış ve söz konusu algı yönlendirmenin etkisiyle bir kısım ülkeler PKK'nın terör listesinden çıkarılmasını bile dile getirir hale gelmişlerdir. Öyle ki, yaklaşık 40 yıldır Türk askerini, Kürt halkını acımasızca şehit etmiş olan, sadece kalleşçe, sinsice saldırmayı bilen bu kahpe örgütün üyelerinin bir ayı yavrusunu severken resimleri gündeme oturmuş ve şu başlık atılmıştır: "Türkiye, ellerinde bir yavru ayıyı tutan bu adamı hala terörist zannediyor. Gerçekten öyle mi acaba?"[73]

Bir teröristi adeta bir şefkat sembolü gibi göstermek, bunu dünyanın en büyük gazetelerinden birinde sunmak, bu algıyı oluşturmak için de genellikle Ortadoğulu yazarları seçmek, tam olarak kastettiğimiz mühendislik taktiğidir. Batı derin devleti, söz konusu taktiği o kadar kabaca, o kadar bilinen yöntemlerle ve o kadar aleni uygulamaktadır ki, asıl hedefinin anlaşılıp anlaşılmamasından çekinmemektedir. Ne de olsa söz konusu medya diktatörlüğünü eleştirebilen, söz konusu diktatörlüğe dur diyebilen yoktur.

Bu algı operasyonunun etkisi kuşkusuz çok büyüktür. Özellikle Batı halkı, sadece bu yayınlardan elde ettikleri bilgilerle PKK'yı adeta mazlum bir topluluk olarak değerlendirmekte; bu örgütün zalim, kalleşçe sırttan vuran ve yıllarca mazlumları katletmiş ve kendi içinde de sayısız infaz gerçekleştirmiş son derece tehlikeli bir yapılanma olduğunu fark edememektedir. Elbette bu operasyon neticesinde "Kürtlere zulmeden Türkiye" görünümünü de vermek oldukça kolay olmaktadır. Özellikle komünizm tehlikesini bilmeyen bir kısım Batılılar, Kürtleri PKK'nın temsil ettiğini zannetmekte, Türkiye'nin tüm Kürtlerden nefret ettiği sonucuna varmaktadırlar. Oysa Kürtler, Türkiye'nin şanı, şerefi, dürüstlüğü ve efendiliğinin sembolü olan eşi benzeri bulunmayan birer değeridirler. PKK ise, asıl olarak Kürt kardeşlerimize zulmeden, başta Kürt kardeşlerimizin başının belası olan, şerefsiz ve kahpe bir terör örgütüdür. İşte ikisinin arasındaki fark bu kadar açıktır.

TIME dergisi "Yeni Ortadoğu'da dolaşmak" başlıklı kapak konusunda, terör örgütü PKK'ya katılan kadınları yüceltirken, Öcalan'ı da sözde karizmatik lider olarak övmektedir. Dünyaca ünlü kadın dergileri ELLE ve Marie Claire de aynı şekilde, PKK'lı kadın teröristleri öven yazılar yayınlamışlardır. Alman Der Spiegel, kapaktan verdiği "Teröre karşı tek başına" başlığındaki haberde, PKK'yı Batı'nın son umudu olarak göstermektedir. Rusya'nın Kommersant yayın grubuna ait Ogonyok dergisi PKK'lı kadın teröristleri öven ifadeler kullanmıştır. Newsweek, Kobani'yi büyük bir zafermiş gibi sunarken PKK'nın Suriye kolu olan YPG ve YPJ'yi gündeme taşımıştır. Almanca yayın yapan Marx21 dergisi, PKK konusundaki övgü dolu yorumları, "Kürdistan'a özgürlük, fakat nasıl?" başlığıyla yayınlamıştır. BBC de sürekli PKK'yı övücü yayınlar yapmaktadır.

Global medya diktatörlüğü ve onun etkisi ve himayesindeki basın organları, kolayca beyazı siyah, siyahı ise beyaz gösterebilme gücüne sahiptir. Bu sinsi taktiğin farkında olmayanlar ise genellikle bu algı operasyonu ile kolaylıkla yönlendirilebilen insanlardır. Maalesef bu kişilerin sayısı da bir hayli fazladır.

Ortadoğu ve Asya'nın Yancıları

İslam'ın ve Müslümanların menfaatinin yanında olmak yerine Amerikan, İngiliz, Alman ve diğer derin devletlerin yanında olanların karakter ve mantık bozukluklarını iyi tanımak son derece önemlidir. Yancı kişiliğe sahip bu insanların en belirgin özellikleri, aşağılık kompleksi içinde olmaları ve bunu züppelik felsefesiyle örtmeye çalışmalarıdır. Asya ve Ortadoğu ülkelerinde sıkça rastlanan bu tipler kendilerince itibar edinmek için bir çok tavizde

bulunmakta, daha da kötüsü diğer insanlara da kendileri gibi taviz vermeyi telkin etmektedir. Allah'a iman eden, tüm gücün ve kudretin sahibinin Allah olduğunu bilen bir Müslümanın asla göstermeyeceği bu bozuk karakter, çoğu ülkede –bu kişilerin telkinleriyle- hızla yayılmaktadır. Bu durum, toplumsal bir hastalığa dönüşmeden gerekli tedbirlerin alınabilmesi için doğru teşhisin yapılması ve bu kişilerin ahlak ve mantık bozuklarının deşifre edilmesi son derece önemlidir.

CIA gibi istihbarat örgütlerinin ve bu örgütlerin uzantısı olan düşünce kuruluşlarının önemli faaliyetlerinden biri de Ortadoğu ve Asya toplumları içinde yönlendirebilecekleri kişileri tespit etmektir. Ancak çoğu zaman CIA ve diğer istihbarat örgütleri doğrudan bunlarla muhatap olmazlar, çeşitli düşünce kuruluşlarını veya diğer yazarları aracı olarak kullanırlar. Aşağılık kompleksi içindeki bu kişileri tespit ettikten sonra, kalıplaşmış çeşitli üslup ve mantıklarla bu kişileri etki altına alırlar. “Sen çok yeteneklisin, iyi ve ünlü bir yazar olabilirsin”, “çok zekisin, zekanla diğer insanlar arasında dikkat çekiyorsun”,“diğerlerinden çok farklısın” diyerek bu kişilere yaklaşmaya başlarlar. Yancı karakterli kişileri etki altına almak için sıkça kullandıkları mantıklardan biri de,“Sen zeki ve modernsin, Müslümanlar yanlış tanınıyor, insanlar seni görseler çok etkili olur” ‘kafalama'sıdır. Karşılarındaki kişinin aşağılık kompleksini iyi teşhis ettikleri ve bu tip kafalama cümleleriyle rahatça etki altına alacaklarını bildikleri için, bu ve benzeri mantıkları sık sık kullanırlar.

Bundan sonraki aşama aşağılık kompleksi içindeki bu sözde yazarların yazılarını kontrol altına almaktır. Aslında bu kişilerin çoğunun yazı yeteneği olmaz, ancak bir şekilde bu kişiler yazar haline getirilir. Önce ülke içinde sonra uluslararası bazı site veya gazetelerde bu kişilerin yazması sağlanır. Bir süre sonra bu kişiler bir şekilde "ünlü" olur. Ve bu yazıların hepsi mutlaka kendisine bu imkanı sağlayanlar tarafından denetlenir, düzenlenir ve çoğu zaman baştan yazılır. İlk başlarda “şu cümle yerine bu olsa daha iyi olur, ne dersin?” diye başlayan tavsiyelerle bir süre sonra bu yazılar, tamamen derin odakların fikrinin savunulduğu hale dönüşür. Uluslararası arenada, Müslüman bir ülke veya Müslümanlar aleyhinde tek kaynaktan çıkmış olduğu her halinden belli olan onlarca yazının arkasındaki tezgah da budur.

Bu sistemin işleyişinin temelinde ise Ortadoğu ve Asya ülkelerindeki bazı yazarların yancı karakteri vardır. Bu yancı karakterin özelliklerini biraz daha detaylı inceleyelim:

Aşağılık Kompleksinden Kaynaklanan Eziklik

Aşağılık kompleksi özellikle Ortadoğu ve Asya'da yaygın olan bir psikolojik sorundur. Bu kompleks, kişinin başkasının karşısında, özellikle de kendisinden üstün olduğunu düşündüğü kişilerin karşısında, kendisini değersiz görmesinden kaynaklanır.

Teninin renginden, dilinin farklı olmasından, imkanlarının Batı'ya oranla sınırlı olmasından dolayı birçok Asyalı ve Ortadoğulu daha en baştan ezikliği kabul eder. Bu kişilerin hastalıklı zihniyetine göre bir Ortadoğu veya Asya ülkesinde doğmuş olmak, Arap, Pakistanlı, Hint veya Mısırlı olmak eziklik duymak için yeterlidir. Batı'da doğmuş olanlar ınher hâlükârda kendilerinden üstün olduğu düşünülür.

Kendilerine saygı duymadıkları için başkalarından da saygı görecek bir kişilik geliştiremezler. "Efendisi" olarak gördükleri kişiler karşısında duydukları eziklikten dolayı adeta azap çekerler ve bu azap duygusunu onları mutlu ve memnun etmek için çaba harcayarak örtbas etmeye çalışırlar. Sürekli olarak kendini yancılığını yaptıkları kişilere ispatlama gayreti içindedirler. Bu sebeple de kendilerine ait düşünceleri, yorumları, fikirleri değil kendilerine dikte edilen, savunduklarında takdir toplayacaklarını düşündükleri fikirleri savunurlar. Doğru olan hayatı değil, “böyle yaparsan takdir edilirsin” denilen hayatı yaşarlar.

Yancılar, Efendileri Tarafından Adım Adım Özenle Yetiştirilir

Yancı karakterli kişiler istihbarat örgütleri ve bu örgütlerin uzantıları olan bazı düşünce kuruluşları açısında kullanışlı bir malzemedir. Söz konusu yapılar, çoğu zaman kendileri gündeme getirdiklerinde etkili olmayacak ya da ters etki yapabilecek konuları bu kişiler aracılığıyla gündeme taşırlar. Örneğin bir Amerikalı'nın Türkiye aleyhinde yorum yapması uluslararası kamuoyunda o kadar büyük bir anlam taşımaz. Türk kamuoyunda ise itici durur. Ama Türk bir yazar Türkiye aleyhinde tespitlerde bulunuyor ve yazıyorsa bu çok daha sansasyonel bir durumdur. İşte bu yüzden yancıların tespiti, eğitimi ve kullanılır hale getirilmesi önemli bir süreçtir.

Aşağılık kompleksine sahip yancı karakterli kişiler belirlendikten sonra, titiz ve uzun bir süreç içinde bir tür eğitimden geçerler. Bu kişilere, "Sen aydınsın, diğerlerinden çok farklısın" diyerek yaklaştıktan sonra adım adım kişiyi kendi istedikleri kalıba sokarlar. Ve bu süreçte, yancıların tüm güçleriyle kendilerini beğendirme çabası "efendiler"in en çok işine yarayan hususdur. "Zeka"sına ve "bilgi"sine övgüler yağdırarak etki altına almaya başladıkları kişiye bir yandan kendi felsefelerini enjekte ederken bir yandan da bu kişiyi yazar haline getirirler. "Şu konuda bu cümle o kadar iyi olmamış", "istersen şöyle ifade et" diyerek yapılan yönlendirmeler, aslında eğitimin birer parçasıdır. Bu kişiler bu ince eğitimle hem yazar haline getirilir hem de belirli bir felsefe bunlara işlenmiş olur. Yazılardaki ufak tefek cümle düzeltmeleri bir süre sonra, "istersen o kısmı ben yazayım" şekline dönüşür. Yazıya paragraflar eklenir paragraflar çıkarılır. Bu esnada yancı da "ideal" yazının nasıl olması gerektiğini öğrenmeye başlamıştır. Böylece artık ortak bir aklın, belirli bir mantığın savunucusu olan seri üretim yazılar ortaya çıkar. Özellikle yurt dışında okuduğunuz bir çok yazı bu şekilde hazırlanmaktadır.

Yancıların eğitimi yazılarıyla da sınırlı kalmaz. Hangi ortamda nasıl davranacakları, nerede ne giyecekleri, hangi konularda ne şekilde espriler yapacakları, olaylar karşısında nasıl tepki gösterecekleri ince ince kendilerine öğretilir. Batı'da ünlü olmak için, malum çevrelerden takdir görmesi için, ülkesinde pohpohlanıp "ne önemli insanmış" denilmesi için çizilen bu modele uymaları gerektiği öğretilir. Bir süre sonra ortaya kendi inancı, yorumu, fikri olmayan, tamamen "efendisi"nin inancına, felsefesine, yaşam stiline bağlı tipler çıkar.

Bu arada kişi çok önemli bir çevre içerisinde arkadaşlar edindiği kanaatindedir. Böyle bir arkadaş çevresi edindiği düşüncesiyle de aşağılık kompleksini bir nebze de olsun hafifletmiş olur. Sistemi kuranlarda da özellikle bu hissi vermeye özen gösterirler. CIA için çalıştığını itiraf eden Alman Gazeteci Udo Ulfkotte, yakın zamanda yaptığı açıklamasında bu sistemin nasıl çalıştığını net bir şekilde özetlemiştir:

"Benim kabul etmemdeki sebep ise fakir bir aileden gelmemdi. Birden parasız bir çocuğun mükemmel şekerlerle dolu bir dükkana düşmesi gibi oldu ve her şey bedavaydı… Bana para yerine parayla alınamayacak hediyeler sundular. Mesela ABD Oklahoma Eyaleti'nde onursal vatandaşlık ödülü, altın saatler, 5 yıldızlı seyahatler ve hatta kadınlar. Ama en önemlisi 5 yıldızlı iş ağına dahil edilmekti. Herhangi bir durumla karşı karşıya kaldığımda yardım isteyebilirdim çünkü ağdaki en yüksek rütbeli insanları tanıyordum. Şansölyelerle aynı diplomatik ortamlarda olmak üzere seçiliyorsunuz. Yabancı ülkelere seyahat ederken uçakta etkili kişilerin yanına oturtuluyorsunuz. Size güveniyorlar. Bu çok güzel bir duyguydu."

Görüldüğü gibi, sistemin hayat damarı kendisine tabi kılmayı amaçladığı kişinin, "şöhret olmak", "ünlülerle aynı çevrede bulunmak", "takdir görmek" gibi duygularını tatmin etmektir. Bakanlarla, milletvekilleriyle, başbakanlarla aynı ortamda bulunmak, yani "sen önemlisin" imajı vermek söz konusu kişiler için paradan çok daha değerlidir.

Aferin Almak Arzusu, "Efendisi"ne Yaranma Mantığı

Aşağılık kompleksi içinde olan insanların en hassas noktaları "adam yerine konuldukları"nı görmektir. Bunu iyi bilenler küçük jestler ve hediyelerle bu kişileri kolaylıkla kendilerine bağlarlar.

Yancı karakterli ezik kişilerin etki altına alınmaları için pahaca büyük hediyelere ihtiyaç yoktur. Çok hırslı gibi görünseler de, çok yüksek bir makam ya da ünvan beklentisi içinde de değildirler. Onları rahatlatacak en önemli şey, özendikleri çevrelerden aferin almaktır. Zira asıl eziklikleri bu kişilere karşıdır. Kendi ülkelerinde devlet yönetiminde dahi olsalar, çok büyük bir şirketin yöneticisi konumuna bile gelseler yancısı oldukları kişilere karşı bu ezikliği üzerlerinden bir türlü atamazlar. Dolayısıyla onlar tarafından beğenilmek ve takdir edilmek arzusundan da hiç kurtulamazlar.

Beğenilmek, takdir edilmek, onore edilmek, itibar görmek amacında oldukları için "aferin çok iyi yazmışsın", "aferin çok iyi konuşmuşsun" sözlerini duymak adeta ayaklarını yerden keser. Bu "aferin" sözünü duymak için, kendi çevrelerinin, sevdiklerinin, ülkelerinin aleyhinde yorum yapmaktan çekinmezler. Herkesi amansızca kötüler, sürekli tepeden bakarlar. Çoğunlukla yazılarının ana konusu da bu aleyhte yorumlar olur. Müslümanlar aleyhinde konuştukça, kendilerince Müslümanları eleştirdikçe, Müslümanlara tepeden baktıkça yüceleceklerini zannederler. Hatta çoğu zaman, "bakın kimse benim kadar Müslümanları eleştirmez, bunları en iyi ben tanırım en iyi de ben aşağılarım" modundadırlar. Ya da ülkelerinin ne kadar "anti demokratik", "geri kalmış", "baskıcı" olduğunu anlatırlarsa o kadar "müthiş" tespitlerde bulunduklarını düşünürler. Bu sebeple yazılarının büyük kısmı, kendi ülkelerini yabancılara kötülemek, kendi insanlarına tepeden bakan yorumlar yapmak, "ben onlardan farklıyım, ben de aslında sizin gibiyim" mesajı vermek üzerine kuruludur. Bu yazılarda ve yorumlarda akılcı samimi eleştiriler ve çözümler değil, baştan sona propaganda ve "aferin" alma gayreti vardır.

Müslümanların veya yaşadıkları ülkenin elbette eleştirilmesi gereken yanlış tutumları olabilir, bu eleştiriyi yapmak da gereklidir. Ancak bu yancı kişilerin amacı eleştiri yaparak hataların düzelmesine vesile olmak değil, yancısı oldukları çevrelerin takdirini kazanmaktır. Bu durumda yazıları, yorumları, açıklamaları da söz konusu çevrelerin propagandasının bir parçası olmaktan öteye gitmez.

Cinselliklerini de Yancılığını Yaptıkları Kişilere Sunarlar

Klan gibi yapılanması olan bu düzenin en korkunç yönlerinden biri ise, Ortadoğu ve Asya'nın yancılarının cinselliklerini de "efendi"lerine sunmalarıdır. Erkek veya kadın olsun yancı karakterli bu kişiler, kendilerini fiziki ve cinsellik açısından da, üstün gördükleri, efendi olarak kabul ettikleri tiplere beğendirmeye çalışırlar. Ortadoğu ve Asya'nın genç kızları, Batı'daki derin yapılanmaların orta yaşı geçmiş, maddi imkanları geniş bazı tiplerine adeta sunulur.

Nasıl ki zaman zaman sinema sektöründe ünlü olmak isteyen genç kızlar cinselliklerini kendilerini ünlü yapacağına inandıkları insana sunarlarsa, Ortadoğu ve Asya'nın ezik, özenti, aşağılık kompleksi olan bazı kadınları da tanınan bir gazetede yazısı yayınlansın, ünlü bir kanalda yorumlarına yer verilsin diye cinselliğini sunar. Filistinli, Pakistanlı, Mısırlı birçok genç kadının bu tarz ilişkiler kurarak ve ilişkileri kullanarak belli çevrelere dahil olduğu bilinen bir durumdur.

Kabul görmek için cinselliğini sunan bu genç kadınlar, garip bir yapılanmanın içine dahil olmuş olurlar. Burada sadece bağlantı halinde olduğu efendisine değil, efendisinin yönlendirdiği kişilere de cinselliğini sunmaya mecburdur. Bu, çok aşağılayıcı ve küçük düşürücü bir durum olmasına rağmen söz konusu çevrelerde pek yadırganmaz. Filistinli güzel bir kızın, ünlü bir Musevi iş adamıyla birlikte olmaya başlaması, bu sayede hayatı boyunca imrendiği çevreye dahil olması, bu çevrede tutunabilmek için başka "efendilerle" de ilişki içine girmesi sıkça rastlanan bir durumdur. Derin Amerika ve derin İngiltere siyaseti içinde yer alan bir çok politikacının da bu durumdan istifade ettiği bilinmektedir. Eski Bakanlar, eski Başbakanlar, eski milletvekillerinin de dahil olduğu bu klan tipi yapılanma içinde birçok Ortadoğulu ve Asyalı genç kız çok acı bir şekilde kullanılmaktadır.

Halk, gazeteleri okurken, televizyonda yorumları seyrederken bu acı gerçeğin farkında olmaz. Bu insanları kendi fikirlerini anlatıyor, üzerine düşünüp araştırma yaptığı bilgileri aktarıyor zanneder. Oysa cinsel açıdan dahi söz konusu çevrelerin kontrolü altına girmiş bu kişilerin kendilerine ait bir fikirleri veya yorumları olması mümkün değildir.

Efendilerine Olan İnanç Teslimiyeti

Ortadoğu ve Asya'nın yancılarının en dikkat çeken özelliklerinden biri de efendilerine olan inanç teslimiyetidir. Yani, bu kişiler Kuran'a, Peygamberimiz (sav)'e ve vicdanlarına Allah'ın ilham ettiği doğruya göre değil, kendileri için biçilen sisteme göre bir inanç geliştirirler. Yancılığını yaptıkları kişilerin dünyaya bakış açısını tamamen kabullendikleri gibi, inançları da onların yorumlarına göre şekillendirirler. Allah'ın dediğini önemli görmezler, ama haşa ilah gibi gördükleri derin Amerika'nın, derin İngiltere'nin ne dediğini çok önemli görürler. Kuran'da yazanı uygulamazlar ama adeta putlaştırdıkları efendilerinin her dediğini uygularlar. Müslümanların, İslam coğrafyasının menfaatini düşünmezler ama köle gibi bağlandıkları çevrelerin menfaatini en ince detayına kadar korurlar. Aslında bu tavırları, Müslümanlara karşı duydukları bilinçaltı kinin, İslam coğrafyasında doğdukları için duydukları bilinçaltı öfke ve ezikliğin dışa vurumudur.

Örneğin savundukları bir fikir yüzünden Müslümanların zarar görecek olması bu tipleri hiç rahatsız etmez. "Teröre karşı tavır koyuyorum", "İslam'ın gerçekte bu olmadığını" anlatıyorum kılıfı altında mazlum, sivil Müslümanları büyük bir açmazın içine sokarlar. Başta Irak ve Suriye olmak üzere, Pakistan, Yemen, Afganistan gibi birçok ülkede gerçekleşen hava saldırılarını savunmak bunlardan biridir. Hava bombardımanı kadın, çocuk, yaşlı hasta ayırt etmeden hedef seçilen alandaki insanların hepsini birden yok eden, toptancı bir cezalandırma yöntemidir. Ve ne vicdana ne insan hakları ve hukuka uygundur. Dünyanın hiçbir demokrat ülkesinde, ağır suç işlemiş insanı yakalamak için köyler, kasabalar yok edilmez. Hiçbir demokrat ülkede cani bir katil dahi yargılanmadan başına bomba yağdırılarak öldürülmez. Ama söz konusu olan İslam coğrafyası olduğunda derin çevreler hukuk ve demokrasi değerlerini rafa koyarlar. İşte bu aşamada bu insanlık ve vicdan dışı uygulamayı kamuoyuna "makul" gösterme sorumluluğu da Ortadoğu ve Asya'nın yancılarına düşer. Bu kişiler, "terörle mücadele" adı altında, İslam coğrafyasını yakıp yıkacak, yerle bir edecek, çok sayıda sivilin ölmesine sebep olacak yöntemleri dahi hararetle savunurlar. Efendileri "öldürelim" diyorsa onlar da "öldürelim" derler. Efendileri "bombalayalım" diyorlarsa onlar da hep birlikte "bombalayalım, hatta daha da fazlasını yapalım" derler. Oysa terörle gerçekten mücadele etmek isteyen, terörün fikri zemininin ortadan kaldırılması gerektiğini bilir. Fikri hiçbir çalışma yapmadan silahla, bombayla çözüm oluşmayacağını bilir. Daha da önemlisi şiddetin her zaman daha çok şiddet doğuracağını da bilir. Ancak bu kişiler için önemli olan bu doğrular değil, yancılığını yaptıkları kişilerden "aferin" almaktır. Sırf bu "aferin" için, sırf

daha çok takdir toplamak için Kuran'a uygun olmayan, vicdansızca uygulamaları var güçleriyle savunur, katillerin yanında saf tutmayı kabullenirler.

Bu yancıların inanç teslimiyetinin bir başka çarpıcı örneği de hiçbir şekilde İslam Birliği'ni gündeme getirmemeleri, hatta tam tersine birliğin kendilerince imkansız olduğunu anlatmalarıdır. Allah Müslümanlara bir olmalarını emretmişken, Kuran'ın çok sayıda ayetinde Müslümanların kardeş ve birlik olmaları gerektiği anlatılmışken, bu kişiler ısrarla birliğe karşıdırlar. Bu karşı tavırlarını da oldukça sinsi taktiklerle ortaya koyarlar. Mesela, açıkça "birlik olmayalım" demezler. Çünkü bunun tepki alacağını bilirler. Bu yüzden mevzu hadisleri kullanırlar. Peygamberimiz (sav)'e atfedilen, oysa doğru olmayan "Ümmetin ihtilafında rahmet vardır" hadisini kullanırlar. Böylelikle, "bakın Peygamber dahi birlik olmamak gerektiğini" söylüyor diyerek Müslümanları etki altına almaya çalışırlar. Oysa Peygamberimiz (sav) Kuran'a uygun olmayan bir sözü asla söylemez. Onlarca Kuran ayetiyle Müslümanların bir olması emredilmişken, "ihtilafta rahmet var" demez. Müslümanlar için rahmet birlik olmaktadır, çünkü bu Allah'ın emridir. Ne var ki, yancı karakterli tipler için Allah'ın emri değil, uydusu olarak yaşadıkları patronlarının menfaatleri önemlidir.

Türkiye'deki Yancılar

Dikkatlice bakıldığında, çeşitli Ortadoğu ve Asya ülkelerinde yaygın olan yancı karakterinin Türkiye'deki örneklerini görmek mümkündür. Kendi ülkesinin manevi değerlerinden uzak, kendi kültürüne yabancı –daha doğrusu yabancı taklidi yapan-, Türkiye'nin ortak değerlerini bilmiyormuş, halkın inançlarını ve değerlerini tanımıyormuş havasında davranan, halkı küçük gören, kendisini çok kıymetli zanneden, son derece dar bir açıdan olayları değerlendiren bu kişilerin en belirgin yönlerinden biri de, Türkiye'nin menfaatlerini hiç umursamamalarıdır.

Bu kişiler tıpkı diğer ülkelerdeki örnekleri gibi, sadece aferin almak için, uzun uzun Türkiye'yi kötüler, Türk halkını küçümseyen yorumlar yapar, daha da acısı ileride ülkemizin zararına olabilecek fikirlere aşkla destek verirler. Özellikle son zamanlarda PKK'yı kendilerince kahraman özgürlük savaşçıları olarak göstermeye çalışan, Türkiye'yi PKK tehdidiyle terbiye etmeye yeltenen, ülkemize "ya PKK'ya destek verirsin, ya da sonuç çok farklı olur" tehditleri savuran, bölünmeye zemin hazırlayan mantıklar öne süren yazıların ve yorumların sayısının böyle artması da önemli bir göstergedir. Batı'daki bazı düşünce kuruluşları tarafından servis edilen fikirleri birebir savunan bu kişiler, ortaya koydukları mantığın nelere sebep olabileceğini düşünmezler. Takdir görme, ünlü olma, hatta sadece yabancı bir gazetecinin yazısında adının geçmesi umuduyla kendilerine telkin edileni savunurlar. Bu fikirleri savunduklarında ultra modern, halkın göremediklerini görebilen, müthiş teşhislerde bulunan bir kişi olarak algılanacaklarını sanırlar. Oysa derin yapıların kendisine söylediğini tekrar etmekten öteye gidemeyen, kendi kişiliğini ve öz saygısını yitirmiş olan, insanların büyük çoğunluğunun da acıyarak baktıkları insanlardır.

Yancılar arasında yancılık yarışı da vardır. Kimin daha çok aferin alacağı, kimin daha çok yancılık yapacağı yarışıdır bu. Yarışta üstün gelebilmek için kendi ülkesinin, kendi devletinin, kendi milletinin menfaatlerini tamamen bir kenara bırakıp, nasıl daha fazla yaranabileceklerini düşünürler. PKK'nın hain bir terör örgütü olduğunu; askerlerimizi, polisimizi şehit etmeye devam ettiğini bile bile, PKK'ya övgüler yağdırmanın, teröristlerin affedilmesini gündeme getirmenin, hatta utanmadan Türkiye'nin teröristlere silah yardımı yapması gerektiğini söylemenin ardında da bu yancılık yarışı vardır. Yabancı basında sık sık yayınlanan Türkiye aleyhtarı yazılar veya bu yazılarda yer alan bazı yorumlar da bir anlamda bu yarışın tezahürüdür. "Belki beni de aralarına alırlar, benim de adım onlarla birlikte anılır" umuduyla yapılan yancılık yarışı, bir süre sonra kişinin her türlü çirkinliği kabul etmesine

sebep olacak bir tahribat meydana getirir. Çünkü bu kişilerde kendi davası, ideali, ailesi, milleti, vatanı, inancı gibi kutsal değerlerin yerini "efendileri"nin ne dediği ne düşündüğü endişesi alır.

Söz konusu kişilerin efendilerinden öğrendikleri ve küçük düşürücü bir şekilde uyguladıkları bir başka tavır bozukluğu da züppeliktir.

Ortak Felsefe: Züppelik

Züppelik Batı ülkelerinin çoğunda yaygın olan bir tavır ve ahlak bozukluğudur. Ukalalık ve bilmişlikle karışık bir üslup içinde olan bu insanların ses tonları, konuşma vurguları, oturuş tarzları, şakaları, kendilerini ön plana çıkarma stilleri ortaktır. Kendilerini diğer insanlardan farklı ve özel gören, bu "özel hali" her hareketleriyle vurgulamak isteyen bir tavır içindedirler. Abartılı mimikler kullanmak, konuşmaların arasında yabancı dilde kelimeler sıkıştırmak, sakız çiğneyerek konuşmak, normalde hiç beğenmeyeceği şeylere hayranmış gibi anlatmak; belki de hiç gitmediği yerleri çok iyi biliyormuş gibi, bir kere yan yana geldiği insanları çok yakından tanıyormuş gibi, hiç dinlemediği müziği çok seviyormuş, hiç izlemediği filmleri sanattan çok iyi anlıyormuş gibi yorumlayarak hava atan konuşmalar yapmak züppeliğin en bilinen özelliklerindendir. Züppe kişiler için, 5 yıldızlı bir otelin lobisinde oturabilmek, bu otelin hediye olarak verdiği puroyu içip dumanını insanlara doğru üflemek, elinde kadehle poz vermek, adı bilinen bir lokantanın kapısında görünmek son derece önemli icraatlardır.

Kaliteli ve asil bir insanın hayatında sıradan olan detaylar züppelerin hayatında abartılı öneme sahiptir. Çünkü bunlarla yüceldiklerine ve değer kazandıklarına inanırlar. Diğer insanlara da kendilerince sahip oldukları bu değeri göstermek gayretindedirler. Züppelik felsefesinin her bir uygulamasıyla kişi, gözünde büyüttüğü insanlara "ben de sizdenim" mesajını vermiş olur. Bu yüzden züppelik bir anlamda da basit insanlar arasında ortak bir dil, ortak bir felsefedir. Bir züppe diğerini gördüğünde hemen tanır, bir züppenin dilinden yine en iyi başka bir züppe anlar.

Züppelik çok küçük düşürücü ve aşağılayıcı bir hal olmasına rağmen, bir çok cahil insan züppelere içten içe büyük bir hayranlık duyar. Lise çağlarından itibaren züppe tavrı gösterenler insanlar arasında itibar görürken, mazlum ve efendi olan insanlar çoğu zaman değer görmezler. Liselerde aksi, şımarık, ukala gençlerin ilgi odağı olmasının sebebi de budur. Lise yıllarının ardından züppelik de gelişerek devam eder. Okul çağında dinlediği müzik grubu, gittiği konserler, yaptığı alışverişler züppeliğin malzemesiyken, ilerleyen yıllarda içinde bulunduğu sosyal çevre, tatil için tercih edilen mekanlar, gezilen sergiler, makam-mevki, arabasının markası, oturulan semt gibi geçici değerler önem kazanır. Bunların her biri daha mazlum olanı psikolojik olarak ezmek için kullanılır.

Züppelik Ortadoğu ve Asya'nın yancılarıyla efendilerinin ortak bir felsefesidir. Ancak yancılar efendilerinden öğrendikleri züppeliği onların yanında asla yapmazlar. Kendilerinden aşağı gördükleri, gariban, sıradan insanları ezmek için onların yanında züppece davranırlar. Efendilerinin yanında ise son derece eziktirler. Onlara züppelik yapmayı tahayyül dahi etmezler. Mısır'da, Bangladeş'te veya Filistin'de Avrupa görmüş bir insanın kullandığı üslubu, yerel halka tepeden bakarak yaptığı teşhisleri gözünüzde canladırmanız zor değildir. Avrupa'da veya Amerika'da büyük eziklik içinde, köle gibi her denileni yapan, kişilik göstermeden yaşayan tipler, kendi ülkelerine döndüklerinde, sanki o ezilen kendisi değilmiş gibi, bambaşka bir karakter gösterirler. İşte bu, züppeliğin bir uygulamasıdır. Durumun acı yönü ise, gariban halkın bu züppelik uygulamasına çoğu zaman hayran kalması, bu kişileri adam yerine koymasıdır.

Oysa hayran olunması gereken asıl ahlak, kaliteli ve asil mümin ahlakıdır. Dünyanın tüm nimetlerinin sahibinin Allah olduğunu bilen, gücün ve kuvvetin sadece Allah'a ait olduğuna iman etmiş, teslimiyetli müminin kişiliği kale gibidir; sağlam ve sarsılmazdır. Gölge varlıklarla karşı karşıya olduğunun bilincinde, her an Allah'ın kendisine şahit olduğunun şuurundadır. Basitliğe asla tenezzül etmez. Çağlar üstü modern, çağlar üstü kalitelidir. Kendisini şekillendirmek isteyenlere göre değil, Allah'ın istediği ahlaka göre yaşar. Yancıların çok önemli görüp kölesi haline geldikleri efendilerinin de aciz birer kul olduğunu, hepsinin ölümlü varlıklar olduğunu bilir. Bir insana gösterdiği saygı ve verdiği değer o kişinin takvasıyla doğru orantılıdır. Kimseye karşı nezaketsizlik yapmaz, ama acz içindeki insanların karşısında ezilmenin ne kadar küçük düşürücü olduğunu bilir. Müminin nefsini karşısında koşulsuz ezeceği, candan bir teslimiyetle teslim olacağı tek varlık Allah'tır.

5. BÖLÜM
TÜRKİYE NASIL BİR RİSK ALTINDA?

Öncesinde çeşitli görüşmelerle şekillenen ve resmi olarak 2013 tarihinde başlayan ülkemizdeki çözüm sürecinde herkesin beklentisi silahların tümüyle susması idi. Fakat söz konusu çözüm süreci başlangıcında daima şu uyarıyı yaptık: Müzakereler, karşılıklı görüşmeler veya ikna çabalarıyla gerçek bir çözüme ulaşılması mümkün değildir. PKK'nın Leninist ve komünist ideolojisi, sinsi ve kanlı yöntemlerle mutlaka bölünme hedefine doğru gidecek, bu hedeflerinden hiçbir zaman vazgeçmeyeceklerdir. Eğer çözüme doğru bir gidişat isteniyorsa bunun mutlaka eğitimle yapılması gerekmektedir, bunun dışında hiçbir çözüm yolu yoktur.

O dönemden bu yana PKK, öyle ya da böyle çeşitli yöntemlerle şehirlerin içine kadar girmiş, PKK yönetimleri kendi seslerini etkili bir şekilde duyurur hale gelmiş, Öcalan, bir anda ülkenin bir kısım sözde "Beyaz Türkleri" tarafından göklere çıkarılmaya başlanmıştır. Aslında Türkiye, şu anda belki de tarihinde hiç olmadığı kadar büyük bir risk altındadır. Bu bölümde söz konusu riskleri inceleyeceğiz.

"Demokratik özerkliğe" doğru gizli adımlar

Barış sürecinin resmi olarak ilan edilmesinden yeniden çatışma ortamına girdiğimiz şu günlere kadar geçen süreye bir baktığımızda, aslında Türkiye'de hem politik hem de algı yönetimi açısından çok büyük değişiklikler olduğunu görürüz. Bu değişimlerin, Türkiye açısından çok da iç açıcı değişimler olmadığını da belirtmek gerekmektedir.

Bu süre içinde bir kısım yazarlar tarafından Öcalan ile görüşmeler adeta bir meşrulaşma havası içinde gösterilmiştir. Öcalan'dan gelen mektuplar PKK'ya yakın çevreler tarafından "Sayın Öcalan'ın talepleri" başlığı altında okunmuş ve bu durum oldukça normal karşılanır olmuştur. Öcalan, açık veya saklı bir üslupla hükümete rahatlıkla eleştiriler yöneltebilecek, bütün bunlar çözüm sürecinin doğal getirileri olarak algılanacak hale gelmiştir.

Bunların yanısıra, bir kısım sol görüşlü yazar, politikacı, bürokratlar, "iyi ki Öcalan varmış" diyecek kadar ileri gidebilmiş, daha da ötesi Öcalan'ın serbest bırakılması gerektiğini önce yarım ağız, sonra açıkça talep edebilir hale gelmişlerdir. Bazı gazeteciler Kandil'e gidip yıllardır Türk askerine hain pusular kuran eli kanlı teröristleri adeta bir halk kahramanı edasıyla sunmaya başlamışlardır.

İşte bu sinsi üslup değişikliği, gerçekte önemli bir felaketin habercisi olmaktan öte bir şey değildir. Bu üslup değişikliği, PKK'nın ve PKK'nın desteklediği unsurların, gerilla yöntemlerinin yanı sıra daha içten, temelden, sinsi yöntemlerle harekete geçmiş olduğunun bir habercisidir. Bu felaketin ilk habercisi, 30 Nisan 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler olmuştur.

2014 Yerel seçimleri ve sinsi planın ilanı

30 Mart 2014 tarihinde yaşanan yerel seçim için Türkiye genelinde gerçekleştirilen hazırlıklara şöyle bir baktığımızda, aslında bugünkü Türkiye için hiç yaşanmaması gereken bir manzara karşımıza çıkıyor ve bazı partilerin miting programları Güneydoğu bölgemizi kapsamıyordu. O bölgelerde özellikle gidip miting yapmaları gereken, halkı kucaklamaları gereken muhalefet partileri, kendi vatanlarına ait Güneydoğu topraklarına can güvenlikleri nedeniyle gidemediler. Kendi topraklarında, kendi halklarını kucaklayamadılar.

Hatta Ak Parti milletvekilleri dahi Güneydoğu'da rahatça hareket edemediklerini, mitinglerini zorlukla yaptıklarını, il teşkilatlarında partililerin karşılama bile yapamadıklarını ifade etmişlerdir. Ak Parti milletvekili Orhan Miroğlu bu durumu "korku dağları bekliyor" şeklinde özetlemiştir.

Muhalefet partileri tarafından söz konusu tedbirler, 7 Haziran 2015 tarihinde gerçekleştirilen genel seçimler sırasında da alınmıştı. Bu tedbirler gerekliydi, çünkü Türkiye'nin siyasi partileri kendilerine yönelik bir şiddet eyleminin her an gerçekleşebileceğini, bölgede Devletin hakimiyetinin tam anlamıyla var olmadığını biliyorlardı. Kendi topraklarının bir bölümü, vatanın siyasi demokratik partilerine tam anlamıyla kapalıydı.

Bu durum şu an halen bazı bölgelerde devam etmekte ve pek çok kesim tarafından normal karşılanmaktadır. Oysa biraz düşünüldüğünde olayın vahameti ve o toprakların halen nasıl bir tehdit alanı olduğu açıkça anlaşılabilmektedir.

30 Mart 2014 tarihli yerel seçimlerin Türkiye için özel ve yerel seçimlerden öte bir anlamı olduğu açık. Gezi olayları başta olmak üzere çeşitli ayaklanma ve olaylarla geçen hareketli bir yılın ardından adeta bir güven oylaması anlamını taşıyan yerel seçimlerin gösterdiği sonuçlar, her parti için ayrı bir önem taşıyordu. Çözüm sürecinin sonrasındaki günlerde hükümetin Kürt halkına vermiş olduğu güvenceler ve özellikle Güneydoğu bölgemizde gerçekleştirilen kalkınma ve gelişme planları dahilinde en büyük beklenti, bu bölgemizde hükümeti temsil eden partinin veya muhalefet partilerinin zafer ile çıkması idi. Fakat böyle olmadı.

Seçim haritasında Güneydoğu illerinin tümünde BDP belediyelerinin zaferle çıkması, Ak Parti ve MHP'nin geçmişte üstün olduğu şehirlerde BDP'nin üstünlük kazanmış olması önemli bir mesaj veriyordu. Belli ki kale, içten içe fethedilmeye çalışılıyordu. PKK'nın açıkça destek verdiği bir parti güçlenmişti. Bu durum açıkça gösteriyordu ki çözüm süreci olarak adlandırılan ve PKK militanlarının silahlarını bırakıp gitmeleri beklenen dönemde aslında PKK ülkeyi terk etmiş falan değildi ve baskı sistemi devam ediyordu. Belli ki, bu defa Türkiye'nin bölünmesi için farklı bir yöntem izleniyordu.

Bu detayların izahına geçmeden önce şunu önemle belirtmek gerekir. BDP veya yeni adıyla HDP, Türkiye'nin demokratik sistemi içinde yer alan siyasi bir partidir. Demokrasi içinde kuşkusuz ki tüm diğer partilerle aynı haklara sahiptir. Devletin koruması ve güvencesi altında legal bir parti olarak kuşkusuz ki görevine devam edecektir. Bu partiye ve parti mensuplarına yöneltilmiş olan her türlü saldırı veya uygunsuz söz demokrasiye büyük bir darbedir ve mutlaka hukuki karşılık bulmalıdır.

Güneydoğu konusunda HDP ile ilgili ayrımı yapmamızın yegane sebebi, bu partinin PKK tarafından destekleniyor görünümüdür. Aslında birazdan KCK yapılanmasının detaylarında da açıklayacağımız gibi, söz konusu partinin KCK/PKK tarafından ciddi baskı altında tutulduğu da kuvvetle muhtemeldir. İşte bu gerçek, ülkemiz için büyük bir tehdit teşkil etmektedir. Özellikle de çözüm sürecinin başından beri bu parti yetkililerinin özerklik konusunu daha sık dile getirir olmaları, bu konuda farklı bir dile geçiş yapmaları, Abdullah Öcalan'ı legal hale getirme çabaları önemli bir tehlikenin işaretlerini vermektedir. Söz konusu Güneydoğu bölgemiz olduğu için bu söylemlere sahip bir partinin özellikle o bölgedeki zaferi, beraberinde haklı olarak tedirginliği de getirmektedir.

2015 genel seçimlerinin ise Güneydoğu açısından daha vahim bir harita çizdiğini burada hatırlatalım. Hatırlanacağı gibi HDP'nin güçlü çıktığı bölgeler sadece Güneydoğu bölgemizle sınırlı kalmamış kuzeydoğuda Ardahan'a kadar ulaşmıştı. Burada özellikle yerel seçimleri örnek vermemizin sebebi, PKK'nın desteğini alan bir partinin yerel yönetimlere sahip olmasının çatışma dönemine girdiğimiz şu günlerde getirmiş olduğu vahim sonuçlardır. İlerleyen satırlarda bu konu detaylı anlatılmaktadır.

"Demokratik özerklik" adı altında toprak talebi

Bu algı mühendisliğinden en çok pay alan sözcük kuşkusuz ki "demokratik özerklik" sözcüğüdür. Özellikle 30 Mart 2014 yerel seçimlerinden sonra aniden daha fazla duymaya başladığımız bu söz, aslında bölünmenin yumuşatılmış adıdır. Bölünmeyi savunan siyasetçiler tarafından öylesine zararsız, öylesine şekerle kaplanmış halde sunulmaktadır ki, Türk halkının bu konuyu neden bu kadar büyüttüğü adeta sorgulanır hale gelmiştir. Bu kişilerin söylemlerine göre "demokratik özerklik", demokratik bir eylemdir.

Oysa PKK dilinde demokratik özerklik, demokratik bir eylem falan değildir. Ülkeyi bölmek için demokrasi bir kılıf olarak kullanılmaktadır. Gerçekte PKK eğer özerk bir devlet elde etmiş olsa, bu devlet demokrasiden uzak, komünist ve komünal sistem üzerine kurulacaktır. Nitekim bu hayali devletin anayasasını oluşturan KCK bildirgesi, bunu açıkça ilan etmektedir.

Demokratik özerklik söylemi ile aslında verilmeye çalışılan izlenim, "biz doğrudan bölünmeyi istemiyoruz" demek ama arka planda bölünmenin tüm gerekli unsurlarını hazır edebilmektir. Bunun için öncelikle belediyelerin imkanları kullanılacaktır. Yani imkanlar komünist propaganda için seferber edilecektir.

Yerel seçimlerin hemen ardından yukarıda genel hatlarıyla anlattığımız algı mühendisliği devam ederken, aralara sıkıştırılan ilginç, beklenmedik ve şaşırtıcı taleplerin gündeme gelmesi de aynı yöntemin bir parçasıdır. Seçimlerin üzerinden henüz birkaç hafta geçmesinin ardından Gültan Kışanak'ın "Petrolden pay istiyoruz" çıkışı buna bir örnektir.[74] Bu öyle bir laftır ki, sanki Güneydoğu'da Irak'ta olduğu gibi özerk bir yönetim kurulmuş, Devletin ayrı, özerk bölgenin ayrı kaynakları olmuş gibi bir izlenim vermek için kullanılmıştır. Güneydoğu bölgesi bu ülkenin milli sınırları içindedir ve bu milli sınırlar içindeki her türlü kaynakta olduğu gibi petrol geliri de, bu ülkenin milli hasılasına dahil olmaktadır. Elde edilen her gelir, Türkiye sınırları içindeki her şehre ve bu ülkenin her bireyine ulaşan bütçenin bir parçasıdır. Antalya'da yetişen portakalın geliri nasıl aynı zamanda Güneydoğu'ya da akıyorsa, aynı şey Güneydoğu'da çıkan petrol için de geçerlidir. Bu ülkenin bölünmez bütünlüğünün bir getirisidir. Kışanak'ın bu ilginç çıkışı, yalnızca dikkatleri bu söyleme çekmek ve alttan alta devam eden özerklik projesine katkıda bulunmak dışında bir amaç taşımamaktadır.

Kışanak'ın, yerel seçimlerden bir yıl önce özerklik talebini doğrudan dillendirmiş olduğu da burada hatırlanmalıdır. 10 Şubat 2013'de Hürriyet gazetesine, "*Dümdüz bir yolumuz var: Özerk Kürdistan*" çıkışını yapan yine Kışanak'tır.[75]

Nitekim eski Diyarbakır Yenişehir Belediye Başkanı Fırat Anlı, bu algı politikasının şehirlerin içinde nasıl hayata geçtiğini tarif etmiştir. Anlı, "*Şu anda zaten kısmen bu modeli Güneydoğu'da uyguladıklarını, mahalle ve diğer meclislerin burada kurulduğunu, güneyde de bağımsızlığa yakın bir federasyon oluştuğunu belirterek yakında özerkliği ilan edeceklerini*" belirtmiştir.[76] Bu açıklama üzerinden çok geçmeden PKK saldırılarına kaldığı yerden başlamış ve yerel seçimler sonrası HDP'ye adeta hediye edilen bazı belediyeler birer birer özerklik ilan etmeye başlamışlardır. Yargı bu konuda

hemen harekete geçse de, Güneydoğu'da karşımıza çıkan bu feci manzaranın tavizler sonucunda oluştuğu gerçeğinin iyi düşünülmesi şarttır.

Bu vahim durum aslında açıkça "geliyorum" demiştir. Birkaç yıldır ısrarla uyarılarda bulunduğumuz tehlike, aslında şu an hali hazırda ülkemizde haince uygulamaya konmuş olan sinsi, illegal ve komünist bir devlet yapılanmasıdır. İsmi ise, KCK'dır.

Legal devlet içinde yapılanmış illegal bir devlet: KCK

KCK (Koma Civakên Kurdistan - Kürdistan Komünler Birliği), terör örgütü PKK'nın oluşturduğu bir yapılanmadır. Bu yapılanma, amaçlarını ve kullanacağı yöntemleri "KCK Sözleşmesi" isimli belge ile yürürlüğe koymuştur.

Söz konusu yönetmelikte, bayrağı, yargı ve ordu sistemi ile aslında bir devlet tarif edilmektedir. Örgütte, 300 delegeli Kongra-Gel yasama görevini üstlenmekte, yasama kanun çıkartmakta, yürütme de uygulamaktadır. Sorun çıktığında ise devreye yargı organları girmektedir. KCK sözleşmesi, bu devlet yapısının anayasasıdır. Terör örgütünün birimleri ve örgüt üyeleri, sistematik bir yapı içinde bu devlet sisteminde yer almışlardır. TBMM yerine alternatif bir yasama organı 2003'den beri işbaşında olup KCK yapılanmasıyla fonksiyonel bir hale getirilmiştir.[77] Üç kısımdan oluşan KCK yargı sistemi, Türk Ceza Kanunu'nun suç saydığı hiçbir fiili ve yetkili yargı sistemini tanımamakta, yani Türk Devletini ve adalet sistemini kendince reddetmektedir. Bunun yerine kişileri, kendi hazırladığı yasalar dahilinde yine kendi kurduğu mahkemelerde yargılamaktadır.

KCK, Güneydoğu'da, özellikle Diyarbakır'da, "PKK" kaymakamları, "PKK" tarım il müdürleri şeklinde "bürokratik atamalar" yapmaktadır. "Atanan" sözde PKK'lı "yetkililerin" Türkiye Cumhuriyeti kaymakamlarını makamlarında tehdit ettiğine dair haberler basın yayın organlarında gündeme taşındığı gibi, TBMM'de soru önergeleri ile de hükümete sorulmuştur. [78]

KCK'nın ordusu "asayiş birimleri" (YDG-H) adını almıştır. PKK adına vergi toplama, kepenk kapattırma, cezalandırma, seçmenin ve seçim merkezlerinin baskı altına alınması gibi faaliyetler "asayiş birimleri" aracılığı ile yürütülmektedir. Bu birimler, şehirlerde PKK korkusunun devam etmesi, vatandaşın üzerinde oluşturulan şiddet tehdidinin sürdürülmesi için kullanılmaktadırlar. Sözde çözüm süreci devam ederken bile, Diyarbakır'da vatandaşlar sözde "KCK devletinin bir ferdi olarak" devlete vergi ödemeye zorlanmaktadırlar. [79]

Savcılık iddianamesine göre 17 Mayıs 2005'te, PKK'nın KCK adlı bir yapıya dönüştürülmesi 2005 yıllarında Öcalan'ın, komünist/anarşist yazar Murray Bookchin'in izahlarından etkilenerek geliştirdiği devlet üstü konfederal model fikrinden ortaya çıkmıştır. Plan üç aşamalıdır: Özgür önderlik, demokratik özerklik, demokratik konfederalizm. Yani hedeflerin ilki Öcalan'ın serbest bırakılmasıdır; şu an ülkemizde yaygınlaştırılan söylemlere ve bu yönde yarım ağız yapılan ahlaksız tekliflere bir bakıldığında planın bu aşamasının hayata geçirilmeye çalışıldığını görmek mümkündür. Bu sağlandıktan sonra demokratik özerklik aşamasına geçmeyi, ardından da Türkiye, İran, Irak ve Suriye'den oluşan dört parçalı konfederal bir devlet kurulması planlanmaktadır. Aslında metnin 4. maddesinin l. fıkrasında geçen "Demokratik Toplumcu Ortadoğu Konfederasyonunu geliştirmek" ibaresinden de anlaşılacağı üzere hedef sadece Kürt bölgeleriyle kısıtlı tutulmamış bütün Ortadoğu plana dâhil edilmiştir. Bu da göstermektedir ki; PKK'nın temeldeki hedefi, Türkiye dâhil tüm Ortadoğu'ya komünist bir düzen getirmektir.

KCK aslında 2000'lerin ortasında hapisten çıkan PKK'lıların siyaset yapmaları, örgüt içinde kalmaları, kendilerini kenara atılmış, unutulmuş hissetmemeleri için bizzat Öcalan tarafından

keşfedilmiş bir siyasi istihdam formülüdür. KCK yapılanmasının temel görevi ise, dağlardan ayrılarak kentlerdeki kontrolü ele alabilmek, PKK'nın illegal çizgisini sözde legal görünümlü bir yapı dahilinde hayata geçirebilmektir. Aslında bu şekilde, tüm dünya tarafından bir terör örgütü olarak tanınmış olan PKK, KCK üzerinden "legal" bir görünüm altında siyasi süreçlere müdahale etmeyi amaçlamaktadır.

Sözleşmede, KCK yapısının kurucusu Abdullah Öcalan olarak gösterilmekte ve Öcalan'ın Yürütme Konseyi başkanını görevlendirdiği ve konsey kararlarını onayladığına vurgu yapılmaktadır. Yani açık bir şekilde KCK yapılanması, emir ve talimatlarını Abdullah Öcalan'dan ve PKK lider kadrolarından almaktadır. Şehrin içinde siyasi görünümlü eylemlerle kaleyi içten fethedecek bir yapılanma zaten Öcalan'ın çok uzun zamandır istediği bir şeydir. Nitekim Öcalan ile yapılan görüşmeler incelendiğinde, dayattığı yegane modelin KCK modeli olduğu görülmektedir. KCK, legal bir görünüm altında şehirlere inerek, burada PKK nüfuzunu güçlü şekilde hissettirmek üzere var olmuştur. Bu yapılanma altında, KCK'nin bölgedeki bazı siyasi figürler, belediyeler ve Belediye Başkanları üzerinde baskı ve otorite kurmaya çalıştığı, milletvekili ve Belediye Başkanlarını belirleme güç ve yetkisine sahip olduğu da bilinmektedir.

Konuyla ilgili Stratejik Düşünce Enstitüsü'nün analizi şu şekildedir:

> *KCK, şehirdeki kontrolü elinde tutmak ve legal siyaseti PKK çizgisinde tutmakla görevli bir yapı... Öyle ki, bir Belediye Başkanı bir yere gittiğinde, yanında mutlaka KCK'dan biri bulunuyor. Halk arasında bunlara 'komiser' deniyor. Belediye Başkanlarının, onların görüşlerinin dışına çıkmaları mümkün değil.* [80]

Söz konusu yapılanma aslında Stalinist sistemlerde yaygın olan bir örgütlenme biçimidir. Bilindiği gibi Stalin de yazar, sendika, ordu gibi çeşitli örgütlenmeleri doğrudan oluşturmuş ve buralarda "komiser" olarak isimlendirilen kişileri göreve getirmiştir. Söz konusu komiserler aslında komünist birer militandırlar. Onların görevi, söz konusu örgütlenmeleri kontrol altında tutabilmek, şehir içinde hegemonyayı sağlayabilmek, muhalif sesleri belirleyip, sistemi kendi istediği gibi düzenleyebilmektir. Şu an geldiğimiz noktada bu, PKK'nın söz konusu yöntemle HDP üzerinde bir siyasi baskısı şeklinde yorumlanmaktadır. Nitekim Stalinist kaynaklarda "komiser" terimi; "kontrol altında tutulmak istenen yapılarla Stalin arasında sıkı ve bozulmaz iç bağlılığın muhafaza edilmesi" olarak tanımlanmaktadır. [81]

Kısaca KCK, illegal örgüt hedeflerini gerçekleştirmek adına arka planda illegal örgüt üyelerini bulunduran ama baskı yoluyla ön planda legal siyasi figürleri kullanan, şehirlerden başlayarak bölgenin tümüne komünist bir sistem getirmeyi hedefleyen bir yapılanmadır. KCK sözleşme metninden açıkça anlaşılabileceği gibi, bu sistemin üye kabul eden, yasama gücü ve yargı organları olan, yargılayan, silahlı mücadele birimi öngören, mahalli ve merkezi teşkilatları bulunan, vergi toplayan, özellikle yerel yönetimler üzerinde söz sahibi olmaya çalışan bir yapılanma niteliğinde olduğu açıktır; yani KCK sözde bir devlet gibi hareket etmektedir. [82]

Gazeteci-yazar Sedat Laçiner'in şu tespiti önemlidir:

> *KCK, şehirde sivil itaatsizlik eylemlerini yönetecekti, halkı eylemlere sokacaktı, Fransa'da olduğu gibi arabalar yakılacak, halkla polis çarpışacak, dolayısıyla da devlet-halk karşı karşıya getirilmiş olacaktı. Bunun yarattığı zemin üzerinden de, KCK Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne paralel bir ikinci devlet olacak ve bu devletin bir kitlesini inşa etmeye çalışacaktı. Devletin mahkemesi - KCK'nın mahkemesi, devletin valisi - KCK'nın o ildeki sorumlusu gibi paralel bir otorite yaratma çabası olarak planlanmıştı.*
>
> *KCK'nın çalışma yöntemlerinde şiddet hâlâ merkezde. Bir hareketi terör olmaktan çıkaran, şiddete ne kadar başvurup başvurmadığıdır. Anahtar kelime şiddettir... İnsanlar terörist olduğunuzu düşünüyor ve sizden korktuğu için bazı eylemlere katılıyorsa, dükkanını kapatıyorsa bu bir terör eylemidir. KCK'nın Diyarbakır'daki bir sorumlusu bir mahkeme*

düzenliyor, ona insanlar istemese de gidiyor, yargılanma sonunda ceza alıyorsa burada yasa dışı bir terör eylemi var. Bomba patlamıyor olması onu terör eylemi olmaktan çıkarmaz. [83]

Siyasi yapılanma denilen örgütlenmenin, aslında tümüyle PKK'nın denetiminde, hatta PKK'nın baskısı altında olduğunu ise gazeteci yazar Adem Yavuz Arslan şu şekilde ifade etmektedir:

Görünen o ki Belediye Başkanlarını halk seçmemiş; KCK isim önermiş ve olmuş. Hiçbir inisiyatifleri yok. Hatta eylemlere katılmadıkları gerekçesiyle yargılanıp cezalandırılıyorlar. Bir temizlik işçisi Osman Baydemir'i sorguluyor, ceza veriyor. [84]

Bu aşamada, Meclis içinde yer alan ve legal siyaset yapan bir kısım partilerin doğrudan KCK'nın emri hatta baskısıyla hareket ettiği gerçeği her zamankinden daha fazla ortaya çıkmaktadır. Aslında Pervin Buldan'ın, "*Kandil, İmralı ve parti tek bir vücut halinde mi hareket ediyorlar?"* sorusuna verdiği cevaba dikkat vermek gerekmektedir:

Açıkça şunu ifade etmekte yarar var, Kürt Özgürlük Hareketi (PKK'yı kastediyor) ile Türkiye'de siyaset yapan kurumları birbirlerinden ayrıştıramazsınız. Sonuçta özgürlük hareketinin içinde siyasi mekanizmada görev yapanların yakınları, akrabaları, kendi çocukları var. [85]

Adem Yavuz Arslan ise bu konuyla ilgili şöyle devam ediyor:

BDP'li (HDP) siyasetçilerle ilgili bölümler ise düşündürücü. Çünkü, BDP'liler adeta KCK elinde esirler. Hiçbir inisiyatifleri yok. ... Nasıl konuşacağından tutun da nerede ne yapacağına kadar her şeyi onlar belirliyor. [86]

Konuyla ilgili olarak gazeteci-yazar Ahmet Altan'ın şu saptamaları oldukça önemlidir:

Okuyun KCK sözleşmesini.

Bir diktatörlük anayasası o.

Okuduğum maddelerden dehşete düştüm.

Önce özgürlükçü anlatımlarla başlıyor sonra 'tek karar mercii' olarak 'önderliği' gösteriyor.

'Önderlikle' aynı fikirde olmayan bir Kürt ne yapacak bilmiyorum, öyle bir ihtimal o anayasayı yazanların aklından bile geçmemiş.

Onlara göre hiçbir Kürt, hiçbir konuda 'önderlikten' farklı düşünemez anladığım kadarıyla.

KCK Yürütme Konseyi, Halk Özgürlük Mahkemesi Savcılığını görevlendirebiliyor, yargıçları atayabiliyor.

'Basın komitesi' ise 'ideolojik ve ulusal birliğin pekiştirilmesine yönelik çalışmalar' yürütüyor.

Gerçekten böyle bir düzende yaşamak istiyor mu Kürtler?

Türklerin yıllarca süren baskılarından kurtulmanın tek çaresi, önderlikle, konseylerle, komitelerle yönetilen, 'ulusal birlik' anlayışını resmîleştiren bir toplumda yaşamak mı?

BDP'li dostlarımız KCK'nın bu 'anayasasını' çok çağdaş ve yararlı buluyorlarsa aynı maddeleri Türkiye'nin yeni anayasası için önerecekler mi?

Türkiye'nin bir 'önderliği', yürütme konseyi, komiteleri olsun mu? Savcıları, yargıçları atama hakkı konseye verilsin mi?

Eğer bunları Türkiye anayasası için istemeyeceklerse, bunları Kürtlere mi reva görüyorlar?

Türklerin asla kabul etmeyeceği, bugün artık kimsenin Türklere teklif bile edemeyeceği bir anayasa neden Kürtlere Kürtler tarafından dayatılıyor? [87]

Söz konusu örgüt anayasası, PKK tarafından Kürtlere dayatılmaktadır. Bir komünist diktatörlük anayasasının bizim canımız ve parçamız olan Kürt halkına KCK yoluyla dayatılacak olması, aslında Güneydoğu'ya ve sonrasında Ortadoğu'ya yönelik nasıl bir plan yapılmakta olduğunu da gözler önüne sermektedir. Bunu daha iyi anlayabilmek için KCK'nın neyi hedeflediğini daha yakından görmekte fayda vardır.

1. Diktatörlük Sistemi ve Liderin Putlaştırılması

Komünist rejimlerde sistemi yöneten Lenin, Stalin, Mao, Kim Il Sung gibi diktatörler, kendilerini toplumun gözünde adeta bir ilah haline getirecek kitlesel bir beyin yıkama programı yürütmüşlerdir. İngilizce'de bu liderlerin politikasını tanımlamak için kullanılan "cult of personality" (kişi kültü) kavramı "lider putlaştırmasını" ifade eder.

Lenin, Stalin, Mao, Kim Il Sung gibi komünist diktatörler kitlelerin itaatinin sağlanması için putlaştırılmıştır. Lider bazen halkın üzerinde parlayan bir güneş gibi canlandırılmış, bazen de dev heykelleri yapılarak insanların bu heykellerin önünde secde etmesi sağlanmıştır. Tüm bunların gayesi, komünist lideri, şaşmaz bir yol gösterici olarak sunmak ve kendine itaat edenlere sözde mutluluk ve yaşam sevinci getiren bir sözde "ilah" olarak tasvir etmektir.

PKK'nın lideri Abdullah Öcalan da, ilk komünist devrim olan Rus Devrimi'nin lideri Lenin'le başlayan bu putlaştırma yöntemini kullanmaktadır.

Bu eğilimin etkisini KCK Sözleşmesi'nde "Kürdistan Demokratik Toplum Konfederalizmi Kurucusu ve Önderi" başlığı altında yer alan 11. maddede görmek mümkündür. Sözleşmede terör örgütünün başı, Kürt halkının lideri olarak gösterilen, halkın bütün ihtiyaçlarını bilen ve karşılayan haşa bir ilah gibi tasvir edilmiştir. Güya o, son karar merciidir, altındakilerin tümü ona tabidir. Önderlik olarak isimlendirilen bu sözde ilahi şahsiyete karşı çıkmak Madde 33'te belirtildiği gibi savaş sebebidir.

Terör örgütünün lideri Abdullah Öcalan, *Demokratik Uygarlık Manifestosu* isimli kitabında kendini Kürt toplumunun her şeyini düşünen, planlayan, onlar için acı çeken ve onlara özgürlük yolunu açan, kapitalist uygarlıkların vahşiliği karşısında Ortadoğu'daki Kürt halklarının haklarını ve geleceklerini korumaya çalışan bir önder gibi tanıtır.

Öcalan'ın kitabında kendine ilahi bir görünüm verme çabası kamuoyunda KCK Davası olarak bilinen davanın savcısının da dikkatini çekmiştir. İstanbul Cumhuriyet Savcısı Adnan Çimen hazırladığı iddianamede, Öcalan'ın kendisini mitolojik ve cinsiyetsiz bir yarı tanrı gibi göstermeye çalıştığını şöyle ifade etmiştir:

> *Hatta Öcalan, 'Urfa'dan çıkışını Hz. İbrahim (as)'ın İbrani kabilesinden çıkışına, yakalanması sürecini de Hz. İsa (as)'ın çarmıha gerilmesine' benzeterek kendisini kutsamakta ve kendisine mitolojik ve cinsiyetsiz bir yarı tanrı sıfatı vermeye bile çalışmaktadır.*
>
> *Dolayısıyla sözleşmede önderlik olarak cisimleştirilmeye çalışılan Öcalan'a hem fiziki hem de ruhani bir kimlik kazandırılmakta, Kürt halklarının tek ve evrensel temsilcisi olarak lanse edilmekte, Öcalan üzerinden Kürt toplumu belirli bir refleks düzeyinde tutulmaya çalışılmaktadır...*
>
> *Ayrıca terör örgütü liderinin kendini Hz. İbrahim (as)'e benzetmesi de trajikomiktir. Çünkü iddianamenin değişik yerlerinde belirtildiği üzere kendisi Kürt halkının geri kalışından ve diğer mağduriyetlerinden din faktörünü mesul tutmaktadır. Böylesi birinin kendini halk nezdinde kutsal kabul edilen kavramlarla özdeşleştirmeye çalışması ise sadece istismardır.*

PKK'nın kurucularından olan fakat daha sonra örgütten ayrılarak yurt dışına yerleşen Selim Çürükkaya ise, Öcalan'ın kendine bakışındaki hastalıklı ruh halini şu şekilde ifade etmiştir.

> *Kendisini sıradan bir lider görmekten ziyade, ulu bir önder diye nitelendiren Öcalan, PKK içerisinde de ululuğunu kabullendirmek için her akşamüstü 'Canımızla kanımızla seninleyiz ey başkan!' diye slogan attırarak militanların ebediyen kendisine sadık olmasına çalışmıştır.*[88]

Öcalan'ın örgüt üyelerine yaptığı bir konuşma da bu anlamda manidardır:

> *Ben kendimi müthiş ayarlayan birisiyim. İnsanlığın en düşük seviyesinden en yücesine ulaşıncaya deyin kendimi bir tanrı kadar bilinçli, yetkili ve iradeli kılmış durumdayım.*[89]

Nitekim, KCK üyelerinin teknik takibe takılan telefon görüşmelerinde Öcalan'ı peygamber gibi gördükleri anlaşılmaktadır. "Kabe" olarak kabul ettikleri Öcalan'ın evini doğum gününde ziyaret eden KCK'lılar *"Tavaf ettik hacı olduk. Toprağına yüz sürdük*" ifadelerini kullanmışlardır.[90]

Benzeri bir başka olay, Diyarbakır'ın Sur ilçesinde gerçekleşmiştir. İskenderpaşa Mahallesi'nde bulunan ve BDP'ye yakınlığıyla bilinen EŞİT-ÖZGÜR-YURTTAŞ derneğinin duvarına yazılan "*Peygamber Apo'ya selam. KCK*" yazısı çevre halkının tepkisine neden olmuş ve yazı daha sonra bazı vatandaşlar tarafından boyayla silinmiştir. [91]

Görüldüğü gibi KCK sözleşmesinin öngördüğü "önderlik" kavramına göre Öcalan bir ilah olarak kabul edilecek (Allah'ı tenzih ederiz) ve bunun sonucunda da kapsamlı ve kanlı bir diktatörlüğün denetimi altında komün sistemi oluşturulacaktır. Bu komün sistemini ise KCK sözleşmesindeki tarifler ışığında şöyle inceleyebiliriz:

2. KCK Sözleşmesinin Öngördüğü İlkel Komünal Toplum

Karl Marks, bugün geçersizliği kesin bilimsel delillerle ispatlanmış olan Charles Darwin'in evrim teorisinden yola çıkarak tarihi yorumlamış, canlılarda sözde ilkelden gelişmişe bir diyalektik olduğunu varsaymış ve bunun tarihe de uygulanması gerektiğini öne sürmüştür. Odağında materyalizmin olduğu bu sahte anlayışa göre sözde tarih ilk insansılarla başlar. İnsansı denen bu hayali canlı ne tam insan, ne de tam gorildir ancak alet kullanmayı öğrendikçe güya zaman içinde insansı özellikler kazanmıştır. Bilindiği gibi bu sahte hikaye, bugün çocuklarımıza okul kitaplarında halen anlatılmaktadır.

Daha önceki satırlarda açıkladığımız önemli bir gerçeği bu noktada tekrar hatırlatmak gerekmektedir: Bilimsel kanıtlar ışığında canlıların geçmişinde ilkelden gelişmişe bir değişim hiçbir şekilde olmadığı gibi, tarih de, ilkelden gelişmişe bir diyalektik içinde gelişmiş değildir. Dolayısıyla "ilkel" varlıkların yaşadığı "ilkel" dönemler hiçbir zaman var olmamıştır. İnsanlık, var edildiği dönemden bu yana akıllı ve medeni toplumlardan oluşur, hatta öyle ki, geçmiş çağlarda şu an sırrına erişemediğimiz bizden çok daha ileri ve medeni toplulukların yaşadığına dair izler vardır. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Tarihi Bir Yalan: Kabataş Devri*)

Marks'ın sahte evrim hikayesine göre yorumladığı sahte tarih anlayışında yarı çıplak, maymuna benzeyen, elinde mızrak tutan adamlar, ortada başıboş dolaşan çocuklar vardır. Kadınlar meyve toplar ya da yemek yaparlar. Uğraşılarının büyük bir bölümü yiyecek temin etmek olan bu insanlar her şeylerini paylaşırlar. Avladıkları hayvanları ortaya yığar ve hep birlikte yerler. Silahlar, yiyecekler, hatta kadınlar bile ortak kullanıma dâhildir.

Materyalistler ve özellikle komünistler bu tarif ile biriktirmenin, aç gözlülüğün, bencilliğin olmadığı bir toplum modeli tarif etmeyi hedeflerler. Marksistlerin iddiasına göre mülk edinme, aile sahibi olma, biriktirme gibi bir kaygıları olmayan söz konusu hayali toplumda hiçbir sosyal çatışma

yaşanmayacaktır. Fakat aslında bu tarifteki toplum öylesine dejeneredir ki, sadece özel mülkiyet değil, aile, ahlak ve din anlayışı da yoktur. Tüm değerlerini yitirmiş böyle bir toplum içinde ise çatışmalar, sokak ortasında gerçekleştirilen katliamlar, şiddetli kavgalar ve savaşlar şeklinde kendini gösterecek; ahlaksızlık ve dejenerasyon tarif edilemez boyutlara ulaşacaktır.

Vahşi kapitalizmin elbette eleştirilmesi gereken çok acımasız yönleri vardır ve bu konu daha önceki pek çok çalışmamızda detaylı incelenmiş ve kapitalist düşüncenin zararları kapsamlı ele alınmıştır. Fakat kapitalizmin vahşi yönünü yermek adına kurgulanmış bu hayali komün sistemi, inanç, din, kutsal değerler, aile, ahlak gibi insanı insan yapan temel şartları yok sayarak daha korkunç bir sistemin tarifini yapmaktadır. Allah korkusunun olmadığı bir ortam kısa bir zaman dilimi içinde vahşet, şiddet ve psikopatlığın kök saldığı bir savaş alanı haline gelecek, kadın ve çocukların orta malı olması toplumu önüne geçilemez bir dejenerasyona doğru sürükleyecek, saygı duyulacak bir değer, kurum kalmamış olacaktır. Toplumu oluşturan bireyler sahte evrim teorisinin iddialarını gerçek sayarak birbirlerine gelişimini tamamlamamış birer hayvan muamelesi yapacak ve şiddet oldukça kolaylaşacaktır. Unutulmamalıdır ki insanları ahlaksızlık ve şiddete sürükleyen sebep sadece kapitalizmin getirdiği açgözlü sistem değil, asıl olarak Allah korkusunun olmayışıdır. Hiçbir inancı ve değeri olmayan bu hayali komün toplumu içinde mutlu bir tablo çizilmesi, bu sebeple olağanüstü derecede aldatıcıdır.

Vahşi kapitalizmin getirdiği felaketlerin sona ermesi isteniyorsa; insanların eşitlik, özgürlük, sevgi, merhamet, insan hakları ve demokrasi ışığı altında yaşamaları hedefleniyorsa bunun tek yolu Kuran'da tarif edilmiştir. İslam adına hurafelere uyarak değil, sadece Kuran'a uyarak meydana getirilen bir sosyal sistem, insanların tümünün refah ve adalet içinde mutlu yaşamalarını sağlayacak yegane sistemdir.

PKK'nın hayal ettiği komünal sisteme dönecek olursak, hiçbir bilimsel gerçeğe dayanmayan bu hikaye KCK Sözleşmesi'nin başlangıç kısmında "*Kürt halkının demokratik ve komünal yaşamının tarihsel geleneğine sahip çıkarak*" ifadesiyle sahiplenilmiş, güya Kürt halkının böyle yaşadığı iddia edilmiştir. Gerek Marks, gerekse onun fikirlerini esas alan Abdullah Öcalan'a göre günümüz toplumlarında yer bulan kazanç ve mülk edinme, din ve ahlak gibi konular komünal toplumda değerlerin kaybı olarak değerlendirilmektedir. PKK'nın yayın organlarından biri olan bir internet sitesinde ise ilkel komünal toplum tarzında bir yaşayışın sözde önemi şu cümleler ile anlatılmıştır:

> *Toplumsal varlığın oluşumundaki komünal nitelik, biçime değil öze ilişkin bir husustur. Toplumun ancak komünal tarzda varlığını sürdürebileceğini kanıtlar. Komünal niteliğin yitirilmesi toplum olmaktan çıkmakla özdeştir. Komünal değerlerin aleyhindeki her gelişme toplumdan birtakım değerlerin kaybı anlamına da gelir. O halde komün halindeki yaşamı temel yaşam biçimi olarak değerlendirmek gerçekçidir. İnsan türü, varlığını, bu yaşam biçimi olmadan sürdüremez.*[92]

Burada "komünal değerlerin aleyhindeki her gelişme" ifadesiyle din, ahlak gibi manevi unsurların varlığı kastedilmektedir. Manevi hiçbir değer olmaksızın oluşturulan böyle bir sistemde acıma, merhamet, sevgi gibi kavramların bulunması imkansızdır; dolayısıyla bu çarpık inanışa göre insan değersiz bir varlıktır. İşte bu anlayış sonucunda, örneğin üst kademedeki bir PKK'lı, emrindeki teröristlere çatışmada yaralanan arkadaşlarının kafasına sıkıp kaçmalarını gönül rahatlığı ile söyleyebilmektedir (bu konunun detaylarına "*PKK'da İç İnfazlar*" başlığı altında değinilecektir). Bir gösteri sırasında çocukların yaralanmasının ya da kadınların ölmesinin hiçbir değeri yoktur. Bu insanların korkunç mantığına göre, Kürt dahi olsalar kadın ya da çocuk hepsinin değeri ancak bir koyun kadardır yani feda edilmelerinde hiçbir sakınca yoktur.

KCK Sözleşmesi'nin giriş kısmında komünal toplum düzenine yeniden dönülmesi gerektiği ve bunun örgüt için önemi şu cümlelerle anlatılmıştır:

Komünal demokratik duruşun çağdaş değerlerle yeniden yaratılması, sosyalizmin yeniden yükselen değer haline getirilmesidir.

Görüldüğü gibi hedef; komünist düzeni tekrar inşa etmek, bunun için de günümüz ortamları içinde komünal toplumu inşa etmektir.

Sorun şu ki, PKK'nın özlem duyduğu komünal yaşam Güneydoğu Anadolu'daki Kürt kardeşlerimizin yaşam şekli ile taban tabana zıttır. Komünal yaşamda din yoktur, Kürt halkı ise dinsiz yaşayamaz. Komünal yaşamda aile diye bir mefhum yoktur; oysa Kürt kardeşlerimiz için aile ve aşiret değerleri kutsaldır. Komünal yaşam, komün üyelerinin diledikleri zaman, anne-kardeş-bacı fark etmeksizin diledikleri kişi ile cinsel ilişkide bulunmalarını serbest hale getirmektedir. Böyle bir yapı, Kürt kardeşlerimiz için adeta bir kabustur.

Sol görüşlü bir internet sitesi bu durumu komün üyeleri için "*Bu komünal yaşam tarzı içinde serbestçe sevip, çiftleşerek fiziki ve toplumsal varlıklarını sürdürdüler…*"[93] diyerek anlatmaktadır.

3. Özgürlük Değil Dayatma: KCK Vatandaşlığı

KCK Sözleşmesi'nin en önemli özelliklerinden biri Türkiye Devletini tümüyle reddetmesi ve halka "KCK vatandaşlığı"nı dayatmasıdır. Söz gelimi 5. maddede, "*Kürdistan'da doğup yaşayan veya KCK sistemine bağlı olan herkes KCK vatandaşıdır*" şeklinde bir ibare geçmektedir. Buradaki Kürdistan ifadesinin umarsızca Güneydoğu Anadolu bölgemiz için kullanılmakta olduğu aşikardır. Sözleşmeye göre, Güneydoğu'da doğmuş ve orada yaşamakta olan herkes sözleşmeyi kabul etmek zorundadır ve dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı değil KCK vatandaşıdır. Bir Kürt'ün sözleşmeye aykırı davranmaktan öte sözleşmeye ters bir şey düşünmesi bile suç sayılmaktadır. Sözleşmeye uymamak, "ihanet ve teslimiyet" olarak değerlendirilip cezalandırılacaktır. Cezalandırma 27-30. maddelerde düzenlenen "yargı erki" içinde "halk mahkemeleri" tarafından yapılacaktır.

Bu uygulama, bölgede etkili siyasetçileri dahi kapsamış, hatta uygulamaya geçirilmiştir. KCK, Diyarbakır Belediyesi'nin eski Başkanı Osman Baydemir'i 2008 yılında "Öcalan irademdir" kampanyasına imza atmadığı için, belediyede temizlik işçisi kadrosunda görev yapan iki kişi tarafından yargılatmıştır.[94]

Gazeteci-yazar Murat Yetkin, KCK mahkemeleri tarafından yargılanıp suçlu bulunan bir kişinin kendisinden yana yakıla avukat istemesi gibi garip bir olayı anlatmış ve şöyle devam etmiştir:

Asıl şaşırdığımız, vatandaşın bu durumu, yani PKK'nın Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde, resmi mahkemelere paralel olarak mahkeme kurmasını doğal, kararlarını da meşru karşılamış olması.

Görülüyor ki, Güneydoğu'da PKK tarafından kurulmuş olan korku imparatorluğu, halkı bu sahte mahkemelerle muhatap olmaya zorlamakta ve ciddi şekilde tehdit etmektedir. Söz konusu yazıda Murat Yetkin şu doğru tespitte bulunmaktadır:

Leninist teoride 'ikili iktidarlar' denilen, bizim 'paralel devlet' diye ifade edebileceğimiz 'devlet içinde devlet' yapıları bunlar; Kobani'deki (Ayn el-Arab) 'Kanton' örgütlenmesinin temeli de buydu zaten. Yalnız mahkeme de değil… Diyarbakır kırsalında, Şırnak kırsalında, PKK'nın sadece 'şehitliklerini' değil, kendi polisini, cezaevini, hatta dağa adam gönderme amaçlı, kendi 'askere alma' noktalarını oluşturmuş olması. [95]

Bütün bunların yanı sıra, "KCK vatandaşı" olarak dayatılan kişiler, Sözleşme'nin 31-33. maddelerine de uyum göstermek zorundadırlar. Söz konusu maddelerde "**KCK vatandaşları"na "meşru savunma yükümlülüğü"** konmuştur: "***Herkes meşru savunma için hazırlıklı olmakla ve meşru savunma çalışmalarını desteklemekle yükümlüdür... Tüm barışçıl eylemler boşa çıkarsa***

ayaklanma ve öz savunmaya dayalı gerilla savaşları gündeme gelir..." Bir başka deyişle halk, önce KCK vatandaşı olma zorunluluğunda bırakılmakta, ardından da meşru savunma adı altında PKK üyelerinin girişeceği gerilla savaşına katılmak mecburiyetinde kalmaktadır.

4. Örgütün Terörü Meşrulaştırma Çabası

KCK Sözleşmesi'nde madde 4 ve madde 9/a'da **"Kürdistan'ın emperyalist bir sömürge sistemi altında olduğu"** iddia edilmektedir. Burada kastedilen Türkiye'nin Güneydoğusu ve Türkiye Cumhuriyeti Devletidir. Bu ifadelerde geçen Kürdistan ifadesi, sadece PKK'nın bölücü emellerinde geçen sahte bir izahtır. Devletimizi bu izahlardan tenzih ederiz.

Daha önceki bölümde bahsettiğimiz **"Meşru Savunma Yükümlülüğü"** başlıklı Madde 32'de ise PKK ve KCK elemanlarının düzenlediği terör eylemlerine, "sömürgecilik karşıtlığı" gibi bir söylemle meşruiyet sağlanmaya çalışıldığı görülmektedir. Ayrıca "uzun süreli halk savaşı stratejisi", "karşı devrim", "devrimci zor" ve "ulusal kurtuluş savaşı" gibi sözleşme metninde geçen terimler ile örgüt, asli yöntem olarak şiddet kullanımını öne çıkartarak, 'terörü', meşru bir mücadele gibi sunmaya çalışmıştır.

Hatırlatalım: PKK'nın kuruluş manifestosu ve eylemleri temelde hep manifestoda "sömürgeci güç" olarak tanımlanan Türkiye Devletinin yıkılması hedefini esas almıştır. Dolayısıyla KCK anayasasında asıl planlanan, Güneydoğu'da kurulan devletin cebren elde ettiği "KCK vatandaşlarını" yani Kürt halkını "meşru savunma" adı altında terör eylemi yapmaya zorlamak olacaktır.

5. Mevcut Devlet Yapısının Yıkılarak Yeni Bir Devlet Yapısının Kurulması

KCK Sözleşmesi'nin de önsöz bölümünde "*Kürdistan Demokratik Konfederalizmi bir devlet sistemi değil, halkın devlet olmayan demokratik sistemidir*" denmektedir. Sözleşmede sık sık devlet kavramı sert bir biçimde eleştirilmekte ve sözde yeryüzündeki tüm kötülüklerin nedeniymiş gibi sunulmaktadır. Bunun kuşkusuz en önemli sebebi, komünizmin tümüyle devlet kavramına karşı olmasıdır.

Her ne kadar sözleşmenin başlangıç kısmında KCK için farklı bir tanımlama yapılmaya çalışılsa da, çeşitli hükümlerde KCK sistemi içinde 'yurttaşlık', 'vergi toplama', 'meşru savunma savaşı hali', 'aktif katılma yükümlülüğü', 'yasama organı', 'yürütme konseyi', 'yargı sistemi' gibi yapılanmalar tanımlanmaktadır. Tüm bunlar tam anlamıyla bir devlet sistemini tarif etmektedir.

Nitekim terör örgütünün lideri Abdullah Öcalan bir kitabında *"...sorunları sadece Devleti yıkma mantığıyla aşamayacağımız ortadadır. Kaldı ki, Sovyet deneyiminde komünistlerin Çarlığı yıkmaları ve kendi diktatörlük rejimlerini kurmalarının sonuçları yeterince ders verici özelliktedir."*[96] demiştir. Bundan da anlaşılacağı üzere Öcalan ve yönettiği KCK yapılanması Devleti tümden yıkarak yerine komünist ideolojiye göre yeni bir devlet inşa etmeyi amaçlamaktadır.

KCK ile planlanan nihai hedef

Bugün dünyada ve Türkiye'de belli bazı kesimlere "PKK'nın nihai hedefi nedir?" diye soracak olursanız alacağınız muhtemel cevaplar Kürt kimliğinin tanınması, ana dilin kabul görmesi ya da özerklik olabilir. Oysa terör örgütünün gerçek hedefi bunlardan hiçbirisi değildir. Çünkü terör örgütü, Kürtler için değil, komünist düzeni tüm Ortadoğu'ya hatta tüm dünyaya yaymak için örgütlenmiştir.

Bunun için Kürt milliyetçiliğini, Kürtçeyi ve yıllar boyunca Kürt kardeşlerimizin ezilmişliğini sadece bir araç olarak kullanmaya çalışmaktadırlar.

KCK anayasası, aslında hedeflenen bu komünist sistemin uygulaması olarak düzenlenmiştir. Başta bir diktatör olacak, mevcut legal Devlet yıkılacak ve komün sisteminin şartlarını belirleyen KCK kurallarına göre halk birer köle haline getirilecektir. Bu olurken halk, sözde KCK devletinin direktiflerinden çıkamayacak, çıkanlar derhal cezalandırılacak, terör ise bir devlet kanunu olarak uygulamada olacaktır. Komünist düzenin getirilip uygulanması bu bölgelerle de sınırlı kalmayacak, söz konusu komünist devlet düzeni, tüm Ortadoğu'ya ve ardından dünyaya yaygınlaştırılacaktır.

Komünist söylemleri taktik icabı bir süre önce bırakmış olan Öcalan, aslında bu planı farklı ifadelerle tarif etmektedir:

> *KCK Sözleşmesi, devletçi zihniyeti aşan toplumsal ilişkiler düzeneği yaratarak, halkın demokratik örgütlenme ve karar gücüne dayanan derinleşmiş radikal demokrasiyi Kürdistan'dan başlayarak, Ortadoğu'ya ve tüm dünyaya yayma hamlesinin başlangıç aşaması durumundadır.*[97]

Burada bahsedilen "radikal demokrasi" aslında PKK'nın 40 yıldır özlem duyduğu komünist düzendir. Demokrasi kelimesi sadece göz boyamak için kullanılmıştır, gerçekte demokrasi ile hiç alakası yoktur.

Burada Devletimizin ve yöneticilerimizin dikkat etmesi gereken husus şudur: PKK'yı, Kürtlere ana dilde eğitim hakkı vermek, Güneydoğu'ya özerklik tanımak ya da federe devlet kurmak durdurmayacaktır. PKK'nın bölgedeki faaliyetlerini durdurması ve Türkiye Cumhuriyeti Devletinin otoritesini tanıyarak kabullenmesi, ideolojisi nedeniyle mümkün değildir. PKK -Allah korusun- Güneydoğu Anadolu'yu Türkiye'den koparark, burada komünist bir devlet kurmayı başarırsa bununla yetinmeyecek, Türkiye'nin kalan kısmını da komünist yapmak için terörist eylemlerine var gücüyle devam edecek, oradan ise güneyden Ortadoğu, batıdan Balkanlar ve Avrupa, kuzeydoğudan ise Kafkaslara uzayarak komünist dünya devletinin temellerini atacaktır. Bir kere alt yapıyı sağladıktan sonra ise, kendisine taraftar bulması kuşkusuz hiç de zor değildir.

KCK örgütlenmesinin boyutları

Karşımıza çıkan durum vahimdir. Güneydoğu, tamamen komünist bir terör örgütünün oluşturduğu devlet mekanizmasının adeta denetimi altındadır. PKK, sınırlarımızın içine, şehir merkezlerine kadar girmiş durumdadır. Türkiye'nin Güneydoğusunda bazı bölgelerde KCK mahkemeleri legal birimler gibi kabul edilmekte, Devlet binalarına Öcalan posterlerinin asılması sıradan olaylar haline getirilmekte, Öcalan posterli sokak çadırlarında yargılamalar yapılmaktadır. PKK, kendi ordusunu kurmuş, sokak ortasında gövde gösterileri, talimler yapmakta, yol kesip eşkıyalık yapmakta, sinsi pusularla şehir içinde askerimizi, polisimizi, vatandaşlarımızı şehit etmektedir. PKK saldırılarından güç bulan KCK'nın tehdidi altındaki bazı HDP'li belediye görevlileri pervasızca "özerklik ilan ettik" diye meydanlara çıkabilmektedirler. Bunun da PKK baskısıyla gerçekleştiğini unutmamak gerekmektedir.

Ak Parti milletvekili Orhan Miroğlu, 17 Mayıs 2015 tarihinde henüz "çözüm süreci" gündemdeyken yazdığı "Mardin 'Kantonundan' Yazıyorum" başlıklı yazısında, Kızıltepe ve Dargeçit'de son bir ay içinde dağlara, çoğu çocuk 150'ye yakın kişinin götürüldüğünü yazmıştır.[98] Şanlıurfa Valisi İzzettin Küçük ise katıldığı televizyon programında 2015 yılının ilk 6 ayında tüm bölgede kaçırılan çocuk sayısının 3 bin olduğunu belirtmiştir. Sadece Suruç ilçesinde 400 çocuk kaçırılmıştır. Küçük; *"Bize gelen istihbaratlar, 'PKK her evden bir çocuk dağa çıkarmak istiyor' şeklinde. Ayrıca bölgede pek çok muhtar Kobani'ye kaçırıldı Şanlıurfa'da. Biz bunları diğer*

makamlara bildirdik."[99] diyerek durumun vahametini ifade etmiştir. Yazıktır ki bu sadece bilinen rakamlardır. Bölgede yaşayan ailelerin mücadeleleri devam etmekte, pek çoğu çocuklarının kaçırılmalarını son dakikada engelleyebilirken, kimi çocuğunu saklamakta, yokluk içindeki pek çok aile ise varlarını yoklarını harcayarak çocuklarını uzak şehirlere göndermektedir. PKK şehirlerde alan hakimiyeti kurmuş durumdadır. Sadece polisimizi, askerimizi ve vatandaşımızı şehit etmekle kalmamakta, çocuklarımızı dağlara kaçırmakta ve hayret verici bir şekilde bunun önüne geçilememektedir.

Miroğlu, Ak Parti milletvekili adayı olarak gerçekleştirdiği seçim çalışmaları sırasında Mardin Dargeçit ilçesine ziyaretini şu sözlerle anlatmaktadır:

> *Geçenlerde ilçe örgütümüzü ziyaret ettik. Karşılayanların sayısı 20 kişi kadardı.* ***Korku dağları bekler****. AK Parti bu ilçeden alabileceği oyu alacak, ama* ***hemen her gün evine ses bombası atılan, kapısı penceresi kurşunlanan insanlar, oy verip Meclis'e göndereceği vekillerine gün aydınlığında bir merhaba bile diyemeyecek kadar büyük bir baskı altındalar****.*
>
> *Arkadaşlarımı bilmem, ama bir an,* ***kendimi Güney Kore'de sınırı geçip Kuzey Kore'de seçim çalışması yapıyor gibi hissettim.*** *Oysa sayılamayacak kadar çok dostum var bu ilçede. İlçenin üstüne çöken bu karabasan olmasa, bizi* ***ilçenin girişinde karşılayacaklarından hiç şüphem yoktu...***[100]

Bu korku hakimiyetinin dehşet verici sonuçları 7 Haziran 2015 genel seçimleri sonrasında görülmüş, Kuzeydoğu Anadolu'ya kadar bütün doğu KCK'nın hakimiyetine teslim edilmiştir. Güneydoğu'ya artık neredeyse tamamen hakim olan bu korkunç yapılanma, Batı'ya, metropol şehirlere ve Türkiye'nin en büyük üniversitelerine dahi sıçramış durumdadır. İstanbul, İzmir ve diğer Batı şehirlerinde ülkücü gençler göz göre göre PKK'lılar tarafından şehit edilmekte, ODTÜ, İstanbul ve Ankara üniversitelerinde terör örgütünün pankartları rahatça açılır hale gelmektedir.

Özellikle Güneydoğu'da, sözde çözüm süreci devam ederken, başta inşaat, sağlık, tekstil, sebze hali, eğlence sektörü olmak üzere birçok ekonomik alanda terör örgütü temsilcilerinin oldukça zenginleştiği, söz konusu pek çok sektörü tekellerine aldıkları bilinmektedir. 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü'nün özel Diyarbakır raporunda bu durum şu şekilde ifade edilmiştir:

> *Söz konusu yükselişte PKK'nın silahlı faaliyetlerinin, KCK'nın lobi faaliyetlerinin, örgüt denetiminde yürütülen uyuşturucu gelirlerinden kaynaklı kara paranın ve belediyelerin hukuku silah olarak kullanmasının belirleyici rol oynadığını ifade edebiliriz.*[101]

Bölgedeki ekonomik hakimiyet de her konuda olduğu gibi baskıyla elde edilmiştir. Terör örgütünün baskılarına boyun eğmemekte direnen iş adamları ise, ciddi hayati tehdit altında yaşamakta ve işleri tehlikeye girmektedir. Sıklıkla basında yer alan baraj inşaatlarında çalışanların şehit edilmeleri veya kaçırılmaları, iş makinelerinin yakılması, şantiyelerin basılması, adam kaçırma, yol kesme olaylarının temel sebebi budur.

Bu süreç içinde PKK, KCK denetiminde yüzlerce okul, dershane ve yurt yakmıştır. Yüzlerce korucu şehit veya gazi edilmiş; kaymakamlar, askerler, doktorlar, öğretmenler kaçırılmış; baraj ve kalekol yapımları engellenmiştir. PKK'nın Hakkâri, Beytüşşebap, Cizre, Siirt, İdil, Bingöl ve Bitlis'te silah dağıtılmadık ev bırakmadığı istihbaratına ulaşılmıştır. Bölgede Türk Bayrağı yerine PKK paçavraları her yere asılmaya başlanmıştır. Örgüt, milis timlerine (YDG-H) 20.000 Kalaşnikof dağıtmış, YDG-H tim komutanlarına Glock marka tabancalar verilmiştir. Örgütün 2014 sonu ve 2015 başı itibariyle, yani sözde çözüm sürecinin devam ettiği toplam beş aylık süre içindeki eylemleri, güvenlik birimlerince derlenmiş, buna göre PKK söz konusu 5 ay içinde 1190 toplumsal olay gerçekleştirmiştir. Zaten bilindiği gibi, bazı kesimler tarafından silah bırakması beklenen PKK, genel

seçimlerin hemen ardından kahpe eylemlerine tekrar başlamış, polisimize, askerimize hain pusular kurmuştur.

Çatışmaların başlamasının ardından ise YDG-H'den şu itiraf gelmiştir: *"Barış müzakerelerinin düşeceğini biliyorduk o yüzden müzakereler sırasında büyümeye ve örgütlenmeye devam ettik".* Wall Street Journal gazetesine konuşan YDG-H'liler de şu vahim açıklamayı yapmışlardır: *"Bizden çok var, neredeyse Türkiye'nin her şehrinde örgütlendik".*[102]

Ak Parti Genel Başkan Başdanışmanı Hüseyin Çelik'in 13 Aralık 2013'te yaptığı bir konuşmada, *"2009 seçimlerini BDP kazanmadı. PKK ve KCK kazandı. Ama demokratik yollarla kazanmadılar. Tehditle kazandılar. O seçime örgüt çok asıldı. Asılma da şöyle oldu: AK Parti seçmenlerinin, bırakın seçmenlerini parti üyelerinin, sandık görevlilerinin, apartman görevlilerinin seçime gitmesini zorla, silah zoruyla, tehditle engellediler. Direkt Kandil'den açılan telefonlarla üyelerimiz, görevlilerimiz tehdit edildi. 45 bin Van yerlisini, AK Parti'ye oy verecek seçmeni korkutarak, tehdit ederek sandığa göndermediler. Bir üyemiz bunlara kulak asmadığı için otomobili yakıldı. Van'ı kaybetmemizin nedeni budur. KCK'dır."*[103] sözleri durumun vahametini ortaya koymaktadır.

Bu sahte komünist devlet yapılanması, kahpeliğe alışkın bir terör örgütünün elinde olduğu ve bu örgüt sinsice vurmayı yöntem olarak edindiği için, buradaki hakimiyetini de yine korku ve dehşet salarak gerçekleştirmeyi başarmaktadır. Güneydoğu halkı, çok ciddi bir baskı ve tehdit altında yaşarken, ana akım medyamız çoğunlukla bu gerçeklere ilgisiz kalmakta, çözüm sürecinin devam etmesi adına, Öcalan ve PKK propagandası yapan kişi ve açıklamaları ön plana çıkarmaktadır. Kandil'e gidip teröristlerin yaşamlarını bir peri masalıymışçasına hikayeleştiren, hatta onları kahramanlaştıran bir kısım yazarlara itibar etmektedirler.

PKK'nın silah bırakmayacağı, aksine daha fazla güçlenip, daha fazla silahlanacağı, şehirlere yığınaklar yapacağı, sinsi şekilde şehirlerde hakimiyet kuracağı ve bunun ardından komünist ideolojinin bir gereği olarak çatışma ortamına geri dönüp kahpe silahını yine bizim insanımıza yönelteceği ateşkes süreci boyunca sürekli dikkat çektiğimiz ve uyardığımız bir konuydu. Bu uyarıyı yapmıştık çünkü PKK'nın ideolojisi gereği hiçbir zaman ateşkes ve barış gibi bir şeyi kabul etmeyeceği, Türk Devleti yıkılana kadar komünist devlet idealine şiddet yoluyla devam edeceği aşikardır. Ne zaman ki –Allah esirgesin– Türkiye'den toprak alınır ve komünist devlet inşa edilir; asıl o zaman terör bir kabus gibi çökecek, tüm dünyayı adeta bir ölüm çukuruna dönüştürecektir.

PKK asla silah bırakmadı ve bırakmaz !

Silah; Stalinizm'in tek güç kaynağıdır. Stalin, silah vesilesiyle kitleler üzerinde etkili olmuştur. Sovyet Rusya'ya, Çin'e, Kamboçya'ya komünizm silah zoruyla hakim edilmiştir. Stalinizm, silahsız bir hiçtir.

PKK, Marksist, Leninist, Stalinist bir terör örgütüdür. Silah ise, varlığının dayanak noktasıdır. Şu anki gücünü sadece silah ile kazanmıştır. Batı üzerindeki varlığını silah ile göstermiştir. Dolayısıyla PKK, Leninist ve Stalinist bir parti olarak sahip olduğu tüm imkanları şimdiye kadar hep silah ile temin edebilmiştir. Silahsız yok olacağını, silahsız hiçbir otoriteye dayatmada bulanamayacağını gayet iyi bilmektedir. Dolayısıyla PKK ASLA SİLAH BIRAKMAZ!

Çözüm süreci adı verilen süreç dahilinde Öcalan'ın PKK'ya silah bırakmak amacıyla olağanüstü kongre toplama çağrısı, yurt içinde ve yurt dışında bir kısım kişiler tarafından sevinçle karşılanmış olsa da olayın aslının bu olmadığına şu an herkes şahit olmuştur. PKK, tarihi boyunca hiçbir silah bırakma taahhüdüne uymamıştır, uymaz da.

20 Mart 1993'de, PKK ilk tek taraflı ateşkes ilanını yapmıştır. Alınan ateşkes kararı, sürenin dolmasının ardından 2 ay daha uzatılmış fakat buna hiçbir zaman riayet edilmemiştir. Sözde ateşkesin

olduğu 1993 yılında PKK'nın terör eylemleri yüzünden 715 resmi görevli, 1479 sivil vatandaşımız hayatını kaybetmiştir.

1 Eylül 1998'de ise Dünya Barış Günü dolayısıyla terör örgütü PKK bir kez daha ateşkes ilan ettiğini duyurmuştur. 1998'deki sözde ateşkes ise yaklaşık 500 kişinin şehit olduğu bir dönemdir.

1 Eylül 1999'da bu sefer Öcalan İmralı'dan PKK'ya silahları bırakma çağrısı yapmıştır. Ancak, Haziran 2004'de "talepleri yerine getirilmediği" bahanesiyle PKK yeniden silahlı eylemlere başlamış oysa aslında silahları hiçbir zaman bırakmamıştır.

1999-2004 arasındaki sözde silahların bırakıldığı dönemde şehit sayısı ise resmi rakamlara göre 604 kişidir.

1 Ekim 2006'da beşinci kez ateşkes ilan eden terör örgütü PKK, askeri operasyonların devam etmesini gerekçe göstererek ateşkesi bir süre sonra yine sona erdirmiştir.

KCK, 13 Nisan 2009'da "meşru savunma" temelinde tekrar ateşkes kararı aldığını açıklamış, fakat 2009'dan bu yana PKK tarafından sayısız eylem yapılmış, sözde ateşkesin olduğu bu dönemde 134 kişi şehit olmuştur.

PKK'nın asla silah bırakmayacağı PKK, KCK yöneticileri tarafından da defalarca dile getirilmiş, HDP yöneticileri de bu konuda fikir vermekten geri kalmamışlardır.

Örneğin, KCK'nın Kandil'deki yöneticisi Sabri Ok: "*... Çıkış gerekçemiz ortada dururken böyle bir silahsızlanma mümkün olamaz ve gerçeğimize aykırıdır... Hareketimizin gündeminde silahsızlandırma ve silahlı güçlerimizin bir yerlere çekilmesi gibi bir şey kesinlikle yoktur... Bu koşullarda silahsızlanmayı tartışmak Kürtlerin iradesine saygısızlıktır... Önder Öcalan özgürleşip bizzat gerillayla görüşmeden bu tür şeyler tartışılamaz. Gerilla da hiçbir biçimde silah bırakmaz...*"[104] demiştir.

KCK yürütme konseyi üyesi Duran Kalkan: *"Gerillaya da silah bırak çağrısını hiç anlamlı ve ciddi bulmuyoruz, bunu tartışmak bile istemiyoruz. Gerilla silah bırakmaz*." ve *"Ancak Öcalan'ın özgürlüğünü de öngören bir genel af çıkarılırsa, o zaman PKK silah bırakmayı değil de ateşkes ilan etmeyi düşünebilir, ama silahı bırakmayı değil. Gerilla silah bırakmaz.*" açıklamalarında bulunmuştur.

Leyla Zana, *"Artık silahlı mücadele bir noktaya geldi. Ben silahların bırakılmasını asla tartışmıyorum. O Kürtlerin sigortasıdır. Bu sorun var olduğu müddetçe o silahlar Kürtlerin güvencesidir"* diyerek silah bırakmanın imkansız olduğunu dile getirmiştir.

Terör örgütü KCK Yürütme Konseyi Başkanı Cemil Bayık ise: *"Silah bırakmak demek, teslim olmak demektir. Ölüm demektir. Hiç kimse bizden bunu isteyemez. Bırakalım silah teslim etmeyi, geri çekilme bile olamaz."* demiştir.

Terör elebaşı Cemil Bayık, İMC TV'ye verdiği röportajda ise, *"Öcalan gelip kongreye katılmadan PKK, silah bırakmaz"* diyerek aslında bir bakıma PKK'nın hiçbir zaman silah bırakmayacağını açıkça dile getirmiştir.

PKK yöneticilerinden Murat Karayılan, PKK'nın silahsızlanması için gereken şartı açıklarken, "*Öcalan zindanda olduğu müddetçe silah bırakma talimatı verse bile gerilla yerine getirmez*" ifadelerini kullanmıştır.

Açıkça görülebildiği gibi, çözüm süreci adı altında sözde ateşkes devam ettiği zamanlarda bile PKK'nın silah bırakmasının imkansızlığı PKK yöneticileri tarafından da açıkça dile getirilmiştir. Nitekim bu dönemde PKK, geçtiğimiz yıllarda yaptığı gibi silah bırakma taahhüdünü yerine getiremediğini çünkü IŞİD gibi Suriye ve Irak'taki diğer tehdit faktörlerinin var olduğunu öne sürmüştür. Bu arada Kobani gibi bazı bölgelere gerçekleştirilen saldırıları kendileri için bir bahane olarak kullanmış ve sürekli olarak Batı'dan silah talep etmişlerdir. Bu talepler karşılanmış ve PKK,

sınır ötesinde, Türk askerine karşı kullanacağı yeni mühimmatlar elde etmiş, şimdi de o silahları Türk askerine yöneltmiştir. Gerçekte ise elden çıkarmak istedikleri eski metruk silahlar yenileriyle değiştirilmiştir. Dolayısıyla PKK'nın silah bırakma hikayesi bu defa da sadece bir göz boyamadan ibaret olmuştur. Bunu da ilk fırsatta göstermiştir.

Bu konuda Mao'nun "*Ateşkes barışın değil savaşın taktiğidir*" sözlerini hatırlatan PKK eski kurucu üyelerinden Şemdin Sakık'ın açıklamaları önemlidir:

> *Ateşkes bir savaş taktiğidir. Tarih boyunca ortaya çıkan büyük ya da küçük, düzenli ya da düzensiz, gizli ya da açık savaşların tümünde sayısız faktörlerden dolayı, taraflar belli aralıklarla ateşkes taktiğine başvurmak zorunda kalırlar. Çünkü bu taktik taraflardan birisinin ya da her ikisinin ihtiyaç duyduğu bir* ***moladır.***

Sakık şöyle devam ediyor:

> *Örgüt; her ateşkes ilan ettiğinde bunu barış için, sorunların diyalog yoluyla çözümü için yaptığını halka duyurdu. Ama pratik gerçeklik bunun tam tersi istikamette gelişti. Her ateşkes sonrasında* ***silahlı militanların eğitimi, silahlandırılmaları, gerekli alanlara kaydırılmaları, mevzilendirilmeleri, belli faaliyetleri ve planlamaları yoğunluk kazandı. Yani her ateşkes aslında barış için değil, kesin olarak daha gür, daha yaygın ve daha yakıcı, daha yıkıcı bir ateş gücü için kullanıldı.*** *Ve dikkat edilirse her ateşkes sonrasında daha şiddetli çatışmaların, daha büyük çaplı eylemlerin ortaya çıktığı görülecektir.*[105]

Nitekim Sakık, bunun en önemli örneği olarak, 1980 darbesi sonrasındaki geri çekilmeyi vermektedir:

> *12 Eylül 1980 askeri darbesinin operasyonlarına dayanamayan bizler silahlarımızı toprağa gömerek ya da satarak küçük gruplar halinde Suriye'ye ve oradan da Lübnan'a geçtik. Türkiye topraklarında bir tek militan kalmayana dek yurtdışına çekilme devam etti. Bu geri çekilme hem de silahsız olarak gerçekleşti.*
>
> *Hedeflediğimiz yere ulaşır ulaşmaz Türkiye'de bıraktığımız tabancalar yerine kaleşlerle (kalaşnikof) kuşandık. Çünkü gittiğimiz Lübnan gerçek anlamıyla bir silah deposuydu. Her yer, en gelişmiş silahlarla doluydu. Bu alanda silah bulmak, hem de fazlasıyla silah bulmak hiç zor değildi. Bakkaldan ekmek peynir almak kadar kolaydı.*
>
> *12 Eylül operasyonlarından kaçarak gittiğimiz Lübnan'da istediğimiz kadar silahlandık, ihtiyacımız kadar askeri ve siyasi eğitim aldık, ilk kez burada askeri örgütlenmenin bütün kurallarını yaşamımıza uyarlamaya başladık. İki yıl kadar kaldığımız Filistin kamplarında fiziki olarak da toparlandık ve ardından gruplar halinde Türkiye'ye döndük.*
>
> *Bu yurtdışına çekilerek yaptığımız askeri ve örgütsel hazırlıklar sayesinde 15 Ağustos eylemlerini gerçekleştirdik. Eski silahları toprağa gömmek bizi daha güçlü silahlara, bir süre silahlı mücadele alanını terk etmek ise bizi daha güçlü bir savaşa kavuşturdu.*[106]

Bu önemli itirafa dikkat vermek gerekmektedir. Silahları bırakarak geri çekilen bir örgüt görünümü, tarihin her safhasında bir göz boyama olmuştur. Sakık'ın itirafında da belirttiği gibi bu geri çekilmeler hep örgütün toparlanması, dinlenmesi ve eğitim görmesi için gerçekleştirilmiş; silahlar, daha güçlü silahlara sahip olmak için bırakılmıştır. Ardından Türkiye Devleti, hep daha ürkütücü saldırılarla karşı karşıya gelmiştir. Şu anda da olan budur. Bunun sebebi açıktır: PKK'yı tümüyle yok edecek olan yöntem denenmemekte, Leninist ideolojiye karşı hiçbir bilimsel çalışma yapılmamakta, "silah bırakacaklar" söylentisiyle halk rehavete sürüklenmektedir. PKK, bu rehavet ortamından çok faydalanmıştır, şu anda da faydalanmaktadır.

Nitekim Sakık, örgütün çözüm süreci bahanesiyle son iki yıldan fazla süre boyunca dilinde olan geri çekilme ve silah bırakma söylemlerini şu şekilde tasvir etmektedir:

Örgüt yurt dışına çekilmedi, sadece her zaman yaptığı gibi bazı ağırlıklarını gönderdi, gönderdiği grupların görüntülerini medyaya servis ederek 'Geri çekiliyoruz' algısı oluşturmaya çalıştı. Yani militanlar açısından bakıldığında, 'Bu yıl ne Türkiye'ye girdiler ne de Türkiye'den çıktılar' tespiti en doğrusudur.[107]

Kitleleri kendilerine bağımlı kılabilmek ve devlet yapılanmalarını ortadan kaldırabilmek için komünistler daima terörü kullanmışlardır. Terörden hiçbir zaman vazgeçmeyeceklerine göre, silahtan da vazgeçmeyeceklerdir. Dolayısıyla önümüzde PKK'nın tümüyle silah bırakacağını ümit edip zihinlerinde sahte bir barış senaryosu oluşturanlar boşuna heveslenmişlerdir. Katilin zihniyetini düzeltmek adına bir şey yapılmadıktan sonra, elinde silahın durması veya durmaması önemli değildir. O mutlaka silaha ulaşacaktır. Katilin zihniyetini yok etmeyip sadece silahı yok etme fikri kendini aldatmaktan ibarettir.

PKK'da iç infazlar

PKK, kendi silah gücünü kendi insanlarına karşı da bir tehdit olarak tutmaktadır. Günümüzde pek çok kişinin şiddetli korku dolayısıyla PKK'ya destek vermek zorunda kaldığı unutulmamalıdır. Bu korkunun tek kaynağı silahtır. Nitekim PKK içinde silaha dayalı korkutma politikası oldukça güçlü işlemekte ve korkunç infazlarla örgütün içinde bir korku imparatorluğu hüküm sürmektedir. Şüpheli kişiler ya da şüpheli olarak lanse edilen kişiler, "önderliğin" emri üzerine diğer örgüt üyelerinin karşısında silahla kurşuna dizilerek, ailelerinin yanında vurularak, toprağa gömülüp başından kurşunlanarak, bazıları ise üzerlerine asit dökülerek katledilmektedirler. Kimi zaman casusluk, kimi zaman itaatsizlik, kimi zaman kurallara uymama gibi suçlamalarla gerçekleşen bu infazların sayısı ise şimdiye kadar hiçbir terör örgütünde rastlanmamış şekilde fazladır. İbrahim Güçlü ve Kemal Burkay gibi önemli Kürt siyasetçiler, PKK'nın iç infazlarıyla şimdiye dek 15-17 bin Kürd'ün katledildiğini bildirmektedir. Burkay'ın konuyla ilgili açıklamaları şöyledir:

*PKK, kendi içindeki farklı sesleri susturmak için de **eşine rastlanmaz bir terör uyguladı;** insanları tutukladı, işkence etti, kurşuna dizdi; Bekaa ve Güney Kürdistan'daki üslerini **ölüm tarlalarına çevirdi**. Bunun yanı sıra yurt dışında da örgütten ayrılan, ya da ters düşen pek çok kadroyu katletti. Bu şekilde, Kürt halkının özgürlüğü için, güçlü yurtsever duygularla köylerinden ve okullarından kopup gelen bu gencecik insanların **yüzlercesi ve binlercesi PKK'nın bu acımasız çarkı tarafından keyfi nedenlerle yok edildi.***[108]

Yine, İbrahim Güçlü'nün TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu'na verdiği bilgilere göre PKK'nın infaz ettiği 17 bin Kürdün bir kısmı PKK'nın ve Öcalan'ın kendisine rakip gördüğü PKK'lılardır. Güçlü, "Kürt örgütlerine karşı infaz ve iç infaz" başlığı altında verdiği ifadelerde, Öcalan'ın bu infazlar için "*Öldürelim, otorite olalım*" dediğini de belirtmiştir.

PKK kurucularından Şemdin Sakık'ın bildirdiğine göre PKK'da iç infazlara karar verenler, Abdullah Öcalan, Cemil Bayık, Murat Karayılan ve Sabri Ok dörtlüsünden başkası değildir. Hele hele infaz edilmesi gerekenler üst düzey yönetici veya örgüt kurucuları iseler, bu infaza karar veren tek yetkili Öcalan'dır.[109]

Sakık'ın itiraflarında yer alan detaylar ciddi anlamda tüyler ürperticidir. Açıklamalarda görüleceği gibi, PKK iç infazları için militanın hainlikle suçlanmasına gerek duyulmamakta, sırf ölü bir militan yaralı olana tercih edildiği için infazlar yapılmaktadır:

...onlarca militanın vurulmasını bir militanın kaçmasına tercih ettik. Çünkü ölenler örgüte zarar değil yarar sağlıyorlardı. Kardeşleri, aileleri, akrabaları örgüte bağlanıyordu. İşte bu yıkıcı etkiden dolayıdır ki; 1992 yılında; şu anda örgütün lider kadrolarından olan Cemil Bayık, sırf güvenlik kuvvetlerinin eline geçmesinler diye; 17 yaralı militanı Haftanin

Vadisi'nin bir mağarasında kurşuna dizdirdi. Dahası militanların sağ ele geçmemeleri örgüt politikasıydı ve böylesi olaylar oldukça yoğun yaşandı. Çünkü ölüm kazanım, karşı tarafın eline düşmek kayıp olarak görülüyordu. Yaralıların bile Devletin eline geçmesine tahammül edilmiyordu. Örgüte göre işlenebilecek en büyük suç canlı olarak Devletin eline düşmek ve üstelik ceza indiriminden yararlanmaktı. [110]

Derin Sol kitabının yazarı Hakkı Öznur, eserinde terör örgütü PKK'nın lideri Öcalan'ın, Şahin Dönmez'den, Mehmet Şener'e (Mehmet Şener, Paris'te öldürülen Sakine Cansız'ın nişanlısıydı), yüze yakın PKK kurucu ve Merkez Komite üyesi ile binlerce militanı, hep aynı klasik "hain", "önderliğe karşı geldi", "ajan provokatör", "casus" gibi suçlamalarla infaz ettirdiğini açıklamıştır.

PKK'nın kurucu üyelerinden Ali Ömürcan, Lübnan'da Cemil Bayık tarafından sorgulanarak idam edilmiş, PKK'nın III. Kongresi'nde genel sekreter birinci yardımcılığına getirilen Halil Kaya, Öcalan'ın talimatıyla kurşuna dizilmiştir.

PKK'nın kuruluş aşamasında yer alan Kani Yılmaz (Faysal Dumlayıcı), Öcalan yakalandığında Avrupa'da yer bulamamasının sorumlusu olarak gösterilmiş ve iki PKK teröristice aracına yerleştirilen bomba ile 10 Şubat 2006'da öldürülmüştür. Örgütün kurucu isimlerinden olan ve Erzincan-Tunceli sorumluluğu yapan Yıldırım Merkit, ajan-işbirlikçi ilan edilmiş ve Romanya'da uğradığı silahlı saldırı sonucu öldürülmüştür. PKK'nın kurucularından olan Ordulu Haki Karer'in zaman zaman öne çıkması Öcalan'ı rahatsız etmiş ve Karer, 18 Mayıs 1977'de, Gaziantep'te bir kahvehanede şüpheli bir şekilde vurulmuştur. PKK Avrupa Sorumlusu Çetin Güngör, örgütün kongresinde yöneticilerin faaliyetlerini eleştirmiş ve ajan olduğu gerekçesiyle 1984'te Stockholm'de öldürülmüştür. 12 Eylül darbesinde yakalanıp 11 yıl Diyarbakır Cezaevi'nde kaldıktan sonra tahliye olan Ali Rıza kod adlı Mehmet Çimen, Almanya'da üst kademeyle görüş ayrılığına düşmüş ve Suriye'ye çağırılmıştır. Örgüt kararıyla banyo küvetinde üzerine asit dökülerek infaz edilmiştir.

PKK, 12 Eylül öncesinde sosyalist Kürt örgütlerinin militanlarını da öldürmüştür. PKK böylece yine Kürtlerden oluşan Özgürlük Yolu, Tekoşin, TKP, Beş Parçacı Grubu, KUK, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu, TİKP-Aydınlık, TİKKO, Dev-Yol, Kurtuluş Hareketi gibi tüm örgüt yapılanmalarını katliamlarla yok etmiştir.

PKK üyeliğinden 10 yıl cezaevinde kalan Aytekin Yılmaz, örgüt içi infazları anlattığı *Yoldaşını Öldürmek* adlı kitabında, bu cinayetlerin PKK mensupları tarafından halay çekilerek kutlandığını anlatmıştır. Yılmaz, *"Ben iki olayda halay çekildiğini gördüm. Biri 1990'lı yıllarda gerillalar (PKK mensupları) karakol basıp 20-30 askeri öldürdüğündeydi. Bana korkunç gelirdi. İkinci halay da yoldaşlarını öldürdükten sonra çekilen halaydı. Bir de üstüne koğuşlara tatlı dağıtırlardı. Öldürdükleri insan dün arkadaşlarıyken bunu yaptılar! İnanabiliyor musun bunlara?"* [111] diyerek PKK'nın nasıl vahşi bir oluşum olduğunu dile getirmiştir.

İsmail Beşikçi ise PKK tarafından iç infazlarda öldürülen insanların ve yakınlarının durumunu şöyle anlatır:

PKK içinde, Mehmet Şener gibi yüzlerce infaz var... Oğulları, kızları kendi arkadaşları tarafından, PKK tarafından infaz edilenler ise bir sessizliğe gömülmüş, hayattan tamamen kopmuşlardır. Bu aileler için başvurulacak bir makam yoktur... [112]

10 Kasım 2014'te Cizre'de sokak ortasında vurulan Abdullah Budak'ın öldürülmesini, PKK'nın gençlik ve sözde asayiş birimi üstlenmiştir. Terör örgütü bu infazı ajanlık suçlamasıyla yaptıklarını belirtmiştir. İşte bu infaz gibi on binlerce cinayet işleyen terör örgütü bölgeyi kana bulamaktadır. Bu infazlar sürekli devam etmekte, bölgede her gün bu vahşet Kürt halkına yaşatılmaktadır.

PKK, Öcalan'ın vahşet politikalarına karşı çıkan Mehmet Turan, Murat Bayraklı, Abdullah Kumral, Dilaver Yıldırım, Avukat Mahmut Bilgili, Mehmet Çimen, Resul Altınok, Sakine Cansız gibi birçok Kürd'ü de katletmiştir.

Açıkça görülebildiği gibi PKK'nın elindeki silah, kendi militanlarına da çevrilmiş durumdadır. Pek çok militan, bu korkunç baskının esiri konumundadır. Bu durum, PKK'nın asla silahtan vazgeçmeyeceğinin de bir başka delilidir. PKK silahı bıraktığı takdirde Türk Devletine karşı tüm kozlarını kaybettiği gibi, kendi militanlarını da kaybedeceğini çok iyi bilmektedir.

6. BÖLÜM
TÜRKİYE NE YAPMALI?

Kitabın şimdiye kadarki bölümlerinde verilen deliller ve açıklamalardan, Türkiye'nin PKK belasıyla farklı açılardan ciddi şekilde sarılmış olduğu, KCK'nın bir virüs gibi ülke içinde yapılanmış olduğu açıkça görülebilmektedir. Bu yapılanma ile PKK'nın ülkeyi içten içe fethetmek üzere olduğu ortaya çıkmakta ve bu yapılanma çeşitli sebeplerle Batı'dan destek almaktadır. Dolayısıyla şu an, sinsi ve kahpe terör örgütü PKK, her zamankinden daha farklı yöntemlerle ülkeyi kuşatma altına alıyor görünümü sergilemektedir. Bunu yaparken de ülkeyi savaş alanına çevirmeye çalışmaktadırlar. Fakat bunlar olurken, bir kısım aydınlarımız, yazarlarımız, politikacı veya bürokratlarımız, PKK'nın eylemlerine ve pervasızlığına ses çıkarmamış, hatta bir kısmı şaşılacak şekilde katil gerillaları temize çıkarma operasyonuna girişmişlerdir. Ancak PKK'nın her gün ısrarla devam eden kahpece eylemleri karşısında onların da bir kısmı PKK'nın gerçek yüzünü anlamış, PKK aleyhine dönmüş durumdadır.

Ülkemizin özellikle Güneydoğusu bu kadar kapsamlı kuşatma altına alınmışken bu kişilerin söz konusu tavırları da halkımız nezdinde bir rehavet oluşturmuş, tehlikenin kapsamı tam olarak anlaşılamamamıştır. Büyük bir kesim tarafından ülkemizin karşı karşıya olduğu tehlikeye bir isim konulamamakta, nasıl çözüm alınacağı bilinmemektedir. Söz konusu tehlikeyi bertaraf edebilmek için yapılması gereken en önemli şey, önce tehlikenin tarifini yapabilmek ve buna uygun bir tedavi belirlemektir. İkinci önemli unsur ise, bu tedaviyi yaparken tüm siyasi partilerimiz ve Türkü, Kürdü, Lazı, Abazası, Romanı, Çerkezi, Ermenisi, Rumu, Müslümanı, Hristiyanı, Musevisi hatta ateisti ile tüm halkımız olarak topyekûn olarak hareket etmemizdir. Aramızdaki bölünmelerin ve anlaşmazlıkların, komünist terör örgütlerini her zamankinden daha fazla güçlendireceği unutulmamalıdır.

Karşı karşıya bulunduğumuz tehlikeye karşı alınması gereken önlemler aşağıda, kısa vadeli ve uzun vadeli tedbirler olarak maddeler halinde belirtilmiştir.

Önemli hatırlatma

Türkiye, oldukça stratejik bir coğrafyada, çatışmaların ortasında ve komünizm tarafından tehdit altında bulunan bir devlet olarak kuşkusuz ki güçlü bir orduya sahip olmak mecburiyetindedir. Bunun gerekliliği, bir sonraki başlık altında da detaylı olarak anlatılacaktır. Fakat bir ordunun veya silahların var olması, hiçbir zaman adam öldürmek için hazırlık yapmak anlamına gelmeyeceği gibi mühimmat ve askerin mutlaka kullanılacağı anlamına da gelmemektedir. İnsanları yanlış yapmaya sürükleyen, onları tuzağa düşüren sebepler yanlış ideoloji ve fikirlerdir. Dolayısıyla yanlış fikre sahip insanları öldürmeyi hedefleyen hastalıklı ve ürkütücü anlayış, korkunç bir barbarlıktır ve çok daha önemlisi haramdır. Şu anda Ortadoğu'yu bir korku ve savaş ortamına sürüklemiş olan da işte bu korkunç zihniyetin sonucudur. Yanlış fikirleri ortadan kaldırmanın çözümü daha fazla insan öldürmek değil, bu fikirlere sahip insanlara doğru eğitim vermektir.

Dolayısıyla hangi din, hangi görüş, hangi ırk ve milletten olursa olsun bir insanın öldürülmesi daima karşı olduğumuz ve tüm gücümüzle mücadele ettiğimiz bir zihniyettir. Caydırıcılık unsurlarını tartışırken bu önemli gerçeğin mutlaka hatırda tutulması gerekmektedir. Caydırıcılık başkadır, savaş

ve adam öldürme başkadır. Kuran'da Allah caydırıcı davranmayı teşvik etmiş, fakat saldırganlığı yasaklamıştır.

1. Devletin caydırıcı yönü hissettirilmelidir

Kuran'da Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

> **Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (Enfal Suresi, 60)**

Ayette Cenab-ı Allah, bildiğimiz veya bilmediğimiz tüm düşmanlara karşı "bir caydırıcılık unsuru olarak" askeri hazırlık yapılmasını öğütlemektedir. Ayetten açıkça anlaşılabileceği şekilde bu askeri hazırlık, düşmanlık yapan veya bunun hazırlığında olanlara korku salmakta ve onların güçlerini kırmaktadır. Söz konusu tedbirler neticesinde saldırganlar, planladıkları ataklardan caymak zorunda kalmakta, etkisizleşmektedirler. Dolayısıyla askeri anlamda güçlenip kuvvet toplama ve bu konuda hazırlık yapma, tehlikeleri sindirmek için Müslümanların başvurması gereken önemli bir yoldur, gereklidir.

Güneydoğu'da oluşan ve PKK'nın şehir içlerinde güçlenmesine olanak veren vahim duruma karşı bölge halkı, Devletimizin kendisini daha fazla hissettirmesini ve bunun için de çok acele edilmesini sıklıkla dile getirmektedir. PKK, kahpece eylemlerine göz göre göre devam etmekte, askerimize, polisimize sokak ortasında pusu kurmakta, kalleş yöntemlerini arsızca sürdürmektedir. Bu sinsi tuzakları, sokaklarda KCK mahkemelerinin çadırlarını gören, YPG sözde asayiş birimlerinin her fırsatta devrede olduğuna şahit olan, sıklıkla PKK tarafından tehdit edilen, haraca tabi tutulan halkımız; Devletimizi ve askerimizi daha güçlü şekilde bölgede görmek istemektedir. Aksi takdirde şüpheye düşmekte, korunamayacaklarına inanmakta ve mecburen bölgede güçlü gördükleri KCK'nın dediklerini yapmakta, destekçisi gibi gözükmektedirler. Tehdit o kadar büyüktür ki, bu insanlarımız PKK'ya karşı mücadele ettikleri surette Devletin kendilerini koruyup korumayacağı konusunda şüpheye düşebilmektedirler.

Bu durumun ortadan kaldırılabilmesi için caydırıcı unsurların devreye sokulması gerekmektedir. Caydırıcılığın başlıca şartı kuşkusuz ki silah ve güçlü bir ordudur. Ordumuzun güçlü ve ihtişamlı bir şekilde özellikle Güneydoğu illerimizde sıklıkla kendisini göstermesi elzemdir. Ordumuz daha kapsamlı, menzili yüksek olan silahlarla donatılmalı, mühimmat bakımından güçlendirilmeli ve askerlerimiz mutlaka toplu halde dolaşmalıdırlar. Geniş yetkili polisimizin yanı sıra bölgede özel harekat birimlerinin sürekli olarak bulunması şarttır. Etrafta umarsızca asılmış PKK paçavralarına izin verilmemesi, kurulan çadırların hemen yıkılması, provokasyonlara göz açtırılmaması hayatidir. Yolların kesilmesi, tırların yakılması gibi kalleşçe eylemlerin en sert tedbirlerle önüne geçilmelidir. Tehdit mektuplarının kaynağı hemen tespit edilmeli ve ilgili kişiler hızlı bir şekilde gözaltına alınmalıdır. PKK, azgınlaşmaya teşebbüs ettiğinde karşısında özel eğitimli, gerilla savaşını yakından tanıyan ve geniş yetkili özel harekat birimlerini mutlaka görmelidir. Bu birimler, sayıca oldukça fazla askerlerden oluşmalı, küçük bir kasabaya dahi büyük birlikler gönderilmelidir. PKK'nın azgınlaştığı ve şehit haberlerinin arttığı şu günlerde ise yapılması gereken seferberlik ilan edip, kısa süre içinde 4 milyon askeri toplayıp, PKK ile ilgili sorunları bir veya birkaç gün içinde bitirmektir.

Güneydoğu illerimizin merkezlerinde ve caddelerinde söz konusu özel harekat birimlerinin Allah-u Ekber nidalarıyla yürüyüş yapmaları, ellerindeki mühimmatları PKK'ya tanıtacak şekilde bir resmi geçiş düzenlemeleri tedirgin kalpleri teskin edecektir. Tekrar hatırlatalım bu silahlar saldırı ve öldürme amaçlı değil, sadece caydırma amaçlı sergilenecektir.

Kalekolların yapımına devam edilmelidir. Özellikle son dönemlerde PKK'nın gözü dönmüşçesine askerimize ve polisimize yönelik saldırıları, pervasızca gerçekleştirilen sokak çatışmaları, askerimize ve polisimize kurulan hain pusular bile kalekolların yapımının devam etmesi için yeterli bir sebeptir. Zaten hali hazırda savaşın devam ettiği Suriye ve Irak sınırımız itibariyle de Güneydoğu bölgemiz riskli bir coğrafyanın içindedir; kalekol yapımlarının sürmesi bu bakımdan da büyük önem taşımaktadır. Kalekolların sayısı artarken kalitesi de artmalı, bu birimler birer güvenlik noktası özelliğini taşırken aynı zamanda sağlık, eğitim, sosyal aktiviteler gibi hususlarda da bölge halkına katkı sağlayacak yaşam alanlarına dönüştürülmelidir. Bölgenin en iyi ve en kapsamlı şekilde gözetlenebilmesi için MOBESE sistemlerinin çok profesyonel hale getirilmesi şarttır.

"Düz ovada gerilla savaşı yapan IŞİD'e yenildiğini"[113] itiraf eden Cemil Bayık hatırlanacağı gibi Die Zeit gazetesine ise,"*Türkiye artık düzenli orduyla bize karşı bir savaş yürütemez*"[114] demiştir. Kendilerinin de yaptığı gibi enseden vuran kahpece saldırılara karşı çaresiz olduğunu açıkça dile getirirken, Türkiye'yi de –sırf kahpece bir gerilla mücadelesi yapmadığı için- kendince güçsüz görmektedir. Bunun için uzun menzilli füze üretiminin veya alımının hızlandırılması ve söz konusu füzelerin özellikle riskli bölgelere, hatta doğrudan Kandil'e doğru konuşlandırılması gerekmektedir. Füze kuşkusuz ki tank, tüfek, top, hatta uçak gibi tüm diğer savunma silahları arasında en etkili ve en caydırıcı olandır. Bu sebeple menzili oldukça uzun olan füzelere ağırlık vermek elzemdir.

Bu noktada İran örneğini hatırlatmak yerinde olacaktır. İran, hatırlanacağı gibi, 2011 yılında PJAK'a (PKK'nın İran kolu) yönelik olarak ani bir operasyon başlatmıştır. Söz konusu operasyon sırasında İran içlerine girmiş olan PKK militanları geri çevrilmekle kalmamış, İran Devrim Muhafızları Kandil dağına kadar militanları kovalamış, PKK'ya ait bir kampı tümüyle ele geçirmiş ve kamplara yönelik kapsamlı bir operasyona başlamak üzereyken PKK'ya geri çekilmeleri için süre vermiştir. Irak'taki Peşmergeler de sınırları koruma altına almaları konusunda uyarılmıştır. O dönemde PJAK, şiddetli korku sebebiyle, İran Devrim Muhafızları'nın verdiği süreden çok önce geri çekilmiş ve "tek taraflı" ateşkes ilan etmek mecburiyetinde kalmıştır. İran'dan ise bu tek taraflı ateşkese uymasını "rica etmiştir". Karayılan'ın o dönemdeki açıklamaları, İran yönteminin PKK'nın üzerinde nasıl bir deprem etkisi yarattığını açıkça göstermektedir:

> *...Kandil alanında ve yine daha değişik alanlarda artık sınır üzerinde **PJAK gerillaları olmayacaktır.** Bu, İran'ı **yeni bir saldırıya tahrik etmemek için tek taraflı** olarak alınmış bir tedbirdir ve **umarım** İran tarafından da dikkate alınacaktır. Gelinen aşamada İran ile çatışma durumu çok kritik bir noktaya gelip dayanmış bulunmaktadır. Çünkü bu aşamadan sonra **İran tekrar saldırılarını başlatırsa**, artık sadece PJAK değil, biz de PKK olarak devreye girmek durumunda kalacağız... Oysa biz PKK olarak İran'a karşı herhangi bir savaş ilan etmedik. İran İslam Cumhuriyeti'ne karşı savaşmak da istemiyoruz.*

Karayılan'ın İran'la savaşa karşı bu isteksizliği, İran'ın elindeki silahlar ve güçlü ordusu nedeniyle korku duyması ve yenileceğinden emin olmasındandır. Karayılan'ın yana yakıla yaptığı açıklamalar da bunu teyit eder niteliktedir:

> *İran, PJAK şahsında ifadelendirdiği bu saldırısıyla tüm Kandil'i işgal etmek istemektedir... Tankını, topunu, modern bütün silahlarını, **değil sadece Kandil'i, Hewler'i ve daha da ötesini vurabilecek füzelerini,** roketatarlarını ve bütün tekniği ile **30 bin askerini Kandil'in karşısına konumlandırmıştır.**[115]*

Burada şunu hatırlatmak gerekir: İran'ın şiddet, saldırı, idam gibi uygulamaları hiçbir şekilde tasvip edebileceğimiz yöntemler değildir. Fakat caydırıcılık ve güç gösterisi bakımından İran örneğinin dikkate alınması önemlidir. Karayılan'ın açıklamalarından da anlaşılabileceği gibi sınıra dizilmiş olan İran füzeleri, roketatarları ve İran askeri PKK üzerinde çok ciddi bir panik meydana getirmiş; PKK adeta kendi parçası olan PJAK'la alakası olmadığını iddia eder bir aşamaya gelmiştir.

PKK açıkça İran'dan af dilemekte, mecburen aldıkları ateşkes kararına İran'ın da uyması için yalvarmaktadır. Bütün bunlar İran'ın güç gösterisinin bir sonucudur. Türkiye'nin de elinde oldukça güçlü bir ordusu ve imkanı olduğu açıktır. İran'ın anti-demokratik uygulamalarını değil, fakat caydırıcı vasfını bu konuda uygulamaya geçirmesi, hatta PKK ile mücadele konusunda İran ile işbirliği yapılması faydalı olacaktır. İlerleyen satırlarda bu konunun üzerinde durulacaktır.

2. Koruculuk sistemi güçlendirilmelidir

Koruculuk sistemi, geçmişten beri PKK'ya Güneydoğu'da en büyük darbeleri vurmuş, en sağlam savunma mekanizmalarının başında gelir. Güneydoğu'nun güzel Kürt halkı, Kürt milliyetçiliğini kullanarak ortaya çıkmış komünist terör örgütüne, yıllarca canları pahasına hiçbir şekilde geçit vermemişlerdir. Ergenekon terör örgütünün bölgede korkunç zulümler gerçekleştirdiği dönemlerde bile –bu konuya ilerleyen satırlarda değinilecektir– yılmamışlar; Allah korkuları, imanları, vatan ve millet sevgilerinden güç alarak canlarını siper etmişlerdir. Güneydoğu'nun pek çok beldesi ve köyü, bu isimsiz kahramanlarımızın cesur ve yürekli mücadeleleri nedeniyle asla PKK yuvası haline gelememiş, bu bölgelerin pek çoğuna PKK hiçbir şekilde adım atamamıştır. PKK militanlarına karşı vatanına bağlı 70 bin köy korucusu görev yapmıştır. Bu uğurda pek çok korucumuz şehit olmuş, kahpe PKK tarafından aileleri dahi hedef alınmış, köylerine PKK tarafından baskınlar düzenlenmiştir. Bütün bunlara rağmen köy korucularımız, korkusuzca, yalnızca Allah'a bir can borçları olduğunu bilerek, Allah'a tevekkül ederek vatan için görevlerini yerine getirmiş ve bundan da daima gurur duymuşlardır.

Dikkat edilirse PKK'nın da tarihi boyunca en zorda kaldığı ve rahatsız olduğu konu köy korucularının varlığı olmuştur. 26 Mart 1985 tarihinde 422 sayılı Köy Kanunu'nda yapılan değişiklikle Geçici Köy Koruculuğu uygulamaya konulmuştur. Devlet yanlısı köylülerin korucu olmasından hemen sonra, PKK, kahpe kurşunlarını koruculara yöneltmiş; hatta daha da ileri giderek onların köylerine girip eşlerini, yaşlılarını, çocuklarını katletmiştir. İşte böyledir; PKK, namlusunu kalleşçe sadece savunmasız askere veya korucuya değil, mazlum kadına, çocuğa, yaşlıya dahi uzatan, kundakta bebeklerin bulunduğu evleri ateşe veren kalleş bir terör örgütüdür. Nitekim Öcalan birçok talimatında köy korucularını ve ailelerini hedefleyerek şu emri vermiştir:

> *Köy, kişi, aile olarak onları ablukaya almalıyız. Böyle özel bir intikam havasıyla onlara yaklaşmak gerekiyor. Göz ardı edemeyiz, sindirmek şart.*[116]

Ümit Özdağ'ın bu konuda kitabında verdiği rakamlar oldukça ürkütücüdür:

> *PKK'nın devrimci şiddetinin sınır tanımadığı bu süreçte 243'ü bebek ve çocuk, 172'si de kadın ve çocuk olmak üzere toplam 799 sivil katledildi. Süreç sonunda korucular toplam 1614 şehit verdiler. Gazi olan korucu sayısı ise 1856'yı buldu.*[117]

PKK'nın "Kürtlük" propagandası, Kürt milliyetçiliğini kullanarak insanları manipüle etmeye çalışması da koruculuk gerçeği ile tümüyle geçersiz kılınmaktadır. Korucularımızın büyük bir kısmı Kürt ve Zaza kökenlidir. Geçici Köy Korucu Dernekleri ve Şehit Aileleri Federasyonu Genel Koordinatörü Ata Altın'ın ifade ettiği gibi, aileleriyle birlikte 1 milyonluk bir kitleye karşılık gelen köy korucuları *"Kürt kökenlidir, Kürtçeyi konuşmaktadır, Kürt kültürünü yaşamaktadır; fakat terör ve bölünme istememektedirler.*"[118]

Ergani Kortaş Köyü Korucubaşı Adem Çakmak ise şu güzel açıklamaları yapmaktadır:

> *Bizler devlet yanlısıyız. Ergani'de 2 yıl önce ilk ben silah aldım. PKK'ya o zaman da karşıydık, şimdi de karşıyız. Buralar elden gitmesin diye silah aldık. Çapulcular eline silahı alıp buraları 'Kürdistan' ilan edemez. Bunu kabul etmiyoruz, bu arada aslımızı da inkar etmiyoruz. Biz de Kürtüz ama bölücü değiliz.*[119]

Tarih boyunca bütün silah bırakma şartnamelerinde PKK, ilk şart olarak köy korucularının devre dışı bırakılması maddesini dayatmış ve bunun acilen uygulanmasını istemiştir. Hatırlanacağı gibi çözüm süreci kapsamında yine silah bırakma bahanesiyle PKK tarafından 10 maddelik bir şartname dayatılmış, bu 10 madde içinde "Çözüm sürecinin sosyo-ekonomik boyutları" başlığı altında özellikle korucular hedef alınmıştır. Bu maddeye göre "başta koruculuk sistemi ve boşaltılan köyler sorunu olmak üzere yaklaşık 30 yıldır süregelen çatışma ortamının yarattığı tüm sosyo-ekonomik sorunların giderilmesi" istenmiştir. Bu şart tekrar göstermektedir ki, koruculuk, PKK'nın oldukça zayıf noktası, bir yürek acısıdır.

Hal böyleyken köy korucuları konusu Devletimiz tarafından daha ciddi şekilde ele alınmalıdır. Köy korucu sistemleri çok daha ciddi şekilde güçlendirilmeli, korucularımızın sayısı iki katına çıkarılmalı ve Devletimizin daha fazla koruması ve desteği altına alınmalıdır. Bu konuda hükümetimiz tarafından hali hazırda çalışmalar yapıldığı bilinmekte ve bu çabalar bizleri sevindirmektedir. Köy korucularına güçlü silahlar verilmeli, bu silahları gittikleri her yerde taşımalarına olanak sağlayacak kanunlar çıkarılmalıdır. Maaşları tekrar düzenlenmeli, maaşlarda iyileştirme yapılmalı, aileleriyle birlikte rahat edecekleri ve güvende olacakları bir ortam sağlanmalıdır. Geçici köy korucularının sigorta kapsamında olmamaları büyük bir sorundur; bu sorunun hemen bertaraf edilmesi ve gerekli sigorta işlemlerinin mutlaka yaptırılması gerekmektedir. Bu kişiler, canlarını Allah rızası için vatan adına ortaya koymuş kişilerdir, onlara bir zarar geldiğinde hem onların hem de ailelerinin rahat ettirilmesi ve sosyal güvence altında olmaları Devletin sorumluluğunda olmalıdır. Korucularımızın emekliliklerinde ellerinden silahlarının alınmaması elzemdir. Çünkü bilinmektedir ki, PKK bu kişileri bellemekte, onların savunmasız olacakları zamanı beklemektedir. Dolayısıyla emeklilik sonrası bu kişileri savunmasız bırakmak PKK'ya hedef göstermek anlamına gelir. Emekliliklerinin sonrasında da belli bir maaş ile bu kişilerin aileleriyle birlikte rahat etmeleri sağlanmalıdır.

20 yıldır kolluk kuvvetleriyle birlikte PKK ile mücadelede doğrudan aktif görev almış olan korucularımızla sık sık durum değerlendirilmesi yapılmalı, onların tecrübelerinden ve istihbaratlarından her daim faydalanılmalıdır. Çoğu zaman araziyi bilmeyen askerlerin yanlarına korucuları alarak hareket ettikleri bilinmektedir. Dolayısıyla korucuların her açıdan etkisinin çok yüksek olduğu açıktır.

Son dönemlerde korucularımıza yöneltilen kaçırma, rehin alma olaylarının sıklaşması, PKK'nın korucu sisteminden tedirginliğinin bir diğer göstergesidir. Ancak bu tip olaylar kimi zaman korucularımızın şehit olmasıyla sonuçlanmakta ve korucularımıza gerekli koruma sağlanamamaktadır. Dahası söz konusu korucularımız tehdit mektuplarıyla uzun süredir PKK'nın gözdağı ve yıldırma taktiklerine maruz kalmaktadır. Söz konusu tehdit mektuplarında *"Düşman! Silahını iade et ki, Kürdistan'da yaşama hakkın olsun!*" denilmekte, Devletin verdiği silah düşman silahı olarak tanımlanmakta, ülkemizin Güneydoğusuna ise "Kürdistan" adı verilmektedir. Bu pervasızlık devam ederken, Güneydoğu'da yaşananları görmezden gelmek kuşkusuz ki akla ve vicdana aykırıdır.

Geçici Köy Korucuları Haklarını Koruma ve Yardımlaşma Derneği Başkanının A9 Televizyonu'nda yaptığı şu açıklamalar oldukça önemlidir:

> *Biz var iken, Devletimiz bize görevde ihtiyaç duyar iken, mücadelemizin başında iken, PKK, nerede bir gölgemizi görse, kaçacak delik arıyordu. PKK diye bir şey yoktu.*[120]

Açıktır ki korucu sistemi, PKK'nın hem korku duyduğu hem de çaresiz kaldığı hayati sistemlerden biridir. Cumhurbaşkanımız'ın bu konuya ehemmiyet verdiği, korucubaşlarıyla yaptığı toplantılar neticesinde açık şekilde görülmektedir. Bu hassasiyeti hükümetimiz mutlaka devam ettirmeli, koruculara Devletin desteğinin her zaman süreceğini hissettirmelidir.

3. Kürtçe Anadil: Taktik mi, zorunluluk mu?

"Kürtçe anadil" konusunun bir kısım Kürt kardeşimiz için oldukça hassas bir konu olduğu aşikardır. Güneydoğu'da pek çok ana-baba sadece Kürtçe bilmekte, dolayısıyla pek çok Kürt kardeşimiz ilk öğrendikleri dillerinin yok olup gitmesinden endişe duymaktadırlar. Kürtçe diye bir dilin unutturulmaya çalışıldığı, Kürtçe konuşan veya yazanların dışlandığı, hatta hapislerde yattığı geçmiş Türkiye'ye bakıldığında bu çekincelerinde haklı oldukları görülmektedir. İlerleyen satırlarda daha detaylı inceleyeceğimiz gibi, Ergenekon terör örgütü pek çok konuda olduğu gibi Kürtçe konusunda da Kürt kardeşlerimize büyük eziyetler çektirmiştir.

Şunu öncelikle belirtelim: Kürt dilinin unutturulması ve tümüyle dışlanması gibi bir konu bu ülkede asla bir daha olmayacaktır, buna kesin olarak izin vermeyeceğiz. Hatta Kürtçe, ülkemizin önemli bir değeri olarak çok daha fazla bilinmeli, bunun için çeşitli kurslar ve dernekler açılmalı, çok daha geniş bir alana yaygınlaşmalıdır. Kürtçe eserler çoğalmalı, Kürtçe türküler daha fazla dinlenir hale gelmelidir.

Bu konuda hükümetimizin son on yılda başlattığı girişimler oldukça güzel olmuştur. TRT Kurdi'nin açılması, çeşitli Kürtçe açılımları ve asıl olarak Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından Kürtçe Kuran meali hazırlanması oldukça önemli gelişmelerdir. Kürtçe Kuran mealinin bunca yıldır basılmamış olması, zaten Kürtçe üzerinde uygulanan baskının vahametini göstermektir. Diyanet İşleri'nin ülkemizdeki başka dil ve lehçeler için de Kuran meali basma hazırlıkları olduğu bilinmektedir. Bu çok güzel bir haberdir; ülkemizde Arnavutça, Ermenice, Yunanca gibi çeşitli dillerde bu çalışmanın yapılması oldukça faydalı olacaktır.

Anadil konusuna gelince: Bu noktada Kürt kardeşlerimiz oldukça dikkatli olmalıdırlar. Çünkü anadil konusu, PKK tarafından, özellikle aynı vatan içinde Türkler ve Kürtler diye bir ayrımı yapmak için özel olarak kurgulanmış bir taktiktir. Komünist eylemleri için daima Kürt milliyetçiliği kılıfını kullanmış olan PKK, uyguladığı terör eylemlerini yine aynı kılıfa uygun hale getirebilmek, müzakereler sırasında sanki hedefleri Kürtleri kurtarmakmış gibi görünebilmek adına anadil konusunu gündeme getirmişlerdir. Burada tekrar belirtmekte fayda vardır: PKK'nın yeniden başlattığı kanlı eylemlerle amacının aslında Kürt kardeşlerimizi kurtarmak olmadığı gün yüzüne çıkmış durumdadır.

Şemdin Sakık, 2012 yılında Öcalan'ın cezaevi şartlarının iyileştirilmesi için PKK'lı ve PJAK'lı 483 hükümlünün Türkiye genelinde 58 cezaevinde "PKK zoruyla" başlattıkları açlık grevinin istekler listesine "Kürtçe'nin anadil olarak kamuda kullanılması" şartının sonradan eklenmesi konusunu şu şekilde açıklamaktadır:

> *Örneğin başlangıçta 'Anadilde Eğitim' isteği eylemin hedefleri arasında yoktu, belli ki planlamayı yapanlar bu sloganı istekler listesine eklemeyi unutmuşlardı.*
>
> *Peki neden?*
>
> *Unutmak, beynin gereksiz şeyleri temizleme faaliyetidir. Unuttular zira PKK'nın ... 'Anadilde Eğitim' gibi bir sorunları hiç olmadı. Aksine hükümetin Kürt dili ve kültürüne yönelik olarak attığı her adım, TRT-6'nın yayına başlamasında ve Kürtçe'nin seçmeli ders olarak müfredata dahil edilmesinde görüldüğü gibi onların tepkisini çekti ve var güçleriyle bu adımları boşa çıkarmaya çalıştılar. TRT-6'da çalıştığı için Kürt kızı Rojin'i bile ölümle tehdit ettiler. Bunlar özünde Kürt kültüründen o kadar uzaktırlar ki, Kürtçe'yi günlük hayatlarında bile kullanmıyorlar. Dolayısıyla 'Anadilde Eğitim' maddesini istekler listesine eklemeyi unutmaları tamamen böylesi amaçlarının olmayışından kaynaklandı. Bu isteği sonradan eklemeleri ise bu sözde eyleme Kürt kitlesinin desteğini kazandırmak ve eylemin gerçek amacını gizlemek içindi.* [121]

Gerçekten de, PKK'da özellikle basılı yayın ve yazışmaların Türkçe ile yapıldığı, zorunlu olmadıkça toplantılarda Türkçe konuşulduğu iyi bilinmektedir. [122] Pek çok kişinin Kürtçe hakimiyeti bulunmamakta, hemen hiçbir köyün, hiçbir beldenin konuştuğu Kürtçe birbiriyle benzeşmemekte, bu nedenle iletişim yolu olarak Kürtçe tercih edilmemektedir. Bu nedenle kendi aralarında da en iyi anlaşma dili Türkçedir. Kendi ideolojilerini okuyup iyi anlamak için de hep Türkçe eserlerden faydalanmışlardır. Çünkü Kürtçe yayınlar her ne kadar var olsa da aslında oldukça yetersizdir.

Dolayısıyla PKK'nın gerçekte Kürtçe anadil gibi bir derdi yoktur. Örgüt, anadil kavramını daima "Kürtlerin hakkını savunuyoruz" görünümünü vermek için kullanmakta ve Kürt halkının olurunu almaya odaklanmaktadır. Keza Kürtçe, özellikle genç Kürt nesil arasında da çok fazla tercih edilen bir dil değildir. Dünyaya açılmak, tarihi bilgiler edinmek, edebiyat, bilim, teknoloji, tarih, genel kültür ve siyaset gibi hiçbir konuda Kürtçe eserlere ulaşmak mümkün olamamaktadır. Hemen her ülkede çeşitli dillerde yayınlanan ünlü bir eseri Türkçe olarak bulabilmek mümkünken, Kürtçe olarak bulabilmek mümkün değildir. 21. Yüzyıl Enstitüsü'nün Diyarbakır'da gerçekleştirdiği bir analiz şu şekildedir:

> *Diyarbakır'da Türk olduğu için Kürtçe bilmeyen önemli bir nüfus olduğu gibi, Kürt veya Zaza olmakla beraber Kürtçe'yi ve Zazaca'yı az bilen veya günlük yaşamında sadece Türkçe konuşan çok önemli bir nüfus yaşamaktadır. Belediyelerin bütün Kürtçeleştirme çalışmalarına rağmen, işçi arayan esnafın ilanlarını Türkçe vermekte ısrar etmesi, Kürtçeleştirme çabalarının doğal bir süreç değil, siyasal bir süreç olduğunu göstermektedir.*[123]

Bu elbette siyasal bir süreçtir. Osmanlı'dan beri bu topraklar üzerinde yaşayan hiçbir halkın dil ile ayrılma gibi bir derdi olmamıştır. Osmanlı Devleti çok çeşitli ve birbirinden tümüyle farklı etnik gruplardan oluşmasına rağmen Osmanlı'nın dili daima Türkçe olmuştur. Vali ve milletvekillerinin Türkçe bilmesi zorunludur. Devlet memurları yetiştiren Enderun'un dili Türkçe olduğu gibi, mahkeme sicilleri de Türkçe olarak tutulmuştur. Bu durum Arabistan, Mısır, Bingazi, Trablus, Rumeli, Balkanlar, kısacası Osmanlı'nın hakimiyeti altındaki her yerde bu şekilde olmuştur. Bunun nedeni, Osmanlı toprakları üzerinde yaşayan her ferdin din ve ırkına bakılmaksızın bir milletin temsilcisi olarak Türk sayılmasıdır. Buradaki "Türklük" ve Türkçe'nin anadil olarak kullanımı ırka yönelik bir tutum değil, bir bütünlük içindeki milleti tasvir eden bir tanımlamadır.

Günümüz demokratik ülkelerine bakıldığında da uygulamaların bundan farklı olmadığı görülecektir. Uluslararası sözleşmelerde, özellikle insan hakları konusunda bugün Avrupa'da yürürlükte olan ve dünyaca en kabul edilir ve yaptırım gücü yüksek kararlar Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihatlarıdır. Dolayısıyla insan hakları yönünden olduğu kadar, yine insan hakları konusunun bir parçası olan dil, kültür ve kimlik konularında başvuru kaynağının AİHM olması en doğru olandır. AİHM içtihatları ise, üniter devletlerin içinde farklı bir dil arayışını reddeden çok sayıda kararı içermektedir. Birkaç örnek şöyledir:

AİHM'e Türkiye'den bir müracaat yapılmış; isim değiştirmek ve Türkiye alfabesinde bulunmayan q, w ve x harflerini kullanmak isteyen bir vatandaş, iç hukuk yollarını tüketince AİHM'e başvurmuştur. Mahkeme, talebi reddetmiştir.

İsviçre Federal Mahkemesi, anayasanın dillerle ilgili hükmünü dikkate alarak milli diller Almanca, Fransızca, İtalyanca, Reto Romanca ve resmi diller; Almanca, Fransızca ve İtalyanca dışında vatandaşların anadili hangisi olursa olsun, bu dillerin dışında başka bir dille okul açmasını, eğitim ve öğretim talebinde bulunmasını reddetmiştir.[124]

PKK, Güneydoğu'nun kendince doğal aşamalarla Türkiye'den kopmasını sağlamaya çalışmaktadır. Dili ayırmak, bu komünist örgüt için bu kopuşu en fazla hızlandıracak unsur olacaktır. Çünkü bunu yapınca, Güneydoğu'dan Ankara veya İstanbul'a gelmiş olan bir Kürt vatandaşımız tümüyle yabancılık çekecek, Ordu'dan Güneydoğu'ya atanan bir doktor hastasıyla iletişim kuramayacak, Antalya'dan atanan bir öğretmen öğrencilerine hiçbir şey anlatamaz hale gelecektir. Bir

ülkenin, birbiriyle iletişim kuramayan, farklı dil konuşan, birbirinden kopuk toplumları ortaya çıkacaktır. "Doğal bölünme" zeminini oluşturabilmek için PKK bu anadil maskesini kullanmaktadır. Güneydoğu'yu tümüyle izole bir hale getirip orada komünist bir yönetim kurmak, halkın üzerinde istedikleri gibi baskı oluşturabilmek için kendilerince en kısa yol olarak bunu bulmuşlardır.

Eski Bakanlarımızdan Sadi Somuncuoğlu bu olayı şöyle özetlemektedir:

> *Buradaki dil tartışmalarının birinci amacı, varlığımızı hedef alan kanlı terörü 'dil ve kültürel haklar' perdesi altında legalleştirmek ve meşrulaştırmaktır; ikinci amacı ise; 'iki dilli – iki kimlikli' devlet yapısına geçişi sağlamaktır. Böylece ülkemizin bölünmesinin yolu da açılmış olmaktadır.*[125]

Kürt kardeşlerimiz, yüzlerce sene aynı topraklar üzerinde birlikte yaşamış olan Türk milletini ayırmak için kurgulanmış bu oyuna gelmemelidirler. Kürtçe elbette okullarda ders haline gelmeli, mutlaka öğrenilmesi teşvik edilmeli, daima canlı tutulmalı ve edebi, siyasi, sanatsal eserlerle zenginleştirilmelidir. Türk halkının önemli bir değeri ve parçası olarak varlığını korumalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Fakat Türkçe'yi unutturup sadece Kürtçe öğreterek Kürt annelerimizin, babalarımızın, dedelerimizin, ninelerimizin, kardeşlerimizin Türkiye'nin geri kalanında adeta bir yabancı gibi kalmalarının hedeflenmesi ve dil meselesinin kalleş terör örgütü tarafından bölünme unsuru olarak kullanılması çok köklü bir sorunun zeminini oluşturmak içindir.

4. Dindarlığın güçlendirilmesi

Kürt, Zaza ve Arap kökenli kardeşlerimizin çoğunlukta yaşadığı Güneydoğu bölgemizin en önemli özelliklerinden biri dindar olmasıdır. O topraklar İslam'ın sıcaklığı, güzelliği, güzel ahlakı ile yoğrulmuştur; Allah'a derin sevgi ve muhabbet ile güçlenmiş ve ayakta kalmıştır. Kürt kardeşlerimiz dinden ayrı düşünemez, dinden ayrı yaşayamazlar. Bu nedenledir ki tüm baskılarına rağmen kalleş PKK'nın tehditlerine sonuna kadar göğüs germiş, geçmişte derin devletin baskılarına rağmen iman gücüyle vatanın bütünlüğünü korumaya kararlı davranmışlardır. PKK'nın bunca yıldır Güneydoğu bölgemizde bir egemenlik elde edememesinin en büyük sebebi, bölgeye hakim olan dindarlık olmuştur.

Geçmişte aşiretlerin hakim oldukları bölgelerde feodal sistemi yıkabilmek için farklı ve oldukça hatalı bir yaklaşımda bulunulmuş ve bu bölgelerin dinden uzaklaştıkları takdirde feodal düzenden kurtulabilecekleri gibi yanlış bir anlayış gelişmiştir. İşte bu nedenledir ki bölge gençlerine genellikle dinden uzak, çoğunlukla sol eğilimli bir eğitim şekli sunulmuştur. Sol söylemlerin yaygın olduğu bir nevi özenti kültürü geliştirilmek istenmiştir. Son yıllarda Kürt gençleri arasında dindarlık oranının azalması bu metodun getirdiği vahim sonuçlardandır. Yeni nesil bir kısım Kürt gençler bu zihniyet esasına göre yetişmiş, aldıkları bu yanlış eğitim neticesinde "dinsizlik – Kürt ırkçılığı – PKK" ekseninin ortasında kalmışlardır. Bu gençlik, geçmişte yaşananlar nedeniyle öfkelidir; çözümün PKK'da olmadığını bilmekte ama yine de Kürt toplumlarını yıllarca Devletimize kenetlemiş olan ortak din duygusu kendi açılarından sekteye uğradığı için isteksizce de olsa PKK'ya yönelmektedirler.

Birazdan eğitim konusu çok daha detaylı anlatılacaktır. Fakat özellikle bu durumdaki gençlere yönelik geliştirilmiş eğitim politikasına burada odaklanmak gerekmektedir. Güçlü aile bağlarını simgeleyen aşiretlerin varlığı güzeldir ve bu aşiretler Güneydoğumuz için birer süstürler. Fakat aşiretler içinde pek çok genci dağa çıkmaya mecbur etmiş olan feodal sistemin verdiği zararları ortadan kaldırmak, gençleri dinden uzaklaştırarak değil gerçek İslam eğitimi vererek mümkün olur. Kadını ikinci sınıf vatandaş olarak görmek gibi din içine dahil edilmiş hurafeleri gidermek sosyalist yaklaşımlarla mümkün olmaz. Sosyalizm kısa zaman içinde PKK zihniyetindeki komünizm ve terör anlayışını getirecek ve toplumlar eşitlik beklerken anarşi, adaletsizlik, yoksulluk, korku ve sevgisizlik

belasının içine düşeceklerdir. Güneydoğu'da gözlerimizin önünde böyle bir yapının gelişmesine izin vermemiz imkansızdır.

Toplumda yer etmiş hurafelerden kurtulmak ancak Kuran'da tarif edilen gerçek İslam'ın tam anlamıyla anlaşılabilmesi ile mümkün olur. Bunu başarabilmek için de Güneydoğu'da kadının üstünlüğü, demokrasi, adalet ve barış kavramlarını Kuran ayetleriyle açıklayan bir eğitim sistemi geliştirilmelidir. Gerçek İslam'ın sanat, müzik, bilim gibi değerleri teşvik ettiğini, en mükemmel demokrasi şeklini tarif ettiğini, ırkçılığı lanetlediğini, kadını hiçbir toplumda yaşanmadığı şekilde üstün tuttuğunu göstermek gerekmektedir. Bu eğitimi alan gençler, kendi aşiret – aile bağlarını ve imanlarını güçlü tutmaya devam ederek saygı temelli ve Kuran'a dayalı bir düzeni inşa edebilirler. Yeni nesil Kürt gençlerimiz için bunu yerleşik kılmak çok kolay olacaktır. Yeter ki Devletimiz eğitim şeklini bu şekilde düzenlesin.

Böyle bir eğitim, bir kısım Güneydoğu gençlerini PKK'ya iten eşitsizliği ortadan kaldırırken, bir yandan da PKK'ya vurulmuş ağır bir darbe olacaktır. Çünkü dindar gençler, PKK'ya tevessül etmedikleri gibi aldıkları eğitimle PKK'nın çarpık ideolojisine karşı koyabilecek şekilde donanımlı hale geleceklerdir. Böyle bir ideolojik donanım, birazdan detaylarını görebileceğimiz gibi, PKK'yı halkımıza daha fazla acı çektiremeyeceği şekilde, tümüyle etkisiz hale getirmek için yeterlidir.

5. Irak Kürt Bölgesi ve İran ile ittifak

Daha önce detaylı belirttiğimiz gibi, Batı'nın Büyük Kürdistan hayalinde dört ülkenin adı geçmektedir. Bunlardan Suriye, yıllardır içinde bulunduğu iç savaş ve kargaşa ortamının bir neticesi olarak ittifak veya çeşitli işbirliği önerileri açısından devre dışı kalmıştır. Fakat İran ve Irak özerk Kürt yönetimi ittifakımızın güçlü olduğu iki sınır komşumuzdur. Her iki ülkenin toprakları üzerinde PKK'nın komünist Kürdistan kurma hayali vardır ve her iki ülke liderleri de PKK'nın varlığından rahatsızdır. Bu son derece önemli ayrıntılar, üç ülkeyi PKK'ya karşı ittifak konusunda eşsiz birer aday haline getirmektedir. Şu durumda Türkiye'nin yapması gereken, PKK'ya karşı İran ve Irak'ı yanına alan büyük, etkili ve güçlü bir birliktelik kurmaktır.

İran'ın PKK'ya yönelik caydırıcı tutumundan daha önce bahsetmiştik. Elbette İran tarafından gerçekleştirilen demokrasiye aykırı uygulamaları tasvip etmemiz mümkün değildir; fakat İran ile özellikle sınırda PKK'yı caydırmaya yönelik çok güçlü bir ittifak mümkündür ve mutlaka gerçekleştirilmelidir. Tarihe baktığımızda, İran ve Türkiye'nin ciddi dostluk kurduğu zamanların PKK açısından oldukça zorlu dönemler olduğu, iki ülke arasında soğukluk yaşandığı dönemlerde ise PKK'nın hemen durumu yeni saldırılar için fırsat olarak değerlendirdiği bilinmektedir. Demek ki PKK'yı, ciddi şekilde caydırıcı güç olarak gördüğü İran'ın Türkiye gibi güçlü bir devlet ile ittifakı korkutmaktadır.

Bu fırsat iyi değerlendirmelidir. Türkiye ordusu ve imkanlarıyla birlikte İran ile PKK'ya karşı işbirliğini hissettirmeli, hatta bunu yeni stratejik anlaşmalarla resmi hale getirmeli, istihbarat bilgileri paylaşılmalı ve PKK, herhangi bir şımarıklığın nasıl sonuçlanabileceğini tahmin edebilmelidir. Böyle bir ittifak, tek başına, PKK'nın tüm eylemlerini sona erdirecek güçtedir.

Irak Kürt Özerk yönetimi açısından ise, Cumhurbaşkanı Mesud Barzani ve Başbakan Neçirvan Barzani dindar kişilikleriyle bilinen güvenilir insanlardır. Türkiye ile bağlarının güçlü olması son derece güzeldir ve bu birlikteliğin mutlaka daha güçlü dostluk ve ittifaklarla pekişmesi gerekmektedir. Şu anda Irak Kürt bölgesinde ciddi şekilde PKK hakimiyeti olduğu, hatta Peşmerge'nin bir kısmının PKK destekçilerinden oluştuğu bilinmektedir. Zaman zaman Kandil'de mağaralarda saklanan PKK yöneticilerinden Barzani'ye yönelik tehditler gelmekte ve Barzani açıkça baskı altında tutulmak istenmektedir. Hatta bilindiği gibi 2015 yılı başlarında PKK, bölgedeki karışıklıklardan faydalanarak, Irak Kürt bölgesinde Ezidilerin yaşadıkları bölgeyi kendince kanton ilan etmiş ve Barzani bu duruma

oldukça ciddi tepki göstermiştir. Türkiye tarafından Kandil'e yönelik hava operasyonları sırasında da PKK'ya ciddi tavır alan ve bu terör örgütüne "Kürdistan'ı terk edin" şeklinde ültimatom veren yine Barzani'dir. Barzani, PKK ile ilgili şikayetlerini zaman zaman dile getirmekte ve Türkiye'den açık veya kapalı bir üslupla destek beklemektedir.

Barzani, kendisine suçlamalarda bulunan PKK yöneticilerinden Duran Kalkan ile ilgili IKBY (Irak Kürt Bölgesel Yönetimi) Parlamentosu ve hükümetine şu çağrıları yapmıştır:

> *Vatana ihanet içindeki bu oluşuma karşı uygun tedbirleri alın. Bu tür oluşumlar tehlikelidir. ... Bu sesin (Duran Kalkan) çıkmaması için bütün gücünüzle çaba gösterin. Vatana ihanet suçu olan bu görüşlerin önünü kesin. Şerefli Kürdistan halkına da çağrım şudur:* ***Böyle grupların Kürdistan'da varlık bulmasına izin vermeyin.*** *Vatana ihanet içindeki bu unsurlar iç savaş çıkarmak istiyor.* ***Fitne çıkarmayı amaçlayan bu oluşumlara imkan tanımayın.*** *Kürdistan'ın savunulması ve halkımızın birliğinin sağlanması için elinizden gelen çabayı gösterin.* [126]

Açıktır ki Barzani, Kürtlerin ve kendi özerk bölgesinin selameti ve bütünlüğü için endişe etmekte ve PKK'yı fitne çıkaran, birliği bozan ve terör saçan bir virüs olarak nitelemektedir. Kuşkusuz, kuruluşundan itibaren ABD'nin denetimi altında olması Irak Kürdistan Özerk Yönetimi açısından riskli bir durumdur; çünkü söz konusu yönetim bu sebeple ABD'nin yaptırım ve koşullarının dışına çıkamamakta, özgür karar verememekte, denetim altında tutulmaktadır. Bu sebepledir ki Irak Kürt Özerk Yönetimi, bir dönem gereksiz şekilde IŞİD ile bölgede çatışmaya girmiş, bunun sonucunda da Peşmerge acı kayıplar vermiştir. Fakat bütün bunların yanı sıra, ABD'nin bölgeden çekilmiş olduğunu da dikkate almak gerekmektedir. Irak Kürt Bölgesi, ABD vesilesiyle elde ettiği ayrıcalıklı statüyü muhafaza etmek için dost ve güçlü bir komşu ülkenin varlığına muhtaçtır. Bu şartlar da göz önüne alındığında, Kürt Özerk Bölgesi'nin Türkiye desteğine her zamankinden daha fazla ihtiyacı olduğu görülebilmektedir. Barzani bu talebi zaman zaman dile getirmektedir. Elbette öncelikle sağlanması gereken Barzani'nin can güvenliğidir. PKK tarafından sürekli tehdit altında tutulan ve ordusunda gizli PKK'lılarla baş etmek zorunda kalan Barzani'nin içinde bulunduğu tehlike göz önüne alınarak, Türkiye'deki özel birimler ve MIT tarafından korumaya alınması elzem ve son derece acildir.

Büyük Ortadoğu Projesi'nin felakete dönüştüğünü söyleyen ve "Türkiye'nin Amerikan planlarına dahil olması, idam fermanını imzalaması anlamına gelir" itirafını yapan CIA eski ajanı Graham Fuller'in bir başka doğru tespiti de şu olmuştur: *"Türkiye, Iraklı Kürtlerle diyaloğunu arttırabilirse PKK sorununu çözebilir.*"[127]

Bu oldukça doğru ve önemli tespit mutlaka dikkate alınmalıdır. Irak Kürt yönetimi, İran ve Türkiye gibi üç sınır komşusunun PKK'ya karşı müttefik olması, her türlü caydırıcı unsuru PKK'ya yönelik olarak sergilemesi, istihbarat bilgilerini ve lojistik desteklerini paylaşmaları, imkan olan her fırsatta PKK'ya yönelik dev bir tehdit olduklarını hissettirmeleri, kısa süre içinde teröristleri caydıracak ve susturacaktır. Türkiye'nin en kısa zamanda bu ittifakı sağlamak için harekete geçmesi ve üç ülkenin PKK ile mücadele konusunda birlikte hareket etmesi gerekmektedir.

6. Batı ile yakın çözüm ittifakları sağlamak

Amerika başta olmak üzere Batılı düşünce kuruluşları ve siyasiler içinde, Ortadoğu'daki kargaşayı insani bir sorun olarak ciddiye alan ve bu konunun çözümü konusunda samimi şekilde çaba gösteren kişilerin varlığı kuşkusuz bilinmektedir. Burada, Ortadoğu üzerinde bölme planlarının aslında sayıca oldukça az bir kesime ait olduğu hatırlatılmalıdır. Pek çok politikacı, bürokrat ve kanaat önderinin odaklandığı nokta "insan" ve "barış" olmuştur. Dolayısıyla Ortadoğu'da olup bitenler onların da canlarını yakmakta ve çözüm için gayret göstermektedirler.

Söz konusu kişiler, Ortadoğu'ya dehşetli bir felaket getirecek olan PKK gibi bir komünist harekete karşı ittifak içinde olunması gereken kişilerdir. Özellikle bölgedeki Müslümanlara yönelik ılımlı ve sıcak politikaları olan ve aynı zamanda Ortadoğu problemine çözüm arayan yurt dışındaki bir kısım isimlerle mutlaka bağlantıya geçilmelidir. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarıyla bağlantı kurulmalı ve PKK tehlikesi konusunda her biri ayrı ayrı bilgilendirilmelidir.

Etkili sosyal medya kullanımı ile hem Türkiye hem de yurt dışında editörler, köşe yazarları, TV yapımcıları ile tek tek bağlantıya geçilmelidir. Bu kişilere PKK'nın bölgedeki komünist/materyalist özerk bir devlet kurma emelleri anlatılmalı ve bunu elde etmek için sürdürdükleri sinsi, kanlı eylemler konusunda bilgilendirilmelidirler. Yurtdışına ve ülkedeki bazı kesimlere karşı adeta barış elçisi görüntüsüne bürünen PKK teröristlerinin ilk fırsat buldukları anda sokaklarda pusu kurarak polisleri ve askerleri şehit ettikleri, evlerinde uyuyan polislere kahpece silah doğrulttukları, kadınlara ve çocuklara dahi saldırmakta tereddüt etmedikleri anlatılmalıdır.

Türkiye'nin bölünmesinin bütün dünyayı da etkileyecek zararları, olumsuzlukları anlatılmalı, Türkiye'den başlayacak komünist odaklı bir parçalanmanın domino etkisiyle tüm İslam ülkelerine, oradan da tüm kıtalara yayılacak bir savaş ve terör ortamını tetikleyeceği izah edilmelidir. PKK'nın gerçek mahiyetinin pek çok Batılı tarafından bilinmediği akılda tutulmalıdır. Komünist-Stalinist bir terör örgütünün güçlenmesinin Ortadoğu için nelere mal olacağı mutlaka ikna edici gerçeklerle izah edilmelidir.

Batı ile işbirliği esnasında ve ikna çabaları sırasında çeşitli zorluklarla karşılaşılabileceği, PKK gerçeğinden habersiz insanların bu izahlara direnebileceği dikkate alınmalıdır. Bu sebeple anlatımlarda düşmanca veya ırkçı söylemlerden kaçınılmalı, güzel, akılcı, sabırlı, samimi, ılımlı sözlerle anlatım yapılmalıdır. Anlatılacakların fikri altyapısı kurulmalı ve bilimsel metotlar seçilmedir. İlmi ve akılcı temellere dayanmayan, romantik, zayıf, delilsiz anlatımlara kesinlikle yer verilmemelidir.

Batı'daki duyarlı kişiler, "medeniyetler çatışması" fikri yerine "iyilerin ittifakının" mutlaka zafere ulaştıracağı konusunda ikna edilmelidirler. Sorunlara karşı, Hristiyan, Musevi ve Müslümanların ortak bir birlik içinde hareket etmelerinin önemli olduğu ve Türkiye'nin bu konuda hazır olduğu mutlaka vurgulanmalıdır. Gerçek İslam ve Kuran'ın yeterliliği anlatılmalı, Ortadoğu politikamızın İslam'ın gerçek ruhunu yansıtan bir barış politikası olduğu vurgulanmalıdır.

Türkiye'nin bir NATO üyesi olduğunu fakat NATO'nun ülkemiz söz konusu olduğunda üzerine düşen yükümlülükleri yerine getirmediği hatırlatılmalıdır. NATO, tarafımızdan yapılan toplantı çağrılarına icabet etse de ülkemizin bölünme tehdidi altında terör saldırıları ile karşı karşıya olduğu gerçeğine karşı büyük ölçüde ilgisiz kalmaktadır. Amerika'ya yönelik bir terör saldırısına karşı Afganistan ve Irak gibi iki ülkenin haksız yere işgal edilmesi normal karşılanmıştır. Fakat Türkiye'ye 40 yıldır saldıran terör örgütüne karşı elle tutulur hiçbir şey yapılmadığı, örgütün sadece ilgili devletler tarafından terör listesine alındığı, bu şartın da PYD/YPG üzerinden bozulduğu, dolayısıyla terör örgütü PKK'nın çeşitli kurumlar ve derin devletlerce doğrudan destekleniyor olduğu herkese duyurulmalıdır.

7. Kesin çözüm: PKK'nın ideolojisine vurmak!

PKK'nın ideolojisi komünizmdir. Komünizmin kökeni ise Marksizm'dir. Marks ise, kendi geliştirdiği bu ideolojiye neyi temel aldığını şu sözleriyle açıklar:

> *(Charles Darwin'in Türlerin Kökeni kitabını kastederek) Bizim görüşlerimizin **doğal tarih temelini içeren kitap**, işte budur.*[128]

> ***Darwin'in yapıtı*** *büyük bir yapıttır. Tarihteki sınıf mücadelesinin doğa bilimleri açısından temelini oluşturuyor.*[129]

Hatırlanacağı gibi Öcalan, kendisini çağımızın Lenin'i olarak tanımlamıştır ve Stalin'in uygulamalarını hayata geçirmeye çalışmaktadır. Öcalan'ın kendisine rehber edindiği Stalin ise, kendi uygulamalarının temelini şu sözlerle açıklamıştır:

> *Genç nesillerin zihnini yaratılış düşüncesinden arındırmak için onlara tek bir şeyi öğretmeliyiz:* ***Darwin'in öğretilerini.***[130]

Görülebileceği gibi dikkat çekici ortak nokta, Darwin'in evrim teorisidir. Komünizm için bu teori çıkış noktası olarak alınmış, komünist liderler daima evrim fikrinin yaygınlaşmasını savunmuşlardır. Daha önceki satırlarda detaylı değindiğimiz gibi Öcalan bir Darwinist'tir ve PKK yapılanmasını bu ideoloji üzerine şekillendirmiştir.

Şu an ülkemizde uygulanan terör eylemleri ve Sovyetler Birliği, Çin, Kamboçya, Vietnam, Kore gibi ülkelerde yaşanmış olan korkunç katliamlar hep tek bir ideolojiyi esas almaktadır: Evrim teorisini. Bu şu demektir: Eğer evrim teorisi yıkılırsa, komünizmin kendisine temel aldığı diyalektik ve komünal sistem gibi kavramlar ortadan kalkacak, güçlünün zayıfı ezerek ayakta kalması ve doğadaki yaşam mücadelesi kavramları yıkılarak komünizmin şart koştuğu terör ve anarşi zemin bulamayacaktır. Komünistlere ise kötü bir haberimiz var; EVRİM TEORİSİ BİR SAFSATADIR..

PKK'nın dağda militanlara verdiği ilk eğitim Darwinist eğitimdir. Ardından Darwinizm-komünizm birlikteliği üzerine propaganda çalışmaları yapılır ve verilen tek yanlı eğitim sonucunda terörü gerçekleştirmek, insan öldürmek veya ölüme gitmek son derece kolaylaşır. Terör örgütünün ortadan kaldırılması için komünist ideolojinin ortadan kaldırılması gerekir ki bu ancak Darwinizm'in bir safsata olduğunun anlatılmasıyla mümkün olabilecektir. Fakat kendi okullarımızda kendi çocuklarımıza Darwinist eğitim resmi olarak veriliyorken (bu konu önceki bölümde detaylı olarak açıklanmıştır), değil dağa çıkan PKK'lılara doğru eğitimi verebilmek, kendi çocuklarımıza bile hakim olmak oldukça güç olacaktır. Allah vermesin, şiddetin ve vahşetin, tahammülsüzlüğün ve nefretin, saldırganlaşmaların bu kadar yayılmasından şikayet eden toplumumuz içinde komünist terörist zihniyetin yerleşmesi de bu eğitim sistemi dahilinde oldukça kolaylaşacaktır. Dolayısıyla gençlerimiz PKK ile ideolojik anlamda savaşa son derece hazırlıksızdır. Okullarda PKK militanlarıyla aynı yanlış eğitimi aldıklarından, doğru eğitim onlara hiçbir koldan verilmediğinden, PKK'ya karşı ideolojik mücadele zeminine sahip değildirler.

Kuşkusuz Darwinist diktatörlük köklü bir yapılanmadır ve tüm ülkeler üzerinde etkili olduğu gibi bizim ülkemizde de etkilidir. Dolayısıyla müfredatlarda değişiklik çok kolay olmayabilir. Bu konuda yetkililer çözümsüz durumda kalıyor olabilirler. Fakat yine de şu yöntem izlenebilir:

Okullarda genel kültür olarak evrim teorisinin okutulması devam edebilir, bizim buna bir itirazımız yoktur. Fakat aynı zamanda teorinin yanlışlığına dair cevapların da verildiği çeşitli derslerin eklenmesi veya mevcut dersler içinde bu cevapların anlatılması oldukça hayatidir. Bu konuda takdir öğrenciye bırakılacak; öğrenciye sadece yeryüzü katmanlarından çıkarılmış çeşitli fosil örneklerinden sunulacaktır. Çamurlu suda bir proteinin neden tesadüfen meydana gelemeyeceğinin bilimsel delilleri anlatılacaktır. "Evrim tesadüfen bir canlı hücrenin kendi kendine ortaya çıktığını söyler, bilimsel deneyler ise bunun aksine şu sonuçları vermiştir" şeklinde bilimsel sonuçlar aktarılacaktır. Bu bir Yaratılış dersi olmayacaktır. Sadece biyoloji dersinde evrimsel sahtekarlıklar anlatılırken aynı zamanda bilimsel deliller verilecektir, o kadar.

Bütün bunların dışında özellikle Güneydoğu bölgemiz için özel bir eğitim programının gerçekleştirilmesi şarttır. Bölge halkının anti-komünist eğitim alması ve aynı zamanda bu eğitimin dağdaki teröristlere de ulaşması komünist terörün sona ermesi için tek etkili yoldur. Bunu yapabilmek için özellikle Güneydoğu'da Darwinizm'in ve komünizmin ideoloji olarak temelinin olmadığını

bilimsel delillerle açıklayan kitapların ve broşürlerin dağıtılması, konferanslar verilmesi, sinevizyon gösterileri yapılması, aydınlatıcı eğitim programlarının gerçekleştirilmesi hayatidir. Özellikle TV programlarıyla Güneydoğu'ya ulaşmak gerekmektedir. Bu konuda Devletin kanalları devrede olmalı, TRT ve TRT Kurdi gibi kanallar vasıtasıyla bu eğitim seferberliği acil olarak yerine getirilmelidir. [İzlenecek eğitim programlarının detayları için bkz. Harun Yahya, *Komünist Kürdistan Tehlikesi* (internette tam metin olarak mevcuttur)]

Eğitim olmadan komünist terör son bulmaz

Şu unutulmamalıdır: Komünist terör için her türlü caydırıcı tedbire başvurulabilir, fakat komünistlerin silaha sarılmalarına sebep olan şey ideolojileridir. İdeolojiyi çürütmeden barış anlaşmaları, karşılıklı müzakereler veya caydırıcı yöntemler hiçbir şekilde kesin sonuç vermeyecektir. Hiçbir komünist kalkışma, müzakere ile dindirilememiştir. Günümüzde İrlanda'daki IRA'yı veya İspanya'daki ETA'yı örnek vermeye kalkışanlar çok büyük yanılgı içindedirler. Ülkemizdeki terör, komünist Kürdistan inşa etme hayali üzerine kuruludur ve eğer bir eğitim politikası başlatılmazsa, bu hedef oluşana kadar sona ermeyecektir.

Gençlerimiz komünist tehlikeye yönelik eğitilmeli, ne ile karşı karşıya olduklarını bunu hangi bilimsel yöntemlerle ortadan kaldıracaklarını öğrenmelidirler. Güneydoğu'daki kardeşlerimiz, hem Darwinist-komünist tehlikeyi çürütecek bilimsel bilgilere vakıf olmalı, hem de Kuran'daki gerçek İslam anlayışını tanıyarak bağnaz zihniyetin oluşturduğu arazlardan, hurafelerden kurtulmalıdırlar. Özellikle Güneydoğu bölgemize yönelik eğitim politikası son derece önemlidir. Bu eğitim politikası, oradaki kardeşlerimize yönelik sevgi politikasıyla birlikte yürümeli, bu eğitim hem Devletimizin hem de halkımızın sevgisiyle beraber verilmelidir.

Eğitimcilerin, kendilerini üstün gören, kibirli bir görünüm vermeleri çok büyük sakıncalar doğurabilir. Özellikle Kürt gençlerinin uzun zamandır yaşadıkları rahatsızlığın temelinde bu gerçek olduğu unutulmamalıdır. Bu ülke içinde her vatandaş her yönüyle eşittir ve birinin diğerine üstünlük iddiasında bulunması, sadece o kişinin cahilliğinin bir göstergesidir. Dolayısıyla eğitim, mutlaka Güneydoğu'nun hasret kaldığı sevgi ile birlikte sunulmalıdır.

Güneydoğu halkımızın yıllar içinde ezilmişliği, gayet iyi bildiğimiz, sonuçlarını hayretle izlediğimiz oldukça vahim bir konudur. Her ne kadar Kürt kardeşlerimiz yıllar boyunca çok acı çektilerse de bu, mutlaka telafi edilebilir bir hatadır. Bu asla unutulmamalıdır.

Bir sonraki bölüm, detaylı olarak bu önemli konuya ayrılmıştır.

7. BÖLÜM
KÜRT KARDEŞLERİMİZİN SORUNLARINI ANLAMAK

Derin devletler, güçlü veya zayıf, gelişmiş ya da geri kalmış, neredeyse her ülkenin zemininde yer alırlar. Devletlerin kararları, uygulamaları, talepleri, barışları ve savaşları daima bu derin devletlerin kontrolü altında olmuştur. ABD gibi güçlü bir ülke nasıl derin devletlerin etkisiyle bugün Ortadoğu ve komünist Kürdistan projesi uyguluyorsa, İran da bu derin devlet politikası nedeniyle Ortadoğu'nun bir kısım Sünnileri tarafından tehdit olarak görülmekte; Suriye iç savaşı da, Rusya-İran-Çin derin devletlerinin nüfuzu nedeniyle çözüme ulaşamamaktadır. Çoğu zaman Devlet Başkanları ve devletler karar mekanizmaları üzerinde öylesine güçsüzlerdir ki, politize edilmemiş vicdani söylemleri uygulamalarıyla tümüyle çelişir. Çünkü uygulamada mutlaka derin devletlerin dediğini yapmak zorundadırlar.

Türkiye'nin de geçmişi, bu karanlık derin devlet sisteminin en ürkütücü, en soğuk ve en acımasız şeklinin yaşandığı oldukça puslu bir geçmiştir. Bu dönem içinde belli kesimler üzerinde baskılar hiçbir zaman son bulmamış, ülke içinde faili meçhuller hiçbir zaman kesilmemiştir. Vesayet sistemi tüm ürkütücülüğüyle devlete egemen olmuş, Ergenekon derin devleti tüm sinsiliğiyle ülkeyi dinsiz, faşist bir çizgiye doğru götürmeye başlamıştır.

Son 10 yılda devlet içinde çöreklenmiş olan bu terör örgütünün ifşa edilmesi ülkemizde tertemiz bir nefes etkisi göstermiştir. Faili meçhuller büyük ölçüde son bulmuş, dindar kesim üzerindeki baskılar çoğunlukla kalkmış, farklı etnik gruplara yönelik şiddet azalmıştır. Türkiye'de derin devlet mekanizmasının tümüyle yok olduğunu söylemek zordur. Böyle bir sistemin yargı veya basın gibi organların içine sızmış bazı kişiler ile varlığını halen gösterdiğini söylemek güç değildir. Fakat eski Türkiye anlayışı büyük ölçüde yenilmiş, halkımız üzerindeki baskılar azalmıştır.

Geçmişte, Ergenekon derin devletinin çirkin yüzü tüm yurtta çeşitli şekillerde hissedilirken, kuşkusuz bunun etkilerini en fazla hisseden kesimlerden biri Kürt kardeşlerimiz olmuştur. Bunu telafi edebilmek için, onların çektiği acıları iyi bilmek gerekmektedir.

İki tehdit arasında Kürtler

Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasının ardından Irak, Suriye ve Türkiye arasında dağınık durumda kalan (İran'daki nüfuslarıyla birlikte dörde bölünmüş olan) Kürt halkı, çeşitli zorluk ve baskılarla karşılaştılar. Irak'ta Saddam, Suriye'de Esad diğer bir deyişle Baas rejimleri Kürtleri yok etmeye yönelik bir baskı siyaseti izledi. Saddam, kimyasal silah kullanarak Kürtlere toplu katliam yaparken, Esad Kürt halkının hak ve özgürlüklerini kullanmalarına izin vermek bir yana, onlara nüfus kağıdı dahi vermiyor, onları tamamen yok sayıyordu. Türkiye'de ise derin devlet zihniyetinin hakim olduğu dönemlerde Aleviler, dindarlar, muhafazakarlar gibi Kürt vatandaşlarımız da şiddetli baskı gördüler.

Özellikle 90'lı yılların Güneydoğusu, terör örgütü PKK'nın tehdit ve baskılarının Kürt kardeşlerimize yöneltildiği en zorlu dönemlerden biridir. Bu dönemin, aynı zamanda Güneydoğu'da

Devlet yerine derin devletin hakimiyet kurduğu ve kağıda dökülmemiş illegal uygulamalarla dehşet yaşattığı bir dönem olduğu herkesin malumudur. PKK'ya karşı mücadele veren aşiretlerin bile derin devlet tarafından sorgulandığı; Devletin atadığı vatansever korucu kardeşlerimizin PKK ajanı ilan edilip derin devlet yetkilileri tarafından defalarca işkenceye uğratıldıkları; kardeşi, oğlu veya kızı dağda olan ailelerin, PKK karşıtı olmalarına rağmen sürekli baskı altında tutulduğu korkunç bir dönemdir bu.

Bu dönemde hain terör örgütü PKK tarafından ciddi şekilde baskı gören köy korucularımızın aileleri dahi PKK'nın hain kurşunlarına hedef olmuşken ve canlarını Allah rızası için vatan uğruna ortaya koymuşken, bir yandan da derin devletin hedefi haline gelmişlerdir. Sorgusuz sualsiz evlerinden alınan pek çok Kürt vatandaşımızın bir kısmından bir daha haber alınamamış, bir kısmı ise günlerce korkunç sorgulara tabi tutulmuşlardır. Bu dönem, kardeşin kardeşi vurduğu, sayısız faili meçhul cinayetin işlendiği, milyarlarca dolarlık maddi zararın Türkiye'yi vurduğu bir dönemdir.

Devletin yetkilerini haksız yollarla kullanan derin devletin oluşturduğu illegal örgütler, bölge halkına sürekli olarak baskı ve kötü muamelede bulunmuşlardır. Devlet içine çöreklenmiş bu çeteler, bölgede adeta yetki sahibi devlet gibi davranıp devlet otoritesini şahsi çıkarları doğrultusunda kullanmış, bölgede her türlü illegal faaliyeti gerçekleştirmişlerdir. Öyle ki, dönemin köy korucularının izahlarına göre, bölgede teröre karşı verilen mücadeleye en büyük zararı bu kişiler ve örgütler vermişlerdir.[131] Terörün durması da, bir açıdan, bu derin örgütlerin faaliyetleri neticesinde mümkün olmamıştır.

O dönemde Güneydoğu'da Devlet yoktur. Mazlum Kürt halkı iki ateş arasında sahipsiz bırakılmıştır. Yaşadıkları haksızlıkları, işkenceleri, kabusları şikayet edecekleri bir mercii yoktur. Hak arayanlar, yine, tehdit ve işkencelerle karşılaşmaktadırlar. Resmi daireler dahi derin devletin himayesi altında rüşvet çarkının gizlice işlediği yerler halini almıştır.[132] Fakat halkın, bunu dahi şikayet edebileceği bir mercii bulunmamaktadır. Söz konusu derin devletin baskılarıyla medya özgürlüğü tümüyle kısıtlanmış ve bunun sonucunda da bölgede yaşanan katliamlar, faili meçhuller, sebepsiz gözaltılar, baskılar ve tüm diğer sorunlar gizli kalmıştır.

Bölge köylerine sahte gerekçelerle derin devlet yapılanmaları baskınlar yapmaya başlamış, köy halkını meydanlara toplayarak onlara gözdağı vermiş, pek çok kişiyi sebepsiz gözaltılarla alıp götürmüşlerdir. Aynı köyler bu kez de geceleri PKK militanları tarafından basılmakta, onlar tarafından da eş zamanlı baskı uygulanmaktadır. Zalim PKK'lılar örgütün propagandasını yaparak, zorla para toplayarak, şüphelendikleri kişileri ihbarcı veya ajan diye katlederek daha korkunç bir zulüm yapmaktadırlar.[133] Dindar Kürt halkımız, belki de en fazla ihtiyacı olduğu bir zamanda yanında Devleti bulamamış, hakkını arayamamış, haksızlıkların en şiddetlisiyle karşı karşıya kalmıştır.

Ergenekon terör örgütü, Türkiye'yi her an karışıklık çıkartılabilecek bir zeminde tutarak dilediği anda, dilediği bölgede olağanüstü hal ilan edebilmiştir. Ergenekon terör örgütü tarafından, terörle mücadele adı altında köyler boşaltılmış, yakılmış, yüzbinlerce Kürt kökenli vatandaşımız yaşadıkları yerlerden göç etmek zorunda bırakılmıştır. Göç edilen Mersin, Adana, Ankara, İstanbul gibi şehirlerde Kürtlerin ikamet ettiği gecekondu mahallelerinde ilkel şartlarda yaşamak zorunda bırakılmaları PKK propagandalarına uygun bir zemin hazırlamış ve PKK'nın şehir yapılanmasında önemli rol oynamıştır.

Birçok Kürt aydın ya da kanaat önderi ya hukuksuzca tutuklanmış ya da suikast ile katledilmiştir. Bunların çoğunun, Ergenekon-PKK işbirliğiyle organize edildiği çok iyi bilinen bir gerçektir.

Derin devlet bölgeyi kasıtlı olarak ihmal ederken, bölge halkına sahip çıkan, iş, aş, imkan, vs. temin eden kurtarıcı görünümü verilerek, PKK ön plana çıkarılmıştır. Bölge kasıtlı olarak sosyoekonomik bakımdan geri bırakılmış, halk bilinçli bir şekilde yoksulluğa, sefalete ve cehalete terk edilmiştir. Bütün bunların sonucunda da kısıtlı iletişim imkanları da fırsat bilinerek bölge halkı "kara propagandalarla" yanıltılmış ve devlet adeta "Kürtleri yok etmek isteyen faşist bir güç" olarak gösterilmiştir.

Kuşkusuz başından beri Ergenekon terör örgütünün de hedefi, Türkiye'yi parçalamak, canımız gibi sevdiğimiz Kürt kardeşlerimizi bizden ayırmak ve Türkiye'den ayrı bir komünist Kürdistan kurmak olmuştur. Bunun için özellikle Kürt halkı üzerinde baskı uygulayarak onları dışlamak istemiş, onların bu baskı altında Türkiye'den kopmayı talep etmelerini beklemiştir. Fakat bu karanlık derin devlet, Kürt halkının iman gücünü, vatana ve millete bağlılığını hiçbir zaman hesaba katmamıştır. Bu değerli halk, Devletin kendilerini ciddi şekilde –ve yine derin devlet baskısıyla– ihmal ettiği dönemlerde bile Devlete olan inançlarını yitirmemişler, asla kopup ayrılmayı düşünmemişlerdir. Ergenekon terör örgütü, işte bu kararlılık neticesinde Kürt kardeşlerimiz üzerinde kurguladığı senaryoda başarısız olmuş ve hesaba katmadıkları büyük bir yenilgiye uğramıştır.

Kürt kardeşlerimiz şunu bilmelidir: O dönemde Güneydoğu'da olan bitenlerden habersiz değiliz. Kürt kardeşlerimizin ciddi şekilde baskı altında tutulduklarını, olağanüstü haksızlıklara maruz kaldıklarını, kendi ailelerinden adaletsizce kayıplar verdiklerini, bir yandan sinsi PKK belasıyla boğuşurken bir yandan derin devletin tetikçileriyle mücadele etmek zorunda olduklarını çok iyi biliyoruz. Bununla birlikte maruz kaldıkları yoksullukların, aile ve aşiret içi baskıların, feodal sistemin getirdiği acıların da farkındayız. Kürtçe'nin yok edilmeye çalışıldığından, Kürt kültür ve ananelerine şiddetle savaş açıldığından da haberimiz var. Kürt kardeşlerimiz için çözüm önerileri sunarken, PKK'ya yönelik bir üslup geliştirirken bütün bu gerçekleri bilerek hareket ediyoruz.

Yine PKK'ya katılımlarda pek çok Kürt genci üzerinde komünist söylemlerden çok, maruz kaldıkları adaletsizliklerin etkili olduğunun, dağa çıktıktan bir süre sonra da bu gençlerin bir kısmının örgüt baskısından dolayı bir daha geri dönemediklerinin farkındayız. Pek çok genç, terör örgütünün Stalinist, komünist ve dinsiz bir teşkilat olduğunu sonradan fark ettiklerini açıkça söylemektedirler. Yine hali hazırda Güneydoğu'da ve yurdun çeşitli yerlerinde yaşayan Kürt gençleri içinde, derin devletin illegal yapılarının kendisine, ana-babasına yaptığı fena muameleler nedeniyle Devlete ve Türk kimliğine öfke duyan ve küskün olan bir topluluğun olduğunun da farkındayız. Bir kısım kişilerin yaptıkları gibi bunlara gözlerimizi kapatmış veya bunları yok sayıyor değiliz. Kürt kardeşlerimiz şu önemli noktayı unutmamalıdırlar: Buradaki amaç, bütün bunlara çözüm bulmaktır.

Kürt ve PKK ayrımını iyi yapmak

Öncelikle dünyanın bazı süper güçlerinin, hatta ülkemizde de birtakım kişilerin ısrarla anlamazlıktan geldiği şu gerçeğe vurgu yapalım: Kürt ve PKK ayrı şeylerdir. Kürt; nur, efendilik, onur, haysiyet, namus, güzellik demektir. PKK ise adı üstünde Pislik, Kahpe, Kalleştir. Bir Kürdü PKK'lı olmakla yaftalamak, ona yapılmış en büyük hakaretlerden biridir. Kürt kardeşlerimizin efendiliği ve asaletine gösterilen en büyük iftiradır.

Konunun bu yönünü bilmeyen veya bu gerçeği kabul etmek istemeyenler genellikle Marksist PKK hareketini bir "Kürt direniş hareketi" şeklinde yorumlamakta ve terör eylemlerini Güneydoğu halkının tümünü kapsayan bir hareket olarak değerlendirmektedir. Oysa bu çok büyük bir aldatmaca ve haksızlıktır. Daha önce de belirttiğimiz gibi PKK terör örgütü, asıl olarak Kürt kardeşlerimizi hedef almış bir örgüttür. Şu anda da korku imparatorluğu Kürtler üzerine kurulmuştur. Nitekim PKK'ya karşı vatanı koruyan askerin büyük çoğunluğu, korucularımızın ise neredeyse tamamı Kürt'tür. Allah rızası için vatan topraklarını korumak adına PKK'ya karşı kendi canlarını ortaya koymaktadırlar.

Tüm Kürtleri sanki PKK'ya destek veren, Türkiye'den ayrı bir halkmış ve devlete kesin olarak karşıymış gibi göstermek de Kürt kardeşlerimizin üzerinde geçmişten beri uygulanmış bir başka toplum mühendisliğidir. Bu şekilde, terör yapan bir avuç komünist katille, Doğulu ve Kürt kökenli masum vatandaşlarımız bir gösterilmek istenmektedir. Bu suretle, Türkiye'nin her köşesinde Kürt kardeşlerimize karşı bir nefret ve düşmanlık ortamı oluşturulmaya çalışılmıştır.

Kürtlerle PKK'yı bir gösterme gayreti çok tehlikeli ve sinsi bir taktiktir. Türkiye'nin birçok yerinde Kürt vatandaşlara "PKK'lı" denilerek saldırılar düzenlenmiştir. Bu saldırılar da PKK için bulunmaz bir propaganda vasıtası haline dönüştürülmüştür. Bölge insanına, "Bakın sizi Türkler istemiyor, size düşmanlar" imajı verilmiş ve PKK'nın kullanacağı bir ortam hazırlanmıştır.

Güneydoğulu Kürt vatandaşlarımızın çok büyük bir kesiminin vatanına ölesiye bağlı, dindar ve Anadolu ahlakının bütün güzelliklerini taşıyan üstün insanlar olduğu gerçeği görmezden gelinemez. Allah korusun, sözün gelişi, bölgede –tüm silah baskılarından arınmış bir şekilde- bir özerklik referandumu gerçekleştirilecek olsa, bölünmeye ilk karşı çıkacak olanların Kürtler olacağı hemen görülecektir. Bilge Adamlar Stratejik Araştırmalar Merkezi'nden (BİLGESAM) Dr. Salih Akyürek'in Kürt sorunu üzerine hazırladığı rapor, bağımsızlık ya da federasyon talebinin bölge halkı arasında yüzde 90'ın üzerinde bir oranla kabul görmediğini ortaya koymuştur.

Kürt ve Zaza vatandaşlara "Türkiye'deki Kürtlere bağımsızlık verilmesi Kürt sorunu için bir çözüm müdür?" diye sorulmuş, Kürt vatandaşların %90,1'i bu soruya "hayır" cevabını vererek bağımsızlık taleplerinin olmadığını belirtmişlerdir. "Kürtlere federatif hakların verilmesi Kürt sorunu için kalıcı çözüm sağlar mı?" sorusuna ise Kürt vatandaşlarımız %92,7 oranında "hayır" cevabını vermişlerdir.[134]

PKK da bu gerçeği bildiğinden, halk üzerinde tehdit, saldırganlık ve baskı yoluyla bu hakimiyeti sağlamaya çalışmaktadır. Dolayısıyla, bir kısım kişilerin ve özellikle PKK'nın yaygınlaştırmaya çalıştığı Kürt=PKK söylemlerine şiddetli şekilde karşı çıkmak ve Kürt canlarımızın haklarını sonuna kadar korumak gerekmektedir. Kürt ile PKK ayrımını çok iyi yapmak ve bu ayrımı açıkça ve ısrarla halk arasında yaygınlaştırmak elzemdir. Bu bilgi, özellikle Batı toplumlarına ısrarla iletilmeli, dindar ve mukaddesatlı, efendi ve asil Kürt halkı ile kahpe bir komünist yapılanma olan PKK'nın ayrımı anlatılmalıdır.

Sevgi olmadan çözüm olmaz

Geçmişin acıları kuşkusuz ki derin izler bırakmıştır. Fakat bugüne baktığımızda önemli olan nokta şudur: Geliştirilen sevgisizlik ve güvensizlik ortamının telafisi mümkündür. Bu telafi ise sadece ve sadece sevgi ve özgürlükler yoluyla yapılabilir.

Kürtler, imanlı, derin ve efendi mizaçlı bir millet olduklarından daima asildirler. Nurlu ve dürüst insanlardır, insana ve dostluğa önem verirler, saygıyı mükemmel bilirler. Anadolu ahlakının güzelliğini en muhteşem şekilde yaşayan insanlardandırlar. Dolayısıyla bu güzel ahlaklı insanlar her şartta ve koşulda en mükemmel davranışı hak etmektedirler.

Bu konuda hükümetimizin ayrı, halkımızın ise ayrı üzerine düşen görevler vardır. Geçmişin acılarını telafi etmek adına hükümetimiz de halkımız da Kürtlere özel ve ayrıcalıklı bir üslup geliştirmelidirler. Geçmişte Kürtlerin görmediği sevgiyi herkesten çok onlara göstermelidirler. Geçmişin kefaretini bu şekilde ödemelidirler.

Hükümetimizin üzerine düşen görev:

Bu konudaki önerilere geçmeden önce, Ak Parti hükümetinin 2002-2015 yılları arasındaki 13 senelik iktidarı boyunca, Güneydoğu'ya yönelik olarak, daha önceki yıllarda gerçekleştirilmemiş çok büyük yeniliklere imza attığını belirtmek gerekmektedir. Bunlar özetle:

- OHAL (Olağanüstü Hal) uygulaması kaldırıldı.
- Vatandaşların çocuklarına Kürtçe isim vermesinin önündeki engeller kaldırıldı.

- Siyasi partilerin kapatılması zorlaştırıldı.
- Kürtçe yayın yasağı kaldırıldı.
- Kürtçe kursların açılmasına imkan tanındı.
- Farklı dil ve lehçelerde radyo ve televizyon yayınına imkan sağlandı.
- Farklı dil ve lehçelerde reklam yapılmasına izin verildi.
- TRT 6 Televizyonu 24 saat Kürtçe yayına başladı.
- 10 Ocak 2015'te TRT 6'nın adı TRT Kurdi olarak değiştirildi.
- Özel televizyon ve radyo kuruluşlarına farklı dillerde 24 saat yayın imkanı sağlandı.
- Üniversitelerde farklı dillerde ana bilim dalı, enstitü, bölüm açma, seçmeli ders koyma imkanları sağlandı. Kürt dili ve edebiyatı bölümleri kuruldu.
- Üniversitelerde Kürdoloji kütüphaneleri kurulmasına izin verildi.
- Farklı dillerdeki kültürel faaliyetleri destekleme kararı alındı. Kürtçe filmlere destek verildi.
- Cezaevlerinde tutuklu ve hükümlülerin yakınlarıyla anadillerinde görüşmeleri sağlandı.
- Çağrı merkezlerinde Türkçe bilmeyen vatandaşlara yönelik hizmet imkanı sağlandı.
- Önemli bölgelerde Kürt açılımı çalıştayları düzenlendi.
- Yerleşim birimlerine eski Kürtçe isimlerinin iadesi sağlandı.
- Farklı dillerde siyasi propaganda yapılabilmesi sağlandı.
- Kültür ve Turizm Bakanlığı'nca Kürtçe bazı önemli eserler yayınlandı.
- Yayla ve meralar yeniden kullanıma açıldı, köye geri dönüşler başladı.
- Kürtçe, ilk defa TBMM kataloğunda yer aldı.
- Diyarbakır Cezaevi'nde yaşananlarla ilgili soruşturma komisyonu kuruldu.
- Kürtçe tiyatro oyunlarının sahnelenmesine izin verildi.
- Kürtçe müzik albümü çıktı.
- Yerel din adamlarının (Mele'lerin) Devlet tarafından istihdamına imkan sağlandı.
- Sanıklar için anadilde savunma imkanı sağlandı.
- Türk Dil Kurumu Türkçe-Kürtçe sözlük yayınladı.
- Anadolu Ajansı Kürtçe yayın başlattı.
- 8 Mart 2015'te Hükümet GAP Eylem Planı'nı açıkladı. Planda, tarımdan turizme, eğitimden sağlığa, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin kalkınması için 26.7 milyar değerinde toplam 115 proje var.
- Kürtçe dilinde Kuran-ı Kerim basıldı.
- Bölgeye çok sayıda baraj, havaalanı, hastane ve okul yapıldı.
- Tüm yasalarda demokratikleşme ve çözüm süreci konusunda onlarca düzenleme yapıldı.

Sırf bu maddelere bakıldığında dahi tarihi gelişmelerin yaşandığı, çok büyük adımların atıldığı ortadadır.

Mevcut hükümetimiz geçmiş hükümetlerden oldukça farklı atılımlara imza atarak, Kürt kardeşlerimizin refahı için önemli gelişmeleri hayata geçirmiş, Kürtlerin haklarına sahip çıkmıştır.

Kuşkusuz bu atılımlar sadece Kürtlere yönelik değil, ülkemizde yaşayan tüm diğer etnik gruplara, Alevilere ve azınlıklara yönelik de gerçekleştirilmiştir. Bütün bunlar oldukça sevindirici ve gurur vericidir. Ayrıca daha fazla demokratikleşmenin de gereğidir. Bütün bu açılımların yanı sıra, geçmişte çok eksik bırakılmış bir boşluğun da giderilmesi, bunun için çaba gösterilmesi gerekmektedir. Bu eksiklik sevgidir. Bu sevgi yaklaşımına -geçmişi telafi etmek adına Aleviler, Rumlar, Ermeniler, Museviler, Hristiyanlar kısacası geçmişte ihmal edilmiş tüm etnik ve inanç grupları dahil edilmelidir. Fakat buradaki konumuz Kürtler olduğu için bu konuyu ayrı ele alacağız.

Güneydoğu'da yolların, havalimanlarının, köprülerin yapılması elbette önemli gelişmelerdir. Fakat bundan daha önemlisi Kürt halkımızın kalbini kazanmaktır. Bunun için mutlaka sevgi politikasını esas alan etkinlikler düzenlenmeli, Kürt kardeşlerimiz Devlet tarafından hem korunduklarını hem de sevildiklerini hissetmelidirler. Hükümetimizin, Kürt kardeşlerimizin hak ve özgürlükleri yönünde yukarıda saydığımız açılımlarından da anlaşılacağı üzere, bu sevgi politikasının acilen uygulamaya geçirileceğine inancımız tamdır. Fakat tabi ki bu konuda öncelikli olan PKK terörünün ve teröristlerinin bölgeden kazınmasıdır. Şu an gelinen noktada bu konuda birtakım tedbirler alınıyor olsa da çok daha kapsamlı ve organize bir müdahale ile bölgedeki tüm teröristlerin derdest yakalanması ve bir an önce tutuklanması gerekmektedir. Bu, bölge halkının güvenliği için elzemdir.

Bu konuda şu önemli husus mutlaka dikkate alınmalıdır: Hali hazırda hükümet tarafından Güneydoğu illerimize atanan bir kısım valilerin ve Devlet görevlilerinin ekabir, insanlara tepeden bakan, kibirli, onur kırıcı, alaycı, halden anlamayan ve sevgisiz tavırlarının olmamasına özen gösterilmeli, böyle kişilere görev verilmemeli ve böyle bir durumla karşılaşıldığında ilgili kişiler hemen görevden uzaklaştırılmalıdırlar. Bu bölgelere Devletin sevgi ve şefkatini sunabilecek, güler yüzlü, saygılı ve sevgi dolu, azimli ve hizmet ehli, görgülü, kaliteli, karşısındakini küçümsemekten haya eden, güzellikleri övmesini bilen valilerin atanması gerekmektedir. Hükümetimiz bu bölgelerde, toplumları birbirlerine kenetleyecek çeşitli etkinlikleri gerçekleştirmeli, onlara eğitim, sanat ve bilim gibi konularda katkıda bulunmalı, Devletin destek ve sevgisinin her an yanlarında olduğunu hissettirmelidir.

Kürt bölgeye Kürt vali anlayışı da terk edilmeli, Kürtleri bir ırk olarak izole etme görünümü ortadan kalkmalıdır. Kürt valiler yurdun diğer kesimlerine, yurdun diğer kesimlerinden de valiler Güneydoğu'ya atanarak tek bir vatan üzerinde tek bir millet olarak kaynaştığımız gösterilmelidir.

Hükümetimizin özgürce ve etkili şekilde hareket edebilmek için bölgedeki bir kısım Sivil Toplum Kuruluşları'ndan (STK), yerel dini liderlerden, aşiret önderlerinden, yerel radyo ve TV'lerden, sevgi üslubu kullanan, komünist ve faşist felsefeye karşı olup İttihad-ı İslam'ı savunan aydınlardan destek alması güzel olacaktır.

Bu destek ile özellikle bölgede milli ve manevi birlik, kardeşlik üzerine konferanslar, filmler, belgeseller yayınlanması önemlidir. Kültürel yozlaşmaya değil; Allah'a, Kuran'a, iman hakikatlerine, Kuran mucizelerine, bilime, sanata, estetiğe, kaliteye, kültüre, sevgiye, insanları sevk eden politikalar izlenmelidir. Bunlar için internet ve medya yoluyla büyük bir seferberlik yapılmalıdır.

Özellikle sosyal medyada sevgi, barış temelli, modern, kaliteli, ilmi bir vizyonla Büyük Türkiye, İslam Birliği ideallerini benimsetecek bir seferberlik yapılmalıdır. Bu politika dahilinde kalitesizliğe, sevgisizliğe, nefrete, bağnazlığa asla izin verilmemelidir. Hurafelere, bidatlere yol verilmemelidir.

RTÜK'e bağlı tüm televizyon ve radyolar bu eğitim seferberliğine dahil edilmelidir.

Saddam Kürtlere zulmettiğinde, Esad katliam yaptığında veya PYD'nin zulmü sırasında Kürtleri hep Türkiye kollamış ve kurtarmıştır. Her türlü ihtiyaçlar samimice ve güzellikle karşılanmıştır. Kobanili Kürt kardeşlerimiz ülkemizde en güzel şekilde kucaklanmıştır. Tüm bu gerçekler tarihi bilgi ve belgelerle ayrıntılı olarak anlatılmalı, Kürt kardeşlerimize yönelik geçmişteki sevgisiz yaklaşımların, hedefleri farklı olan Ergenekon terör örgütü ve PKK belalarından kaynaklandığı ısrarla

belirtilmeli, Kürt kardeşlerimizin daima Türk Devletinin ve milletinin koruması altında olduğu hissettirilmelidir.

Halkımızın üzerine düşen görev:

Türk halkı içinde kendisini "Beyaz Türk" olarak tanımlayan insanlardan bir kısmının bu tanımlamanın ardına sığınarak ürkütücü bir ırkçılık politikası sürdüren, bu politika gereği Türkiye üzerinde sadece Kürtleri değil başka ırkları da istemeyen bir güruh olduğu bilinmektedir.

Irkçılık, cehaletin de ötesinde bir ruh hastalığıdır. Dünyadaki herkes Hz. Adem (as)'ın soyundandır, dolayısıyla herkes eşit yaratılmıştır. Kendisini Darwinizm'in saptırıcı etkileri veya başka sebeplerle üstün gören anlayış, söz konusu kişinin hem Darwinizm safsatasına inanacak kadar cahil hem de bundan nefret söylemi çıkaracak kadar hasta bir zihniyet olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla ırkçılık yapan bir insanı, normal ve sağlıklı akılda biri olarak tanımlamak ve onu bu anlamda muhatap almak doğru değildir.

Yüce Rabbimiz Kuran'da üstünlük ölçüsünün ırk değil, sadece ve sadece takva olduğunu belirtmiştir:

> **Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)**

Yine kendilerini bir şekilde "Beyaz Türk" olarak tanımlayan bu insanlar arasında, Kürtlerin kültürlerini ve kişiliklerini kendine uygun bulmayan, enaniyet ve kibirden gözleri ve ruhları körelmiş, maddiyat ve eğitim ile üstünleştiğini zanneden bir kesim, ülkenin sadece Batı hattından oluşmasını istemekte ve Güneydoğu'nun ayrılmasında kendilerince sakınca görmemektedirler. Bu kişilerin, Kürt kardeşlerimizin komünistlerin ellerine düşmesi ve ezilmeleri umurlarında bile değildir. Bela kendilerine dokunmadığı sürece, bencillikleri içinde kavrulur ve materyalist dünyalarının içinde sevgisiz bir hayat yaşamaya devam ederler.

Unutulmamalıdır ki, söz konusu "Beyaz Türkler"in bir kısmı, bahsettiğimiz enaniyet ve kibir dolu tavırlarını sadece Kürt kardeşlerimize değil, ülkedeki tüm azınlıklara, hatta fakirlere, köylü kardeşlerimize, eğitim seviyesi düşük kişilere, daha da ileri giderek hastalara ve sakatlara dahi gösterebilmektedirler. Bunun kuşkusuz en temel sebebi, etkisinde kaldıkları materyalist zihniyetin üzerlerinde bıraktığı müthiş olumsuz ruh hali ve vicdan zafiyetidir. Söz konusu kişiler, ne yazıktır ki, bu sevgisiz ruh halinin ceremesini asıl olarak kendileri çekmekte, içlerinde yaşattıkları sevgisizlik asıl olarak kendilerine zarar vermektedir.

Şu da bir gerçektir ki yukarıda saydığımız bu görüşteki kişiler, ülkemizin çoğunluğunu oluşturmamaktadırlar. Halkımızın çoğunluğu, Kürtlerin, dürüstlük, efendilik, doğruluk bakımından çok üstün bir topluluk olduğunun farkındadır. Kürtlerin onuru, bütün milletimize örnek olacak güzelliktedir ve bu kardeşlerimiz, yüksek ahlakın en mükemmel tecelli ettiği kişilerdir. Asla yalan söylemez, onurlarına yakışmayan bir işe girişmez, dürüstlükten taviz vermezler. Yıllarca acı çekmiş olmak, çileden geçmiş olmak insanı çok güzel eğitir ve acı çeken insanlar hep nezaketi ve sevgiyi en fazla bilen insanlar olurlar. İşte bu nedenle Kürtlerin değeri pek çok insandan kat kat fazladır.

Milletimize düşen, kendini bilmez bir kısım "Beyaz Türklerin" iddialarını ve taleplerini boşa çıkaracak şekilde Kürtlere sahip çıkmaktır. Gerek gösterilecek sevgi ile, gerek kardeşliği teşvik eden yazılar ile gerekse de sosyal medyadaki kampanyalar ile bu sevgisiz azınlığın kötü telkinleri bertaraf edilebilir. Halkımız, Kürtlerin yıllarca çektikleri acılara ortak olduklarını, PKK'ya ve zalim derin devletlere karşı birlikte mücadele edeceklerini gösteren bir çaba içinde olmalıdır.

Kürt kardeşlerimize düşen ise söz konusu kendini bilmez azınlığın sözlerine ve uygulamalarına hiçbir şekilde itibar etmemeleridir. Allah mutlaka Hakkı ve doğruyu hakim kılar. Zalimce düşünenler, Allah Katında ne kadar aciz olduklarını bilmeksizin, cahilce büyüklük taslamaya kalkanlar, Allah'ın kanununa göre mutlaka yenilgiye uğrayacaklardır. Dolayısıyla Kürt kardeşlerimize düşen, doğru ve dürüst davranmaya devam etmeleri ve daima iyilerle birlikte hareket etmeleridir. Kürtlerin hakkını savunan bu ülkede çok fazla doğru, vicdanlı ve dürüst insan vardır.

Unutulmamalıdır ki: Her acı, daha fazla sevgi ve daha fazla özgürlükle telafi edilir. Bizler bu acıları sevgi ve özgürlüklerle telafi etmeye hazırız. Bunun için de tüm gücümüzü kullanacağız. Dolayısıyla bundan sonra olması gereken, sevgi insanlarıyla ittifak içinde yepyeni bir başlangıç yapmaktır. İttihad-ı İslam, ırk ve din ayrımı olmadan tüm insanları kapsayacak büyük bir ülküdür. Kürt kardeşlerimiz bizimle bu ülküyü paylaşmalı ve zalimin gücünün olmadığı, haksızlıkların kalmadığı, adil ve huzurlu bir dönem birlikte inşa edilmelidir.

Rabbimiz bildirmiştir:

> **...Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve Kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (Şura Suresi, 24)**

8. BÖLÜM
DÜNYANIN KURTULUŞ VAKTİ YAKINDIR

Zorluklarla, belalarla, savaşlarla, adaletsizliklerle sarsılan dünyanın kurtuluş vakti yakındır. Bunun için dua etmek; biraz sebat, biraz sabır ve biraz dirayet göstermek ve Yüce Rabbimiz'in vaadine güvenerek elimizden geleni yapmak gereklidir.

Çözüm yollarını göstermeden önce yıllarca zorluk altında ezilmiş Kürt kardeşlerimize ve Ortadoğu'da Büyük Kürdistan hayali kuran bir kısım Batılılara çeşitli hatırlatmalarımız vardır. Bu hatırlatmalar mutlaka dikkate alınmalıdır.

Batı dünyasına bir hatırlatma

Şu an Ortadoğu planları adına PKK destekçiliğinin işe yarayacağını düşünen kişilere bir hatırlatmamız var. Her ne kadar tüm gelişmiş emperyalist ülkelerin desteğini alsanız da, çok büyük olasılıkla olaylar sizin beklediğiniz şekilde gelişmeyecek, kitabın önceki sayfalarında detaylı anlattığımız gibi, söz konusu bölge, bir komünist dünya devletine doğru çıkış kapısı olacaktır. Komünizm şiddet yüzünü kısa süre içinde gösterecek, tüm dünya komünistlerinden alınan destek ile uzun zamandır atılması planlanan o ileri adım atılmış olacaktır. Bir bakıma komünizm karşıtı bir ittifak içinde olan kapitalist dünya, -istemeden de olsa- kendi elleriyle komünist bir dünya devleti oluşturmuş olacaktır. Amerika'nın Kore'deki ve Vietnam'daki mücadelesi, yıllardır sürdürdüğü soğuk savaş, tümüyle boşa gitmiş olacaktır.

Eğer Türkiye'de PKK, Suriye'de PYD ve İran'da PJAK yapılanmalarının gerçek mahiyeti anlaşılmaz, gerçek hedefleri dikkate alınmaz ve bu konuda yapılan tüm uyarılara rağmen Ortadoğu'nun bu kilit noktasında tehlikeli bir oyun oynanırsa, bu, tüm dünya için büyük felaketlerin kapısını açacaktır. Komünistlerin hedefi daima dünyaya açılabilecekleri stratejik ve aynı zamanda son derece kırılgan bir coğrafyada devlet edinmek olmuştur. Ve emperyalist güçlerin desteğiyle buna adım adım yaklaşmaktadırlar. Emperyalist güçler, kendilerini de vuracak dehşetli bir sistemin destekçiliğini yapmamalıdırlar. Günümüzde Ortadoğu'da hayretle izlenen gelişmeler olmaktadır. Böyle bir plan dahilinde ortaya çıkan bir komünist devlet de beklenmedik şekilde güçlenip dünyaya dehşet saçma gücüne kısa sürede sahip olacaktır. İşte böyle bir durumda, Batı'nın "Biz karışmayalım, Ortadoğu'da ne olursa olsun" diye kenarda bekleme gibi bir lüksü olmayacak, çünkü –Allah korusun– bela mutlaka her cepheye ulaşacaktır. Ne Ortadoğu'da ne de Batı coğrafyasında böyle bir vahşetin yaygınlaşması elbette isteyeceğimiz bir şey değildir. Fakat mevcut gerçekler dahilinde, karşılaşılması kuvvetle muhtemel olan senaryo budur ve bu tehlike konusunda gerekli uyarıyı yapmamız elzemdir. Burada amaç karamsar bir bakış açısı sunmak değil, bu konuda dikkatleri açabilmektir.

Kürt kardeşlerimize bir hatırlatma

Haklı gerekçeleri olsa bile öfke, insanı doğru ve akılcı düşünmekten alıkoyan, hak olanı uygulamaktan engelleyen ve en önemlisi de Allah'ın beğenmediği bir tavırdır. Geçmişte yaşananlar nedeniyle kalbindeki öfkeyi bir türlü atamayan Kürt kardeşlerimiz, bu gerçeği dosdoğru düşünmeli ve PKK belasının ortadan kalkması ve güçlü bir millet olarak birlikte var olmak için yeni bir başlangıç yapmalıdırlar. Kendilerini seven, kendilerine dostluk elini uzatan kardeşleriyle birlikte, bütün dinlerin ve bütün ırkların birlikte yaşadığı, Kuran'daki gerçek demokrasinin ve adaletin esas alındığı, bağnazlık ve hurafelerin terk edildiği, huzur ve refah ortamının hakim olduğu bir birlik için çaba göstermelidirler. Türkiye'yi ve Kürt kardeşlerimizi İslam coğrafyasından ayırmaya çalışan terörist PKK belasının bertaraf edilmesi ve Kürtlere hak ettikleri değerin verilmesi için samimi Müslümanlarla birlikte kültürel ve ideolojik bir mücadele içinde olmalıdırlar. Bu ideolojik mücadele, Kürt kardeşlerimizin başına bela olmuş her türlü illegal fikir ve örgütü bertaraf etmek ve bir daha böyle belalarla karşılaşmamak için elzemdir. Canımız gibi sevdiğimiz Kürt kardeşlerimizle birlikte yapmamız gereken gerçek İslam'ın muhteşem ruhunun yaşandığı, toplumların, halkların, ülkelerin ve insanların birlikte huzur içinde yaşadıkları bir İslam Birliği'nin bir an önce tesis edilmesidir.

İslam birliği, ama nasıl?

Günümüzde İslamofobiyle iç içe olan Batı toplumları da, uzun zamandır dinden uzak bir çizgiye gelmiş bir kısım Kürt gençleri de, İslam Birliği ifadesini duyduklarında tedirginliğe kapılmaktadırlar. İslam adı altında bağnazlık belasının bütün dünyaya hakim olacağını, demokrasinin ortadan kalkacağını, tüm diğer din mensuplarının veya ateistlerin katledileceğini, kadınların hayatın her alanında gerek fiziksel gerekse manevi zulüm göreceklerini, dünyanın kan revan içinde kalacağı bir savaş ortamının hakim olacağını düşünmektedirler. Oysa bu tarif İslam'ın değil bağnazlığın tarifidir. Gerçek Müslümanlığın uygulanmasıyla meydana gelecek olan İslam Birliği; savaşların tümüyle sona erdiği, kadınların üstün tutulduğu, tüm toplumların ve tüm dinlerin birlikte güven içinde yaşadığı, demokrasinin ve özgürlüklerin hakim olduğu, ülkelerin kendi sınırlarını korumaları kaydıyla bütün sınırlarının açıldığı, sadece Müslüman ülkeleri değil Çin, Rusya, İsrail, ABD, Avrupa ülkeleri gibi dünyadaki tüm ülkeleri kapsayan mükemmel bir birlik olacaktır. Bu birlik, barışın ve sevincin hakim olacağı, düşmanlıkların son bulacağı, açlık, korku, kıtlık ve yoksulluklarının ortadan kalktığı bir birlik olacaktır. İslam adına gerçekleştirilen katliamlar, bağnazlık, radikalizm ancak ve ancak gerçek İslam çatısı altında kurulmuş olan bu birlik vesilesiyle ortadan kalkacaktır. Dünyada radikalizmin sona ermesinin YEGANE yolu budur. Bütün bu şartlar altında, ABD'nin de değerli, üstün ahlaklı Kürt kardeşlerimizin de, dünyadaki tüm diğer ülkelerin de gerçek demokrasi arayışı içinde istemeleri gereken sistem gerçekte budur.

PKK'nın hedefi, daha önce de belirttiğimiz gibi, Türkiye'nin doğudaki sınırlarına hakim olarak, Türkiye'nin İslam coğrafyasıyla tamamen arasını ayırmak ve tüm dünyayı büyük belalardan kurtaracak olan İslam Birliği'nin oluşmasını engellemektir. Dolayısıyla PKK dünyanın barış ortamına dönüşmesini tüm gücüyle engellemeye çalışmaktadır. Batı toplumlarının da Kürt kardeşlerimizin de bunun ciddi şekilde farkında olmaları oldukça önemlidir.

Batı dünyası, eğer gerçekten dünya barışını hedefliyor ve radikalizm tehlikesinin ortadan kalkmasını istiyorsa, o zaman tarifini yaptığımız ve Kuran'ın özündeki demokrasi anlayışını esas alan İslam Birliği'nin destekçisi olmalıdır. Kürt kardeşlerimiz eğer yıllardır süregelen adaletsizliklerden, ırkçılıktan, komünist terörden kurtulmak istiyorlarsa, yine Kuran'da Allah'ın bizlere tarif ettiği adaletin esas alındığı İslam Birliği'ni savunmalıdırlar. Bu birlik, Allah'ın izniyle mutlaka gerçekleşecek ve dünyaya barış ve huzur mutlaka hakim olacaktır. Fakat Yüce Rabbimiz, bunun için gayret göstermemizi ve ideolojik bir mücadele ile her türlü belayı bertaraf etmemizi istemektedir.

Bunun için Batı dünyasının liderleri de, Kürt kardeşlerimiz de sadece Kuran'ı esas alan samimi Müslümanlarla ittifak etmeli ve gerçek çıkış yolunun bu ittifakla sağlanabileceğini bilmelidirler.

Hz. Mehdi (as) müjdesi

Şu bilinmelidir ki, demokrasi, barış, sevgi ve dostluğu beraberinde getirecek olan gerçek İslam anlayışı, mutlaka dünyadaki radikalizm ve hurafeleri ortadan kaldıracaktır. Bunu gerçekleştiren ise Hz. Mehdi (as) olacaktır. Hadis ve rivayetlere, aynı zamanda Tevrat ve İncil'de geçen hadislerle mutabık açıklamalara göre, içinde bulunduğumuz dönem Hz. Mehdi (as)'ın zuhur dönemidir. Ahir zamana ait hadislerde geçen ve tümüyle mucize hükmündeki tüm alametlerin oldukça kısa bir zaman aralığı içinde gerçekleşmesi, Hz. Mehdi (as)'ın geleceği ahir zamanın içinde olduğumuzun çok önemli ve net delilidir. Hz. Mehdi (as) devrinde yaşıyor olduğumuzun tüm delillerini, gerçekleşen tüm alametleri bu kitaptan okuyabilirsiniz: Harun Yahya, *Hz. İsa (a.s.) Ve Hz. Mehdi (a.s.) Bu Yüzyılda Gelecek*, http://www.harunyahya.org/tr/Kitaplar/16450

Hz. Mehdi (as)'ın gelişiyle beraber, Peygamber Efendimiz (sav)'in vefatının ardından dünyaya yayılmış olan tüm bidatler ortadan kalkacak, hurafeler yok edillecek ve Kuran'ın özünde olduğu gibi tüm dünya tam anlamıyla bir barış ve güvenliğe kavuşacaktır.

Hz. Mehdi (as) savaştan kaçınan, barış insanıdır. Hz. Mehdi (as) savaşla değil, sevgiyle, Allah'ı anarak güzel ahlakı dünyaya hakim kılacaktır. Hz. Mehdi (as) döneminde savaşlar duracak, insanlar barışa ve sevgiye yönelecek, tek bir kişinin burnu dahi kanamayacaktır. Bu gerçek çok fazla hadis ile haber verilmiştir:

> *İnsanlar, bal arılarının beyleri etrafında toplanması gibi, Hz. Mehdi (as)'ın çevresinde toplanırlar. Daha önce zulümle dolu olan dünyayı, adaletle doldurur. Adaleti o denli olur ki, UYKUDA OLAN BİR KİMSE DAHİ UYANDIRILMAZ VE BİR DAMLA KAN BİLE AKITILMAZ. Dünya, adeta asr-ı saadet devrine geri döner.*[135]

> *Ona [Hz. Mehdi (as)'a] biat edenler, [Kabe civarındaki] rukün ve makam arasında biat ederler. UYUYANI UYANDIRMAZ, ASLA KAN DÖKMEZLER.*[136]

Hz. Mehdi (as)'ın zuhur dönemi aynı zamanda Hz. İsa (as)'ın da nüzulünü göreceğimiz dönemdir. Hz. Mehdi (as) döneminde tüm silahların susacağı, savaşların sona ereceği; Hz. İsa (as)'ın gelişi ve Hz. Mehdi (as)'ın zuhurundan sonra yeryüzüne adalet, barış ve sevginin hakim olacağı hadislerde şöyle haber verilmiştir:

> *Savaş [erbabı] da ağırlıklarını [silah ve malzemelerini] bırakacak.*[137]

> *Düşmanlık ve kini de kaldıracaktır... Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Din birliği de olacak, artık Allah'tan başkasına tapılmayacaktır. Savaş da ağırlıklarını bırakacak.*[138]

> *Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir.*[139]

Hz. Mehdi (as)'ın gelişi, sadece Müslümanlar, Museviler ve Hristiyanlar için değil, dünyadaki tüm insanlar için bir müjdedir. Onun gelişi ile yeryüzünde adalet tam anlamıyla hakim olacak, insanlar aradıkları sevgi, huzur, bolluk ortamına Hz. Mehdi (as)'ın gelişi ile kavuşacaklardır. Şu an yaşadığımız tüm olaylar, karşılaştığımız tüm dehşet ve vahşet senaryoları Hz. Mehdi (as)'ın gelişinin öncesinde gerçekleşmesi zaten beklenen olaylardır. Hatta bu kitabın asıl konusunu oluşturan PKK'nın böyle bir dönemde ortaya çıkması dahi, hadislerde bildirilmiştir:

Şam nahiyelerinin biraz ötesinde FIRAT ETRAFINDA büyük bir ordu toplanır, mal üzerine savaşırlar. HER BİR DOKUZ KİŞİDEN YEDİSİ ÖLDÜRÜLÜR. Bu, Ramazan ayında işitilen, şiddetli gürültülü yıkılma ve korkudan sonra ve ÜÇ SANCAĞIN ayrılmasından sonradır. Onlardan her biri mülkü (idareyi) kendileri için ister, İÇLERİNDE ABDULLAH İSMİNDE BİR KİŞİ VARDIR.[140]

Hadiste açıkça görülebileceği gibi Fırat Nehri etrafında, mal üzerine savaşan bir ordu yani PKK toplanmış durumdadır ve çok büyük can kayıpları mevzu bahis olmaktadır. PKK, tıpkı hadiste belirtildiği gibi çeşitli ülkelerde çeşitli sancaklara ayrılmış durumdadır. Hadiste dikkat çeken en önemli ayrıntı ise PKK lideri Abdullah Öcalan'ın isminin net olarak bildirilmiş olmasıdır.

Hz. Mehdi (as)'ın zuhuruyla, ne PKK belası, ne de dünyayı şiddet mekanına dönüştüren unsurlar kalmayacaktır. Dünyanın bu huzur ve refah ortamına kavuşması çok yakındır. Allah bu süre içinde bizden dua etmemizi ve bela ve kötülüklerle mücadele için akıl ve kararlılık göstermemizi istemektedir. Hz. Mehdi (as)'ın gelişinin öncesinde, ilmi bir çalışma yaparak, yanlış ideolojilerin ve hurafelerin etkisinde kalmış olan toplulukları uyarmamızı ve ortamı Hz. Mehdi (as)'ın gelişi için hazırlamamızı istemektedir. Kuşkusuz Yüce Rabbimiz bu güzel ortamı tek bir emri ile oluşturmaya kadirdir. Fakat Hz. Mehdi (as)'ın gelişi öncesi yaşanan zorluklar ve yapılan ilmi mücadele, dünyanın son zamanındaki altın çağın güzelliğine varabilmek, Rabbimiz'in cennetine layık olabilmek, fakat hepsinden önemlisi Rabbimiz'in rızasını kazanabilmek için çok önemlidir.

SONUÇ

Osmanlı tarihe karışırken, Ulu Önderimiz Atatürk'ün belirlediği Misak-ı Milli sınırlarımıza çok sayıda devlet göz dikmiştir. Kimi İstanbul'a varmak istemiş ama Çanakkale'yi geçememiş; kimi Adana, Mersin, Antep, Maraş, Urfa'ya elini uzatmış ve geri püskürtülmüş; kimi de İzmir'den büyük mağlubiyetle ayrılmıştır. Türk milleti, en zor zamanlarında bile mücadeleden kaçmamış, vatan topraklarının bölünmemesi uğruna canını ortaya koymuştur. Nitekim, son 40 yıl boyunca PKK hainlerinin kirli, sinsi ve hain pusularına kararlılıkla karşı koyan ve bu uğurda can veren Mehmetçiğimiz bunun en büyük delilidir. Bu ülkede, hainlik yapan ve tasarlayanların güç bulmalarına izin verilmediyse, o da, Allah'ın izniyle, Türk askerinin ve polisinin şehadeti göze alan kararlılığındandır.

Türk halkı, vatanımızı korumak adına, 1. Dünya Savaşı'nın ardından yenilmiş durumda, dört bir yandan saldırı altında ve tamamen yokluk içindeyken, oldukça az sayıda insan gücü ile Kurtuluş Savaşı vermesini bilmiştir. Asla gerçekleşmeyecek bir Kürdistan hayali kuran derin devletlerin belki de hesaba katamadıkları en temel şey, vatan konusunda daima hassas olmuş olan Türk halkını, Türk askerini ve Türk polisini hesaba katamamış olmalarıdır.

Hesaba katmalılar; çünkü ne bir komünist saldırı ile, ne sinsi planlar yoluyla vatanımızı böldürme gibi bir niyetimiz asla yoktur. PKK'nın Kürtlüğü kullanarak kurguladığı kirli oyunu ortadan kaldıracak ve yıllardır hakları hem derin devlet hem de PKK tarafından yenmiş olan Kürt kardeşlerimizle birlikte bölünme planlarını yıkacağız. Kürtler bizim kardeşimiz, ağabeyimiz, canımız, dostumuz, dürüstlüğümüz, efendiliğimiz, önemli bir değerimiz, bizim bir parçamızdır. Onları bizden ayırmak isteyen ve vatan, devlet, bayrak düşmanı kalleşlere yem haline getirmeye çalışan sinsi güçler, kesin olarak bunda başarılı olamayacaklardır.

Önemli olan kurulan tuzakların farkına varılması ve bu konuda tedbir alınmasıdır. Ülkemize yönelik kurulmuş olan tuzak oldukça açıktır ve bu konuda milletçe yapmamız gereken sorumluluklarımız vardır. Dünya derin devletlerinin karanlık planları Türk halkı tarafından durdurulmalı ve sevgi, birlik, eğitim ve caydırıcılık yoluyla PKK'nın ideolojik varlığı yok edilmelidir. Dünyaya barış getirecek ve tüm dünyayı kucaklayacak bir birlik ruhunun, dini, vatanı, etnik kimliği ne olursa olsun doğru ve dürüst insanlarla birlikte bir İslam Birliği'nin temelleri atılmalıdır.

Allah'ın adaleti her an akılda tutulmalıdır: Allah'ın kanununda imanlı milletlere karşı kurulan her tuzak kaderde bozulmuş olarak yaratılır. Dolayısıyla karanlık ve sinsi planlar, ne kadar büyük ve etkili görünürse görünsün, Türk milleti üzerinde etkisizdir. Bizler kararlı olur, birlik ve bütünlüğümüzü korur ve asıl olarak Allah'a dayanır ve güvenirsek, ülkemiz üzerinde yer kapma ihtirası içinde olanlara asla yol açılmayacaktır. Unutulmamalıdır ki, dünyayı ne derin güçler, ne süper güçler, ne de şiddet yanlıları yönetir; dünyanın ve tüm kainatın tek Hakimi Yüce Allah'tır.

> **Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendirdiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)**

EK BÖLÜM:
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i yıkan zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan ilk basamak: Hayatın kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat hayattan gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki sonuçsuz çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu

itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın kompleks yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, *Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin hayali mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu.

Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil kayıtları: Ara formlardan eser yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280)

Darwin'in yıkılan umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın evrimi masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, c. 258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır*" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu

uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve kulaktaki teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar

biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin içinde gören ve duyan şuur kime aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist bir inanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, önesürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak, 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim teorisi dünya tarihinin en etkili büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**
>
> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> **Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dipnotlar

1. Yasin Yaylar, *İsrail Amerika ve Evanjelizm*, Altınpost yayıncılık, 2012, s. 16
2. http://www.pewforum.org/2015/05/12 /americas-changing-religious-landscape/
3. Yasin Yaylar, *İsrail Amerika ve Evanjelizm*, Altınpost yayıncılık, 2012, s. 60
4. A.g.e. s. 119
5. A.g.e. s. 73
6. A.g.e. s. 74
7. Kürşad Berkkan – Cenk Eğilmezbilek, Başkan Öcalan "PKK ile Mücadeleden Müzakereye", İstanbul, 2013, s. 37
8. Altemur Kılıç, B*üyük Kürdistan Büyük İsrail*, Buğra Yayınları, İstanbul, s. 181
9. Cemal Temizöz, *Siyasallaşan PKK Terörü*, Togan Yayınları, Bakırköy, Şubat 2012, s.81
10. A.g.e. s. 82
11. Viladimir I. Lenin, *Toplu Yazıları*, cilt 9, Haziran-Kasım 1905
12. Burhan Semiz, PKK ve KCK'nın Din Stratejisi, s. 98
13. Özgür Yaşamla Diyaloglar, s. 201
14. Kürdistan'da Halk Kahramanlığı, s. 78
15. Elif Çalışkan Polat, *PKK Terör Örgütüne Dış Destek*, Çatı Kitapları, 2013, s. 34
16. Bartu Soral, *Paralel Kürdistan Kumpası*, s. 65 (Rafet Ballı – Kürt Dosyası)
17. Burhan Semiz, PKK ve KCK'nın Din Stratejisi, s. 210
18. Cevdet Saral, *Terörün Gizli Efendileri*, Kripto Yayınları, Ankara, 2012, s. 265
19. A.g.e. s. 266
20. Gaffar Tetik, Bütün Yönleriyle Komünizme Karşı İslam, s. 254
21. *Komünistler Nasıl Yalan Söyler*, Dr. Fred C. Schwarz, s. 215-216
22. Necati Alkan, *PKK'da Semboller, Aktörler ve Kadınlar*, 2012, Karakutu Yayınları, s. 21-22
23. A.g.e. s. 77-78
24. Abdullah Öcalan, *Nasıl Yaşamalı*, s. 91
25. Necati Alkan, *PKK'da Semboller, Aktörler ve Kadınlar*, 2012, Karakutu Yayınları, s. 71-72
26. A.g.e. s. 71-72
27. Global Masculinities and Manhood, What makes a man within his own culture, University of Illinois Press, 2013, s. 95
28. Necati Alkan, *PKK'da Semboller, Aktörler ve Kadınlar*, 2012, Karakutu Yayınları, s. 104
29. A.g.e. s. 256
30. A.g.e. s. 256
31. A.g.e. s. 258
32. A.g.e. s. 91
33. A.g.e. s. 100-101
34. A.g.e. s. 103
35. *Özgür Yaşamla Diyaloglar*, Ekim 2002, s. 257
36. *Sümer Rahip Devletinden Demokratik Uygarlığa*, Cilt 1, Aralık 2001, s. 204
37. *Sümer Rahip Devletinden Demokratik Uygarlığa*, Cilt 1, Aralık 2001, s. 313
38. *Sümer Rahip Devletinden Demokratik Uygarlığa*, Cilt 1, Aralık 2001, s. 354
39. Burhan Semiz, *PKK ve KCK'nın Din Stratejisi*, s. 105-106
40. http://www.haber365.com/Haber/Ocalan_ Islam_Kurtler_Icin_Truva_Ati/
41. Burhan Semiz, *PKK ve KCK'nın Din Stratejisi*, s. 115
42. A.g.e. s. 111
43. A.g.e. s. 125-126
44. http://www.washingtonpost.com/blogs /worldviews/wp/2014/10/27/turkey-still-thinks-this-guy-holding-a-baby-bear-is-a-terrorist-is-he
45. Burhan Semiz, *PKK ve KCK'nın Din Stratejisi*, s. 101
46. A.g.e. s. 95-96
47. A.g.e. s. 125-126
48. A.g.e. s. 132
49. A.g.e. s. 188-189
50. A.g.e. s. 189-190

51. A.g.e. s. 135
52. A.g.e. s. 112
53. A.g.e. s. 135
54. A.g.e. s. 135
55. MEB, Sosyoloji ders kitabı, s. 96
56. MEB, Felsefe ders kitabı, s. 171
57. Ümit Özdağ, *PKK ile Pazarlık*, Kripto Yayıncılık, 2013, s. 15
58. Elif Çalışkan Polat, *PKK Terör Örgütüne Dış Destek*, Çatı Kitapları, 2013, s. 34
59. http://www.milliyet.com.tr/onder-pkk-cok-demokratik-biryapi/siyaset/detay/ 2022602/default.htm
60. Elif Çalışkan Polat, *PKK Terör Örgütüne Dış Destek*, Çatı Kitapları, 2013, s. 35
61. Ümit Özdağ, *PKK ile Pazarlık*, Kripto Yayıncılık, 2013, s. 178
62. http://ajanshaber.com/-ypg-pkk-tarafindan-kuruldu-haberi/132098
63. http://ajanshaber.com/-ypg-pkk-tarafindan-kuruldu-haberi/132098
64. http://haber.sol.org.tr/dunyadan/barzani-ile-gerilimin-ardindan-pyd-74-kdp-mensubunu-serbest-birakti-haberi-73385
65. http://www.radikal.com.tr/dunya/barzaniden_tekci_ve_dayatmaci_pydye_kinama-1192855
66. http://www.timeturk.com/tr/2013/ 08/01/esed-in-zindanlarindan-ciktik-pyd-zindanlarina-girmeyiz.html#. VJZcxsBGo
67. http://www.haber10.com/haber/540076
68. http://www.hrw.org/news/2014/06/ 18/syria-abuses-kurdish-run-enclaves
69. http://www.thedailybeast.com/articles/2015/06/02/town-the-u-s-helped-save-now-run-by-terrorists.html
70. A.g.e.
71. A.g.e.
72. A.g.e.
73. http://www.washingtonpost.com/blogs /worldviews/wp/2014/10/27/turkey-still-thinks-this-guy-holding-a-baby-bear-is-a-terrorist-is-he
74. http://www.aljazeera.com.tr/al-jazeera-ozel/kisanak-petrolden-pay-istiyoruz
75. Ümit Özdağ, *PKK ile Pazarlık*, Kripto Yayıncılık, 2013, s. 252
76. http://www.zaman.com.tr/politika_ pkk-ozerklik-ilan-ediyor_2200699.html
77. Cemal Temizöz, *Siyasallaşan PKK Terörü*, Togan Yayınları, Bakırköy, Şubat 2012, s. 531
78. 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü, Özel rapor, *PKK'nın Kontrolündeki Diyarbakır*, Eylül 2013, s. 4
79. A.g.e. s. 4
80. Stratejik Düşünce Enstitüsü (SDE) Analiz, *KCK Örgütlenme Modeli ve Amacı*, Temmuz 2011, s. 12
81. Carl J. Friedrich ve Zbigniew K. Brzezinski'nin 'Totaliter Diktatörlük ve Otokrasi' - Stratejik Düşünce Enstitüsü (SDE) Analiz, *KCK Örgütlenme Modeli ve Amacı*, Temmuz 2011, s. 12
82. Stratejik Düşünce Enstitüsü (SDE) Analiz, *KCK Örgütlenme Modeli ve Amacı*, Temmuz 2011, s. 15
83. http://gundem.bugun.com.tr/m/NewsDetail.aspx?id=125783
84. Stratejik Düşünce Enstitüsü (SDE) Analiz, *KCK Örgütlenme Modeli ve Amacı*, Temmuz 2011, s. 29
85. Tuğçe Tatari, *Anneanne Ben Aslında Diyarbakır'da değildim*, Doğan Kitap, 2015, s. 179
86. Stratejik Düşünce Enstitüsü (SDE) Analiz, *KCK Örgütlenme Modeli ve Amacı*, Temmuz 2011, s. 29
87. *Gerek yok ki…* Ahmet Altan, Taraf Gazetesi, 22 Ekim 2011, http://www.taraf.com. tr/yazilar/ahmet-altan/gerek-yok-ki/ 18259/
88. Burhan Semiz, *KCK'nın Din Stratejisi*, Karakutu Yayınları, 2013, s. 203
89. A.g.e. s. 201-204
90. http://www.sabah.com.tr/Gundem/ 2011/12/25/ocalan-peygamber-evi-kabe#
91. http://www.dogruhaber.com.tr/Haber/ Ocalani-Peygamber-ilan-ettiler-122778. html
92. http://www.serxwebun.org/index. php?sys=naverok&id=63
93 http://haber.sol.org.tr/yazarlar/ilker-belek/karma-egitim-cinsel-gelisim-82967
94. http://www.ensonhaber.com/kck-osman-baydemiri-aglatti-2012-04-20.html
95. http://www.radikal.com.tr/yazarlar/ murat_yetkin/kurt_sureci_secim_ikileminde-1221690
96. Abdullah Öcalan, *Demokratik Uygulamalar Manifestosu,* V. Kitap, 2013 s.16
97. http://tr.wikisource.org/wiki/KCK_S %C3%B6zle%C5%9Fmesi
98. http://haber.star.com.tr/yazar/mardin-kantonundan-yaziyorum/yazi-1029450
99. http://www.dirilispostasi.com/orgut-uc-bin-cocugu-kacirdi/
100. http://haber.star.com.tr/yazar/secim-sahasindan-bildiriyorum/yazi-1025861
101. 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü, Özel rapor, *PKK'nın Kontrolündeki Diyarbakır*, Eylül 2013, s. 5
102. http://www.wsj.com/articles/urban-warfare-escalates-in-turkeys-kurdish-majority-southeast-1440024103
103. http://www.haberturk.com/yazarlar/ fatih-altayli/902652-eski-turkiyeye-donus
104. http://www.milliyet.com.tr/sabri-ok-silahsizlanma-gundem-1973869/

105. Şemdin Sakık, *Çözüm Süreci*, Alter Yayınları, 2014, s. 100-103
106. A.g.e. s. 116-117
107. A.g.e. s. 117
108. http://www.milliyet.com.tr/kemal-burkay-in-bu-aciklmalari-pkk-yi-ciledencikaracak/ siyaset/siyasetdetay/27.02.2012/1508468/default.htm
109. Şemdin Sakık, *Çözüm Süreci*, Alter Yayınları, 2014, s. 73-74
110. A.g.e. s. 172
111. http://t24.com.tr/haber/pkk-dhkp-c-tikko-yoldaslarini-nasil-oldurduler, 267458
112. http://t24.com.tr/haber/pkk-dhkp-c-tikko-yoldaslarini-nasil-oldurduler, 267458
113. http://www.ensonhaber.com/pkkli-cemil-bayiktan-isid-itirafi-2014-09-26.html
114. http://www.rotahaber.com/m/guncel/ cemil-bayik-isidin-halifesi-erdogandir-h505532.html
115. http://metinozkanvadisi.com/haber/ pjakhaberi.html
116. Ümit Özdağ, *PKK ile Pazarlık*, Kripto Yayıncılık, 2013, s. 126
117. A.g.e. s. 127
118. A.g.e. s. 137
119. A.g.e. s. 138
120. http://a9.com.tr/izle/196084/
121. Şemdin Sakık, *Çözüm Süreci*, Andaç Yayınları, 2014, s. 52
122. Cemal Temizöz, *Siyasallaşan PKK Terörü*, Togan Yayınları, Bakırköy, Şubat 2012, s. 184
123. 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü, Özel rapor, *PKK'nın kontrolündeki Diyarbakır*, Eylül 2013, s. 5
124. Ümit Özdağ, *PKK ile Pazarlık*, Kripto Yayıncılık, 2013, s. 232
125. A.g.e. s. 248
126. http://www.hurriyet.com.tr/dunya/ 28757933.asp
127. Ümit Özdağ, *PKK ile Pazarlık*, Kripto Yayıncılık, 2013, s. 188
128. Marx ve Engels, Mektuplar, s. 42
129. Leon Trotsky, *Marxism in Our Time,* by Coyoacan, D.F., Mexico., April 18, 1939, http://www.marxist.com/science/marxismanddarwinism.html
130. Kent Hovind, *The False Religion of Evolution*, http://www.hsv.tis.net/….ke4 vol/evolve/ndxng.html
131. Bedran Akdağ, *Dağın Ardındaki Gerçekler*, Ozan Yayıncılık, 2012, s. 35
132. A.g.e. s. 36
133. A.g.e. s. 37
134. Dr. Salih Akyürek, *Kürtler ve Zazalar Ne Düşünüyor? Ortak Değer ve Sembollere Bakış*, BİLGESAM, rapor no. 26, İstanbul 2011, http://www.bilgesam.org/Images/Dokumanlar/0-91-2014040810rapor 26. pdf
135. El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, sf. 29 ve 48
136. El-Heytemî, El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 24
137. Sünen-i Ibn-i Mace, 10/334
138. Sünen-i Ibn-i Mace, 10/334
139. İmam Şa'rani, Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri, 496
140. Nuaym bin Hammad, El fiten, hd. No: 971

Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.

Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTI YAZILARI

s.14

İç savaş nedeniyle harabeye dönmüş olan Suriye sokakları.

ÖNCESİ

SONRASI

s.15

ÖNCESİ

SONRASI

s.19

18. yüzyıla ait bir katedral ve o dönemin halkı.

s.20

1898 yılındaki 2. Basel Siyonist Kongresi'nde Theodor Herzl konuşma yapıyor.

s.22

İç savaş dönemi Amerika'sında Evanjelik kilisesine mensup olan kişilerin sayısı 4 milyon iken, bugün bu rakamın 70 milyona ulaştığı iddia edilmektedir. Amerika'da ve Hristiyanlığın yaygın olduğu diğer ülkelerde maneviyatın güçlenmesi bir sevinç vesilesidir.

s.23

Özellikle dinsizliğin yaygın olduğu şu dönemde Müslümanlar da, Hristiyanlar da, Museviler de daha dindar olmalıdırlar.

s.33

Sadece Irak değil, Suriye, Lübnan, Yemen, Libya, hatta Mısır'ın bile bu hale gelmesini tetikleyen unsur, gerekçesiz başlatılan Irak Savaşı'dır. Ortadoğu hiç yoktan bir kan denizine dönüştürülmüş, şiddet sürekli tahrik edilmiştir.

MISIR

YEMEN

LÜBNAN

LİBYA

SURİYE

s.35

Ortadoğu halkının dramı rastgele oluşmamıştır. Ortadoğu için yüz yıl önce derin güçler tarafından tasarlanmış olan harita ve ortam, bugün fiili olarak uygulamaya konmuştur.

KARADENİZ

GÜRCİSTAN

ERMENİSTAN

BAKÜ

ERİVAN

AZERBAYCAN

TÜRKİYE

ERZURUM

HAYALİ BÜYÜK KÜRDİSTAN

DİYARBAKIR

ŞANLIURFA

İRAN

AKDENİZ

SURİYE

LÜBNAN

BEYRUT

ŞAM

ÜRDÜN

SUUDİ ARABİSTAN

IRAK

BAĞDAT

s.37

Bir kısım Evanjelikler, Musevi lobisinden aldıkları desteğe önem verirler. Fakat gerçekte, gelecekte bekledikleri kanlı savaşta Musevilerin de büyük bir kısmının katledileceğine inanmaktadırlar.

s.38

Elbette tüm Evanjelikler, Ortadoğu'yu yıkıma sürükleyecek bir savaş ihtirası taşımamaktadırlar. Bu ihtirası taşımakta olanların, Evanjelik inancı yorumlama hatası içinde oldukları açıktır. Bu hata, Ortadoğu'da korkunç senaryolara mal olabilir. Amacımız bu hataya dikkat çekmek ve doğruyu göstermektir.

s.41

Yeryüzünde dinlerin birlikteliğini, barışı ve kardeşliği imkansız kılan bir savaş beklentisi, Allah'ın adetullahına ve peygamberlerin gönderiliş amacına tamamen ters düşmektedir. Dolayısıyla bir kısım Evanjeliklerin korkunç savaş beklentisinde bir algılama sorunu olduğu anlaşılabilmektedir.

s.42

Bir kısım Evanjeliklerle Musevilerin, Kutsal Topraklar anlayışı farklılık gösterir. Museviler şimdiki İsrail topraklarını Tevrat'a uygun bulurken, bir kısım Evanjelikler Türk topraklarının bir kısmını da içine alan geniş bir harita belirlemişlerdir.

s.44

Özellikle Arap Baharı sonrasında Ortadoğu'da en fazla zikredilen kelime "bölünme" olmuştur. Irak ve Suriye, planlara uygun şekilde parçalara bölünürken, halk halen büyük bir perişanlık içinde yaşamaktadır. Ortadoğu'nun geri kalanını bölme planları ise halen devam ediyor.

s.47

Elbette Ortadoğu'daki bölünmüşlüğün asıl sorumlusu kendi aralarında birlik olamayan Müslümanlardır. Söz konusu Müslümanlar; mezhepler, ırklar, etnik kimlikler bahanesiyle bölünüp parçalanmış, anlaşmazlığa düşmüş haldedirler. Bunun neticesi olarak Ortadoğu'da sürekli kardeş kanı dökülmektedir.

s.52

Komünist, Stalinist bölücü terör örgütü PKK, Irak ve İran sınırındaki Kandil Dağlarında konuşlanmışlardır. Haince saklanmakta, alçakça pusu kurmaktadırlar.

s.55

20 Ağustos 1987'de Mardin Dargeçit İlçesi'ne bağlı Bahçe Mezrası'na gelen PKK'lılar Şehmus Arık'ın evini bastı. Kalaşnikoflarla katliam yapan PKK'lılar 2'si kadın, 3 çocuğu öldürdü. 4 aylık Hamza kurşunların hedefi olduğunda beşikte uyuyordu.

s.58

PKK hainliğinin temelinde kahpece pusular kurup gerilla yöntemleri uygulamak vardır. PKK'nın kuruluş manifestosundan bugüne kadar uyguladığı yöntem daima komünist gerilla yöntemi olmuştur.

s.60

Öcalan, PKK'nın Marksist, Leninist bir yapılanma olduğunu kendi sözleriyle dile getirmektedir. PKK'nın bu ideolojisinde günümüzde de bir değişiklik yoktur.

s.63

PKK'nın kullandığı ilk bayrak, üzerinde orak çekiç sembolleri taşıyan kızıl komünist bayraktır. Bugün takılan emperyalist maske nedeniyle bayrak ve söylemler değiştirilmiştir. Fakat gerçekte zihniyet aynıdır.

s.64

Bölücü terör örgütünün komünist bir yapılanma olduğunu anlayabilmek için PKK'nın resmi sitesindeki PKK parti programında geçen Darwinist ve komünist ifadelere de dikkat vermek gerekir:

> *Toplumsallık insan türünün var olma biçimidir. İnsan türünün hayvansı atalarından kopup insanlaşması ile toplumsallaşma düzeyi at başı gider. Toplumsal yaşam dışında yalnız birey yaşamı yoktur.*
>
> *Toplumsal değişim ve gelişmede de, evrensel sistemin dili olan diyalektik ikilemlerin sürekli zenginleşerek veya yoksunlaşarak akışı işler.*
>
> (Kaynak: http://www.pkkonline.com/tr/index.php?sys=article&artID=200)

s.65

PKK terör örgütünün lideri Abdullah Öcalan, 90'lı yıllara kadar Leninist, komünist görüşü açıkça savunmuştur. Nitekim 90'ların öncesinde gerçekleştirilen parti kongrelerinde kızıl komünist bayraklar, Lenin, Marks ve Engels'in posterleri dikkat çekmektedir. 90'lı yılların sonralarında emperyalizme dönüş şeklinde yapılan kimlik değişimi ise tümüyle göz boyayıcıdır. ABD'nin gözüne girmek için yapılan bu değişiklik, sadece bir devlet kurana kadar ABD'nin desteğini almak içindir. ABD'nin yardımıyla kurulacak devlet ise tüm dünyaya hakim olmayı amaçlayan bir komünist devlet olacaktır. ABD ise komünist bir devlet hedefine destek verdiğinin farkında dahi değildir.

s.67

PKK'nın bugün kullandığı emperyalist maske, ne acıdır ki hem Batı'yı hem de ülkemizde pek çok kesimi aldatmış gözükmektedir. Oysa PKK, ideolojisinden ve hedefinden hiçbir şey yitirmemiştir. Hala Türkiye'den toprak alma, sömürgeci olarak gördüğü Türk devletini tümüyle yıkma ve bu topraklar üzerinde komünist bir devlet kurma azmindedir. Nitekim PKK, fırsatını bulduğu ilk anda haince saldırılara geri dönmüş, komünist ideolojinin gereği olarak kanlı terör eylemlerini başlatmış, "barış güvercini" imajını hemen değiştirerek gerçek yüzünü göstermiştir. Batı'nın çok geç olmadan bu oyunun boyutlarını görmesi, PKK'nın sadece Türkiye ve Ortadoğu'da değil tüm dünyada nasıl bir kabusa yol açabileceğini hemen anlaması gerekmektedir.

s.68

PKK, emperyalist bir görünüm altına girmiş olsa da, kamplarda, mağaralarda gençlere ilk verilen eğitim hala Darwinist, Marksist, Leninist eğitimdir. Kullanılan yöntem, her fırsatta Marksist propagandaya dayanmaktadır. Fakat ülkemizde, PKK'nın ideolojisine yönelik bir çalışma yapılmamakta, sahte Darwinist ve Marksist ideolojiye bilimsel cevap verebilecek bir genç nesil yetiştirilememektedir. Çünkü tüm dünyada olduğu gibi Türk okullarında da Darwinist eğitim verilmekte, PKK'nın temel ideolojisi eğitim müfredatlarımızda adeta gerçekmiş gibi yer almaktadır. Durum böyleyken PKK'yı temelinden çökertecek en önemli unsur olan eğitim seferberliğinin gerçekleşmesi mümkün olamamaktadır. PKK ideoloji yoluyla güçlenirken, bunu durduracak bir çalışma yapılmamaktadır.

s.69

PKK militanları, örgüte girdiklerinde ilk iş olarak felsefi ve ideolojik eğitim alırlar. PKK'nın temeli bu ideolojik eğitimdir. Bu eğitimi aldıktan sonra insanı bir hayvan türü olarak gören, varlığının bir amacı olmadığına ve yaşamak için öldürmek gerektiğine inanan ve çatışmayı şart gören nesiller

yetişmeye başlar. Bunu yaparken PKK militanları, sadece ideolojileri uğruna var olduklarına inanarak bu uğurda her şeyi yapmaya hazır olurlar. Terörü durdurmak için yegane çözüm, Marksizm'in temeli olan Darwinizm'in bir sahtekarlık olduğunun gösterilmesidir. Sahte bir dine bağlı olduğunu görünce bir terörist, tüm inancını, tüm şevkini ve tüm sahte hedefini kaybetmiş olur.

s.71

Yanda, Güney Afrika Komünist Partisi'nin, komünist bölücü terör örgütü lideri Abdullah Öcalan'a vermiş olduğu ödül görülüyor. Komünist Parti lideri Blade Nzimande, söz konusu ödülü verirken Öcalan'ı emperyalizm ve sömürgeciliğe karşı verdiği terörist mücadeleden dolayı övmüş ve onu "komünist ve sosyalist hareketin ışığı" olarak tanımlamıştır.

Buradan da anlaşıldığı gibi komünist hareket, dünyanın her tarafındaki komünistler tarafından destek bulur. Ülkemizin güneydoğusundaki hareket de bir komünist hareket olduğu ve komünizmin gereği olarak terörü en azgın biçimiyle uyguladığı için sürekli olarak komünist ülkelerden ve çeşitli komünist birimlerden destek görmektedir ve görecektir. Ta ki, komünist dünya devleti hayaline ulaşana kadar.

s.73

Marksizm ve Leninizm'in temel yöntemi şiddettir. Komünist devletler, komünist uygulamalar, bu amaçla hazırlanmış poster ve tanıtımlar hep şiddete işaret etmektedir. PKK da, Türkiye ve Ortadoğu'daki tüm hedeflerine şiddet yoluyla ulaşma azmindedir.

s.74

Komünist zihniyet, emperyalist güçlerin tümüne karşı koyma isteği nedeniyle, Amerika ve Amerika destekçisi Batı'nın tüm uygulamalarına, hatta varlıklarına bile karşı çıkar. Komünist posterlerde ABD bayrağının hedefte olması bu idealin temsilidir.

s.76

PKK'nın temel hedefi, Türkiye topraklarında bir komünist devlet kurarak politik ve askeri güç kazanmak, bölgedeki Kürt halkını şiddet yoluyla baskı altına alarak bir prolaterya diktatörlüğü inşa etmektir. Bu, bizim iddiamız değil, PKK'nın kuruluş manifestosunda geçen nihai hedeftir.

s.81

1991 Körfez Savaşı'nın hemen sonrasında İncirlik Üssü'nde konuşlandırılmış Çekiç Güç. Resimde görevli yabancı askerler görülebiliyor. Küçük resim, üssün tepeden görünüşü.

s.82

PKK, Rus-Çin destekçisiyken bir anda ABD destekçisi olmuş; sahtekarca emperyalist görünüme bürünmüştür.

s.84

Çekiç Güç uygulamasının hemen ardından PKK güçlenmiş ve silahlanmış olarak Türkiye toprakları üzerinde terör eylemlerine geri dönmüştür. 36. paralelin kuzeyinde 20 PKK kampı bir anda belirmiş ve göstermelik taktik değişimleri nedeniyle ABD ve koalisyondan destek almışlardır.

s.86

Kürtler onurumuzdur, gururumuzdur; onlar efendilik, dürüstlük, sevgi ve saygının sembolüdürler. Komünist hainlerin, Kürt kardeşlerimizi bizden ayırmaya güçleri yetmeyecektir.

s.89

Türkiye'de bir dönem yaşanmış olan ve kimliklerine, dinlerine, inançlarına göre insanlarımızın ezildiği kirli ve puslu dönem artık bitmiştir. Geçmişte yaşanan sıkıntıların elbette farkındayız ancak artık tüm insanlarımızın bir arada özgürlük, demokrasi ve mutluluk içinde yaşama vaktidir. Buna engel olmaya kalkan hiçbir güç başarılı olamayacaktır.

s.90

Lenin ve Stalin, dünyanın eli en kanlı komünist liderleridir. Küçük resimlerde bu diktatörler tarafından katledilen halk görülüyor.

Öcalan da, "bu yüzyılın Lenin'iyim" derken bu katliamların izinden gideceğini belirtmektedir.

s.91

"Biz dine karşı propaganda yapıyoruz ve yapmaya devam edeceğiz" diyen Stalin, Batı'da güçlenen faşizme karşı taktik olarak bir dönem kiliseleri desteklemiştir. Oysa komünist uygulamaların başında ibadet yerlerinin tümüyle yakılıp yıkılması vardır.

Sol yanda: Bolşevik militanlar Gorky kentindeki Georgievsky Kilisesi'ni yıkarlarken.

s.92

Gorky kentindeki Giorgievsky Kilisesi'nin Bolşevikler tarafından yerle bir edilmiş hali.

Altta sağda, Rusya'da ambar olarak kullanılan bir kilise.

s.95

Komünist taktiklerin en başlıcası gerçekte komünizmin tümüyle karşı olduğu aile propagandasıdır. Komünist posterlerde gülen yüzler eşliğinde yapılan bu propaganda sadece komünist devleti güçlendirmek ve sonrasında aile kurumunu tümüyle yıkmak içindir.

s.99

Geçmişte Öcalan tarafından "yozlaşma unsuru" olarak değerlendirilen kadınlar, bir anda emperyalist maskenin gerektirdiği biçimde propaganda malzemesi olarak kullanılır olmuşlardır. Oysa örgüt, sürekli ezilen kadınlar için gerçek anlamda bir tuzaktır.

s.100

Terör örgütüne kadınların alınmasındaki temel amaç, yok olma tehlikesi içine giren PKK'da, erkek teröristleri teşvik amacıyla kadınların birer militan olarak kullanılmasıdır. Sırf erkekleri teşvik amacıyla intihar saldırılarında kadınlar kullanılmıştır.

s.102

Öcalan, gerçekte "erkeği yozlaştıran bir unsur" olarak tarif ettiği kadınları, örgütte ihtiyaç başgösterince "özgürleşen kadın, özgürleşen Kürdistan'dır" sloganıyla kazanmaya çalışmıştır. Bu yönde güçlü bir propaganda yapılınca, feodal sistemden kurtulmaya çalışan pek çok kadın buna inanmış fakat çoğu örgütteki gerçeklerle yüzleştiklerinde pişman olmuşlardır.

s.105

Türkiye'nin özellikle güneydoğusunda kız çocuklarını okula göndermeme, çocuk yaşta evlendirme ve töre cinayeti gibi unsurların var olması, PKK tarafından daima bir koz olarak kullanılmış ve dağa çıkan kadınların "özgürleşeceği" propagandası yaygınlaştırılmıştır. Dağdaki pek çok genç kadın, şu anda ya nasıl bir batağa gireceklerini bilemeden sırf feodal sistemden kurtulmak amacıyla ya da kaçırılarak örgütün eline düşmüşlerdir. PKK, Güneydoğu'da çocuklarımızı kaçırmaya halen devam etmektedir.

s.107

Kadın tam anlamıyla özgür olmalı, dilediği gibi giyinip dilediği şekilde bakımlı olmalıdır. Gerçek İslam'ı, yani hurafelerden arınmış şekilde Kuran ahlakını savunan, kadın özgürlüğünü de savunur. Türkiye bu konuda öncü olmalı, PKK gibi Batı'ya yaranmayı amaçlayan kalleş terör örgütüne meydanı boş bırakmamalıdır.

s.110

Komünistlerin "kadınları esaretten kurtarma" propagandasına hizmet için hazırlanmış bir afiş.

s.111

PKK, kadınları esaretten kurtarma propagandası yapmaktadır. Oysa komünizm, kadınları değersiz bir orta malı olarak gören, ideolojisi gereği kadını aşağılayan bir fikir sistemidir. Dolayısıyla komünist bir sistemin kadını yüceltmesi imkansızdır.

s.117

Marks'ın din ve aileyi yok sayan, şiddete dayanan komünizm fikrini Lenin vahşi uygulamalarla hayata geçirmiştir.

s.118

Güneydoğu insanımız manevi değerlerini en üst seviyede yaşayan sevgi insanlarıdır. İslam'ın dışında bir yaşam şeklini benimsemeleri, Marksizm'in soğuk, sevgisiz ruhunu yaşamaları asla mümkün değildir.

s.119

BU BAHÇEDEN HER TÜRLÜ MEYVE YEMEK HELALDİR

s.120

Kürtlerin dinlerinden vazgeçmeyeceği, Marksist, Leninist bir anlayışı asla benimsemeyeceği gerçeği, PKK'yı taktik değiştirmeye zorlamıştır. Her türlü dini kesin dille reddeden PKK, emperyalizm maskesinin gereği olarak dine karşı üslubunu yumuşatmıştır. Fakat temelde PKK'nın dinleri yok etme hedefi devam etmektedir.

s.125

Komünistlerin yıkmaya çalıştığı din, aile ve maneviyat, Güneydoğu halkı için vazgeçilemeyecek değerlerdir.

s.126

evrim

s.127

Sağ üstte: 50 milyon yıldır amber içinde en ince detaylarına kadar korunmuş bir yaban arısı.

Sol üstte: Günümüzde yaşayan ve fosil içindeki 50 milyon yıllık örneğinden hiçbir farkı olmayan yaban arısı.

s.128

Gençlerimiz, devletin okullarında evrimi zorunlu ders olarak okumakta ve edindikleri bu sahte altyapının etkisiyle ileriki vadede komünizm ve faşizm gibi Darwinizm kaynaklı ideolojilerin kolayca etkisi altında kalabilmektedirler.

s.132

Dünyada neredeyse tüm toplumlar içinde vahşet, kavga ve çatışma artık alıştığımız manzaralar haline geldi. Bunun temel sebebi, kavga ve çatışma felsefesinin altyapısının, yani Darwinizm safsatasının tüm dünya okullarında adeta bir gerçekmiş gibi okutulmasıdır.

s.139

Allah Var

s.144

Öcalan'ın temel hedefi, 50 bin kişilik bir ordu kurup, Maoist bir halk savaşı ile Güneydoğu bölgemizi ele geçirmektir. Emperyalist maske aldatıcıdır, bu hedefte bir değişiklik yoktur.

s.149

Bu vatan hepimizin, vatanın bölünmesine asla iznimiz yoktur. Kardeşçe yaşamak bize yakışır.

Solda: Batman'dan muhteşem bir manzara.

s.150

Ay-yıldızlı bayrağımızı bu yurdun herhangi bir yerinde indirmeye kalkan hain güçler, bu milletin direnci ile mutlaka karşılaşırlar. Ülkemizin kaderinde bölünmek yoktur.

Sağda: Diyarbakır'dan bir manzara

s.155

PKK'nın hedefi, Komünist Kürdistan ve ardından komünist dünya devleti hedefine ulaşmaktır. PKK, bu hedefi gerçekleştirmek için güçlü bir müttefike ihtiyaç duyduğundan ABD'nin himayesine sığınmıştır. ABD'ye karşı sadece rol yapmakta, komünist kimliğini gizleyerek komünist hakimiyete doğru adım adım ilerlemektedir. ABD ise, nasıl bir bela inşa etmekte olduğunun farkında dahi değildir.

s.157

Batı'nın Kobani hasassiyeti oldukça dikkat çekici olmuştur. Koalisyon sadece bu bölgeye yoğunlaşırken, Batı ülkeleri içinde de güçlü bir propaganda yaygınlaştırılmıştır. Bunun tek sebebi, Batı'nın asıl hassasiyet alanının Ortadoğu'dan çok Kürt bölgesi oluşudur.

s.159

Suriye ve Irak'ın büyük şehirleri işgal edilmişken tepki vermeyen Batı, YPG idaresindeki küçük bir kasaba olan Kobani işgalinde, gerek koalisyon güçleri gerek basınıyla hemen harekete geçmiştir. Kobani halkı elbette korunmalıdır ve Türkiye bu görevi tek başına üstlenmiştir. Ayrıca koalisyon güçlerinin saldırıları hiçbir yerde tasvip edeceğimiz bir şey değildir. Burada eleştiri noktamız Batı'nın hassasiyet alanlarıdır.

s.160

Kobani işgali sırasında Türkiye'ye yönelik eleştiriler son derece samimiyetsizdir. İşgalden sonra duyarlılık gösteren tek ülke Türkiye olmuş, tek bir gün içinde iki yüz binden fazla Kürt kardeşimizi konuk etmiştir. Bu kardeşlerimizin büyük çoğunluğu hala özel inşa edilen kamplarda Türk hükümetinin himayesi altındadırlar.

s.163

Tüm Ortadoğu kan ağlarken, Batı'nın beklenmedik bir yoğunlukta Kobani propagandası yapmasının hatta yan sayfada görülen afişlerdeki gibi "Dünya Kobani Günü" ilan edilmesinin tek sebebi, bu kasabanın, Batı'nın hayalini kurduğu Büyük Kürdistan sınırları içinde olmasıdır.

s.167

Hadislere göre Doğu'dan çıkacak olan siyah bayraklıların saçları ve sakalları uzun olacak, Irak ve Suriye'de şiddet eylemleri gerçekleştireceklerdir. Siyah bayraklılar sonunda Hz. Mehdi (as)'a tabi olacaklardır.

s.168

Resimde, PYD'nin silahlı kolu olan YPG militanları görülüyor.

s.169

PYD Eş Başkanları Salih Müslim ve Asya Abdullah Öcalan posterleriyle görülüyor.

s.170

PYD/YPG'yi PKK'dan bağımsız göstermeye çalışanlar ya bilgisizdirler ya da gerçeği görmezden gelmektedirler. YPG toplantıları Öcalan posterleri eşliğinde gerçekleştirilmekte, YPG militanları ceplerinde ve evlerinde Öcalan'ın resmini bulundurmakta, Öcalan'ın kitaplarını okumaktadırlar.

s.172

Tankın üstünde PKK ve YPG militanları yanyana poz veriyor.

s.175

PKK ve PYD aynı silahlı terör örgütüdür. Biri Türkiye'de diğeri ise Suriye'de yıllarca özellikle Kürtlere baskı uygulamış ve komünist düzeni inşa etmeye çalışmışlardır.

s.176

Suriye'nin Kürt bölgesi olan Rojava'daki YPG militanları, İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün raporunda da belgelediği şekilde kendi halklarına insanlık dışı uygulamalarda bulunmaktadırlar.

s.177

Suriye'de Kürt halkı, Esad'ın saldırılarından çok önce, PYD baskısından kaçarak Türkiye'ye sığınmışlardır.

s.179

İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün raporuna göre, Rojava'da çocuklar, ellerine silah verilip militan olarak kullanılmaktadırlar. Çocukları zorla silah altına alma politikası halen devam ettiğinden, bölgedeki Kürt kardeşlerimiz sürekli olarak PYD zulmünden kaçıp Türkiye'ye sığınmaktadırlar.

Soldaki çocuk militanın üzerinde YPG'nin Kadın Savunma Birlikleri'ni temsil eden YPJ'nin arması görülebilmektedir.

s.181

YPG konusunda dışarıdan yapılan spekülasyonlara kanmayıp Kobani'de YPG zulmünü yakından gözlemleyen Batılı gazeteciler, işgaller sırasında sınıra konuşlanmış Türk tanklarının varlığını oldukça haklı görmüşlerdir.

s.182

Türkiye, kendisine sığınan herkese büyük bir onur ile sahip çıktığı gibi, Kobani işgali sonrasında Türkiye'ye sığınan Kürt halkına da aynı sevgi ve onur ile sahip çıkmıştır. Sınırımıza gelen Kürtler de büyük bir sevgiyle Türk askerine sarılmış, güvenli topraklara gelmenin mutluluğunu yaşamışlardır. Suriyeli Kürtler, onlara her daim sahip çıkacağımızı bilmelidirler.

s.184

Kobani'den kaçarak ülkemize sığınmak zorunda kalan Kürt kardeşlerimiz için Suruç'ta dünyanın en büyük mülteci kamplarından biri çok kısa bir zaman içinde kurulmuş, kardeşlerimizin rahat edecekleri her türlü imkan düşünülmüştür.

s.187

Türkiye'ye yönelik baskılar hem içten hem de dışarıdan gözle görülür boyutlara ulaşmıştır. Fakat bu güzel vatanı ve Kürt kardeşlerimizi komünist teröre teslim etmemiz imkansızdır. Bu kirli planı kuranlar, bu sevdadan vazgeçmelidirler.

s.188

Türk milleti için vatan en hassas konulardan biridir. Bu konuda tereddüte düşenler Türk tarihine bakabilirler. Dolayısıyla Türkiye için, toprağından ve kimliğinden taviz verdiği bir çözüm asla söz konusu olmayacaktır. Bir kısım Batılı derin güçlerin bu yöndeki beklentisi boşunadır.

s.192

PKK, tarihi boyunca asıl olarak Kürt kardeşlerimizi hedeflemiş, kadın, çocuk, bebek demeden katliam yapmıştır. PKK'nın ilk fırsatını bulduğunda yine bu hain saldırılara kaldığı yerden devam etmesi de terörden vazgeçmeyeceğinin göstergesidir. Kalleş terör örgütünü bugün masum göstermeye çalışanlar mazlumları hedef alan korkunç teröre hizmet ettiklerinin farkında değildirler.

s.194

Öcalan'a ve PKK katillerine af asla mevzu bahis olamaz. "Katiller çok insan katledince onlardan çekiniliyor ve affediliyorlar" mantığı toplumda yer ettiği takdirde terörün daha rahat zemin bulacağı aşikardır.

s.196

Kimse Öcalan'ın ve katil PKK'lıların salıverilmesi gibi bir öneri ile Türk milletinin karşısına çıkmamalıdır. Batılı derin devletlere ve Türkiye'de onların destekçiliğini yapanlara yol yakınken bu tehlikeli fikirden vazgeçmeleri önerimizdir.

s.197

Türk milleti, onursuz ve şerefsiz olarak yaşayamaz. Bunun yerine mücadele etmeyi ve bu uğurda Allah rızası için can vermeyi göze alır. Ülkeyi bölme girişimi içindekiler; Türk askerinin, polisinin, özel kuvvetlerin ve Türk halkının buna nasıl karşılık vereceğini görmek zorunda kalabilirler.

s.201

Fransa'da geleneksel olarak her sene yapılan Komünist Partisi'nin Fete de l'humanite (İnsanlık Bayramı) etkinliğinde elinde Abdullah Öcalan'ın posteri ile görüntülenen Fransız komedyen Djamel Debbouze, Türk derneklerinden özür diledi. Algı operasyonlarının etkisiyle, istenildiğinde, terör ve teröristlerin adeta bir kahraman edasıyla sunulmaları günümüzün en büyük sorunlarından biridir.

s.202

The Washington Post, elinde yavru ayı tutan bir PKK'lının resmini kullanarak 40 bin askerimizi şehit etmiş kahpe katilleri aklama çabasına girmiştir. Söz konusu propagandanın Türkiye'yi bölme planlarının ayyuka çıktığı bir zamanda yoğunlaşması da manidardır.

s.203

Serap Eser isimli yavrumuzun PKK katilleri tarafından bir belediye otobüsünde yakılarak öldürülmesi şehirlerde gerçekleştirilen hain terör eylemlerinden sadece biridir. Bir kısım Batı medyasının "barış güvercinleri" edasıyla tanıtmaya çalıştığı PKK, terör için daima fırsat kollamış ve terör zihniyetinden asla vazgeçmemiştir. Batı medyası yavru ayı ile terörist propagandası yaparken, PKK şu an halen Türk toprakları içinde hain pusularına devam etmektedir.

s.204

Time, Elle, Der Spiegel, BBC, Newsweek, Marie Claire gibi dünyaca tanınmış gazete ve dergiler, 40 yıldır silahını Türk askerine ve polisine, hatta Kürtlere yöneltmiş olan hain PKK'yı Ortadoğu'nun umudu gibi göstermeye çalışmaktadırlar. PKK, söz konusu eylemlerini eğer Avrupa'da yapıyor olsaydı bu yayın organlarının başlıkları kuşkusuz şimdikinden daha farklı olurdu.

s.221

Güneydoğu'da neredeyse hiçbir parti kendi bayraklarıyla miting yapamamaktadır. PKK'nın kurduğu korku imparatorluğunun etkisiyle mitinglere Güneydoğu halkı Türk bayraklarıyla

gelememekte, bölgede hakimiyet kurmuş olan PKK tarafından adeta kendi bayrağımız yasaklanmaktadır.

s.222

Gezi olayları sırasında çevreci gençlerin demokratik protestolarından komünist gruplar da faydalanmıştı. 30 Mart 2014 yerel seçimleri, Gezi olaylarının ardından adeta bir güven oylaması gibiydi. Fakat bu seçimlerin en vahim sonucu, tüm Güneydoğu'nun BDP'ye terk edilmesi oldu.

s.223

TAKSİM KOMÜNÜ'NE GİDER

s.224

PKK'nın şehirleri ele geçirme amaçlı sinsi faaliyetleri, PKK'yı legalleştirme çalışmaları ile devam etmiştir. Ateşkes döneminde Türk toprakları üzerinde Mahsum Korkmaz'ın heykelinin dikilmesi, belediye arabalarının üzerine PKK'lıların resimlerinin asılması tehdidin büyüklüğünü ta o zamandan göstermiştir.

s.225

2014 yerel seçimlerinde Güneydoğu illerinin BDP'ye teslim edilmesinin ardından 2015 genel seçimleri daha vahim sonuçlar vermiştir. Kuzeydoğu Anadolu'ya kadar ulaşan geniş bir bölgede HDP adeta hakimiyet ilan etmiştir.

s.227

Silahların gölgesinde yapılan antidemokratik seçimin ardından çatışmaların başlaması ve çeşitli Belediye Başkanlarının "özerklik" ya da "öz yönetim" ilan ettik diye ortaya çıkmaları sürpriz olmamıştır. Amaç zaten başından beri kaleyi içten fethetmektir.

s.229

KCK tek lider olarak Öcalan'ı kabul eden bir yapıdır. KCK yürütme konseyinin tüm açıklamaları da Öcalan posterleri önünde gerçekleştirilmektedir.

s.237

Komünist diktatörler, kitlelerin itaatini kolaylaştırmak için putlaştırılmışlardır. Lider kimi zaman parlayan bir güneş gibi canlandırılmış veya dev heykellerle tasvir edilmiştir. Kim Il Sung'un heykelinin önünde eğilen kitleler, bu propagandanın günümüzde de ne kadar etkili olduğunu göstermektedir. (Altta sağda)

s.239

Öcalan da tıpkı tarihteki komünist diktatörler gibi kendisini -Haşa- ilah gibi gösterme çabasında olmuştur. Kitleler üzerinde bu yolla etki sağlamaya çalışmıştır.

s.241

Öcalan'ın kendisini -Haşa- ilah ya da peygamber gibi gösterme çabası bir kısım PKK militanları arasında da kabul görmüştür. Lideri ilahlaştıran böyle bir sistem, kolay bir itaati de sağlamıştır. Sistemi sorgulayanların ise zaten örgüt içinde yaşama hakkı yoktur.

s.243

SAHTE

Marks, komünizm fikrini sahte evrim teorisinden esinlenerek geliştirmiş, canlılar arasında diyalektik bir gelişim olduğu iddiasından yola çıkarak tarihin de bu diyalektik çerçevesinde geliştiğini iddia etmiştir. Oysa ne canlılar ne de tarih diyalektik içinde gelişmiştir. Evrim, tümüyle bir safsatadır.

s.244

Vahşi kapitalizm elbette beraberinde felaket getiren kirli materyalist bir sistemdir. Fakat bunun çözümü, ondan daha korkunç bir şiddet ideolojisi olan komünizm değil, sadece ve sadece Kuran'a dayanan İslam ahlakıdır.

s.246

Komünizmin ön şart olarak sunduğu komünal toplumda, toplumun liderlerinin dışında kalanların tümü "güdülmesi gereken koyun" olarak değerlendirilirler.

s.249

Komünal yaşamda aile diye bir mefhum yoktur. Din, ahlak, devlet ve aile kavramlarının terk edildiği bu sistem, şiddet ve ahlaki dejenerasyonun asıl kaynağıdır.

s.250

KCK, Güneydoğu'yu sinsi yöntemlerle ele geçirmeyi ve bölgede komünist-Leninist felsefeye uygun bir korku imparatorluğu kurmayı hedeflemektedir. Çözüm süreci adı verilen ateşkes döneminde bunu büyük ölçüde hayata geçirmiştir.

s.252

İNTİKAM YDG-H

s.253

PKK militanları, KCK'nın alan hakimiyeti sayesinde ülkemizin sokaklarında terör estirmektedir. Altta: PKK'lılar tarafından ateşe verilmiş Cizre sokakları

s.255

KCK'nın alan hakimiyeti sayesinde Türkiye sokaklarında, rahatlıkla silahlarla dolaşabilen maskeli YDG-H'liler.

s.257

PKK daima Kürt milliyetçiliğini kullanmış ve bir kısım halkı bu yolla aldatabileceğine inanmıştır. Oysa Kürtlük efendiliği, PKK ise kalleşliği temsil eder.

s.259

Türkiye şehirlerinde yol kesen YDG-H militanları. Bu pervasızlık, sözde ateşkes döneminde zemin bulmuş ve şu an PKK, şehirlerin içlerinde hain pusular kuracak raddeye gelmiştir.

s.261

PKK'lı militanlar artık sokaklara inmiş durumdadırlar. Güneydoğu halkımız çok uzun zamandır PKK teröristlerinin baskısı altında yaşamaktadır.

s.263

YDG-H militanları, ateşkes dönemi boyunca daha fazla silahlandıklarını ve örgütlendiklerini itiraf etmişlerdir. Ateşkes, PKK için daima daha fazla silahlanıp organize olmak için fırsat olmuştur.

s.265

Sokaklarda roketatarlarla gezme pervasızlığını gösteren PKK'lı teröristler, halk üzerinde korku imparatorluğu kurma ve Türkiye sokaklarını ele geçirdiklerini gösterme azminde olmuşlardır.

s.269

PKK, hiçbir zaman silah bırakmadı ve ideolojisi çökertilmedikçe de bırakmayacaktır. Tarihte komünist diktalar hakimiyetlerini daima silah ile elde etmişlerdir. PKK'nın da şehirlere inebilmesinin, Avrupa tarafından muhatap kabul edilmesinin tek nedeni elindeki silahtır.

s.275

PKK, her ateşkes döneminde daha fazla silahlanmış, daha güçlenmiştir. Silah bırakma söylemleri PKK için, metruk silahları elden çıkarıp modern silahlarla kuşanma anlamına gelmektedir. Şiddeti esas alan komünist terörizmin silahı terk etmesi mümkün değildir.

s.277

Leninist bir terör örgütünün ideolojisine karşı bilimsel bir çalışma yapılmadıkça, o örgütün silah bırakacağını ummak sadece oyuna gelmektir.

s.281

PKK'nın kurucu kadrosunda bulunan Mehmet Şener ve nişanlısı Sakine Cansız PKK liderlerinin emriyle infaz edilmişlerdir.

PKK'NIN KURUCU KADROSUNDAYDI!

ÖCALAN'LA TERS DÜŞMÜŞTÜ

s.283

10 Kasım 2014'te Cizre'de PKK tarafından sokak ortasında infaz edilen Abdullah Budak

Sokak ortasındaki o infazı PKK üstlendi!

s.289

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız... (Enfal Suresi, 60)

s.293

Özel Harekat birimlerimiz, özellikle Güneydoğu bölgemizde kendilerini göstermeli, Devletin caydırıcı gücü özellikle bu birimler vesilesiyle hissettirilmelidir. Daha fazla özel harekat okulu açılması elzemdir.

s.294

Özel harekat, bölgede sürekli bulunmalı, kalekolların yapımı devam etmelidir. Kalekolların hem sayısı hem kalitesi artmalı; kalekollar, güvenliğin yanı sıra bölge halkına da katkı sağlayacak yaşam alanlarına dönüştürülmelidirler.

s.297

İran'ın şiddet, saldırı, idam gibi uygulamalarını tasvip etmemiz mümkün değildir. Fakat caydırıcılık ve güç gösterisi bakımından İran örneğinin dikkate alınması önemlidir. PKK ile mücadele konusunda İran ile ittifak yapıldığı takdirde, PKK'nın büyük bir güç ve moral kaybına uğrayacağı açıktır. Bu ittifak kısa süre içinde gerçekleştirilmelidir.

s.299

Koruculuk sistemi, geçmişten beri PKK'ya en büyük darbeleri vurmuş sistemlerden biridir. Bu nedenledir ki her ateşkes döneminde PKK'nın ilk şartı bu birimin kaldırılması olmuştur. İşte bu yüzden koruculuk sistemi mutlaka daha da güçlendirilmeli, daha fazla korumaya alınmalı, şartları iyileştirilmelidir.

s.300

Geçici Köy Korucuları Haklarını Koruma ve Yardımlaşma Derneği Başkanı: "**Biz mücadelemizin başında iken, PKK, nerede gölgemizi görse kaçacak delik arıyordu. PKK diye bir şey yoktu.**"

s.303

Güneydoğu illerimiz, insanıyla, tarihiyle, güzelliğiyle bizim için birer nimettirler. Kürt kardeşlerimiz, komünist terör tehdidi olmadan orada huzur içinde yaşayacaklardır.

Şanlıurfa'dan muhteşem bir manzara.

s.304

Kürtçe konusunda son dönemdeki atılımlar, özellikle Diyanet'in bastırmış olduğu Kürtçe Kuran meali çok önemli ve sevindirici gelişmelerdir.

s.311

UNESCO Kültür Mirası kapsamında bulunan muhteşem Diyarbakır surları ve Hevsel Bahçeleri. Ne komünist teröristler, ne de Kürtleri bizlerden ayırmaya çalışan derin güçler, bu güzel diyarlarda Kürt kardeşlerimizle birlikte yaşamamıza engel olamayacaklardır.

s.313

PKK'nın tüm baskılarına rağmen bunca yıldır Güneydoğu bölgemizde egemenlik kuramamasının en büyük sebebi Kürt halkımızın dindarlığıdır. Bölgede yeni neslin de dindar yetiştirilmesi PKK'ya en büyük darbelerden biri olacaktır.

s.315

Diyarbakır'da Ulu Cami'den güzel bir görüntü.

Sol üstte: Dünya güzeli bir Kürt çocuğu.

s.317

Güneydoğu'da kadının üstünlüğü, demokrasi, adalet, sanat, bilim, barış gibi kavramları Kuran ayetleriyle anlatan bir eğitim sistemine ihtiyaç vardır. Kuran'da tarif edilen gerçek İslam'ın tanınması, yeni nesil Kürt gençliğinin yetişmesi bakımından önem taşımaktadır.

s.319

PKK ile mücadele konusunda özellikle Irak Kürt yönetimi lideri Mesud Barzani ile ittifak büyük önem taşımaktadır.

s.320

Barzani, Duran Kalkan gibi PKK liderlerinin Kuzey Irak'ta seslerinin çıkmasını ve PKK'nın bölgede varlık bulmasını engellemek için Irak Kürt Parlamentosu'na çağrı yapmıştır.

s.321

PKK, Irak Kürt yönetimi için de geçmişten beri tehdittir. O bölgenin de refaha kavuşması, Iraklı Kürtlerin çocuklarını huzur içinde yetiştirebilmeleri için Türkiye ile ittifak yapılması şarttır.

s.323

Solda: İran Devrim Muhafızları

Sağda: Kahraman Türk askeri Bordo Bereliler.

PKK'ya karşı etkili bir caydırıcılık oluşabilmesi için hem Irak Kürt yönetimi hem de İran ile yapılacak bir ortak hareket, oldukça olumlu sonuçlar getirecektir.

s.325

Batı, PKK konusunda kapsamlı şekilde bilgilendirilmelidir. PKK'nın hainlikleri anlatılmalıdır. Türkiye'den başlayarak kurulacak komünist bir devletin nasıl korkunç sonuçlar getireceği Batı'ya her fırsatta izah edilmelidir.

s.327

YPG, PKK'nın bir koludur. Batılı devletler tarafından PKK terör listesindeyken YPG'nin listeye alınmaması ve dolayısıyla YPG'nin Batı tarafından rahatlıkla destekleniyor oluşu sadece PKK'yı beslemektedir. Batı, nasıl bir belaya ortaklık ettiğinin henüz farkında değildir ve mutlaka bilgilendirilmedir.

s.328

PKK'nın ideolojisi, Çin'de kan akıtan Mao'nun, Rusya'da dehşet saçan Stalin'in, Kamboçya'da kitle katliamları yapan Pol Pot'un ideolojisiyle aynıdır. PKK, Ortadoğu'da ve ardından tüm dünyada aynı korkunç sistemi inşa etmeye çalışmaktadır.

s.333

Komünist bir Kürdistan için oluşturulmuş bu sahte harita asla gerçekleşmeyecektir. Terörün ve komünist zihniyetin tam anlamıyla son bulması ise yalnızca eğitimle mümkündür.

TÜRKİYE

ERMENİSTAN

SÖZDE KÜRDİSTAN

İRAN

SURİYE

IRAK

s.336

1988 Halepçe Katliamı

s.337

Kürt halkı, yıllar boyunca bölgede onulmaz acılar çekti. Saddam, Halepçe'de mazlum halkını kimyasal silahlarla katlederken, Suriye'de Esad, nüfus kağıdı bile vermediği Kürtlere şiddetli baskılar uyguluyordu.

s.339

Türkiye, geçmişten günümüze ülkelerinden kaçmak zorunda kalmış Kürt kardeşlerimize büyük bir onur ve sevgiyle sahip çıkmıştır.

Solda: 1991 yılında Saddam zulmünden kaçıp Türkiye'de Çukurca mülteci kampına sığınan bir Kürt çocuğu.

Sağda: Günümüzde Suriye'den kaçıp Türkiye'ye sığınan Kürt çocuğu.

s.341

Masum Kürt anneleri, babaları, dünya güzeli Kürt çocukları tarihleri boyunca yüzyüze kaldıkları baskı ve zorlukların hiçbirini hak etmediler. Bu zor dönemlerde kardeşlerimizin yaşadıkları zorlukların farkındayız. Fakat devir artık telafi devridir. Kürt kardeşlerimiz geçmişin öfkesini taşımak yerine, artık kardeşliği isteyenler ile birlikte hareket etmelidirler.

s.342

Şu bilinmelidir ki, tertemiz Kürt gençlerimizi, Kürt vatandaşlarımızı komünizme teslim etmeye hiç niyetimiz yoktur. PKK, asla ve kesinlikle Kürtleri temsil etmemektedir. Kürt ve PKK ayrımını çok iyi yapmak gerekmektedir.

s.344

PKK'nın temsil ettiği şey kalleşliktir. Kürt kardeşlerimiz ise onuru, dürüstlüğü ve üstün ahlakı temsil ederler. PKK kalleşlerini Kürt olarak nitelemek Kürtlüğe hakarettir.

s.347

İslam ahlakıyla yoğurulmuş, sevgi dolu mazlum Kürt halkı her şartta en mükemmel davranışı hak etmektedir.

s.349

Şanlıurfa'dan güzel bir manzara.

s.353

Güneydoğu'da yaşayan güzel insanlarımıza hak ettikleri değeri vermek önemlidir. Onların bölgede rahat ve huzurlu yaşamaları için gereken her imkanı sağlayacak bir politika yürütülmeli ve bundan taviz verilmemelidir.

s.354

VAN

s.355

AĞRI

ŞANLIURFA

s.356

Saddam rejiminin zulmünü gösteren bu toplu mezar Kürt kardeşlerimizin yaşadıkları kabusun sadece bir bölümünü temsil etmektedir.

s.357

Bütün dünyanın sırtını döndüğü bir anda aralarında Kürtlerin de bulunduğu mülteci kardeşlerimize kapılarını ve vicdanını açan ülke Türkiye oldu. Kürt kardeşlerimiz sınırda Türk askerinin şefkati ile karşılandılar.

s.359

Irkçılık, cehaletin de ötesinde bir ruh hastalığıdır. Dünyadaki tüm insanlar Hz. Adem (as)'ın soyundan gelir ve İslam dini ırkçılığı kesin olarak lanetlemiştir. Dolayısıyla Kürt kardeşlerimiz, ülkemizde sayısı pek az olan bir kısım Beyaz Türklerin ırkçılık politikalarına tevessül etmemelidirler.

s.361

Kürt kardeşlerimizin üzerindeki, zulmün, baskının, gözyaşının hakim olduğu günleri geride bırakma zamanıdır. Komünist tehdidi ortadan kaldırarak gözyaşının olmadığı bir ortamda kardeşçe ve huzur içinde yaşayacağız.

Diyarbakır Ulu Cami'de namaz kılan kardeşlerimiz.

s.370

Gerçek Kuran ahlakı, din, dil, ırk, etknik köken aranmaksızın herkesin huzurlu ve özgür olduğu bir dünya sunar. Dolayısıyla Ortadoğu için gereken asıl yöntem, Kuran'daki İslam anlayışının eğitim yoluyla yaygınlaştırılması, hurafelere dayalı sahte din anlayışının ise tümüyle ortadan kaldırılmasıdır.

s.388

Fransız biyolog Louis Pasteur

s.389

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

s.391

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.393

Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türedikleri gibi bilim dışı bir görüşe inanıyordu. Onun yanılgılarına göre otlara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Bu mantık dışı iddiaya göre canlılar yaşamları sırasında kazandıkları özellikleri sonraki nesle aktarıyorlar, böylece evrimleşiyorlardı. Evrimciler bu masalsı anlatımı aşağıdakine benzer hayali şemalarla destekleyerek ayakta tutmaya çalışmışlardır. 100 yıl öncesinin batıl inançları olarak nitelendirilebilecek bu iddianın genetik biliminin gelişmesiyle birlikte hiçbir dayanağı kalmamıştır. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanunları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'ın zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

s.394

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

bacak

anten

gözler

ağız

s.397

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu Mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş, evrim geçirmemiştir.

s.401

Evrimciler, fosiller üzerinde yaptıkları yorumları genelde ideolojik beklentileri doğrultusunda yaparlar. Bu nedenle vardıkları sonuçlar çoğunlukla güvenilir değildir.

s.402

SAHTE

s.403

Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde yukarıdakine benzer hayali "ilkel" insan resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişinin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanmaktadır.

s.407

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

s.410

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

s.413

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

ARKA KAPAK

Yaklaşık 40 yıldır, Türkiye'yi bölerek topraklarımız üzerinde komünist-anarşist bir devlet kurma azminde olan PKK, son dönemlerde bu hedefine, ülkemiz içinde oluşturduğu illegal devlet yapılanmaları (KCK) yoluyla ulaşmaya çalışmaktadır. Gelinen bu aşamada, Devletimizin her zamankinden daha güçlü, etkin ve gerçekçi tedbirler alması ve Kürt kardeşlerimize ciddi şekilde sahip çıkması gerekmektedir.

Ortadoğu'nun karışıklıklarla boğuştuğu şu günlerde, ABD'nin aleni bir şekilde Suriye'deki PKK yapılanmasını silahlandırıyor olması ise büyük bir sorundur. Derin Amerika, bir kısım Evanjeliklerin hatalı ahir zaman beklentileri sebebiyle Ortadoğu'da bir Büyük Kürdistan hayali kurmakta dolayısıyla da PKK ve uzantılarını desteklemekte hiçbir sakınca görmemektedir. ABD, PKK belasını doğru analiz edememekte, bu komünist-anarşist yapılanmanın kendisi için de büyük bir tehlike olduğunu anlayamamaktadır.

Bu kitap, PKK'nın ülkemiz üzerinde sinsi planlarını nasıl uygulamaya koyduğunu, kaleyi içten fethetmek için hangi yöntemleri kullandığını ve buna karşı devletimizin ne gibi tedbirler alması gerektiğini açıklamakta, çözüm yolları sunmakta; aynı zamanda PKK'ya destek veren ABD'nin düştüğü büyük hatayı tarif etmektedir.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.